Türk'ün Destanı
HAKANNAME

MUSTAFA KAYA (AKOZAN)

BİLGEOĞUZ®

Türk'ün Destanı
HAKANNAME

MUSTAFA KAYA (AKOZAN)

BİLGEOĞUZ®

Türk'ün Destanı
HAKANNAME

Yazan
Mustafa Kaya (Akozan)

Yayın Yönetmeni
Oğuzhan Cengiz

editör
Mustafa Erdem Kafkaslıoğlu

Kapak Tasarımı
Hüseyin Özkan

Mizampaj
Burhan Maden

Baskı/Cilt
Lord Matbaacılık ve Kağıtçılık
Tel:0212 674 93 54

İstanbul - 2010

Kitabın Uluslararası Seri Numarası
(ISBN): 978-605-4369-68-3

T.C. Kültür Bakanlığı Sertifika Numarası: 12460

BİLGEOĞUZ

İrtibat: Alemdar Mahallesi Molla Fenari Sokağı 41/A
Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: 0212 527 33 65 - 66 Faks: 0212 527 33 64
e-mail: bilgi@bilgeoğuz.com.tr
www.bilgeoğuzcom.tr

Türk'ün Destanı
HAKANNAME

MUSTAFA KAYA (AKOZAN)

BİLGEOĞUZ®

MUSTAFA KAYA (AKOZAN)

Kilis, Söğütlü Köyü 1963 doğumlu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Kilis'te okudu. 1986 yılında Ankara, Gazi Üniversitesinden mezun oldu. Afyonkarahisar, Muş ve Kilis'te öğretmenlik ve idarecilik yaptı. 2000 yılından beri Ankara'da görev yapmaktadır.

"Akozan Karasevda (1995)" (Şiir) ve "Türk'ün Destanı Hakanname (2004)" adlı iki kitabı yayınlandı. "Gökkuşağı Altında Aşk ve Ötesi" Alparslan ve Malazgirt konulu, yine "Kod Adı Şahin" adlı Gazi Antep savunmasını anlatan iki senaryo çalışması vardır.

Şiir, müzik, resim, roman, senaryo, bilim kurgu, Türk destanları, çizgi roman, hikâye, çocuk oyunları ile beste - güfte olarak; türkü, şarkı ve ilahi tarzında çalışmalar yapmaktadır.

O, hayat felsefesini; "Yiğide ar değil bahtın karası, yeter ki olmasın post maskarası. Allah'ın izniyle; Bey doğduk, beyce yaşadık, beyce ölmek dileriz" cümlesi ile özetler. Der ki:

"Hep akılla dostuz, ak yürekle dostuz biz.

Kir tutmaz, paslanmaz, nurdur bizim içimiz."

İçindekiler

SUNUŞ 19
ÖNSÖZ 21
TÜRK DESTANLARI: 23
TARİHİN, BİLİMİN VE DESTANLARIN IŞIĞINDA TÜRK VE DÜNYA MEDENİYETİ (ÜZERİNE BİR DENEME) 29
TÜRK DESTANI 49
ÖN SONSÖZ 50
TÜRK'ÜN TÖRESİ 51
TÖRE 53
DESTAN-I TÜRK 56
O 59
İZAH 61
TÜRK 63
TÜRKLÜK 65
GÖÇ DESTANI 67
GÖÇ 68
YOLDA 71
ALP ER TUNGA 73
ALP ER TUNGA HAN İLE 75
ALP ER HAKAN 76
TÜRK SOYLARI ARASINDA 80
TOMRİS ALP KAĞAN 83
UYANIŞ 87

GÖNÜLLER HEP IŞIDIKÇA ÖZ TORUNDA YAŞADIKÇA 92
OĞUZ KAĞAN DESTANI 93
OĞUZ 97
TUZAK 108
MERTÇE AÇILDI OĞUZUN YOLU 110
OĞUZ'UN HANLIĞI 112
OĞUZUN İZİNDE 123
HUN İMPARATORLUĞUNUN KURUCUSU TEOMAN HAN 126
METE HAN'IN İZİNDE HUN- TÜRKÜNÜN ÖZÜNDE 127
METE 129
TÖREMİZ GÖKTEN 130
DÜZEN DİRLİK 133
AKOZANCA ARZ EDRİM 135
TANRI KUT'UN İZİNDE 137
HUN ÇAĞI 138
HUN ÇAĞI 140
AKHUNLAR KURUCUSU AKŞUNVAR KAĞAN 142
AKHUN ÇERİSİ 144
BATI HUNLARI KURUCUSU PANU KAĞAN 145
BATI HUNLARI 146
ATİLLA 150
AVRUPAYI KURAN TÜRK 155
610 YILI MÜJDESİ 157
SON PEYGAMBER 159
TÜRK SAHASINDA 162
GÖKTÜRKLER 163
ERGENEKONDAN ÇIKTIK BİR KUTLU ATEŞ YAKTIK 164
ORHUN ABİDELERİ 165
BUMİN KAĞAN 170
İSTEMİ KAĞAN 173
BİLGE KAĞAN 176
KÜL TİGİN 181

KÜL TİGİN TÖRELİYDİ FIRTINA BORALIYDI 182
KÜR-ŞAD 183
KÜR- ŞAD 184
GÖKTÜRK ÇERİSİ VE… 195
DERMAN 197
HAZAR KAĞAN 198
HAZARLAR 199
AVARLAR 202
BAYAR KAĞAN 203
AVAR BAYRAĞI 204
MACARLAR 206
BULGARLAR 209
KUTLUK BİLGE KÜL KAĞAN 212
UYGURLAR 213
KUTLU KUTLUK 216
KARAHANLILAR 219
BİLGE KÜL KADİR HAN 220
KARAHANLI VE UYGUR 221
YUSUF HAS HACİP 222
KAŞGARLI MAHMUT 224
KARAHANLI ÇINARI 225
EBUL GAZİ BAHADIR HAN 226
KARAHANLI 228
GAZNELİLER 229
GAZNELİLERİN YURDU HER TÜRK OLDU BİR ORDU 230
GAZNELİ MAHMUT HAN 231
GAZNELİNİN İZİNDE 232
AKIL SELİMSİZ OLMAZ MİLLET ÂLİMSİZ OLMAZ 233
EYYÜBİ VE MEMLÜKLÜLER 237
HAK AŞKIYLA SALDIRAN HAÇLILARI YILDIRAN… 238
SELAHEDDİN EYYÜBİ 240
EYYÜBİLER TÜRK ÖZLÜ TÖRELİ VE METR SÖZLÜ 241

SELÇUK BEY 246
SAVAŞ, BİLİM, GÜL SELÇUKLUDA HÂL 247
ALPARSLAN 249
VARKEN BAŞINDA BEY'İ MİLLET SAVAŞIR İYİ… 250
MALAZGİRT'TE 253
SELÇUKLU ATLISI 255
MELİKŞAH 259
MELİKŞAH'IMIZ 260
MİLLETİ NEYLER AKOZAN SÖYLER 262
SELÇUKLULARDA BİLİM 264
ÖMER HAYYAM ÂLİMDİR TÜRK TÖRELİ KİLİMDİR. 265
SÜLEYMAN ŞAH 266
SÜLEYMAN ŞAH ATAMIZDIR TÜMEN TÜMEN KITAMIZDIR 267
AHMET YESEVİ 269
DİN ÖNDERİM CAN GÖNDERİM 271
HOCA AHMET YESEVİ YOLU 273
YESEVİ YOLU TÜRK ÖZÜ BALI 274
DEDE KORKUT 275
DEDE KORKUT AYDUR BİR KUTLU ÇAYDIR 276
DEDE KORKUT YOLUNDA SÜZMEK GEREK BALINDA 277
MEVLANA 283
MEVLANA ÖZÜ MEVLEVİ SÖZÜ 284
MESNEVİ BAŞKA DÜNYA OZAN ZANNEDER KÜNYE 285
MEVLEVİLER 287
YUNUS EMRE 289
YUNUS'A SESLENİŞ AŞK İLE BESLENİŞ 290
YUNUS NE İÇTİ KANDI NE İÇTİ NARA YANDI 292
YUNUS'UN ZAMANINDA KAYBOLDUM DUMANINDA 294
MUHAMMED HAREZM ŞAH 296
HAREZMŞAHLAR 297
HAREZMAHLAR BAYRAĞI 299
HAREZM ŞAHLAR DEVLETİ ŞAŞMAZ OLDU ADALETİ 300

CENGİZ HAN 302
CENGİZ HAN ADALETİ 303
CENGİZ HAN SERTTİ SANIRLAR KURTTU 307
KUBİLAY HAN 310
KUBİLAY HAN 311
KUBİLAY CENGİZ SOYLU TÖRELİ BOZKURT HUYLU 312
BATU HAN 314
ALTIN ORDU TÜRKÜN YURDU 319
ÇAĞATAY HAN 321
ÇAĞATAY HANLIĞI 322
SERKEN HATUN 324
ÇAĞATAY'DA TÜRK KANI BAKIŞI OKŞAR CANI… 326
TİMUR HAN 327
TİMURLU YAHŞİ, YAMAN KİMSEYE VERMEZ AMAN 328
TİMURLU BAYRAĞI 329
ULUĞ BEY 331
TÜRK'ÜZ İLİM AŞKIMIZ SANAT GÖNÜL KÖŞKÜMÜZ 332
ALİ ŞİR NEVA-İ 334
MERV'DE YILDIZ YALDIZ, YALDIZ 335
HÜSEYİN BAYKARA 336
BAYRAM HOCA 338
KARAKOYUNLU HUN ASLI OĞUZ'UN EN YİĞİT NESLİ 339
KARAKOYUNLU ÖZÜ HAKKA DÖNÜKTÜR YÜZÜ 341
YÜLLÜK OSMAN BEY 344
AKKOYUNLULAR 345
FUZULİ 346
AKKOYUNLU DA BİZİM ANLAŞILSIN TÜRK ÖZÜM 348
SAFAVİLER 350
ŞAH İSMAİL 351
DELHİ TÜRK DEVLETİ 353
BABÜR ŞAH 355
BABÜR İMPARATORLUĞU 356

BABÜRLÜLER 359
BABÜR HAN SARAYINDA SAF ALTIN AYARINDA 360
BEYLİKLER ZAMANI 362
BEYLİKLER ZAMANI 363
KARAMANOĞLU MEHMET BEY 367
TÜRKLÜK ÖZÜNDE 371
OSMANLILAR 372
KAYI; OĞUZ'DAN ÖZDÜR PINARI KIRKBİR GÖZDÜR 373
KURULTAY 375
TÖRE ÖZÜ OZAN SÖZÜ 376
İSTİŞARE 378
ŞEYHİMİZ EDEBALI HER YÜREK TADA BALI 380
OSMAN BEY'İN DUASI 381
OSMAN BEY 383
ŞEYH EDEBALİ 387
ERENLER CEMİ HAK AŞKI DEMİ 388
ERENLER BİRLİK İSTERLER DİRLİK 389
OSMAN HANLIK YOLUNDA 391
OSMAN GAZİ YENİ BEY 393
KARA OSMAN TARZIDIR HAK VE HALKA ARZIDIR 394
OSMAN BU AŞKLA BÜĞÜDÜ ŞEYH EDEBALİ'NİN ÖĞÜDÜ: 396
ADALET OLMALI NİZAM GELMELİ 398
ORHAN GAZİ 401
HAKANLIK YOLU MEŞAKKAT DOLU 402
HACİVAT İLE KARAGÖZ 405
MURAT HÜDAVENDİGAR 407
HEM GAZİDİR, HEM ŞEHİT İŞTE TÜM DÜNYA ŞAHİT 408
YILDIRIM BEYAZIT HAN 411
YILDIRIM KADAR HIZLI TÜRK İLE İSLAM ÖZLÜ 412
ESARETE DÜŞSE BOZKURT KURT KALBE DÜŞER İNCE BİR DERT. 417
ÖLMEK 420
ESARETİN ARDINDAN 421

NASRETTİN HOCA 422
ÇELEBİ MEHMET HAN 427
FETRET DEVRİ ÇOKTUR CEVRİ 428
ÇOK ÇEKTİ ZAHMET ÇELEBİ MEHMET 430
HACI BAYRAM-I VELİ 432
BAYRAM-I VELİNİN YOLU TÜM ÂŞIKLAR İÇER DOLU 433
II. MURAT HAN 435
EVLİYACA YAŞARDI GÖNLÜNE NUR DÜŞERDİ 436
FATİH SULTAN MEHMET HAN 439
CANDA OD TUTUŞMASI BİR HAN'IN YETİŞMESİ 440
DELİKANLI CAN GENCECİK BİR HAN 441
FATİHİN KIZGINLIĞI 443
ALINMASI EN ZOR KALE GELENLER TÜRK OLSA BİLE 444
OZANIN DUASI 446
KIZILELMA 448
ULUBATLI HASAN 450
"KIZILELMA" DAVASI FETİH OLUR DEVASI 451
AKŞEMSEDDİN (HZ.) 454
SON HÜCÜM BAŞ TACIM 455
AYASOFYA TÜRK'E GELİN 457
FATİH DER Kİ; 458
FATİH GARDAŞ 459
BİR NİYAZ HAKKA ARZ 461
2. BEYAZIT HAN 462
KALBİ BÖLÜNÜR BİNE HEM DEVLETE HEM DİNE 463
YAVUZ SULTAN SELİM HAN 465
YAVUZ'UN SELİM AKLI BİLİNMEZ NELER SAKLI 466
MERCİDABIK 469
MERCİDABIK KAN GÖLÜ GÖRENLER OLUR DELİ 470
KARDEŞLERİN VURUŞMASI KANLARININ KARIŞŞMASI 472
SEVGİLERE HAVUZDU HAKSIZLARA YAVUZDU 474
ER SÖZÜ 475

BİZİM DAVAMIZ 476
KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN HAN 480
TÜRK'TÜ DÜNYANIN HANI TÖRE BESLERKEN CANI 481
MUSTAFA BEY 484
MUSTAFA'NIN KATLİ İÇİN 485
SULTAN SELİM HAN (II) 486
SULTAN MURAT HAN (III.) 488
ARZ-I HAL VE DİLEKÇE 489
OZAN DERKİ 492
SULTAN MEHMET HAN (III) 495
YOLDA 496
SULTAN AHMET HAN (I) 497
ÖZLENEN 498
SULTAN MUSTAFA HAN (I) 499
NİÇİN 500
SULTAN GENÇ OSMAN HAN 501
OĞUL 502
SULTAN MURAT HAN (IV) 503
OSMAN AĞAM 504
DESTANLAŞAN HAN 506
SULTAN İBRAHİM HAN (I.) 507
DİLEK 508
SULTAN MEHMET HAN (IV.) 509
ACİZ KALDIM 510
SULTAN SÜLEYMAN HAN (II.) 511
GÜNLÜMÜZ DİLE GELİR 512
SULTAN AHMET HAN (II.) 513
GÜNÜLLÜ 514
SULTAN MUSTAFA HAN (II.) 515
HEY BE YİĞİT 516
SULTAN AHMET HAN (III.) 517
BİR ZAMANLAR 518

SULTAN MAHMUT HAN (I.) 521
DAR ZAMANDA 522
SULTAN OSMAN HAN (III.) 523
HORYAT 524
SULTAN MUSTAFA HAN (III.) 525
DOST ARIYORUM 526
SULTAN ABDÜLHAMİT HAN (I.) 527
YAZIK 528
SULTAN SELİM HAN (III.) 529
BİR GARİP MAPUSTAYIM. 530
SULTAN MUSTAFA HAN (IV.) 531
KAYIP VE AYIP 532
SULTAN MAHMUT HAN (II.) 533
TÜRKÜ TADINDA ÖLÜM 534
SULTAN ABDÜLMECİT HAN 535
UYAN 536
SULTAN ABDÜLAZİZ HAN 537
YOLCU 538
SULTAN MURAT HAN (V.) 539
YALNIZIZ 540
SULTAN ABDÜLHAMİT HAN (II.) 541
ÖNCE TANI Kİ BİZİ 542
EN ZOR ZAMANIN HANI HAK İÇİN YORDU CANI 543
SULTAN MEHMET REŞAT HAN 545
HEY ERENLER 546
MEHMET VAHDETTİN HAN 548
BİZ 549
SON HANLA SOHBET 550
OSMANLI UMMANINDA. 556
ATATÜRK 562
MUSTAFA KEMAL ATATÜRK 564

YERİMİZDEN DOĞRULMAMIZ 565
MUSTAFA KEMAL 567
ATATÜRK'ÜMÜZ 572
"İHTAR" 573
ATATÜRK'ÜM 577
O AN 578
ŞEYH ŞAMİL 580
ŞAMİL'İN HUZURUNDA 581
YAKUP HAN 583
DOĞU TÜRKİSTAN 584
OSMAN BATUR 590
İSA YUSUF ALPTEKİN 593
DOĞU TÜRKİSTAN İÇİN 594
TARİHİN DİLİ 595
AKINCILAR 600
AKIN 601
AKINCILAR 603
AKINDA 604
AKINCI ALPERENLER 607
DESTAN 610
DESTANLARIN DESTANI 611
DESTAN OLUP YAŞAYANLAR 614
HAK EMRİNCE YAŞAYANLAR 620
GÜLİSTANDA 621
GÜLİSTANDA NEVBAHAR 623
TÜRK KIZI 629
TÜRKMEN KIZLARI 630
GÖKÇE KIZLAR PINAR BAŞINDA 632
TÜRKMEN GÜZELİ 634
OZANLIK 636
OZANLAR DESTANI 637
OZANLAR 638

KEREM EYLE 648
BEN 650
TÜRK OLMAK 652
TÜRK MİLLETİNİN 16 İMPARATORLUĞU 653
AZERBAYCAN 654
KAZAKİSTAN 655
KIBRIS 656
KIRGIZİSTAN 657
ÖZBEKİSTAN 658
TÜRKİYE 659
TÜRKMENİSTAN 660
BUGÜN 661
NEVRUZ 666
BAYRAM 668
ŞANLI AL BAYRAĞIM 671
DÜNDEN GELEN BİZİ BULAN SEVDAMIZ. 674
HAN OLANDA 679
HAN 680
CEMRE DÜŞTÜ 681
NİHAYET 683
YOLA GELENDE HAKKI BULANDA 685
İZ BIRAKANLAR 687
ALP ERENLER 689
BİLMEDİM... 690
ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI 692
GİTTİLER 696
ŞÜKÜR. 698
ÖĞÜT 701
GÖRDÜM 705
O GÜN 713
ÜLKÜ 716
TÜRK DESTANLARI 719

Bey
Kardeşim!
Sende bilirsin ki;
Tek taş duvar olmaz.
Biz
Bu çalışmayı yaparken
Önce yüce Yaratana sığındık.
Sonra
Bizden önce bu konularda çalışmalar yapmış
Çok değerli bilim ve sanat adamlarımızın eserlerinden ve
kendilerinden yetişebildiğimiz Ölçüde yararlandık.
Allah hepsinden razı olsun.

Bu
Zor ve uzun yıllar alan çalışma süresince
Benden desteğini esirgemeyen,
Bunaldığım ve yorulduğum zamanlarda
Güçlü desteğini hissettiğim
Sevgili eşim
Papatya Hanım'a
Sonsuz teşekkür ediyorum.

Bu
Destanı
Sevgili oğullarım
Bilgehan ile Alperen Beyler ile
Sevgili kızım Aslıhan Hanım'ın şahsında

Yüce Türk Milletine armağan ediyorum.

SUNUŞ

Halkbilimi çalışmalarında, temaları ve kahramanların tarihe ait zamanlarda olmuş olan hikâyelerin olduğu inancıyla, sözlü kültür ortamında ve yüz yüze bir iletişim bağlamında teatral çizgilere sahip bir biçimde anlatılıp nakledilen ve kelimenin en geniş anlamıyla kahramanlık ana temalı öyküler "*epik destan*" olarak adlandırılmaktadır. Epik destanların ortaya çıkış zemini, soy, boy gibi kültürel süreklilik veya benzerliklere sahip toplulukların üstünde onları ortak bir kader, tasa, sevinç, kıvanç, ülkü, ilke ve yasa etrafında birleştiren kahramanların başarılarının veya hayatlarının hikâyesidir. Bu edebi türün tematik özellikleri bir yanıyla, ulusların "*Kahramanlık Çağı*"ndaki uluslaşmalarının hikâyesi iken diğer yanıyla da daha sonraki dönemlere sözlü olarak oluşturulup nakledilen edebiyatın doğası gereği, geçirdiği bütün değişim ve dönüşümlere rağmen "Geçek" olduğuna inanılan adeta sözlü tarihleri olarak algılanmalarıdır. Bir başka ifadeyle destanlar, milletlerin ruhundan çıkmış olup milli benliği, değerler sistemini, yaşanan coğrafyayı aksettiren ve bir kahramanın etrafında oluşan uzun manzum, mensur ve manzum-mensur karışık eserlerdir. Bu bağlamda, epik destanların sözlü kültür ortamının ürünü anonim yaratmalar oluşu tür belirleyici bir özelliktir.

Ancak epik destan olgusu Eski Yunan'dan itibaren edebiyatçıların dikkatini çekmiş ve başta Aristo olmak üzere bu türün edebi özelliklerini belirleyerek yazılı kültür ortamında benzer eserler meydana getirme teşebbüsleri tarih boyunca yapıla gelmiştir. Sözlü kültürde teşekkül edip yaşayan epik destanların bir edebi tür olarak taşıdığı

şekil ve muhteva özelliklerini taklit etmek toluyla bir şair tarafından meydana getirilen "*yazılı kültür ortamı destanları*" veya bir diğer ifadeyle "*yapay destanlar*" yahut "*epope*"lerin en başarılı örnekleri arasında Virgil'in "Eanied'i ve Firdevsî'nin Şehnâme'si yer alır.

Türk edebiyatı tarihinde, yirminci yüzyılın başlarından itibaren Türk aydınları arasında Şehname örneğinden hareketle Türk tarihini destanlaştırma çabaları görülür. Bunlar içinde adlarını ve hatıralarını saygıyla andığımız Basri Gocul ve Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun son derece başarılı çalışmaları ilk akla gelenler arasındadır. Ne yazık ki, bu çalışmalar hedefledikleri Türk tarihini baştan sona kapsamaya ulaşamamıştır.

Bu öncülerin izinde giden ve Türk tarihini nazma çekerek destan şeklinde ifade etme yolunda uzun yıllardır gayret gösteren, Akozan mahlaslı Mustafa Kaya'nın elinizde tuttuğunuz, Hakanname adlı eseri bir ilki oluşturmaktadır. Bildiğimiz kadarıyla Türk edebiyatındaki epope tarzı eserler içinde Türk tarihinin bütününü destanlaştıran ilk çalışma budur. Bu yönüyle de bu çalışma son derece önemlidir. Bir başka ifadeyle yaklaşık yüz yıldır, Türk tarihini destanlaştırma faaliyetlerinin ilk bütüncül eseri ortaya çıkmış bulunuyor. Bu süreci, büyük üstad M.F. Köprülü'nün "*İlmi nesiller tamamlar*" aforizmasına uygun bir söyleyişle ifade etmek gerekirse, bir milletin epopesini de ancak nesiller tamamlayabilir.

Bu bağlamda Mustafa Kaya'nın veya muhtemelen Kürşad'ın "Karaozan"ından kinaye, Akozan'ın Hakanname'si ortaöğretim gençliği başta olmak üzere Türk gençliğine Türk tarihini öğrenmede ve özümsemede bir kılavuz niteliğindedir. Dahası, Hakanname'nin rehberliği sadece dünü, geçmişi veya tarihi nazımla ifade etmekle yetinen bir metin değildir. Dikkatli bir okuyucu onun satır aralarında bugüne, yarına ve yarınki geleceğe ışık tutan işaretler verdiğini de görecektir. Zaten gerçek bir epopeden de beklenen budur.

Doç. Dr. *Özkul Çobanoğlu*

ÖNSÖZ

Hey!..

Bey Kardeşim,

Bilmelisin ki;

"Destan yazmayan milletler,

Ağıt yakmaya mecbur kalırlar."

Destan;

Bir milletin tarihini,

Kültürünü, sanatını, zekâsını ve düşünce ve yaşayış şekillerini belirten, daha çok geçmişe ait tarihi kahramanları ile önemli olaylarını anlatan, genelde şiir dili ile yazılmış masala yakın öykülerdir.

Destanlar, oluş biçimi ve şekli bakımından ikiye ayrılırlar.

Doğal ve yapay destanlar.

Doğal destanlar:

Anonim ama bir toplumun malı olan destanlar. Bunlardan bazıları şunlardır.

Gılgamış Destanı:

Yazılı kaynaklara geçmiş

Olarak bilinen ilk destandır.

Uzun yıllar Babil'lilerin destanı olarak kabul edilmiştir. Fakat arkeolojik kazılarda çıkan tabletler okundukça Gılgamış Destanı'nın aslında

Sümer Türklerinin

Bir

Destanı

Olduğu anlaşılmıştır.

Uruk

Aslanı

Gılgamış'ın

Başından geçenleri anlatır.

Arkadaşı ölen Gılgamış ölümsüzlük peşine düşer. Fakat insanların ölümlü olduğunu anlar.

Yani insan ölümsüz değildir.

İlyada ve Odesa:

Homeros

Tarafından yazılmıştır.

Yunanlıların millet olmalarını işler.

Tanrılar (Ölümsüzler) ile yarı tanrılar ve ölümlüler (insanlar) arasındaki çarpık ilişkileri işler.

Hititlerin yıkılmasına yakın uç bir beylikleri olan Truva'ya karşı, Yunanlıların bir saldırısını ve ondan sonraki olayları anlatır.

Nubelungan Destanı

Büyük Hun Hakanı

Atilla'nın büyüklüğünü, saraylarını, adaletini anlatır.

Alman milleti Nubelungan destanı ile millet olmuştur.

Almanlar, Avrupalı bir ırk olmadıklarından dolayı Kendilerine bir kök bulmak için kökü aslında Türklere dayanan "Ari Irk" modeli ve masalını uydurmuşlardır.

TÜRK DESTANLARI:

Bilinen

Türk destanları

Yanında adını ve konusunu henüz tespit edemediğimiz pek çok destanlarımız vardır.

Türklerin; Yaratılış ve Türeyiş,

Ergenekon, Bozkurt, Göç, Alp Er Tunga ve Oğuz Han Destanları en bilinenleridir.

Bunlar Türk milletinin doğal- tabii destanlarıdır. Sözlü edebiyat döneminde oluşmuşlardır.

Yalnızca; Eski ve köklü milletlerin

"***YARATILIŞ DESTANLARI***"

Vardır.

Türklerin

Büyük bölümünün Müslümanlığı kabul etmesinde sonra Türk destanlarının bazıları şekil ve mantık değiştirmiştir. Bu gün en az iki halleri vardır.

Türk destanlarının sahası; Asya, Avrupa ve Afrika'nın kuzeyini içine alırlar.

Dede Korkut Destanları: Türk kültüründe "

Dede Korkut" destanlarının ayrı bir yeri vardır.

On iki destandan oluşur.

Türk kültür ve yaşayışı hakkında en sağlam bilgileri verir.

Bilinenin aksine "Dede Korkut" hikâyeleri Orta Asya, Avrupa, Afrika kıtalarında ve Hazar, İran, Suriye, Türkiye ve Mısır sınırları dâhilinde geçer.

Yapma "Sünni" Destanlar.

Bir tarihi ya da toplumsal olaydan etkilenerek, usta ozanlar tarafından destanlaştırılmışlardır.

Batıda; Aristo'nun " Öfkeli Orlando"su, Tasso'nun " Kurtarılmış Kudüs" ü vardır.

Türkiye'de ise;

Doğal destanlardan etkilenerek yapma destan deneyen ilk kişi Ziya Gökalp'tır.

" Kızıl Elma, 1913 ve Altın Işık, 1923 de yayınlanmıştır."

Orhan Seyfi Orhun ve Hıfzı Tevfik Gönensoy'da " Oğuz Destanı, İki Masal 1949"

Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın "Üç Şehitler Destanı 1949, İstanbul'un Fethi Destanı 1953, Çanakkale Destanı 1965, 19 Mayıs Destanı 1968"

Behçet Kemal Çağlar " Battal Gazi Destanı 1068", Orhan Ural "Oğuz Kağan- Ergenekon ve Köroğlu Destanları" ile

Enver Behnan Şapolyo'nun " Türk Efsaneleri, Dede Korkut Destanları" çalışmaları ile

Fırat Kızıltuğ'un "Oğuz Destanı"…

Cahit Külebi'nin "Kurtuluş Savaşında Atatürk"

Basri Gocul''un "Oğuzlama"sı çok başarılı bir denemedir.

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu

" Alperenler ve Kürşat... Destanları.

Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun "Yaratılış Destanı" ve Türk Destanları çalışmaları…

Son zamanlarda ise eski Valilerimizden Ali Rıza Akdemir'in Osmanlı akınları ile ilgili Destanları ve Mehmet Sabri Kelemeroğlu'nun

"Battal Gazi Destanı" vardır.

Yaratılıştan başlayarak bu güne kadar olan tarihimizi işleyen ve geleceğe göndermeler yapan elinizdeki

"**Türk'ün Destanı Hakanname**"

İse sahasında bir ilktir.

Bu gün elimizde metinleri ve adları bulunan

İki yüz otuz altı tane özgün destanımız vardır.

Bu dünyanın en büyük hazinesidir.

***

Bey Kardeşim!

Bilmelisin ki; Türk Destanları hakkında

Son zamanlarda pek çok saygıdeğer insanımızın kıymetli çalışmaları vardır.

Bunlardan; Prof. Dr. Özkul Çobanoğlu'nun "Türk Dünyası Epik Destan Geleneği, Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü"

Dede Korkut Hikâyeleri hakkında

Muharrem Ergin, Orhan Şaik Gökyay diğer destanlarımız hakkında Ahmet Tacemen, Prof. Dr. Fuzuli Bayat, Mikail- Baştu ile İbn Şams Tebir, Metin Ergun ile Gaynislam İbrahimov, Rahmankul Berdibay'ın çalışmaları saygıyla anılmaya değer.

Fahrettin Kırzıoğlu'nun,

Dede Korkut Destanları hakkındaki çalışmaları bilinenin aksine çok dikkate değer ilginç neticelere varmıştır.

Yine; Şan Destanı, Manas Destanı, Köroğlu Destanı, çok büyük emekler ve kapsamlı çalışmalar sonunda Türkiye'de yayınlamıştır.

Hey!

Bey kardeşim! Bilmelisin ki;

Türk Mitolojisi hakkında da çok ümit verici çalışmalar vardır.

Türk mitolojisi, halk hikâyeleri, destanları ve tarihi konularında kıymetli çalışmalar yapan, Prof. Dr. Bahaeddin Ögel, Prof. Dr. Emel Esin, Faruk Sümer. İbrahim Kafesoğlu, Nihal Atsız, Ziya Gökalp, Abdulhaluk Çay, Ahmet Bican Ercilasun, İsmail Taş, Özkul Çobanoğlu, Ahmet Tacemen, Celal Beydili'nin şahsında, Bu konuda çalışmalar yapan tüm kıymetli bilim Adamlarımıza da "Milletim adına" Şükran ve Saygılarımı sunuyorum.

Çünkü

Aziz Türk Milleti;

Kendisine hizmet edenlere hak ettiği

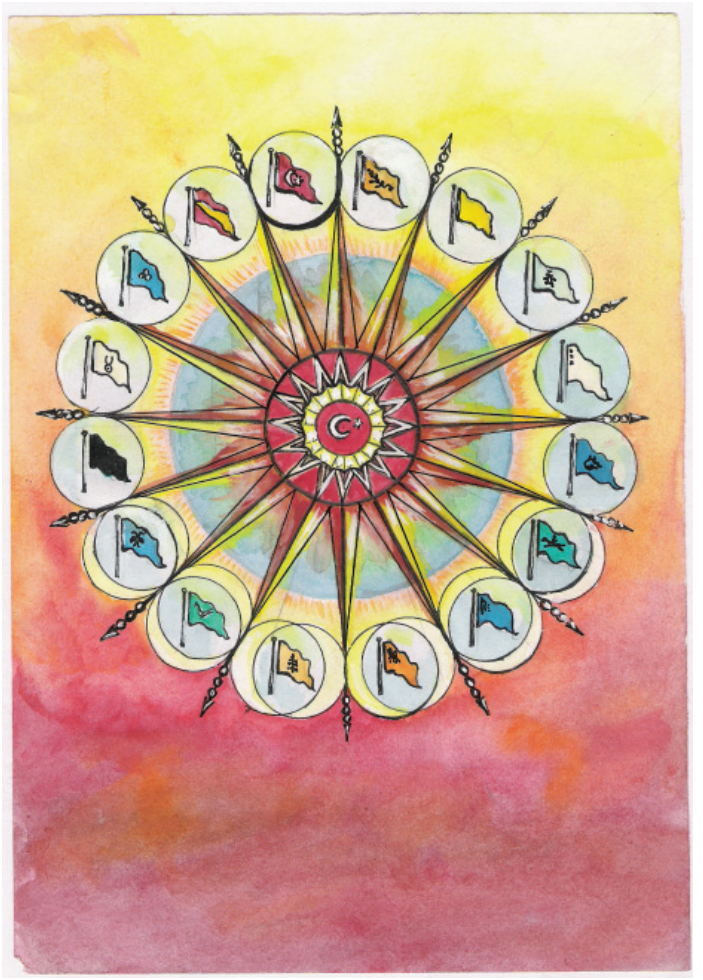
Değeri fazlası ile verecek kadar

Zengindir, alçak gönüllüdür, cömerttir.

Marifetin iltifata tabi olduğunu bilir.

Onun için büyüktür, Onun için asildir,

Çünkü hakka riayet eder.

Türkiye
Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanlığı
Forsundaki 16 Türk imparatorluğunun
Bayrakları

TARİHİN, BİLİMİN VE DESTANLARIN IŞIĞINDA TÜRK VE DÜNYA MEDENİYETİ (ÜZERİNE BİR DENEME)

Ey oğul, insanoğlunun var olduğu günden bu yana aklını en fazla meşgul eden soru hiç şüphesiz ben kimim, burası neresi, kâinat nasıl yaratıldı, sonrasında ne olacak konularına cevap aramak olmuştur. Bu sorulara verilen cevaplar, insanların hayatını anlamlaştırmış ve hayatı daha yaşanılır kılmıştır.

Tarihin, destanların, bilimin ve din kitaplarının ortak noktalarına baktığımız zaman kâinatın nasıl ve ne zaman yaratıldığı konusunda bir fikir elde etmek mümkün olmaktadır.

- 14,5 MİLYAR YIL ÖNCE KÂİNAT OLUŞMAYA BAŞLADI.

Kur'an da Yüce Allah "Ol dedi oldu" diye ifadesini bulan kâinatın yaratılışı, bilim ile bize kâinatın 14,5 milyar yıl önce büyük bir patlama ile oluşmaya başladığını söylemektedir. Kâinat o günden bu yana halen genişlemektedir. Uzun zaman içinde kâinatta oluşan maddeler yan yana gelerek yıldızları, gezegenleri ve guruplar olarak ta güneş sistemi gibi sistemleri ve galaksileri oluşturmuşlardır.

- 4,5 MİLYAR YIL ÖNCE DÜNYA OLUŞMAYA BAŞLADI.

Dünyamız ise 4,5 milyar yıl kadar önce oluşmaya başlamıştır.

Türk "Yaratılış Destanı" dünyada ilk önce su bulunduğunu sonradan karaların oluştuğunu ve her türlü bitki ve hayvanlardan sonra insanın yaratıldığını anlatır.

-1 200 000 – 50 BİN YIL ARASINA "ESKİTAŞ ÇAĞININ BİRİNCİ KISMI" (ALP PALEOLİTİK ÇAĞI)

Çeşitli değişik evreler geçiren dünyamızın 1,2 milyar yıl ile 50 bin yılları arasına "Eski Taş Çağının Birinci Kısmı" (**Alp Paleolitik Çağ**) denmektedir.

- 200 binden sonra İnsan nesli (**Sinantrop**) görülür. 170. binlerde insanların konuşmayı geliştirdikleri kabul edilmektedir.

- 50 000 – 25 000 ARASI "ESKİ TAŞ ÇAĞININ İKİNCİ KISMI" (ORTA PALEOLİTİK ÇAĞI)

- 50 bin ile 25 bin yılları arası "Eski Taş Çağının İkinci Kısmı" (**Orta Paleolitik Çağ**) olarak adlandırılmaktadır. "**Neandarthal Adamı"** bu çağda 50 bin ile 30 bin yılları arasında görülür.

Yer Bilimine (Jeoloji) göre 30 bin yıllarında **Asya'dan 1. Büyük göç dalgası** yaşanmış ve Asya'dan kalkan insanlar dünyanın orta kuşağına dağılmışlardır…

- 25 000 – 9 000 ARASINDA "ESKİ TAŞ ÇAĞININ ÜÇÜNCÜ KISMI" (**ÜST PALEOLİTİK ÇAĞI**)

- 25 ile 9 bin arası "Eski Taş Çağının Üçüncü Kısmı" (Üst Paleolitik Çağ) olarak adlandırılmaktadır. Bu çağda bizim insan nesli "**Homo Sapiens**" görülür.

- 25 bin yılında buzullar çekilmiş ve Orta Asya çöl olmaya başlamıştır. Akarsular ve göller kurumuş, buzullar Sibirya kıyılarına kadar çekilmiştir. 25 bin yıllarında bu kuraklık nedeniyle Asya'dan her yöne **2. Büyük göç dalgası** yaşanmıştır. Bu göçün izleri gittikleri yerlerdeki, bütün Asya, Avrupa ve Afrika'da bulunan mağara resimlerinde görülür. Bunların pek çoğu zaman içerisinde değişse de birer Türk damgalarıdır. Günümüzde Türk Bilim adamlarınca Türkçe olarak okunabilmektedir.

- 12 500 buzulların geriye çekilmesi devam etmiştir. Bu çağda 10 500 de Asya'da ilk toplu yerleşim yeri "**Anav Medeniyeti**" ge-

lişmiştir. Orta Asya'da Hazar ve Çin arasında bu devirde yerleşik hayat gelişmiştir.

- 10 bin yıllarında bu bölgede "**Anu Medeniyeti**" görülür. Arkeoloji ve yer bilimi Jeoloji bulgularına göre bu dönemde yine kısmi göçler olmuştur. Kuraklık baş gösterince kanallar açılmış ve Asya'da ilk defa kanallar vasıtasıyla sulama başlamıştır…

-9 000 – 5 000 ARASI "ORTA TAŞ ÇAĞI" (MEZOLİTİK ÇAĞI)

-9 bin ile 5 bin arası "Orta taş çağı" (**Mezolitik Çağ**) olarak adlandırılmaktadır. Bu çağlarda da buzulların geri çekilmesi devam etmiştir. 5 binli yıllara gelindiğinde **Asya 'dan 3. Büyük göç dalgaları** başlamıştır. Türkler; Anadolu, Mezopotamya, Mısır, Akdeniz'in iki yakası, Çin, Hindistan bölgelerine dağılmışlardır. Afrika'da bu tarihten sonra Türklerle yerli halkların karışımı sonucunda **Hamiler** oluşmaya başlamıştır.

8 bin ile 7 bin arasında Orta Doğu'da buraya gelen Türklerin çiftçiliğe başladığı görülür. Çünkü orta Asya'da daha önce su kanalları açan bu insanlar çiftçiliği, sulamayı zaten biliyorlardı.

– 5 500 yıllarında Asya'da **Bakır** işlenmeye başlanmıştır. İlk bakır silahlar ve kap kacak yapımı da orada başlamıştır.

-5 000- 3 000 ARASI "YENİ TAŞ ÇAĞI" (NEOLİTİK ÇAĞI)

- Asya'dan 5 bin yıllarından sonraki göçler ile insanlık üçüncü defa karışmıştır**.** Asya'dan kalkan insanlar boylar halinde Hindistan'a gidenler İndüs Vadisine yerleşmişlerdir. Çin'e, Afrika'ya, Avrupa'ya ta Okyanusa kadar dağılmışlardır.

Asya'dan boylar halinde gelen **Sümerler (Türk dilinde "Karabaşlar" olarak anılırla**r) Mezopotamya da kısa zamanda büyük bir medeniyet geliştirmişlerdir. Yine Anadolu'ya olan yeni göçler ve Amerika'ya olan göçler bu zamanlarda olmuştur. Kızılderililerinin öncüleri buzla kaplı olan Bering Boğazından bu tarihlerden sonra

Amerika'ya geçmişlerdir. Kalıntılardan, simgelerinden ve yaşayışlarından o günlerin ve Türk damgalarının izi halen görülmektedir.

-5 ile 3 bin arasında ki bu göçler sonucunda insanlar karışmış ve çok kısa bir zamanda Asya Türk Medeniyeti, Hindistan'da İndüs, Mezopotamya'da Sümer, Mısır'da Türkler ile Hamilerin karışımı sonucunda "Samiler" oluşmaya başlamıştır. Piramitler bu dönemden sonra yapılmıştır. Hanedanlar öncesi Mısır'ın etnik yapısını Suriye ve Filistin üzerinden geçerek Nil vadisine yerleşen Asyalı (Türk) kavimler oluşturuyordu.

PİRAMİTLER

- 4 000 ile 3 000 yılları arasında Asya'da Türk Piramitleri yapılmıştır.

Bu dönemden hemen sonra Sümerler geldikleri orta Asya'da ki Tanrı dağlarını andıran Zigurrat'ları yapılmıştır. Daha sonraları Mezopotamya'da bunların benzerleri yapılır. 2 000'li yıllardan sonra ise Babil kuleleri olarak anılmışlardır…

Akabinde Mısırda da - 3 000 ile – 2 700 yıllarından sonra Piramitler yapımına başlanmıştır. Bunlar ilki Orta Asya'da olan dini, coğrafik ve astronomi ile ilgili yapılardır.

MUMYALAMA

Mumyalanma, ilk defa -4 500 - 4 000 yıllarında Asya'da görülür. Daha sonraları Mısır'a kadar yayılır ve Mısırlılarda 3 000 yıllarından çok sonra mumyalama işlerine başlarlar.

Türkler, Anadolu'da Hurri, Hatti ve Hitit Medeniyetlerini ortaya çıkartmıştır.

BAKIR

5 ile 3 binler arasında Türkler Asya ve Anadolu arasında başta "**Bakır"** olmak üzere maden çağını başlatmışlardır.

Bütün dünyada Türk damgaları ve ilkyazı eserleri bu Türk göçlerinden sonra görülmeye başlamıştır. Hemen hepsi bu gün Türkçe olarak okunabilmektedir.

Medeniyetler bu göçlerden sonra oluşmuştur.

- 4 binler Sümerler de ilk kerpiç ev görülür. İlk defa "Bira" Sümerlerde görülür, oradan Mısır'a da geçer.

Türk göçleri sonunda "**Bakır**" Sümer'de 4 binlerde görülmeye başlar.

4 ile 3200 binli yıllar arasında Sümerler yazıyı geliştirirler. Bu gün bilinen ilk hesaplarında Sümerlerce yapıldığı ve tabletlere kazıldığı arkeoloji bilgilerimizde görülür.

Sümerlerde aile Türk aile yapısıdır. 60 lı sayı sistemi geliştirmişlerdir. Burçlar ve takvimleri buna dayanır. Sümerler Zodyak, 12 takımyıldızları, ayın hareketlerini 0'4 yanılma payı ile hesaplamışlardı.

NUH TUFANI

-3 100 yıllarında Nuh Tufanı, arkeolojik bulgulara göre 3100 tarihlerinde olmuştur. Bilinenin aksine bütün dünyayı sular kaplamamıştır. Aşağı Mezopotamya'yı sular basmıştır. Nuh kavmi bu basınla helak olmuştur. Dünyanın geri kalanında bu tufanın izi yoktur.

(*Türkler, Yahudiler ve Arapların Nuh A.S. oğlu Yafes'ten türemeleri konusu burada yanlış görünmektedir. Bu İran "Şehnamesi" ve Türk Ebul Gazi Bahadır Hanın ondan alıntılarında vardır, yanlıştır. Çünkü Nuh A.S zamanında ve ondan çok önce de Türkler vardır. Nuh'un bir Türk olması akla daha yatkındır. Ondan bazı Türk boyları gelmiştir. Yahudi ve Arapların atası olması da muhtemeldir. Çünkü yukarıda da görüleceği üzere çeşitli zamanlarda ki Türk göçleri ve kaynaşmalar sonucunda Hamiler ve Samiler oluşmuştur*…)

3 binlerde Tunç Sümerlerde kullanıma başlamıştır., Astronomi gözle görülür şekilde gelişmiştir. Medeniyetlerin ayrışması, gelişmesi ve belirginleşmesi zirve noktasına bu tarihlerde çıkmıştır.

Çin'de Türk piramitleri yapımı bu tarihlerden öncedir. İlk piramitler Çin bölgesinde ki Türkler tarafından yapılmıştır. O zamanlar Çinliler daha belirgin değildir. Ancak – 500 yıllarında tarih sahnesine çıkacaklardır. O zamana kadar olan Çin Tarihi, Türk tarihidir.

DEMİR

3 binlerde Türkler, Sibirya'nın güneyinde **Demir Madenini** bularak işlemişlerdir. Demir dünyanın yapısında yoktur. O sonradan uzaydan gelmiştir. Türkler bunun için demiri onlara Tanrının armağan ettiğine ve bu gücü kullanarak dünyaya düzen vermek "**Nizam-ı Âlem**" görevinin kendilerine emrolunduğuna inanırlardı.

Ergenekon Destanı, Türklerin demiri buluşunu dolaylı olarak anlatır.

3 binlerde saban bulunmuş ve hayvan gücünden yararlanma başlamıştır.

3 binlerde Yazı Sümerlerde yaygınlaşmış ve okullar açılmıştır…

- 3000 – 2 000 ARASI "TUNÇ VE TAŞ DEVRİ" (NEOLİTİK ÇAĞI)

-3 bin 2800 yılları arasında Türkler tarafından at evcilleştirilir.

Bu tarihlerde Türkler atlı araba Kağnıyı yaptılar…

HAZRETİ İBRAHİM

-2 900 yıllarında Türk Asurlulardan olan Azer oğlu İbrahim Peygamber Urfa da. Kâbe'nin yapılışı… İbrahim sürüleri ve ordusu olan bir Türk boy beyidir.

OĞUZ KAĞAN

Hazreti İbrahim ile çağdaş olan OĞUZ KAĞAN'IN Türkistan'da doğumu…

Oğuz Kağan'ın çok kıllı bir vücudunun olması onun Peygamber olabileceği ihtimalini düşündürür. Çünkü Âdem ile Havva daha cennette iken Havva anamızın yasak meyveden yemesi sunucunda o güne kadar bilmedikleri utanma duygusu onlarda belirir. Çünkü kılları dökülmüştür. Oğuz Kağan destanında o olaya dikkat çekilmektedir.

Oğuz Hanın Yerin ve göklerin kızı ile evlenmesi, bunlardan yerin kızından Dağhan, Denizhan ile Gökhan ve gökten inen hanımından olan Gün Han, Ayhan ve Yıldızhan o zamanki inanışa göre yerlerin ve göklerin babası, hükümdarı olması simgesidir.

Yine bu isimler gerçek olan, tabiatta var olan isimlerdir. Dünyalı bir anlayışı temsil eder.

Oğuz Kağan'ın Türk birliğini sağlaması, hükümranlığını Orta Asya'dan

Sibirya'ya, Çin'e, Hindistan'ın yarısına, Hazar denizinin kuzeyinden demir kapıyı aşması, Anadolu ve Mısır'a kadar genişletmesi…

Mısırda köpek başlı insanları yenmesi ve Mısır'ı almaları…

Oğuz Kağan'ın oğulları zamanında İbrahim'de Mısırdadır.

Oğuz Kağan kocayınca oğullarına devletini Şam'da 2800 yıllarında taksim eder.

- 2 700 **URUK ASLANI (TÜRK) GILGAMIŞ DESTANI OLUŞUMU**

Uruk aslanı Türk Gılgamış'ın hayat macerasını anlatan bu destan ondan 600 yıl sonra oluşmaya başlamış ve 2 700 yıllarında tabletlere kazılmıştır. Uruk kentinin Tiğin'i olan Gılgamış deli dolu bir yiğittir. Bir gün ormanda büyüyen bir yiğit olan Alp Urungu ile dövüşür. Sonra arkadaş olurlar. Daha sonra onun ölümüne dayanamaz ve ölümsüzlük peşine düşer. Pek çok maceradan sonra ölümsüz olan bir peygamberden ölümsüzlük otunu alır. Memleketine döner. Nehirde yıkanırken otunu yılan yutar ve artık ölümün kaçınılmaz olduğuna inanır.

Yüzyıllar sonra zuhur eden "Dede Korkut" Alperenin hayatı da ölümsüzlük peşinde geçer. Nereye gitse orada mezar kazan birilerini görür. Bu mezarı kim için kazıyorsunuz diye sorunca hepsinde de "Dede Korkut için" cevabını alır. En sonunda ölümlü olduğunu kabul eder. Bu iki olayda da ölümün kaçınılmaz olduğu anlatılır. İnsan ölümlü bir varlıktır. Bu Türk düşüncesinin temellerindendir. Ölenler öbür dünyada yeniden uyanacaklarıdır. Orada yalnız ve güçsüz kalmasınlar diye özel eşyaları, kılıçları, altınları ve atları ile birlikte gömülürlerdi. Öteki dünya "Uçmak" bu dünya gibi düşünülürdü…

Yine Dede Korkut destanlarından Deli Dumrul'da da benzer bir konuyu aşk üzerinden işler.

BEYLİK VE DEREBEYLİK

Öbür milletlerin genelde derebeylik ve krallık sistemleri vardır. Onlarda sınıflar vardır. En üst sınıfın başı kral, tanrı gibidir. Bu derebeylik sistemlerinde krallar tam hükümrandır. Simya ile ölümsüzlük peşinde koşarlar. Bu kast sistemi Hindistan'da çıkmış ve Türkler hariç hemen bütün insanlıkta kendisine yer bulmuştur. Önce Mısır sonra Yunan ve Roma kültürüne geçmiştir. İnsanlar bu sistem yüzünden katledilmiş ve köleleştirilmişlerdir. Bu gün dahi batı ülkeleri başta olmak üzere Türk ülkeleri hariç diğer bütün ülkelerde bu sınıflı, bencil, acımasız, kölelik, derebeylik, krallık ve zulüm düşüncesi hükmünü sürmektedir. Kölelik sistemlerinde en başta krallar köledir. Çünkü onlar köleleştirmek zorunda olan kölelerdir. Derebeylik ve krallık sisteminde herkes köledir. Bu sistemde insanlar ne kadar bozulursa, sistem o kadar güçlenir.

Türkler; Oğuz, Gılgamış ve Dede Korkut destanları ile "derebeylik" düşüncesini yıkmış, sınıfsız bir toplumu "Beylik" düşüncesi ile oluşturmuştur. Beylik, Beylerbeyilik ve Han'lık, Hatunluk, Hakanlık anlayışını geliştirmişlerdir. Bu sistemde herkes eşittir, erkekte kadında beydir, herkesin söz hakkı vardır. Han o millete hizmetle vazifelidir. İslam anlayışı da sınıf, kast sistemine karşıdır. Bu anlayışta insanlar

ne kadar düzelirse sistem de o kadar sağlam olur. Burada insanlar hürdür, mutludur.

- 2 700 MISIR BELİRGİNLEŞİR. PİRAMİTLER YAPIM ÇAĞI BAŞLAR.

Mısır'da – 4 00'den -2 700 yıllarına kadar Türk hâkimiyeti vardır. O tarihlerde piramitlerin yapımına başlanmıştır. 2 700 yıllarından sonra adını Türk Hanlık sisteminden alan fakat zamanla Firavunlaşan, krallık hatta Tanrı -Krallık olan Hanlar, sülaleler dönemi başlar…

-2 500 ANADOLUDA HATTİ, HURRİ VE HİTİT DÖNEMİ BAŞLAR

Anadolu'da sırasıyla Hatti, Hurri ve Hitit dönemi başlar.

Çömlekçilik Hitit'te gelişmeye başlar.

Bu dönemde Sümerlerde ilk laik sistem görülür. (Din ve dünya işleri ayrılır.)

- 2 300 HİNT İNDÜS MEDENİYETİ BELİRGİNLEŞİR

Hint'te İndüs Medeniyeti gelişir. Hint kast sistemi doruk noktasındadır. Bir müddet sonra Mısır'da Firavun sistemine dönüşür. Oradan Yunan ve Roma'ya geçer.

Bu gün batının "**Hint-Avrupa Irk, Dil ve Kültür sınıflaması"** bu sınıflı, kastlı, soylular ve krallar geleneğinin yani derebeyliğin bir yansımasıdır. Batıyı tanımak için bu yol izlenmelidir, yoksa batı anlaşılamaz. Çünkü Hint kast sistemi reenkarnasyon (Ruh Göçü) anlayışı alt ve üst sınıflar üzerine kurulmuştur. Burada esas olan soy ve zenginliktir.

İÖ 2300 yıllarında, Sümerlerin topraklarını Akadlar ele geçirdiler ve Doğu Akdeniz'e kadar uzanan bir imparatorluk kurdular.

-2 000 MEDENİYETLERİN ÇÖKÜŞ SÜRECİ

Belirgin medeniyetler bu dönemde çöküş sürecine girer. Sümer, Hint, Mısır medeniyetleri şekil değiştirir, geriler ve krallık sistemine, derebeyliğe teslim olur..

1. BABİL

M.Ö. 2000 ile M.Ö. 1000 yılları arasında etkin olan Babil uygarlığının başkenti, aynı adı taşıyan Babil kentiydi.

- 2 000 DEMİR TÜRKLERDEN ÇİN'E YAYILIR

Çin'de Türklerin damgalarına benzeyen bir yazı gelişmeye başlar. Zamanla 40 Bin simgeli bir yazı çeşidi olacaktır.

Çin'de çömlekçilik gelişmeye başlar.

Türklerde Halı dokumacılığı gelişir.

-2 000 AT- KİMMER, İSKİT, HİTİT'TE GÖRÜLDÜ.

3 bin yıllarında ehlileştirilen at önce Türk Kimmerler vasıtasıyla yayılmaya başlar. Sonra Hititler de görülür. İskitler at sırtında hazar ve çevresinden Avrupa ve Anadolu'ya atı götürürler.

Aka Türkleri Trakya'ya gelirler.

- 2000 DE MEZEPOTOMYADA YERLEŞİMLERİN BÜYÜMESİ

Asya'da Türkler Pantolon giymeye başlar. Çizme, şapka (Börk) kullanımı, gömlek kullanımı görülür.

Anadolu'da Türk Hitit Hâkimiyeti gelişir. At ve demir kullanımı Hitit Türklerinde görülür.

Bu dönemde Asya'dan Rusya'nın batısına kadar Türk Kimmer medeniyeti hâkimdir.

Mezopotamya bölgesi, M.Ö. 1850 yılında bir kısmı Sümerlere ve bir kısmı da Akadlara ait olmak üzere ikiye bölünmüştü. Bu dönemde Sümerler ve Akadlar, bölgede zengin bir kültür yarattılar.

-1 870 İLE -1550 ARASI MISIRDA (TÜRK) HİKSOS HÂKİMİYETİ

-1 870 ile -1 550 yıları arasında Mısır'da Çoban Krallar diye anılan **Türk "Hiksos'ların**" hâkimiyeti vardır. **Başkentleri Avaris Olan Türk Hiksoslar** Mısır'a egemen olmuşlardır. Büyük ihtimalle bunlar Türk Avarlardır. Orada adları Hiksos diye anılmıştır.

Bu dönemde **Mısır'da Tek Tanrı "Aton Dini" Kabul edilmiştir.**

Bu dönemde **Yusuf A.S**. Mısır'a gelmiştir.

-1770 BABİL GÜÇLENDİ

Hammurrabi, Babil küçük bir kent devletiyken tahta çıktı. Elamlıların egemenliğine son verdi ve Babil devletini bir imparatorluğa dönüştürdü. İÖ 1770'lerde egemenliğini Anadolu ve İran içlerine kadar yaydı. Kendi adıyla bilinen bir dizi yasa çıkardı. Bu yasaların kazılı olduğu taş, Babil'in koruyucu tanrısı Marduk'un adına yapılan tapınakta duruyordu.

-1 700 Avrupa'da Türk Kimmer'lerden kaçan Farslar İran'da görülmeye başlar.

Hititlerin 1. Dağılışı fetret dönemi yaşanır.

- 1 700, Avrasya kökenli Türk Avarların Kimmerler ve İskitlerle karışarak Adriyatik kıyılarına kadar ulaştıkları görülür.

- 1550 yıllarında Mısır'da Türk Hiksosların hâkimiyeti kırılır.

-1 500 HİNT GANJ UYGARLIĞI

- 1 300 – DEMİR, TÜRKLERDEN HİNDİSTAN'A GEÇER

- 1300 DOLAYLARI, ALFABENİN SURİYE VE FİLİSTİNDE GELİŞMESİ.

Aramiler bu dönemde Mezopotamya'yı istilaya başlarlar…

-1 200 MISIRDA MUSA PEYGAMBER DÖNEMİ

At Türkler tarafından Arabistan'a yayıldı.

Anadolu'da Hitit devletinin 2. Defa sarsılması ve gerilemesi…

-1 200 İLK PARAYI (GÜMÜŞ ÇUBUKLAR) HİTİTLER BU DÖNEMDE KULLANIR. Parayı bulan Hititlerdir.

Finike yazısı gelişmeye başlar. Bu yazı ön Türk alfabesinden doğmuştur.

-1 100 YAHUDİLERİN KIZILDENİZDEN FİLİSTİNE DOĞRU GEÇMESİ TRUVA SAVAŞI

Truva Savaşı ile yeni başlangıçlar. Buradan kalkarak İtalya'ya göç eden Etrüskler 350 yıl sonra (-760 yılları) Roma'yı kurarlar. İngiltere'ye göçenler aynı tarihlerde Londra'yı kurarlar.

Asurlular, Sümerlere saldırır, Sümer sonu…

Asur gelişmeye başlar

Dorlar Miken ve Akaları yener ve yıkarlar.

Akalar Anadolu'ya geçerek diğer Türklerle karışırlar.

- 1 **100 GUEDA (2. Oğuz) YENİDEN HİTİT GÜÇLENİR.**

Gueda devleti yeniden güçlendirir**.**

Demir, Hititlerce Anadolu'da bu dönemde kullanılmaya başlar.

- 1 000 Türk Traklar Anadolu'ya göçerler (Frik, Frag denilir.)

Türk Akalar, (Sonradan Helenleşirler)Anadolu'ya geçerler.

- M.Ö. 1000 yıllarında, Ortadoğu uygarlığının iki uç bölgesinde (Filistin ve İran'da) verimli düşünce akımlarının doğuşu başlar.

Hindistan'da Sanskritçe "Mahabharata ile Ramayana'ların" yazımı, 24 bin beyittir.

Hindistan'da nota okunur hale gelir.

-900 FİLİSTİNDE SÜLEYMAN PEYGAMBER DÖNEMİ

Filistin'de bu dönemde küçük bir devlet kurulur fakat zengin bir dönem yaşanır.

Türk – Çin'de barut kullanımı görülür.

860 – 546 Asurluların (Azerler) güçlü zamanları…

-800 ASENA SOYUNDA DEMİR (GÖK MADDESİ DENİR) KULLANIMI BAŞLADI

Daha önce öteki soy ve boylarca kullanılan demir Kullanımı bu dönemde Açena (Asena) Türk boyunda da kullanılmaya başlar.

Demir, Türk Traklar tarafından Yunanistan'a taşınır.

-800–700: ETRÜKS TÜRKLERİ (760 yıllarında) ROMA ŞEHRİNİ KURUYOR

(Türk töresi zaman içerisinde Cumhuriyet şeklini almıştır)

Etrüskler Alp dağlarına ad verirler…

İngiltere'de Türkler Londra şehrini kurarlar.

- 800 TÜRK KİMMER BÖLGESİNDE, TÜRK İSKİT HÂKİMİYETİ BAŞLIYOR

M.Ö. 700'den az önce Orta Asya'dan ve Güney Rusya'dan göç etmiş İskitler'in Ukrayna'da bir kabileler imparatorluğu kurup, Yunan dünyasıyla ticarete girişmeleri.

Türk Traklar İstanbul'un yerine ilk defa bir köy kurarlar.

-750- Traklar, Türk Gordion, Türk Aka ve Türk Traklar bu dönemde karışırlar ve Helenistik bir halk (Yunanlılar) oluşmaya, gelişmeye başlar. Bunda Homeros'un destanları İlyada ile Odessa'nın büyük bir etkisi ve katkısı olmuştur.

-700- Türk Traklar bu dönemde Türk İskitlerden kaçan Türk Kimmerler tarafından yıkılır.

Mitra dini geriler… Daha sonra Batı dinlerini ve kültürlerini etkiler…

-628 - Rey şehrinde Zerdüşt doğar…

Bazı kaynaklarda onun bir Türk olduğu belirtilirse de bizim bulgularımıza göre Farstır.

- 625 LİDYA'DA (İKİNCİ PARA) İLK SİKKELER BASILIR.

Lidya bu dönemde yani Hititlerin gümüş çubuk parayı kullanmasından yaklaşık 500 yıl sonra parayı yeni şekli ile kullanmaya başlarlar…

Lidyalılar, Kimmerleri Anadolu'da yenerler.

Medler bu dönemde tanınmaya başlarlar.

—623 ALP ER TUNGANIN, FARSLAR TARAFINDAN ZEHİRLENMESİ.

- 600 Hint'te Brahma dini gücünü yitirmeye başlar.

- M.Ö. 6. yüzyıl, İyonya'lı filozofların dünyayı ve insanı akılla kavrama çabaları görülür.

2. BABİL

Bir Kaldeli olan 2. Nebuchadnezzar (yönetim dönemi İÖ 605-562), Yeni Babil ya da Kalde İmparatorluğu'nu güçlü bir devlet durumuna getirdi. Babil'i, görkemli tapınaklar, saraylar, surlar ve kapılarla donattı. İÖ 586'da Kudüs'ü ve Yahuda Krallığı'nı yağmalayıp, tutsak aldığı Yahudileri Babil'e yerleştirdi.

-587 Filistin'de Süleyman Tapınağı yıkılır ve 50 – 55 yıl süren Babil sürgünü başlar. Babil'in Asma Bahçeleri, Dünyanın Yedi Harikası'ndan biridir. **Babil** kralı Nebukadnezar tarafından yaptırılmıştır. Babil'in çorak Mezopotamya çölünün ortasında, ağaçlar, akan sular ve egzotik bitkilerin bulunduğu çok katlı bir bahçedir.

— 550'DE MED'LER PERSLER (Farslar) TARAFINDAN YIKILDI.

Bu dönemde Roma'da Türk Etrüsklerin hâkimiyeti geriler.

- 546 PERSLERİN TÜRKLERE KARŞI SEFERLERİ

Anadolu ve Trakya'ya kadar Türk İskit sahasına saldırdılar. Tüm Anadolu, Ege ve Yunan kentlerine saldırdılar. Asur ve Lidya'yı yıktılar.

Babil, M.Ö. 539 yılında Persler tarafından işgal edildi

- **539- 538 YAHUDİLERİN SÜRGÜNÜNÜN SONU**

Tevrat bu dönemde Babil hikâye ve efsaneleri ile karışarak tahrif edilmeye başlanır. Zerdüşt efsaneleri bu dönemde Tevrat'a girer. Yahudiler bu dönemde gizlilik, simge ve yeni dini doğmalar geliştirirler. Harut ve Marut'tan büyü öğrenirler. Dinlerini buna uydururlar.…

- 528 HİNDİSTAN'DA BUDA DİNİNİ (ÖĞRETİSİNİ) YAYMAYA BAŞLAR.

AJANTA RESİMLERİ.

- 509 yılında Etrüskler Roma'da yenilir. Son Hakanlarının adı Tarkan'dır Oradaki halklar ile karışırlar. Bu gün Toskana bölgesinde yaşayanların Etrüsklerin soyundan oldukları düşünülmektedir.

- 500 HİNT DEMİR ARITMA İŞLEMİ SEVİYESİ (*BATIDA ANCAK 19. YY. DA OLDU*)

Türklerden gelen demir işleme gelişti.

* M.Ö. 500 dolayları, Kastların ve Hind dininin kendine özgü vurgularının biçimlenişi

* M.Ö. 500 dolayları, **Çin** uygarlık (BARBAR ÇİNLİ) biçiminin temel öğelerinin ortaya çıkışı. O zamanlar Çinliler daha şehirlileşmemiştir.

-330 MEKADON'YALI BÜYÜK İSKENDER DOĞUYA YÜRÜR.

Yunanistan'ı ezerek kendisine bağlar. Mısırı alır ve tanrılığını ilan eder. Persleri yıkar.

İskender Asya'da "Türk Şu Kağan" ile savaşmaz, onlarla dostlu kurar. Bu olaylar "Şu Destanı olarak" destanlaşmıştır. Sonra ilk defa geldiği bir ülkede antlaşma yapar ve yıktığı şehirleri tamir eder.

İskender Hindistan'a yönelir.

* M.Ö. 320, İskender'in İndüs Vadisi'ne girmesi

-223- ÇİN SEDDİNİN BİTİRİLMESİ.

-220 HUN (KUN – KOYUNLU) İMPARATORLUĞUNUN KURULMASI.

Teoman Han oğlu Mete (Motun) han devrinin başlaması.

Hunlar günde üç defa yıkanırlardı. Seyyar hamamları vardı. Daha sonraları hamam Türkler tarafından Çin'e ve Bizans'a yayıldı.

- 200 İskitlerin sonu ve Hun Türklerinin İskit-Saka sahasında kesin hâkimiyetinin başlaması

* M.Ö. 146, Roma'nın Makedonya'yı ve Yunanistan'ı fethetmesi.

* M.Ö. 30, Roma'nın Mısır'ı fethetmesi

- 24 Aralık Hazreti İsa Peygamberin doğumu

0 – TARİH OKUMADA SIFIR NOKTASI

Bu tarihten sonrası kısmen bilinmektedir. Son 2 yüzyıldır batının yazdığı uydurma ve kasıtlı tarih anlayışı ile yetişen insanlarımız bu gerçek tarihten çeşitli şekillerde mahrum bırakılmış ve uzaklaştırılmışlardır. "Tarih kaybolmaz" diye bir söz vardır. Tarih kaybolmaz lakin

ona bakan gözler ve akıllar ipotek altına alınmışsa ona doğru, tarafsız ve bilimsel açıdan bakamazlar. Bu gün bu sıkıntıyı yaşıyoruz.

Batı tarih uydurmacılığı ne kadarda Türksüz bir Tarih yazmaya kalksa gerçekleri satır aralarında itiraf etmek zorunda kalıyor. Bizim yaptığımız batılıların yazdığı tarih ve ansiklopedilerden bu bilgileri yeniden düzenlemek olmuştur. Yakında bu konuda detaylı ve dip notlu bilimsel bir çalışmamız yayınlanacaktır.

Biz,
Baştan sona
Zaten büyük bir destan olan
Yüce Türk'ün tarihini;
Elimizden geldiğince,
Yüreğimizin ve bilgimizin yettiğince,
Ama
Kesinlikle günün şartlarından etkilenmeden
Ve
Samimiyetle
Nazma çekmeye çalıştık.

Bey kardeşim!
Bil ki;
Eserin büyüklüğü
Milletimizin büyüklüğünden,
Eksik ve yanlışlar
Bizdendir.

Bana
Böyle bir çalışmayı nasip ettiği için
Yüce
Allah'a
Sonsuz şükürler olsun.

Türk;
İnsanlık âleminin alımlı şehzadesi…
Türk Milleti,
Şu acunda milletlerin efendisi!
Ey oğul,
Şunu bilesin ki;
Ne zaman Türk Milleti güçlenmiş,
İşte o gün,
Dünyaya dirlik ve düzen gelmiş,
Ne zaman ki,

Türk milleti zayıflamış,
İşte o gün,
Şu acuna dirlik ve düzen küsmüştür.

Türk,
Âleme nizam verme ülküsü ile
Dünyada dirlik ve düzenin gerçek hamisi olmuştur.
Türk Milleti,
Cümle insanları,
Renk ve ırk ayırmadan,
Köle olmadan ve köle almadan,
İnsanların, insanlıklarını yaşayabilmeleri için,
İnsanlığın onurunu korumuştur.
Başları sıkışan,
Putperestin Buda'sı, Yahudi'nin Havrası, Hıristiyan'ın Kilisesi,
Müslüman'ın Camisi niyetine,
Canından, malından emin olarak sığındığı tek yerdir.
Çünkü
Türk olmak,
Büyük bir ayrıcalıktır.
Çünkü Türk varlıkta da, yoklukta da
Haktan ve hukuktan ayrılmaz.
Ve
Bu Destan,
Görklü Türk'ü anlatır.

TÜRK DESTANI

Esirgeyen bağışlayan,
Sevgilinin yâdı ile.
Gönlümüzü nakışlayan,
Misk-i amber tadı ile.

Gafilleri uyaranın,
Mazlumları kayıranın,
Mucizeyi duyuranın,
Nur-u Kur'an odu ile.

Sevgililer sevgilisi,
Yerde gökte övgülüsü,
Nizam-ı Hak, davalısı,
Muhammet'in şadı ile.

Bizi aşkla pişirenin,
Göğsümüzü şişirenin,
Kalplere nur düşürenin,
Doksan dokuz adı ile...

ÖN SONSÖZ

Acunda yetişimiz,
Kalplerde atışımız,
Âlemde nizam için,
Cana can katışımız.

Türk'ün kitabıdır bu,
Hakka nidasıdır 'hu'!

Yanarsın alma ele,
Yarı şan, yarı çile.

Ya uçarak göndere,
Kurulup baş mindere,.

Ya senaya taşarsın,
Kudretine şaşarsın.

Varlığının gücünün,
Alınacak öcünün,

Ateşine yanarsın,
Sevdalara kanarsın.

Gök kubbeyi çatanla,
Gurur duyup Atanla,

Gönül gözün açılır,
Manalara geçilir.

Düşmeden hezimete,
Gönüllüdür hizmete.

Nur'u Kur'an özünde,
Hükmedip yeryüzünde.

Ufukları delen Türk,
Kiri pası silen Türk...

TÜRK'ÜN TÖRESİ

Türk'ü tanımadan önce,
Töresini bilmek lazım…
Sözler yalın, mana ince,
Asiledir benim sözüm

Töre:
Töre, Türk'tür.
Töre, Türk kültürüdür.

Töre;
Anlı şanlı, canlıdır.
Değişmez ve katı kalıplar değildir töre,
Güzelliklere ve yeniliklere açıktır.
Töre; olgunluktur,
Töre; erdemdir.

Töre;
Türk Milletinin
Anlayış, yaşayış ve yönetim biçimidir.
Adalettir, asalettir, cesarettir, sadakattir, merhamettir.
Töre; örf, adet, gelenek ve göreneklerimizdir.

Hakan:
Töreyi ve milleti,
Bolluk ve bereket içinde yaşatmak,
Açları doyurmak, çıplakları giydirmek,
Devleti güçlü kılmak için vardır.
Onun için kut almıştır.

Töre ölmez.
İnkâr edenlerde bile yaşar.
Çünkü töre;
Güzele layık olmak,
Güzel ahlaklı olmak ülküsüdür.
Medeniyetin anayasaya yazılmamış kanunlarıdır.
Ve şu dünyada ancak, Töre ile dirlik ve düzen sağlanabilir.

İnsanın
Töresi ne kadar köklü ve güzel ise,
Ahlakı, anlayışı ve yaşayışı da o kadar güzeldir.
Türk Töresi;
Türk Milleti ile ezeldir.

TÖRE

Ne yılar ne yakınırız,
Nazar değse takınırız.

Kutlu bir yasadır millet gözünde,
Düzendir dirliktir bizim töremiz.
Mertliği yoğurur insan özünde,
Hak yolda birliktir bizim töremiz.
Töredir milletin en güzel yüzü,
Töreyi yaşatmak yüceltir bizi.

Büyüğün küçüğe sevgisindedir,
Küçüğün büyüğe saygısındadır,
Yaradana minnet duygusundadır,
Sevdada yarlıktır bizim töremiz.
Ne zaman ki töre düşerse yere,
Millet de bozulur göz göre, göre.

Yüreği parlatan zümrüt kalaydır,
Mehterandır, davul, zurna, halaydır.
Töreyi yaşatmak ne hoş olaydır,
Türküdeki tattır bizim töremiz.
Töre Türklüğüme düğündür, toydur,
İnsan onuruna yakışan huydur.

Sevdaya susayan bülbülle yurttur,
Mazluma hürriyet; zalime derttir,
Töremiz devlettir, töre millettir,
Çağlayan pınardır bizim töremiz.
Ah... Törem yoluna canım adarım,
Diyetini al kanımla öderim.

Töre bir milleti ayakta tutar,
Töresiz kalanı töreli yutar,
Alp erenler ilmi töreye katar,
Bayrağa şan olur bizim töremiz.
Töresiz kalanlar çok çeker yası,
Töredir milletin yükselen sesi.

Seni yerenlere uymayacağız.
Çarmıha gerseler duymayacağız.
Gülistana baykuş koymayacağız.
Bir aşk şerbetidir bizim töremiz.
Töreli yaşamak insanca iştir,
Töresiz insanın yüreği taştır.

Menzile uzanan yollarda izdir,
Vecd ile dolunan hallerde özdür,
Kardeşçe bölünen katıkta tuzdur,
Dar günde bolluktur bizim töremiz.
Zannetmeyin heykel, puttur töremiz,
Yaratandan gelen kuttur töremiz.

Töredir milleti millet yapan şey,
Töremden vazgeçmem sürseler köy, köy,
Bize kin tutmasın falan filan bey,
Bir ışık, bir hardır bizim töremiz.
Rahmet olur yağar töremiz bizim,
Kutlu töremizi yaşamak lazım...

Zannetmeyin hain payidar olur,
Milletini bilen töreyi bilir,
Gücünü imandan, ihsandan alır,
Sevgiye folluktur bizim töremiz.
Töre merhamettir, sevdadır, yardır,
Nizam-ı âlemi ışıtan nurdur.

Allah'ın izniyle çelince yâdı,
İmandan alırız en güzel tadı,
Gönlümüzü açar Muhammet adı,
Cennete yol olur bizim töremiz.
Akla huzur veren gülşen yârimiz,
Çöllerde gül açar bizim töremiz.

Bindörtyüz yıl var ki töremle dinim,
Bismillah nuruyla yoğrulur kanım,
Allah rızasına kurbandır canım,
Beş vakit niyazdır bizim töremiz.
Oğuz'dan Fatih'e kestirme yoldur,
Türk töresi ilim, Türk hakka kuldur.

Akozan can atar ne olur anla,
İşimiz yok bizim kibirle kinle,
Allah'ın ipine sarılan canla,
Rabbine kulluktur bizim töremiz.
Töremizi böyle yaşasın kalpler,
Türk soyundan olur Alpoğlu Alpler...

DESTAN-I TÜRK

Yer ile gök var oldukça,
Kötülere dar oldukça,
Söylensin bu kutlu destan,
Türkler Hakka yar oldukça.

Yer gök yokken yalnızca Yüce Yaratan varmış,
Şu sonsuz kâinatı yoktan var eden varmış.

'Ol' emriyle halk etmiş dünyayı, kâinatı,
Var olan her zerreye gizlemiş bir sanatı.

Melekleri, cinleri bir emriyle var etmiş,
Semayı ve senayı kötülere dar etmiş.

Şu âleme sarsılmaz, sırlı bir düzen kurmuş,
Yıldızlara, güneşe, kâinatta yer vermiş.

Yer, Gök, Dünya ve Ay'ı oturtmuş yerlerine,
Güneşe ışıt demiş, can verdim serlerine.

Gündüz ile geceye nice zaman dilimi,
Bulabilmesi için kullanacak bilimi.

Bir canlı gerek imiş yerkürede otursun,
Her nefeste Rabbine hamd'u sena getirsin.

Toprak ile suyu bol, onlara yurt vereyim,
Bir de akıl verince ne yaparlar göreyim.

Bir huşuyla topraktan yaratmış ki Âdem'i,
Aşka kulluk etmeli, görmeliyim o demi.

Bakmış ki, Âdem yalnız, ona bir de eş gerek,
Havva'yı yaratmış ki gerçekleşsin her erek.

Öz ruhundan üflemiş, onları kutlulamış,
Cennet nimetlerini, onlara muştulamış.

Bütün yaratılanlar insanı ululamış,
Yalnız İblis orada benliğini yalamış.

Sevgili Hak, İblisi karanlığa kovarken,
Geri kalanlar Hakkı, şanı ile överken.

İnsanmış yeryüzünde halifesi Allah'ın,
Yaratan'a kullukmuş özü Kulhüvallahın.

O,
Allah'ımız.
Yoktan var eden.
Esirgeyen, bağışlayan...

O,
Eşi,
Benzeri,
Ortağı olmayan,
Her olanı bilen, gören.

O,
Anlamaya
Ve anlatmaya,
Aklımızın, ilmimizin,
Kalem ve kelamımızın yetmediği,
Allah'ımız.

O,
Ancak,
Tabi olunan,
Teslim olunandır.
Ve ancak akıl baliğ olanlar
Teslimdeki tadı bilirler.

Ve
Ancak,
Ona teslim olanlar,
Gerçek huzuru tanırlar.
Onu, layık olduğu şekilde överler.
Yaratılmışları da, yaratandan ötürü severler.

O
(c.c.)

Gönlümüzde sevda tadı
Allah adı, Allah adı...

Varları var eden O,
Kötüye dar eden O.

Aklın eremediği,
Bakıp göremediği.

"Her şeye kadir Allah,
Lailaheillallah..."

Serinliklerden serin.
Derinliklerden derin.

Büyüklüğünce ezel,
Güzelliklerden güzel.

"Yücelerden yücedir,
Bilinmez ki nicedir..."

Akıl nasıl anlasın.
Dil adını ünlesin.

Kâinatı olduran,
Yıldızlarla dolduran.

Öyle yaratmış iyi,
Bildiğimiz her şeyi.

Güzellik sözünde var.
Her varın özünde var.

Başımız sıkışınca,
Çaresiz bakışınca,

Anıyoruz adını,
Eğliyoruz yâdını.

Emrine uyuyoruz.
Sonsuz haz duyuyoruz.

Bilinmiyor sırları,
Işıtıyor nurları.

Gönüller yapıyoruz,
Allah'a tapıyoruz.

İnsanların Habib'i,
Kâinatın sahibi,

Odur, Bismillahımız,
Sevgili Allarımız.

İZAH

Yüce atamız Âdem, kutlu Havva anamız.
Onlarda hayat bulmuş, bizim insan yanımız.

Yaşamışlar yıllarca mutlu ve mesut kader,
Yasak meyveyi Havva talan edene kadar...

O günden sonradır ki benlik vurmuş insanı,
Cennetten kovulurken pek hazinmiş nisyanı.

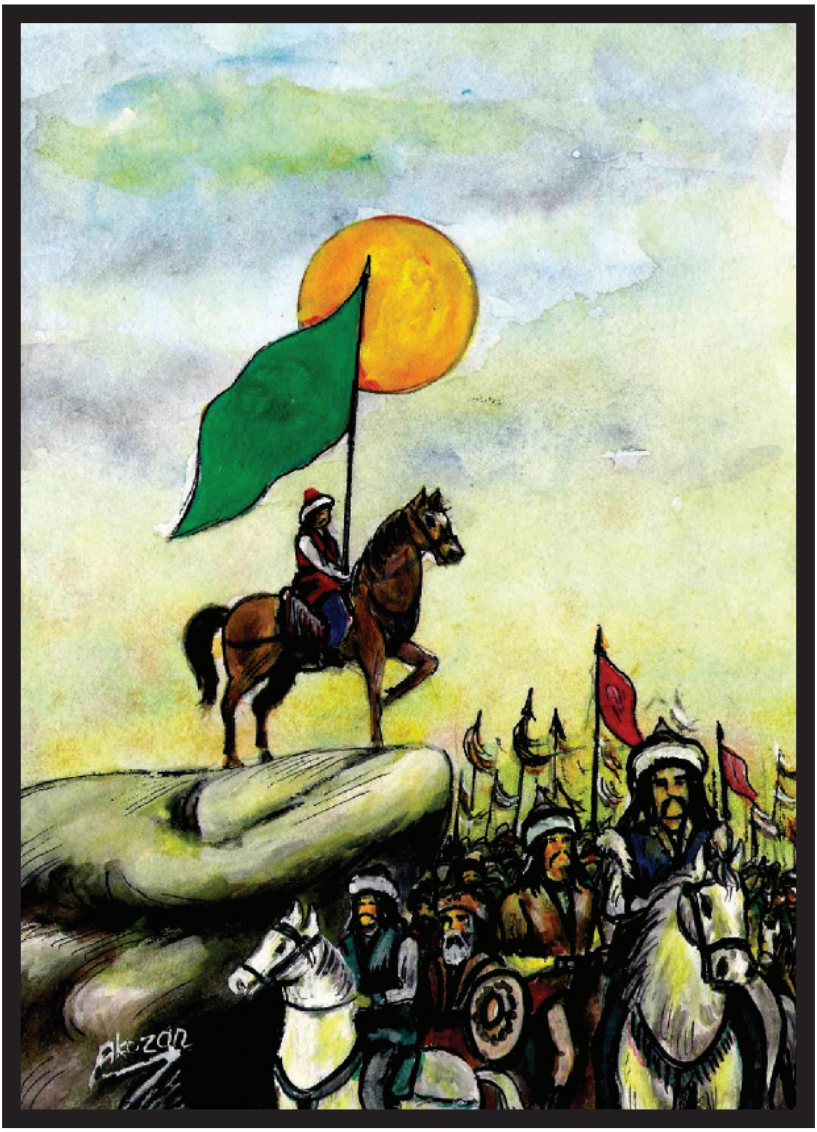
Yüce Allah onlara akıl, fikir vermişken,
Cennet nimetlerini önlerine sermişken,

Çoğaldıkça şaşırıp sığ sularda yüzmüşler.
O alçak benlik için birbirini ezmişler...

Nice, nice nebiler göndermiş Allah bize,
Ahtımıza uyarak layık olalım söze.

Lut Kavmi azıtınca, helak eylemiş Allah.
Tek, Nuh'un Gemisi'ni kurtarırken Bismillah...

Seçilmiş bir millettir töreye uyar huyu,
Nuh'un oğlu Yafes'e, dayanır Türk'ün soyu.

Akozan

TÜRK

Destanlarda coşarım.
Çağdan çağa taşarım.
Tanrı kut vermiş bana,
Türkelinde yaşarım...

Derler ki; Türk soyunu,
Tanı bozkurt huyunu.

Kızılelma düşünde,
Nizam-ı Hak peşinde.

Kal-u Bela'dan beri,
Türk'tür, Tanrının eri.

Tanı yakından gör ki;
Tanımaz, bilmez korku.

Mertlik onunla vardır.
Kötüye dünya dardır.

Zalimleri ayırır,
Mazlumları kayırır.

Dostsuz sofra açılmaz,
Töresiz su içilmez.

Türk'ün töresidir bu,
Hakka nidasıdır hu.

Hakka dönüktür yüzü,
Şehzade doğar özü.

Özlü, sözlü, civanmert,
Güzele yar, küfre dert.

Anlarsan böyle anla,
Yaşar şerefle, şanla...

TÜRKLÜK

Türklük bilgelik demek, Türklük yiğitlik demek...
Gayrı milletler ancak, Türk'lere olur yamak.

Yalnız kötüye düşman, güzel ile yoldaşız,
Âlemde nizam varsa, her kul ile haldeşiz.

İyi kötü savaşı, durmadan sürer gider.
Türkoğlu alp kişidir hakkı sayan iş eder.

Zulüm ile işkence yoktur kitaplarında,
İnsanlık ve incelik vardır hitaplarında.

Yürekler aşkla ipek, özde çelik alaşır.
Kahramanlık Türk doğmuş, ancak Türk'e yaraşır.

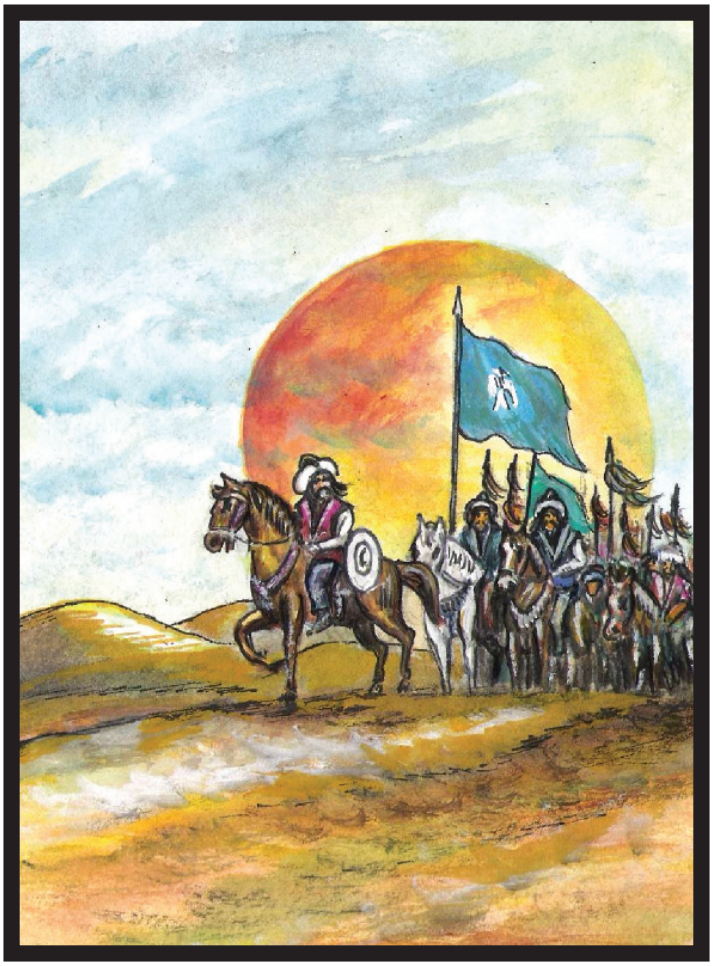
Savaş meydanlarında eşkin doru atlıyız.
Tanrı kut vermiş bize, ululandık mutluyuz.

Kal-u Beladan beri çetindir savaşımız.
Mazluma yar olmuşuz, zulme diktir başımız.

Bozkır yatağımızdı, gamsız yattık geceler.
Adımızdan ürkerdi boyu uzun cüceler...

Yürek, bilek sağlamdı; ormanda avlanırdık.
Gök Tanrıya inanıp, tek eşle evlenirdik.

Orta Asya çölleşip toprak olunca fakir,
Dört bir yana dağıldık, bazı gür, bazı hakir...

GÖÇ DESTANI

Uyup Tanrının emrine, göçüle bilebilmeli.
Turan'ın kutlu yolları, açıla bilebilmeli.
Tarihin nazı, niyazı serilmeli orta yere.
İyi, kötü bu meydanda seçile bilebilmeli...

GÖÇ

Kuraklık oldu acunda.
Balalar öldü acında.
Bozkurtlara yol göründü,
Orta Asya'nın içinde...

Kurtlar, kuşlar dile geldi.
Göçünüz gayrı göçünüz...
Yere, göğe çile geldi,
Göçünüz gayrı göçünüz...

Ormanlarımız kurudu.
Umutlarımız çürüdü.
Pazılarımız eridi.
Göçünüz gayrı göçünüz...

Kutlu dağın sistir başı.
Çalındı ya, Yada Taşı.
Bir damla suyu üç kişi.
İçiniz gayrı içiniz...

Altaylardan göç olmalı,
Dünya bizden güç almalı.
Göç yolunu kim bulmalı,
Seçiniz gayrı seçiniz...

Tanrının emri bu;-Göçün!
Üç kıtaya sevda saçın.
Demir kapılardan geçin.
Açınız gayrı açınız...

Gök çatladı, yer yarıldı.
Budun açlıktan kırıldı.
Kanlar dondu, ten buruldu.
Uçunuz gayrı uçunuz...

Bela başlardan gitmedi.
Sefil kuraklık bitmedi.
Kanal açtık su yetmedi.
Kaçınız gayrı kaçınız...

Toplanıp göçe duralım.
Yeni yurtlara varalım.
Turan'ı orda kuralım.
Geçiniz gayrı geçiniz...

Kaybetmeden o edayı,
Cümle millet, emmi, dayı.
Başınızdaki gadayı,
Saçınız gayrı saçınız...

Yetti gayrı bunca ceza.
Katlanılmaz oldu eza.
Cennet yurtlar vardır keza,
Göçünüz gayrı göçünüz...

Güney, kuzey, doğu, batı,
Gamsızca sürünüz atı.
Size dardır bu gök çatı,
Göçünüz gayrı göçünüz...

YOLDA

Göç başladı, bitebilmez.
Felek bizi tutabilmez...

Kalktı sökün etti Asya Kurtları,
Baştan defetmeye türlü dertleri.

Yeryüzüne otağ, gök kubbe çadır,
Diyerek yürüdü nice boğatır.

Göç başladı yüzyıllarca sürecek.
Dünyaya adalet, nizam verecek...

Yeni şekle girdi şu acun baştan,
Görklü destan yazdık abide taştan.

Dünyayı topyekün sarstı göçümüz.
Tebdili mekânda yoktu suçumuz.

Dağıldık cihana düzen vermeye,
İlime, töreye, koza örmeye...

O gün bu gün dizlerimiz yorgundur.
Zannetmeyin kader bize dargındır.

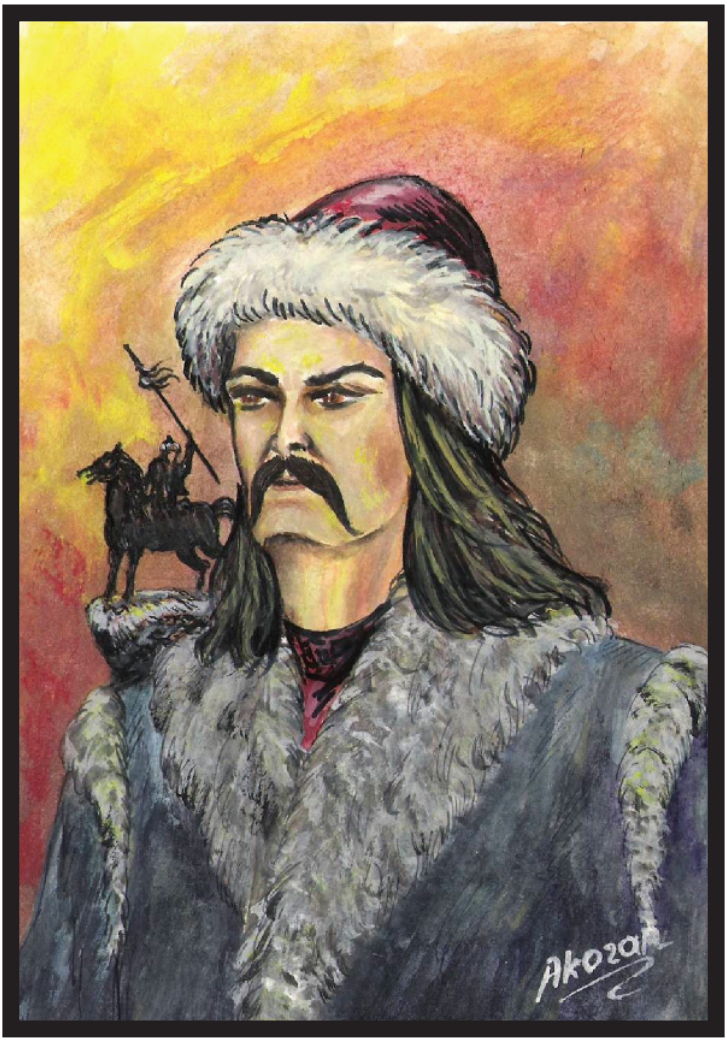
Atayurt hasreti yaksa da bizi,
Töreyle yaşayan unutmaz özü...

Ne menem sevdadır, gönle sığmıyor,
Güneş ondandır ki, garptan doğmuyor.

İlim, irfan, ışık, doğudan gelir.
Gönlü açık olan nasibin alır.

İnsan töresiyle yaşar şanını,
Geçmişini bilen bulur yönünü...

İnsanı yüceltir muhabbet tacı,
Akozan ünlerken destanı göçü...

ALP ER TUNGA

Yüzyıllar geçse bile, bir an düşmeden dilde.
Alp Er Tunga yaşıyor, Türk elinde her gülde.

Âdem
İle Havva'dan
Doğarak çoğalan insanlar,
Habil ile Kabil'in kavgasında üzülmüş,
İyilerin kaderine, kötülerle mücadele yazılmış.

Gün
Gelmiş
Çoğalmışlar.
Sığmamışlar yurtlarına.
Dört acuna kavimlerin göçü olmuş,
Yüceler yücesi Tanrı, onlara peygamberler göndermiş.
O, Çalaplar onları kötü yoldan döndermiş.

Turan
Doğuya denmiş,
İran batıya denmiş.
Turan kavmi Kimmerler batıda,
Kergenes, Kandlılar doğuda kök salmışlar.
Bu arada Sümerler yazıyı da bulmuşlar.
İskit- Sakaların başına ise, Tanrıdan kut alan görklü yiğit,
Alp Er Tunga Han gelmiş.

Alp
Er Tunga'nın
Turan girermiş düşüne,
Türk Milletini toplamış başına.
Türk ülküsünü yakmış yüreğindeki harla,
Daha sonra Tomris Alp'le, Şu Kağan yetmiş.
Şanlı Türkün göğsüne nurdan madalya takmış.
Bu gün maziye bakan torunları,
Saygı, sevgi ve gururla,
Onlara bakmış.

ALP ER TUNGA HAN İLE

Türk Milleti uğruna gönüllü serden geçtik
Alp Er Tunga önünde, diz vurduk, antlar içtik.

Hey be koca dünya, yaşlı dünya hey!
Sen şahitsin kimdi, Alp Er Tunga Bey.

O,aslan yürekli, bozkurt soylu er.
Kayın ormanından belki daha gür.

Düşmanının kalbi korkudan çatlar.
Savaşta bozkurtça narası patlar.

Sen gördün ya dünya sinende güldü.
İsa'nın öncesi, yedi yüz yıldı.

Yürürken titreyen yer değil misin?
Biz yerini alsak, sen kayil misin?

ALP ER HAKAN

Dostlarına engin, düşmana yaman.
Yağıya, çaşıta vermezdi aman.

Der ki;"-Dünya işi dünyada biter,
İnsan kalbi ettir bozulur gider.

Kalbini sağlam tut, hem de özünü,
Yağı fırsat bulsa oyar gözünü...

Biz, Turanlı Türk'üz, gayrisi yağı,
Atalar yurdumuz şu Tanrı Dağı.

Turan neslinedir sözüm ve hecem,
En sinsi düşmanım, Çinli ve Acem.

Denk değildir İran, Turan'ımıza,
Ulak çıksın cümle yarenimize,

Bin kere bin kişi savaşa gelsin.
Şu yüce millete şanımız kalsın.

Gök tanrı izniyle doğanınızım,
Dünyaya hükmeden kağanınızım...

Bu güne kadar hiç eğilmedik biz,
Vurdu önümüzde nice Han'lar diz...

Zal'ın ordusuyla nice tokuştuk,
Zalimle, zulümle her an çakıştık.

Toy eyledi Acun, mertçe cenklerle...
Döndük ganimetler dolu denklerle.

Zaferden zafere koştu erimiz,
Yağıyı yıldıran alp ti çerimiz.

Tanrının lütfüdür yiğitlik bize,
Kabil ülkesini getirdik dize.

Lakin çaşıtlara kanmasın neslim.
Yafes'e dayanır, Peşenk Han aslım...

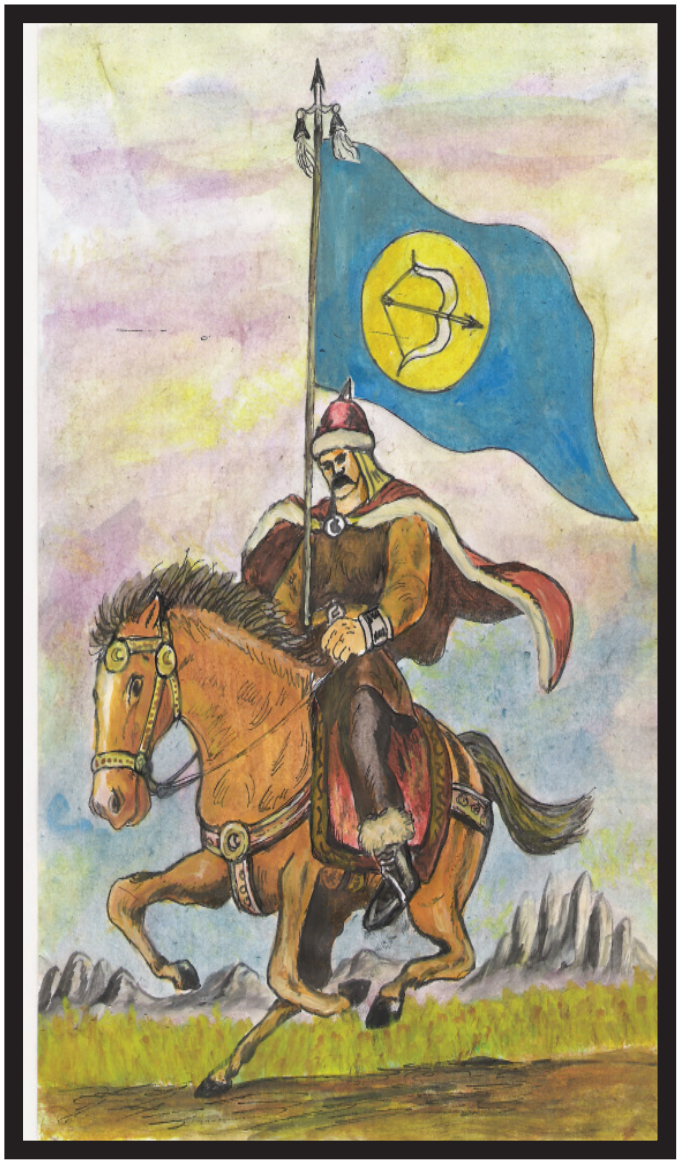
Söyledi, söyledi gözleri doldu,
Kocalmış yüreği süzme bir baldı.

Millet şuuruyla ateş yakardı.
Belki de atide bize bakardı.

Sakalar yoruldu tarih aklarken,
Başka Türk boyları sıra beklerken...

Sakalar Gök tuğu Hun'luya verdi.
En yüce devleti Metehan kurdu.

Alp Er Tunga güldü semada ona.
Bak ha oğul diye, gösterdi bana.

Biz, Turanlı Türk'üz, gayrisi yağı,
Atalar yurdumuz şu Tanrı Dağı.

TÜRK SOYLARI ARASINDA

Türk'ü, töre öz eder.
Ozan gelir, söz eder...

Tarihin akışında çağlayınca sakalar.
Gog ve Mogog Türkleri istiklali yakalar.

Güney Sibirya ile Tuna boyu arası,
Horasan, Afganistan gönüldeki yarası...

Hazer batısındaki Kür-Aras bölgeleri,
İran, Irak, Suriye üstünde gölgeleri...

Turanı kuran erler can verip ülküsüne,
Türkiye toprağını katmışlar ülkesine...

Göktürk yazısı ile Türkçe imiş hitabet,
Gök Tanrı inancıyla, yaşıyormuş bir millet.

Bozkırdaki o devlet, Türk oğlunun eseri.
Savaş sonu düşmana ödetirmiş hasarı.

İskit diye anılan Kürt ve Türk'ün atası,
Yirmi dört boy oğuzla, kötülere çatası...

Hazreti İsa'mızın yedi yüzyıl öncesi,
Turan denen ülkede açmıştı Türk goncası.

Alp Er Tunga şanında toplanmıştı boylarım.
Sonradan Hıristiyan olan birçok beylerim...

Kar, Karluk, Gur, Peçenek ve Boht yüzyıllar geçip,
Dağılmışlar cihana, birçok farklı yön seçip.

Avrupa'ya akarken nice ulu Türk gücü,
Anadolu bağrında, Sümerler almış tacı...

Malazgirt zaferinden binyediyüz yıl önce,
Türk'e yurtluk etmişti Anadolu ve Gence.

Kimmerler, Türk soyunun bir başka çınarıdır.
Turan doğumlu olup, Türkistan pınarlıdır.

İskitler ki, beşyüzyıl yaşamışlar hür vakur.
Milattan öncesine bakan bunları okur...

Göçebe İskit boylar Kimmerleri dağıtır,
Yalnız Açena boyu yaraları sağıtır...

İskit ile Açena iki kardeş vuruşur.
Kimmerli Açena boy pek bir fena kırılır.

Geriye kalanlarsa Sinop'ta yerleşirler.
Yüzyıllar geçer bugün orada gürleşirler.

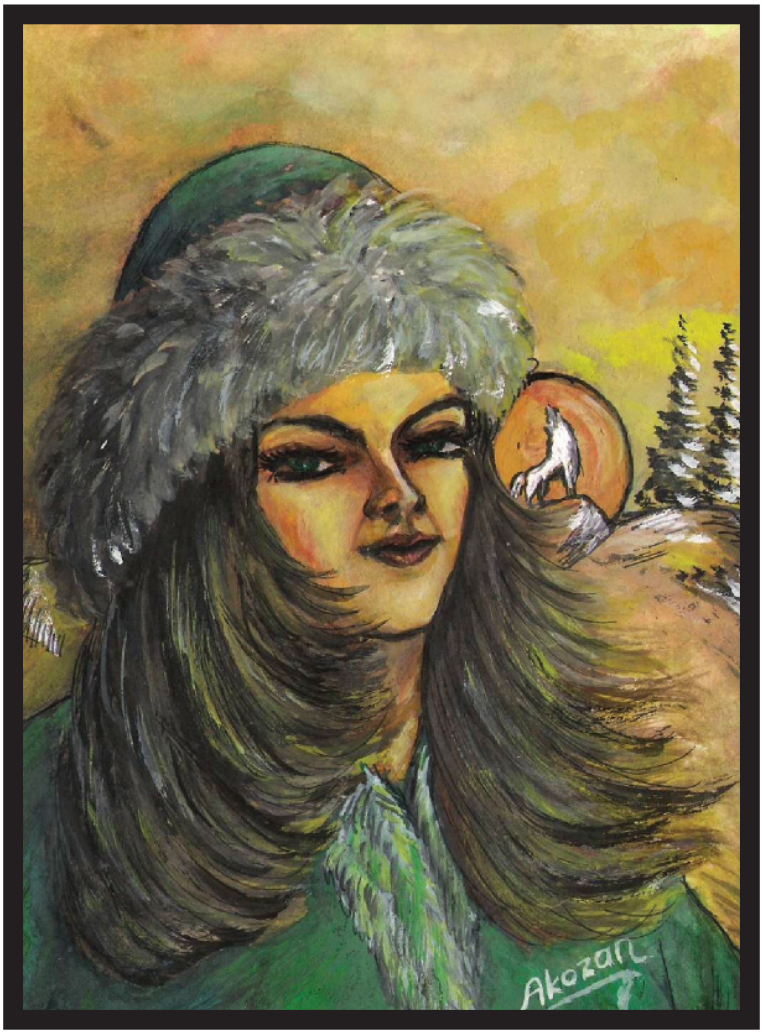
Sakasunlar, Kür-Aras Kürdü diye bilinir.
Tarihe inen olsa, Türk'ün soyu bulunur...

Bugün İskit, Sakanın yaşayan boyları var.
Albanlar'la, Sakasın, Aran'da toyları var.

Goganlar, Göker diye bilinir şu zamanda,
Tav evliler, Tortum'da yaşıyorlar dumanda.

Hesperitler İspirde, Pasianlar Bin gölde.
Bohdan denen Paktuklar, Van denen ulu gölde.

Partuklar, Kurmanç'ların atası iç Oğuzdan.
Karduklar zap suyuna konuşur bir ağızdan.

TOMRİS ALP KAĞAN

Tomris Alp diye yazar tarih onun şanını.
İskit- Saka Türkünün yüceltmişti ününü...

Saka Türkleri bugün, Kurmanç, Karduk olmuştur.
Kurmanç soyu, Boht ile Peçen soydan gelmiştir.

Boht'lular, Zilan olmuş, Beceneviler Milan.
Bel, Dağbelliler diye cihana ettik ilan.

Zilanlılar on iki oymağın ortak adı.
Bıriki, Deluki ve Pirekhali bal tadı.

Sevidi ve Redikan, Gelturi ile kardeş
Kurdukan, Cemaldini, Dilikan ile sırdaş

Manzidi, Celali'nin aynı kökten özüdür
Haydaranlar, Zilanın pınarının gözüdür

Milan'lı, Becenevler yine on iki boydur.
Barzan, Karakeçili, Becenev iki soydur.

Cibranlı, Hasenanlı, Seyhan, Karabaş, Sipkan,
Seydanlı, Huytu, Şekak bir ötekisi Zırkan.

Biriti Türk Boyunu anınca tamamdır öz,
Mervanoğulları ki, Çar Bohti canında köz.

İskitlerin torunu, bozkırların öz canı...
Bu boylarda yaşıyor Alp Er Tunga'nın kanı...

Otuz bir Ağustosta yuğ yaparlar çünkü o,
Zerdüşt İranilerin, şenliğidir bil ki bu.

Alp Er Tunga Başbuğun zehirlendiği gündür.
Onun için bize yas, Acem halkına ündür...

Biz yas tutar ağlarız, Acemler sevinirler.
"Ayd-i Kürdi" diyerek iblisçe övünürler...

İşte o gün yas tutan bütün uruklar Türk'tür.
Yas tutsak inlesek de, milletin başı dirktir.

Kardeş boylar bilmeli tarihteki özünü,
Millet birlik içinde açsın artık gözünü.

Dilimiz ve şivemiz dallara ayrılmıştır,
Türk, Kürt ayrı değildir, birlikte kayrılmıştır.

Alp Er Tunga Acemde, Afrasyab namlı erdir,
Soyu sopu birliği şimdi daha da gürdür...

Aslımızı biliriz, biliriz ahtımızı,
Yirmi bir Ağustosta veririz andımızı.

Alp Er Tunga atamız, izindeyiz izinde,
Bugün çağlıyor iken, Türkün pınar gözünde.

Adını taşıyor bak torunların yâd için.
Dualar sunuşumuz olabilmek şad için.

Sen milli birliğimin temelinin taşısın.
İkibinyediyüzyıl öncemizden ışırsın...

Iranın Acem halkı haince vurmuş seni,
Zerdüşt putperestlerin bugünde sürer kini.

Türk'e ancak Türk yarmış, anladık bunu lakin.
Yalnız, başa geçmeli senin gibi bir tekin...

Ancak o gün dinecek bu milletin tasası.
Müslüman-Türk özünün kutlulansın yasası.

Seni sonsuz sevgiyle, hürmetle anıyoruz.
Kızılelma ülkünle harlayıp yanıyoruz.

UYANIŞ

Alp Er Tunga ölmedi.
Kötüye gün kalmadı.
Felek öç, möç almadı,
Yırtılmasın yürekler...

O yaşadı ömrünce.
Gök Tanrının emrince...

Kötülerden sinmedi,
Zaferlere kanmadı.

Aslolan Türk ülküsü,
Töresi ve ilkesi,

Zannetme gazelleşti,
Serpildi güzelleşti.

Yaşıyor Türk elinde.
Türkün özge dilinde...

Genç ihtiyar Türk budun...
Geçse selamlar adın...

"Can çıkanda ten ölür,
Bedendeki gen ölür..."

Ozan bir daha söyler,
Gayette güzel eyler.

Ey, Türkoğlu artık ayıl.
Alp Er Tunga ceset değil.

O sen, O ben, O bizleriz.
Kutlu ocakta közleriz.

Türk ülküsü yıkılmasın.
Ataya hor bakılmasın.

O, Oğuzda var olandır.
Göktürklere şan olandır.

Uygur'da, Avar'da yaşar.
Hazer'de dünyaya taşar.

Selçukluda gelip dile,
Harezmde bezenir güle.

Timur'un bağrında açar.
Babur Han'la bade içer.

Osmanlının canındadır.
Türk'ün asil kanındadır.

Azerbaycan'da dillerde,
Türkiye'de gönüllerde,

Özbeklerin canı gibi,
Kırgızların Han'ı gibi...

Türkmenistan semasında,
Kazakların senasında,

Kıbrıs'ımın yarısında,
Kafkasların arısında,

Şanıdır, Türkmen toyunun.
Yirmi dört Oğuz boyunun...

Kötü kimden ne öç alsın?
Alp Er Tunga nasıl ölsün?

Ceddimizi duyuyorsak.
Hatırını sayıyorsak.

Ülküleri, Gök Tuğları,
Ölmedi, Türk başbuğları...

Türk'tür şu dünyada denge.
Her Türkoğlu, Alp Er Tunga.

Yedisi hür Türk yurdunun,
İzindeyiz Bozkurdunun.

Vatanına sunup canı,
Türk milleti anar onu.

Kim ki yağı olur bize,
Onu getiririz dize...

Türk'ün çınarı solmadı,
Alp Er Tunga'mız ölmedi.

Kıyamete kadar varız,
Zalime dert, güle yarız.

Eğilmeyiz, bükülmeyiz,
Kök salmışız, sökülmeyiz.

Göze gelmez, dünya malı.
Şimdi Türklük daha ulu.

Felek bizleri sınarken,
Alp Er Tunga'yı anarken.

Töreli daha hırslıyız.
Yüce Türk-İslam harslıyız.

Alp Er Tunga rahat uyu.
Bizler Göktürk, Hun ve Kayı.

Türk milletinin canında...
Yaşarsın, asıl kanında.

Sana saygı sunuyoruz.
Minnet ile anıyoruz.

Ülkünüz, ülkümüz bizim.
İzindeyiz, anttır sözüm...

Şenelteceğiz Turan'ı,
Yücelteceğiz Kur'an-ı.

GÖNÜLLER HEP IŞIDIKÇA
ÖZ TORUNDA YAŞADIKÇA

Alp Er Tunga'yı andım, coşarken gürül, gürül.
Destanların özünde yaşarken pırıl, pırıl…

Türkuaz semamızda bayraklaşan kişidir.
İskit-Saka Türkünün, Turan'daki başıdır.

Kalleşçe bir pusuda, Acemler vurmuş onu.
Tarihlere sığmıyor destanlardaki ünü...

Alp Er Tunga ölmedi, Türklük ile yaşıyor.
Felek kıydığı canın, kahrı ile yaşıyor.

İskit, Saka, Hun, Göktürk, Uygur, Timur ve Babür,
Türk milleti zaferle olurken hall-u hamur.

Çin Seddi'ni aşınca aşkar deli tayımız.
Ötüken meydanında pek şen olur toyumuz.

Gök, Dağ, Denizden gelir, Ana, Ata, Oğul, Kız.
Gün, Ay, Yıldız, Oğuz'un Türkmen boyundaki öz.

Dünyanın efendisi Türk adlı bu kutlu soy.
Türk elinin başbuğu, Oğuz namlı bozkurt bey...

Türk yurtları üstüne kol kanat geren canım.
Oğuz'un altı oğlu, yirmi dört boyu, benim...

OĞUZ KAĞAN DESTANI

Oğuzlu beyan eder.
Töreyi ayan eder.

Türk başbuğu Karahan,
Ötüken'de çıra Han.

Orta Asya çölünde,
Yaşardı Türkelinde.

Her yıl Çin'i basardı.
Çinli Türk'ten pusardı.

Uyuz Çinli gizlenip,
Altı pamuk bezlenip,

Korkuyla titrer iken,
Kapıyı kitler iken.

Karahan'a baş eğdi.
Alnı toprağa değdi.

Yalvararak ağlardı,
Yüreğimiz dağlardı.

Alçaldı, af diledi,
El ve ayak yaladı.

Kız kardeşini verdi.
Üç günlük hüküm sürdü.

Çinli Hanım çaşıttı,
Türkelini aşıttı.

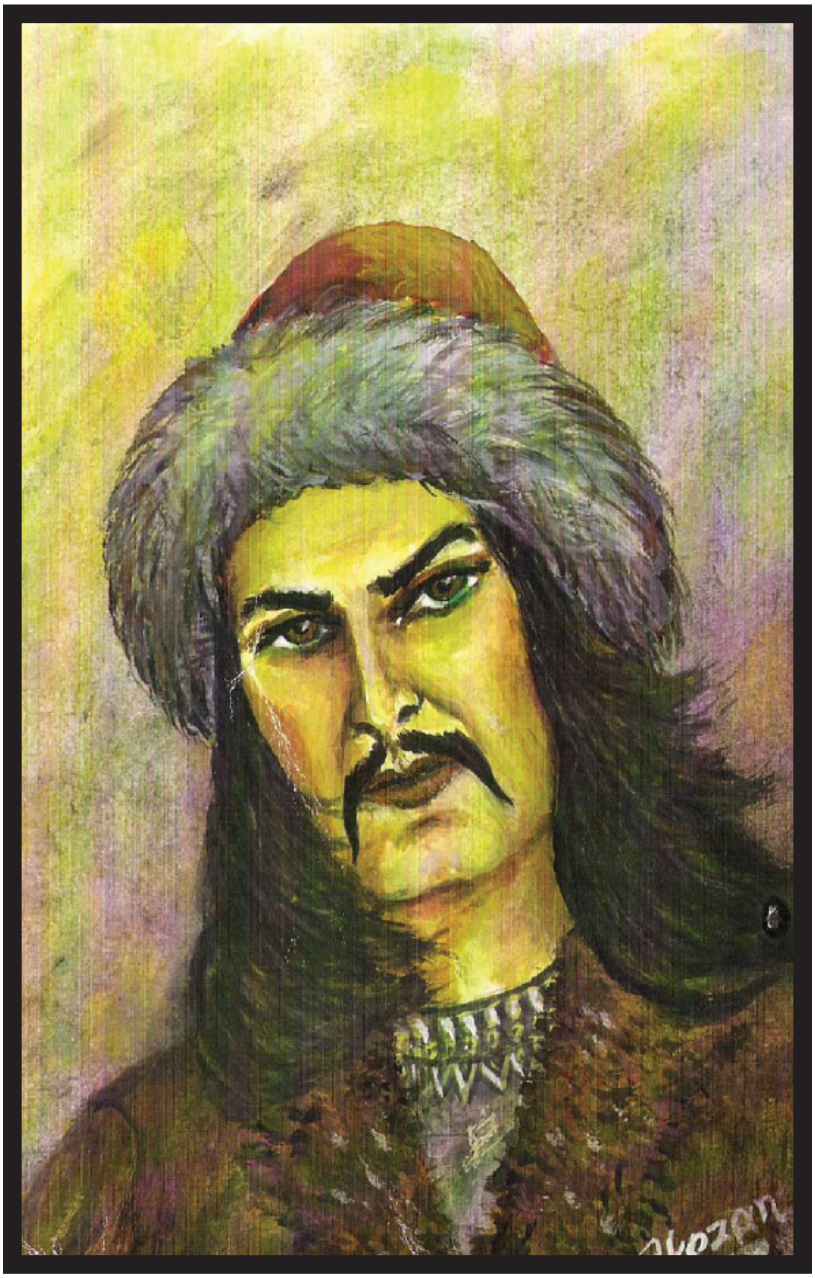
Söylediği yalanla,
İşlettiği planla,

Şımarıp azıyordu.
Töreyi bozuyordu...

Karahan'ı Oğuz'la,
Düşman etti o hızla.

Karahan oğlu Oğuz,
Görklü yiğitti, yağız...

Karahan can Oğuz'u,
Obadan sürdü uza...

OĞUZ

Göğe yükselen tuğum.
Oğuz Kağan, başbuğum.

Oğuz ayrılır iken,
Seher vaktinden erken...

Türk'e katı kinliler,
Uyuz, sıska Çinliler,

Geldiler Türk eline.
Sinsi Çinli geline.

Türk başbuğu pus oldu.
Türk beyleri küs oldu.

Çinli bu rahat durmaz,
Töremize yol vermez...

Her buyruğu şaşardı,
Han güya hür yaşardı.

Yaklaştılar yanına,
Girdiler, Türk kanına...

Karahan'ı sindirip,
Yalanlarla kandırıp...

Bir velvele saldılar,
Dirliğimi çaldılar.

Çinden gelen cadılar,
Oğuz, ölsün dediler.

Karahan tez yanıldı.
Oğuz, yılkı sanıldı.

Oğuz, O Oğuz idi.
Görkemli yağız idi...

Ejderhayı ezmişti,
Derisini yüzmüştü.

Şan ve şeref almıştı,
Gönüllere dolmuştu.

Alplik onun kanında,
Kırk er vardı yanında.

Nice dağı aşardı,
Av peşinde koşardı.

Duydu, Çinli planı,
Tez anladı olanı...

Çaşıtlar çalışmıştı,
Türk yurdu karışmıştı.

Oğuz, sezdi Çinlinin,
Niyetini kinlinin...

Kırk erini çağırdı,
Sözleri pek ağırdı.

Mertlik vardı temada.
Söz çınladı semada...

"Kırk erde yürek var mı?
Şu Acun bize dar mı?

Türkeli'ni Çin basmış,
Görklü beyleri asmış.

Acımız duyulmamış,
Han babam ayılmamış..."

Kırk er heyecan ile
Birlikte geldi dile.

" Haykırdı; - Dirlikteyiz,
Ölsek de birlikteyiz...

Sen han ol başımıza.
Dönelim işimize...

Erin işi savaştır.
Burada gün yavaştır.

Pusatlar paslanıyor,
Gönüller puslanıyor..."

Yürekleri arıydı.
Kırk er gönül eriydi.

Oğuz anladı işi,
Gururla şişti döşü.

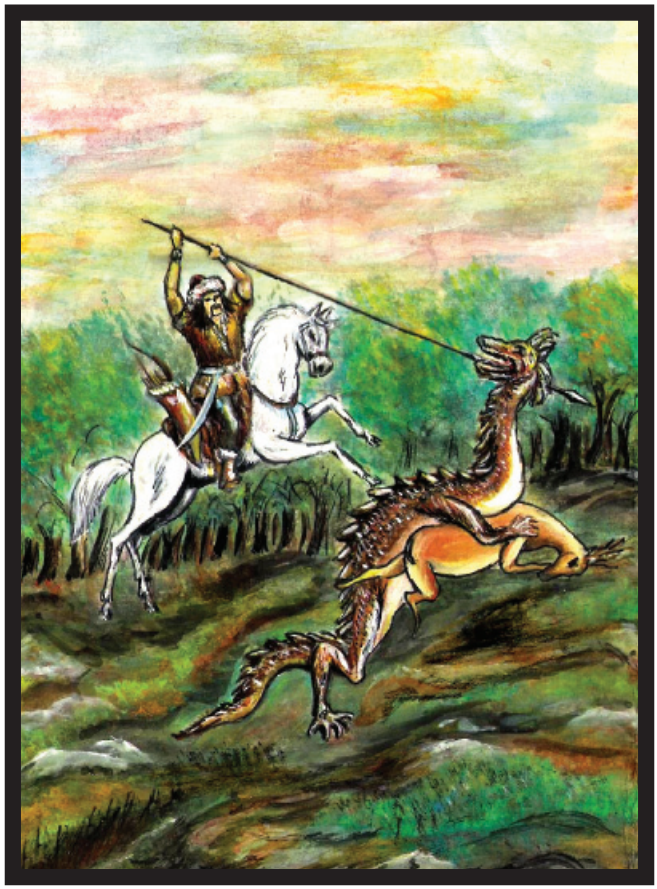
Börkünü yana eğdi.
Gönlü semaya değdi.

Buğulandı gözleri,
Vakur idi sözleri...

Sürgünde yaşanmazdı.
Başka şey düşünmezdi.

Dedi;-Babam Karahan,
Türkelinde ulu, Han.

Hain Çinliye kanmış,
Bizden dileği canmış.

Oğuz, O Oğuz idi.
Görkemli yağız idi.

Son söz nedir, ne'delim?
Neyi, nasıl edelim?

Kararlar kati olsun.
Gönlümüz huzur bulsun.

Kırk er olmuş kırk mızrak,
Altlarında kırk kısrak.

Gözleri irileşti.
Bakışlar börüleşti.

Pusatları alımlı.
Bakışları yalımlı.

Söze, öz eklediler.
Bozkurtça kükrediler...

"-Savaşalım babanla,
Çine uyan obanla,

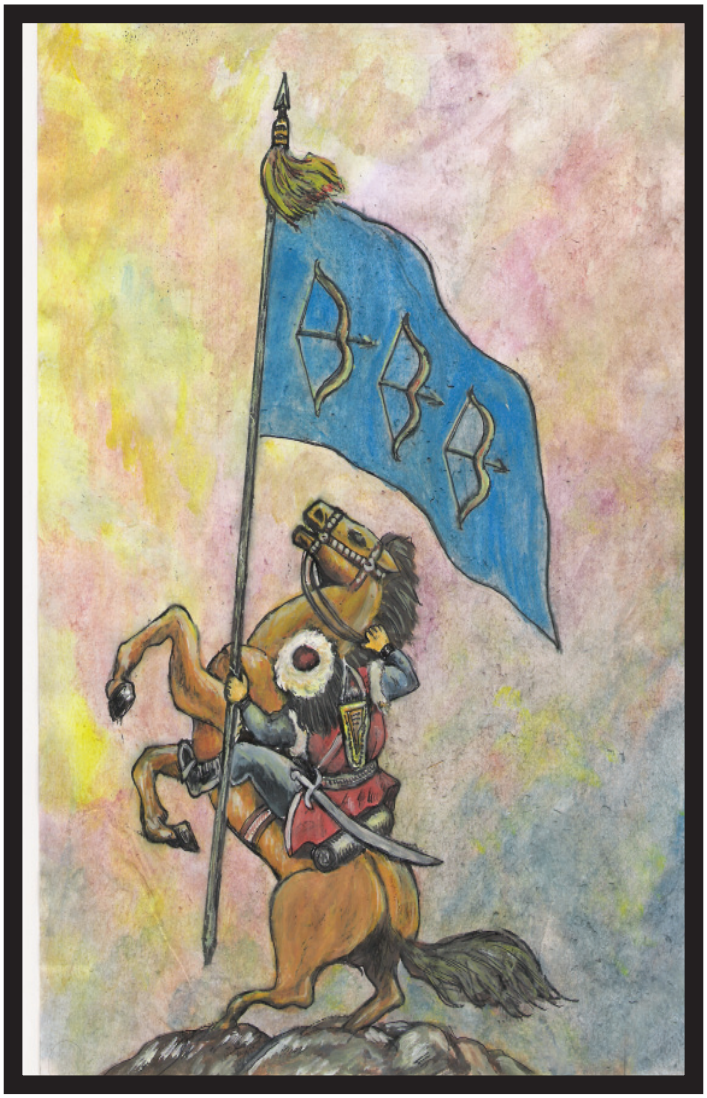
Çinliye kanmasaydı.
Hasretle yanmasaydı.

Tuğ kaldır saldıralım.
Yağıyı öldürelim...

Baban ayrılsın baştan,
Yazalım kutlu destan...

Yağıyı sürüp ine,
Akın yapalım Çin'e,

Gök bayrak taşıyalım.
Bozkurtça yaşayalım...

Gök bayrak taşıyalım.
Bozkurtça yaşayalım...

Kırk erin gürlemesi,
Gönüller harlaması.
Boğatır Alp Oğuzu,
Hanlığa zorlaması...

Han ol Oğuz, Han ol Oğuz!
Bizler yüreğinde yağız.

El veririz, güç veririz.
Yağıyı yerde sürürüz...

Erler kırk değil kırk bindi.
Oğuz'a adanan candı...

Dedi;-Yazık başka yol yok.
Kut kimdeyse deşmesin ok.

Babaya isyan acıdır.
Kader, başımın tacıdır.

Kara yoktur özümüzde,
Dünya yoktur gözümüzde.

Yüreklerimiz dağ olsun.
Yeter ki; millet sağ olsun.

Her zorluğa alışalım,
Vatan için çalışalım.

Savaş bu işi bitirsin.
Haklıya gücü getirsin.

Varlığımız, Hak'tan yana...
Hazırlanın kutlu güne...

Söz ağızdan bir kez çıkar.
Başlar alır, bentler yıkar.

Oğuz sürek avda iken...
Pusat örste tavda iken...

Karahan'dan elçi geldi,
Oğuz'u avlakta buldu.

Kirişi sert geriyordu.
Attığını vuruyordu.

Her halinde vakar vardı.
Şu Acun Oğuz'a dardı.

Karahan'ın öncüleri,
Kam, şaman ve cincileri,

Yaklaştılar Oğuz cana,
Buyruğu sundular ona.

Dediler ki; Han babandan,
Gelsin diye çıktı ferman.

Buyruk mert buyruk değildi.
Çin, Türk'e uyruk değildi.

Oğuz hileyi bilirdi,
Bıyık altından gülerdi.

Çinliye kanan Karahan.
İstiyordu Oğuz'dan can.

Kızdı Çinli ulaklara,
Gözü daldı ufuklara...

Dedi; oturunuz hele,
Yetmedi mi bunca çile.

Çinlinin işi ne Hun'la…
Koparıp atalım kanla.

Semada baykuş süzülür.
Yıllardır Türkler üzülür.

Türk ülkesi Çin'e tutsak,
Birlik olup yurttan atsak...

Say ki, Gök kubbe delindi.
Oğuz'da sözler yalındı.

Yüreklere kan süzüldü.
Ulaklar sessiz büzüldü.

Onlarca malumdu niyet,
Oğuz'un başıydı diyet.

TUZAK

Çinliye kanan Karahan.
İstemişti Oğuz'dan can.

Razı değillerdi buna.
Oğuz yaraşırdı Hun'a.

Ezildi, utanç duydular.
Olanı bir bir saydılar...

Çinli hâkimdi devlete,
Kin duyuyordu millete...

Türk budunu eriyordu,
Çıkış yolu arıyordu.

Tek çıkış yolu Oğuz'du.
Kutlu ve kara yağızdı.

Dediler ki; - Ormandan çık,
Şimşek gibi semada çak.

Yenir ekmek, aşımızda,
Han olursan başımızda...

Töremiz kurtulur yastan,
Boğatırlar yazar destan.

Oğuz onları sevmişti,
Kırk yiğidine övmüştü.

Gönüller birden kaynaştı,
Çinliler çaşıt, oynaştı.

Hun'lar Türk'tü, Türkler Hun'du,
Damardaki bozkurt kandı.

"Başımıza Oğuz gelsin...
Türk milleti birlik olsun..."

Kımıldamıyor bir yaprak,
Saygı duruşunda toprak...

Kucaklaştı görklü Alpler,
Sevdaya susayan kalpler.

Yağı işi çetinleşti,
Han'la millet bütünleşti.

Karahan'ı kandıranlar,
Ocağını söndürenler.

Kaçsa da kurtulamazdı,
İhanet tartılamazdı...

MERTÇE AÇILDI
OĞUZUN YOLU

Oğuz kalktı, elde tuğu,
Başı dikti, gözü buğu.

Türk'e can kattı canından,
Bozkurt yürüdü önünden.

Atlar yağız, erler görklü,
Başlar dikti, başlar börklü.

Pusatlar yalım, yalımdı,
Tutulan benim dilimdi.

Oğuz Han olunca başta,
Millet şahlanmıştı işte.

Kırk iken kırk bin oldular,
Bozkurtça cenge daldılar.

Karahan'a karşı durdu,
Millet birbirini kırdı.

Çinliler el çırpıyordu,
Haince göz kırpıyordu.

Sinsi Çinli güler iken,
Dişlerini biler iken.

Erlerde yürek ir'leşti,
Oğuz safında birleşti.

Çok kanlı oldu bu savaş,
Omuzlarda kalmadı baş.

Bozkurt önde kara yağız,
Karahan'ı yendi Oğuz.

Çinli vuruşmadan yıldı,
Başına geleni bildi.

Sarı benzi karalandı,
Dostla düşman aralandı.

Oğuz Çinliyi tutturdu,
Küçük dilini yutturdu.

Çaşıt Çinli, yağı Çinli,
Oğuza doğuştan kinli...

Şimdi ayak öpüyordu,
Say ki, Türk'e tapıyordu

Oğuz, Çinliye kanmadı,
Tuzağa düşüp yanmadı.

OĞUZ'UN HANLIĞI

Han'lığını ilan etti.
Dört bir yana ulak gitti...

—Başlılar baş eğsin bize,
Kimseler durmasın yüze.

Tamuya salıp canını,
Akıtırım pis kanını...”

Oğuz Han’ın özü mertti,
Bileği pusattan sertti.

Yaktı yüreğini sızı,
Yazılmıştı böyle yazı...

Oğuz avda eğlenirdi.
Türkü olup söylenirdi.

Tanrı dağda geziyordu,
Gözlerini süzüyordu.

Gökten inmişti bir huri.
Gözler alev, teni diri...

Gizliyordu ulu kayın.
Kız güldü; on dördü ayın.

Kabaran yüreği sızlar.
Oğuz Han’ı yaktı nazlar.

Bu güzeli eş edindi.
Erin desteği kadındı...

Sevindi Türkmen boyları.
Düğünde coştu beyleri...

Dağlar gibi et yığıldı.
Kısraktan kımız sağıldı.

Kırk gün kırk gecelik düğün.
Gölge saldı ulu kayın.

Yüz binle oldu toyumuz.
Şölen eyledi soyumuz...

İkinci eşi de aldı.
Millete hizmete daldı.

Altı oğlu olan Oğuz,
Biri ötekinden yağız,

Bozoklardı, Gün, Ay, Yıldız.
Üç oklardı Gök, Dağ, Deniz.

Milleti için çabası,
Şendi Oğuz'un obası.

Bozkurt saflar yarıyordu,
Kızılelma arıyordu.

Savaş oldu, barış oldu,
Güzelliğe yarış oldu.

Kılıç canına değince,
Urum hanı baş eğince.

Nice hanlar dize geldi.
Töredeki öze geldi.

Türk milleti oldu birlik,
Türkeline geldi dirlik...

Geriye tek Çin kalmıştı,
Oğuz'a haber salmıştı.

Çin Seddi'ni yapmışlardı,
Bir put bulup tapmışlardı.

Duvar gerisinde korkak,
Çinli yaşıyordu ürkek.

Sıra onda biliyordu,
Af ve aman diliyordu.

Oğuz'a ipek verelim,
Narin kızlar gönderelim.

Yeter ki gelmesin Çin'e,
Vergi verelim her sene.

Bizleri rahat bıraksın,
Başka ufuklarda çaksın.

Çinlide niyet bozuktu,
Gururları çok ezikti.

Oğuz kızdı bu habere.
Dünya dardı böyle ere.

Çin ayağına çalıydı,
Oğuz Kağan pek doluydu.

Selama durdu periler,
Toplandı bütün çeriler.

Erlerin sayısı çoktu.
Pusat; kargı, kılıç, oktu...

Kalkanları parlıyordu.
Çin ilini zorluyordu.

Türk, Tanrının özge kulu...
Oğuz Han'ın sözü ulu.

Gök tanrı kut verdi bize.
Şudur ki; buyruğum size.

Çin eline varacağız,
Eski hesap soracağız.

Gülistan olurken Gobi.
Haykıralım bozkurt gibi...

Çin Seddi'nden aşacağız,
Okyanusa taşacağız.

Bilekler kavi olmalı,
Her vuruşta can almalı.

Çinlilerin sayısı çok,
Gezlemekle tükenir ok...

Çinli bunu hak eyledi,
Türk için kötü söyledi.

Cüce Çinli pekte sinsi,
Doğuştan öyledir cinsi...

Sözleriyle coştu çeri,
Titretti gök ile yeri.

Oğuz Kağan bir volkandı.
Türk ülkesine kalkandı.

Bozkurt önde gidiyordu.
Liderliği tadıyordu...

Her savaşta öncü olup,
Düşman saflarına dalıp,

Ordunun başına geçti,
Çin Seddi'ni yıkıp aştı.

Çin ezildi baştan uca,
Gün doğdu yoksula açа.

Çinli şimdi susuyordu.
Köşe bucak pusuyordu.

Fethedildi Çin ülkesi.
Töredir, Türk'ün ilkesi.

Düşmana toprak verilmez.
Dostlara kiriş gerilmez.

Oğuz savaşı bitirdi,
Dünyaya huzur getirdi.

Görklü Oğuz kocalmıştı.
Er yüreği incelmişti.

Kır saçı bozkurt yelesi.
Çocuklar bozkurt balası.

Oğuz Han'ın altı oğlu,
Türk'ün soyu ona bağlı.

Vatanı aziz bilmişiz,
Yirmi dört boy Türk olmuşuz.

Oğuz'dan geliyor soyum,
Töreye uygundur huyum...

Oğuz kağan kurultayda...
Son sözünü der, Altay'da...

“ Ben sizlere oldum kağan.
Alalım yay ile kalkan.

Kurt sesi nara olanda,
Bozkurt yolumuz bulanda.

Nice nice savaş ettim,
Türk’ün töresini tuttum...

Zaferlere aldanmadım,
Dostlarıma küs kalmadım.

Çok ok attım cıda ile
Yurdumu bezedim güle.

Dostun yüzünü güldürdüm,
Düşmanlarını buldurdum.

Gök Tanrıya borç ödedim,
Sizi millete adadım...

Konuşun Türk’ün dilini,
Şeneltin bu Türk elini...

Oğuz oğlu altı yiğit...
Atasından aldı öğüt.

O gün bu gün Türkler hürdür.
Türk çınarı daha gürdür...

Oğuz,
Kara Han oğlu,
Yirmi dört boyun atası,
Destanlaşan bahadır kahraman.

Türk
Milletine,
Millet olma özelliği,
Buyruk vermedeki güzelliği,
Şanlı ordumuzu kurup, baki kalma ezelliği,
Kazandıran, Hanlar Hanı,
Oğuz Han.

Oğuz,
Tanrıkut
Mete Hanın,
Maddi varlığından çıkıp,
Destan dilinde ünlenen Kağan...
Töremizin seherinde, ülkümüzle doğan,
Soylara, boylara, beylere ad ve san veren,
Huzurunda cümle Türk budunun diz vurduğu,
Şu dünyadaki yağıların selam durduğu,
Görklü Tanrıdan kut alan,
Oğuz Han.

Türk
Milletinin
Vatan ve Millet sevgisini,
Kut veren, Gök Tanrıya saygısını,
Ne için gülünüp, ne için ölüneceğini,
Kimin dost, kimin düşman bilineceğini,
Türkün töresine, Türkün ülküsüne işleyen,
Kızıl Elmayı düşleyen,
Ötüken'de kışlayan
Oğuz Han.

OĞUZUN İZİNDE

Bu gün Oğuzun torunu,
Bilir kaderle zorunu...

Türk milletini aydırır,
Zalimlere baş eğdirir.

Bayrağımız gökte nazlı,
Yüreğimiz çelik özlü.

Oğuz'u ata biliriz.
Töremizden tat alırız.

Töre, Türk'ü yaşatandır,
Anayurda taşıtandır...

Erliktir hayatın özü.
İşte budur şanlı mazi.

Millete hizmetse ülkü,
Töresiz yaşanmaz bil ki.

Türkeli olsun gülistan.
Oğuz'a yakışsın destan.

Oğuz'un destanı uzar,
Hangi kalem onu yazar...

Yalnız Gök tanrı'ya tapmış,
Türklüğümü millet yapmış.

Semamızda dolaşıyor,
Yüreğimizde yaşıyor.

Hangi Türk uçmağa varır.
Önce Oğuz Han'ı görür.

Türkler kıymet vermez cana,
Saygısını sunar ona.

Kutlu olan vatanıyla,
Yerde şehit yatanıyla,

Makbul olan her emektir.
Türklük, güzellik demektir.

Oğuz'dan öğrendik bunu.
Sevdaya adadık canı.

Yirmi dört boydan gelmişiz,
Oğuz'u ata bilmişiz.

Mümkün olsa can sunarız,
Bugün hayırla anarız...

Türkeli olurken Turan,
O' dur ordumuzu kuran.

İşte o orduda kızan,
Oğuz soylu bir Akozan.

HUNLAR

HUN İMPARATORLUĞUNUN KURUCUSU
TEOMAN HAN

METE HAN'IN İZİNDE
HUN- TÜRKÜNÜN ÖZÜNDE

Hunların görklü tuğu,
Zaferlerle süslüdür.
Tanrıkut Mete çağı,
Destanların aslıdır...

Hun Türkleri, Ötüken Yaylasında yaşarken,
Ulu tanrı izniyle zaferlere koşarken...

Teoman, han olunca gevşemişti dirliği,
Çinlinin oyunuyla bozuldu Türk birliği...

Çekik gözlü dilberler gelin olunca Türk'e,
Sarı çamur sıçradı başımızdaki börke...

Millet ile devletin arası açılmıştı.
Mete sürgün edilmiş, canından geçilmişti.

Yağılar Türkeli'nde her işe karışırdı,
Çakallar, Bozkurtlarla pervasız yarışırdı.

Teoman teslim olmuş, Çinli güzel fendine,
Mete öç almak için ant vermişti kendine.

Topladı kırk erini sözleri yalım, yalım.
Şavkının alevinden; kurudu, yandı dilim.

Bir küçük kurultayda söz verildi birliğe,
Türk'ün kanı aksa da, varılmalı dirliğe...

Mete'nin emrine baş koyuyordu bu kırk er.
Bozkurt naralarıyla sarsıldı gök, çöktü yer...

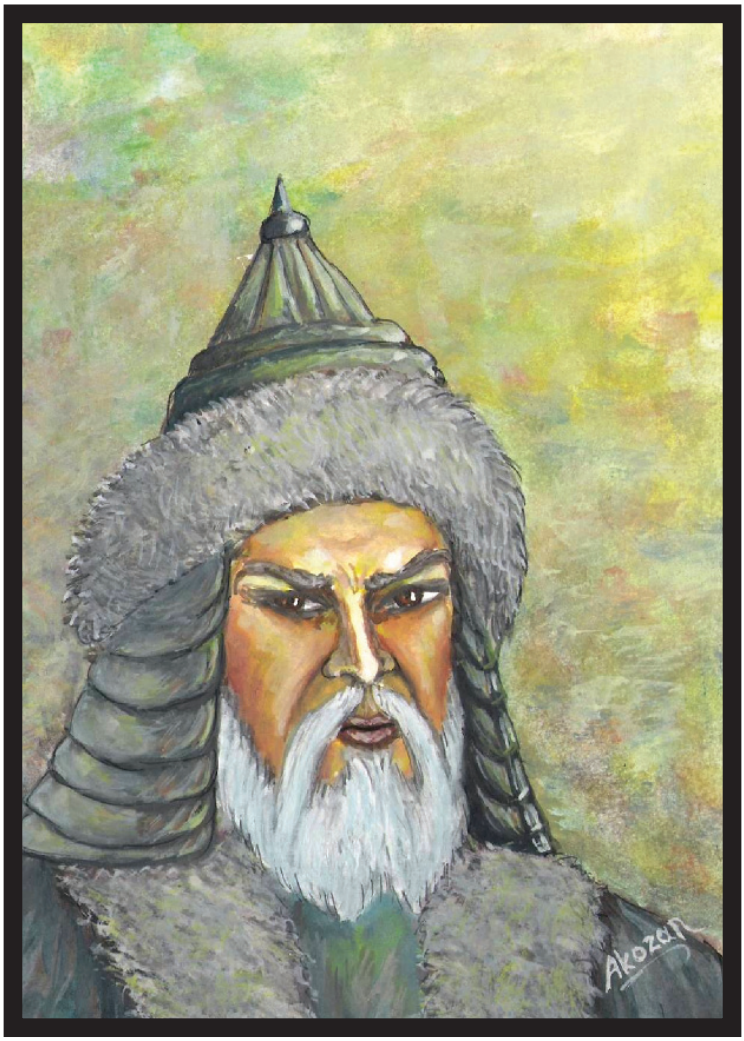
Millet, Çinliden bıkmış, bir çıkış arıyordu,
Mete'nin güçlü eli yarayı sarıyordu...

Teoman teslim etti kağanlığı Mete'ye.
Türk Milleti yürüdü korkusuzca atiye.

Tanrıkut Han olunca, Çinli'yi sindirmişti.
Türk Milleti özünde acıyı dindirmişti.

Bozkurtça kükrüyordu, Hun Türkünün çerisi.
Yüz Çinliye bedeldi, Alplerin her birisi.

Gövde başını bulmuş şahlanmıştı o zaman.
Başlılar baş eğerek, Türk'ten dilerdi aman.

METE

Bir yanım Tanrı Dağda, Ötüken'de bir yanım.
Yaşanan altın çağda, Tanrı kut Mete Hanım.

TÖREMİZ GÖKTEN

Türk'e ordular kurup,
Töremize can verip,

Gözyaşımı silerken,
Yüreğimi bilerken,

Adildi fermanında.
Ötüken ormanında.

Devlet kurdu, şan aldı.
Millet kendini buldu.

Çin Seddi'ni aştılar,
Bentlerinden taştılar...

Dört yana ordu salıp,
Nice Han'dan baç alıp,

Dostları güldürdüler.
Düşmanı yıldırdılar.

Vatan, millet derdinde,
Bir bozkurt'un ardında,

Gece gündüz yılmadan,
Yarı yolda kalmadan,

Boğatır Alpler başı,
Çakır göz, hilal kaşı,

Gönlüme şavkı vurur.
Baksam yüreğim erir.

Töreyi gökten sağan,
Tanrıkut Mete kağan.

GÖNÜLLER FETHİ
OZANIN METHİ

Ozanın sözlerinde,
Yanarım közlerinde.
Tanrıkut Mete vardır,
Töremim gözlerinde...

Damarımda Türk kanım.
Tanrıkut Mete Hanım.

İyi kötü gününde,
Milletimin önünde.

Zaferlere koşan Han...
Sermest olur anan can.

Bozkurt gibi saldıran,
Yağıları yıldıran.

O,yüce alp er kişi,
Turanda, Türkün başı...

Töreli ülkümüzdür.
Yürekte balkımızdır.

DÜZEN DİRLİK

Verdi acuna düzen,
Kalmadı Türk'ü üzen.

Güç haklının elinde,
Türkü ozan dilinde,

Kaygıdan dertten ırak,
Duyulmazdı bir firak...

Şen şakrak, mutlu, mesut,
Yoktu erlikte kasıt.

Bu ne görklü bir çağdı.
Alplerde yürek dağdı.

Gel de özleme şimdi,
Gör hele Mete kimdi...

Tanı ki; kendini bil...
Milli şuurunu bul.

Cihanı gülşen görsen,
Sevdaya koza örsen,

Türkü olup dillerde,
Gül açarsın çöllerde.

Zannetme kocalırsın,
Yükselir, yücelirsin.

Cihan bilsin fendini,
Haydi, tanı kendini...

Akozan'ı duy n'olur
Olmazlar kolay olur...

AKOZANCA ARZ EDRİM

Bir pusat yalımında,
Gök Bozkurt çalımında...
Ozan bir daha söyler...
Duysun Türk soylu beyler!..

Teoman Han balası, Tanrı kut Mete Han'ım,
Tanrının buyruğuyla başbuğluğa gelende,
Yüzlerce yıl sonradan, coştu damarda kanım,
Şu acun dirlik düzen, gönül huzur bulanda...

Tanrı dağlarında gür ormanlarımız yarken,
Türkün yüce gönlüne, koskoca dünya darken,
Ötüken Bozkurdundan, cümle kötü yılanda,
Cenk düğündü çeriye, başında Mete varken.

Hun Türkünü tanıdı, soylu, soysuz milletler,
Pustu set gerisine, Çinli denen illetler,
Türk eri düşmanına gök kılıcı çalanda,
Orta Asya düzünü terk eyledi zilletler.

O civanmert yiğidin huzurunda durmuşum,
Elim eğnimde bağlı, dokuz kez diz vurmuşum,
Milletimin önünde seferlere dalanda,
Fedaisi olarak sağ yanında durmuşum.

Ne büyük saadettir hayalimdeki bu tad,
Destan, destan yaşasam, Mete ile alsam ad,
Görklü töremiz ile can özüme gülende,
Azarlasa, haylasa, yinede olurdum şad.

Akozan, Mete Han'la bir sefere çıksaydın,
Tanrı Dağın başında, bozkurtlara baksaydın,
Azrail'i sevgiyle selamlardım gelende,
Şu karanlık zamana ondan ışık yaksaydın.

TANRI KUT'UN İZİNDE

Kutlu pınarın gözü…
Metehan Türk'ün özü...
Koca setler yapsa da,
Kırılmış Çin'in dizi...

Duramayız anmadan,
İçiyoruz kanmadan.

Huzuruna koşmuşum.
Peşi sıra düşmüşüm.

Yorulmadan, bıkmadan.
Buyruğundan çıkmadan.

Sevdanın tadı ile
Yanayım odu ile.

Kanımızı harlasın,
Yıldızımız parlasın.

Tanrıkut'a varalım,
Kurultayı soralım...

HUN ÇAĞI

Hun Türkünü tanıdı, soylu, soysuz milletler,
Pustu set gerisine, Çinli denen illetler,
Türk eri düşmanına gök kılıcı çalanda,
Orta Asya düzünü terk eyledi zilletler.

Gönüller barışanda,
Alplerle yarışanda,

Kavuşalım öndere.
Yükselelim göndere.

Bozkurt önde yürüsün.
Yağıda can erisin.

Türk milleti ol birlik,
Cihana gelsin dirlik.

Tanrıkut, Metehan'ın,
Millete adak canın,

Huzurunda diz vurup,
Bozkurtça selam verip,

Buyruğunu beklerken,
Er yüreğim teklerken.

Çerisi olsam eğer,
Başım göklere değer.

Kutlu ol, Akozan'ım,
Türk'e destan yazanım...

HUN ÇAĞI

Yüzyıllarca huzurlu yaşadılar Hunlular.
Bir oyuna getirip, Hun'u böldü Çinliler.

Türk milleti doğuştan, Çinliler ile kanlı.
Hun ordusu vurunca aman dileyen Çinli,

Türkeline sızarak töremizi bozmuştu.
Sinsi planlar ile nice canı üzmüştü...

Çok sürmeden tifsidi, dirliğimiz töremiz,
Ne yazık ayrıldı yol, başka yoktu çaremiz.

Sinsi Çinli kızları yapmıştı gene hile,
Türk milleti bahtına düştü onulmaz çile...

Yazık ki; Türk eline bir ikilik girmişti.
Kardeş kardeşe düşmüş, Türkler Türkü vurmuştu.

Sırtlanlar göz dikende milletimin aşına,
Kün Han Kağan olmadan Akhunların başına,

Tabgaçlar Şamo Hanla ayrılmıştı birlikten.
Batıda Balamir Han destanlaştı erlikten.

Birkaç yüzyıl sürecek, bu yeni Türk buyruğu,
Türkeli gülşeninde temizlerken ayrığı...

Batıdaki Türk yine, Avrupa'ya taşmıştı.
Avrupalı yamyamlar, Türk gücüne şaşmıştı.

Avrupa bilirdi ki; Hunlu tanrıya yakın.
Atilla'nın emriyle Roma'ya ettik akın...

Türk'e düşman olana şu koca dünya dardı.
Atilla'nın elinde "Tanrı Kırbacı" vardı.

Hunlar şanlı tarihin, destanlardaki ünü.
Oğuzda coşan kanın damarımdaki yönü.

Sinsi Çinli korkarak bozkurtların şanından...
Köşe bucak sinerken, kaçıp Türkün önünden...

Bir utanç duvarının gerisine pustuğu,
Yaptığı zilletlerin cezasını kustuğu,

AKHUNLAR KURUCUSU
AKŞUNVAR KAĞAN

Türk milleti uğrunda, gönüllü serden geçtik.
Akşunvarın önünde, diz vurduk, antlar içtik...

Bir kutlu zamandı o, Hunların gölgesinde.
Mutluluk her gönülde, alıkta, bilgesinde...

Bu rahatlık ve huzur gevşetince milleti,
Gamsız yumuşak döşek davet etti illeti...

Çinli ezilmişliğin acısıyla durmamış,
Öç alma ateşiyle, Türk'e rahat vermemiş,

Sini sinsi çalışmış, girmiş Türkün kanına.
Pek çetrefil işlerle kast eylemiş canına...

Bilge Türk Hanlarını çaşıtlara vurdurtmuş,
Boyları düşman edip birbirine kırdırtmış...

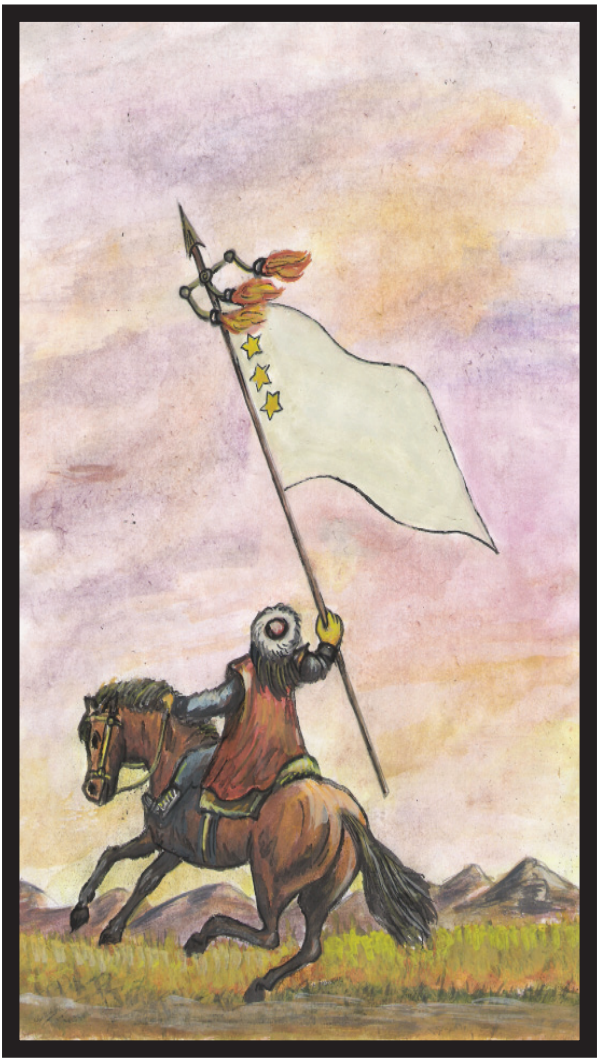
Uzun yıllar işlenmiş planlar, safha, safha.
Şimdi diyeceksiniz, bu millet, amma saf ha...

Bu milletin saflığı, insanlığından gelir.
Karşısına her geçen belasını tez bulur...

Nitekim büyük devlet sarsılınca içinden,
Üç devlet birden doğar ortasından, ucundan...

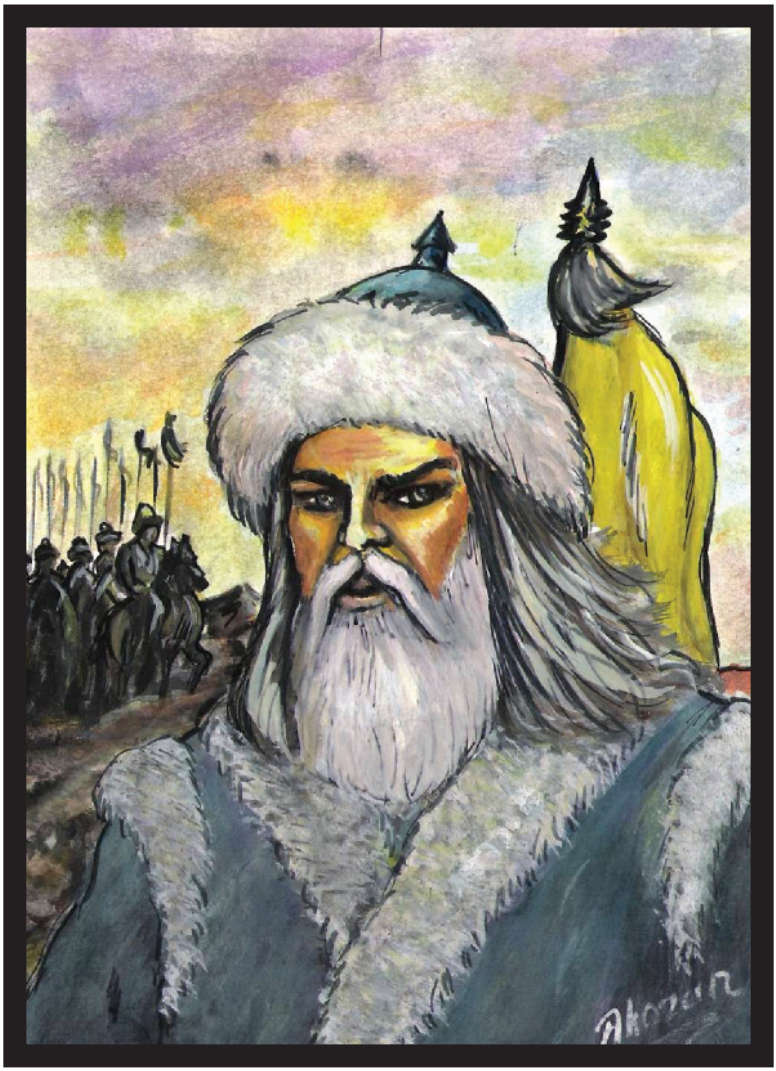
Orta doğuda Tabgaç, Şamo Hanla doğrulur.
Afganistan, Türkistan, Kün Han ile yoğrulur.

Batıda Panu Kağan, Hunlulara baş olur.
Türk'e savaş bir şölen, düşman gene tuş olur.

AKHUN ÇERİSİ

Bu milletin saflığı, insanlığından gelir.
Karşısına her geçen belasını tez bulur...

BATI HUNLARI KURUCUSU
PANU KAĞAN

Batıda Panu Kağan, Hun Türküne baş olur.
Türk'e savaş bir şölen, düşman gene tuş olur.

BATI HUNLARI

Balamir devlet kurar şan alınır her sefer
Başbuğ Atilla ise, Oğuz ulur her nefer...

Bu Türkün karakteri, bu Türkü var edendir.
Töre insanlık için dirliği yar edendir.

Töresiz milletlere nasıl anlatsak bunu,
Onların töresi yok, varı yoğu pis kini...

Neronlar onlardadır, Durakulalar onlar,
Onlar sevdadan değil, kılıç dilinden anlar.

Onun için ecdadım onlara verirken ders,
İlk sorusu şu olmuş, millet nedir, nedir hars...

Aptallaşan Avrupa şaşırmış bu soruda,
Onlar hayat sürermiş ya inde, ya koruda.

Millet nedir, devlet ne; bilmeden yaşarlarmış,
Benlik peşine düşer, çakalca koşarlarmış...

Fırsat bulunca soyup mezarların içini,
Ötekine atarmış herkes kendi suçunu...

Bir sürüce yaşayan Avrupalı bu halklar,
Tanrılar türetmişler, insandan avanaklar...

Zeus, Apollo filan ne idüğü belirsiz,
Bir sürü MİT'leri var görseniz çok gülersiz...

Asıl tanrı dinini bozmuşlar ki sormayın,
Şimdi yalan söylerler kafanızı yormayın.

Tanrı, oğul, kutsal ruh, bu nasıl garip bir şey,
İkbal için din bozmak değer miydi ulan... Hey!

İşte Hıristiyan halk bu üçlemede şaşkın,
Museviler bir garip onlardan bile taşkın.

İşte Avrupa halkı tanrıyı böyle bilir.
Onlara ders vermeye Başbuğ Atilla gelir.

ATİLLA (AVRUPA) HUNLARI

Balamir Han göz koyar Avrupa ülkesine,
Gücü sarsılmaz Türk'ün, sahipken ilkesine.

Güney Rusya, Romanya, Yugoslavya elleri,
Almanya da kırılır düşmanların belleri...

Avusturya el aman dilerken atamızdan,
Bize destan yazarken Avrupa kıtamızdan...

Çekoslovakya o gün dize gelir çaresiz,
Dünya Türk'ten öğrenir yaşanılmaz töresiz...

Macaristan içinde uzun saçlı Hunlular,
Güzelliğe sevdalı yürekleri bunlular.

Balamir, Uldız Han'a devredince gücünü,
Daha sonra Karatun yüceltir Hun tacını.

Türkün ilkesi töre, ülküsü kızıl elma,
Rua Han baş olunca, de gel sefere dalma.

Aybars, Oktar Hanlarla şen olmaz mı her sefer?
Başbuğ Atilla ise, Oğuz olur her nefer...

İşte o azametle ordu sefere varsın,
Hangi düşman ne ile bu güce karşı dursun.

Birer, birer sinecek elbette ki yağılar.
Düşman ancak sinsice, kağanları ağılar...

Er meydanına erce çıktığında yenilir.
Türkü savaşta yenmek isteyen tez yanılır.

Kahpeler ve kalleşler gene durdurmaz bizi,
Çünkü zulme karşıdır, Türkün çelikten özü.

ATİLLA

Gök Tanrı inancıyla şan alırken tuğumuz,
Tanrıya kırbaç olur, Atilla Başbuğumuz...

Atilla'nın Avrupa'yı titretmesi,
Kötülere şu acunu dar etmesi...

Çetin yıllar sonunda,
Hunluların önünde.

Başbuğ Atilla vardı.
Kötüye dünya dardı.

Bozkurt töreli erdi,
Göğsü ormandan gürdü.

Adaletin tacı, O.
Tanrının kırbacı, O.

Gök tuğunu kaldırdı,
Buyruğunu bildirdi.

Avrupalı çok soysuz...
Hain, hırsız, uğursuz.

At çalan, mezar soyan,
Erce uğraştan cayan...

Avrupalı yamyamlar,
Özleri çürük hamlar.

İnsanlardan uzakta,
Bindikleri kızakta.

Çakalca ünlüyorken,
Mazlumlar inliyorken.

Sınırları vuranlar,
Pusulara duranlar.

Bizden yiyecek azar,
Kendine kazsın mezar.

İlk ve son sözümüzdür,
Adalet özümüzdür.

Deyip bozkurtça zinde,
Atilla geldi önde.

Mazlumları kayırdı,
Ününü tez duyurdu.

Tanrının kılıcıydı,
Serde can alıcıydı.

Gözleri volkan lavı,
Alnından vurur avı.

Bir görklü alp kişiydi,
Hun Türkünün başıydı.

Bizim görklü tuğumuz,
Atilla başbuğumuz.

Türk gücüne baş eğen,
Alnı toprağa değen...

Bizanslı susuyordu,
Romalı pusuyordu.

Mazlum canlar gülüyor,
Papa aman diliyor.

Ağlayıp sızlıyordu,
Durmadan vızlıyordu.

Papa çok kocamıştı,
Atilla acımıştı...

Dedi;"Büyük tartıyla,
Vergi vermek şartıyla...

Bağışlarım sizleri,
Unutmayın sözleri.

Söz yerini bulmalı,
Kargı gibi delmeli.

Şeytanla barışmayın,
Mazluma karışmayın.

Nefsinize uymayın,
Mezarları soymayın.

Emrimi unutmayın,
Kırbacı sınatmayın..."

Hükmünü cihan duydu,
İşte Atilla buydu.

Atilla'nın izinde,
Töremizin özünde.

AVRUPAYI KURAN TÜRK

Ozan alıp sazını,
Ünletip avazını,
Atilla'nın şanında,
Bulur kendi özünü.

Avrupa'ya gelmemiz,
Yamyamlara gülmemiz,

Onları saf dizerek,
Zalimleri ezerek.

Atilla'nın izinde,
Töremizin özünde.

Dünya dirlik bulurken,
Kötü zebun olurken...

Gururluyuz, mutluyuz,
Şan almışız, kutluyuz.

Gönül gözü ayığız,
Atamıza layığız.

Zannetme Hun mazidir,
Alnımızda yazıdır.

Onlarla vardır özüm,
Hunla ağarır yüzüm.

Avrupalı biliyor.
Adımızdan yılıyor.

Cümle düşman yılsa da,
Paçamıza dalsa da...

Koşuyoruz birliğe,
Dünyadaki dirliğe...

Milletim birleşecek,
Birleşip ir'leşecek...

Engeller aşılacak,
Turana taşılacak.

Yaklaştı zulmün sonu,
Tarih istiyor bunu.

Şafakta ışırken tan,
Yüzyıllar olacak şen.

Alem nizam bulurken,
Dünya gülşen olurken,

Akozan saz çalacak,
Gönlü huzur dolacak.

610 YILI MÜJDESİ

Âleme rahmet geldi...
Nur'u Muhammet geldi...

Yıllar yılları kovalar, mevsim mevsimi izlerken,
Türk Milleti, Gök Tanrıdan bir ulu müjde beklerken.

O,
Yüce
Allah'ın
Sevgilisi olan,
Kâinatı yüzü suyu hürmetine
Yarattığı, Hazreti Muhammet Mustafa...

Allah'ın
Kutlu sözü,
Kur'an-ı Kerim ile
Gönül gözümüzü açması...
İnsanların, Muhammet Mustafa Hazretlerinin
Kutlu tebliğine uyup, zemzem suyu içmesi,
Hira mağarasında doğan cemrenin,
Gönlümüze düşmesidir.

De ki;
Allah'a, Meleklere, Peygamberlere,
Kitaplara, Kaza ve kadere, Hayır ve şerrin,
Allah'tan geldiğine,
İman ettim.

De ki;
Namaz
Kılınacak,
Oruç tutulacak,
Zekât verilecek, Hacca gidilecek,
Ve Kelime-i Şahadet getirilecek.
Eşhedüenlailaheillallah.

De ki;
Allah'ım,
Senden başka tapılacak ilah yoktur.
Ve Hazreti Muhammet, kulun ve elçindir.
Kalp ile tasdik, dil ile tespih ederim.
Yalnız sana inanır,
Ve
Yalnız senden yardım dilerim.

SON PEYGAMBER

Kızgın Mekke çölünde,
Altıyüzon yılında.

Hira'da parladı har,
Gönlümüze düştü nur.

Bir gül saldı damarcık,
Açıldı gül tomurcuk.

Allah adı dilinde,
Sonsuz sevgi selinde...

Aleme rahmet için,
Katığı oldu acın.

Gönüller aşka doydu,
Çatlayan gökte Ay'dı...

Levh-i Mahfuz'da gizli,
En sevgiliye özgü,

Yaratılan en soylu,
Gül özlü, melek huylu.

Fethetti gönülleri,
Bülbüllerin dilleri,

Candan anıp adını,
Eylediler yadını...

Allah'ın sevgilisi,
Kullara övgülüsü.

Muhammedi andılar,
Nurla yunduk sandılar.

Mest oldular, coştular.
Sevgisiyle taştılar...

Sevdası kutlulandı,
Müjdesi atlılandı.

Şavkı vurdu aklıma.
Üç kıta, dört iklime...

Yolu yolumuz oldu,
Gönüller huzur buldu.

İçiyoruz kanmadık,
Küfre karşı sinmedik.

Nurlandı şafağımız,
Ufkumuz, afakımız...

Bedenimiz Turanda,
Ahlâkımız Kur'an da,

Yoğruldu güzelleşti.
Ülkümüz güzelleşti...

Aşığıyız güllerin,
Diliyiz bülbüllerin.

Bulmuşuz doğru yolu.
Gönlümüz huzur dolu.

Allah için adandık,
Son müjdeye inandık.

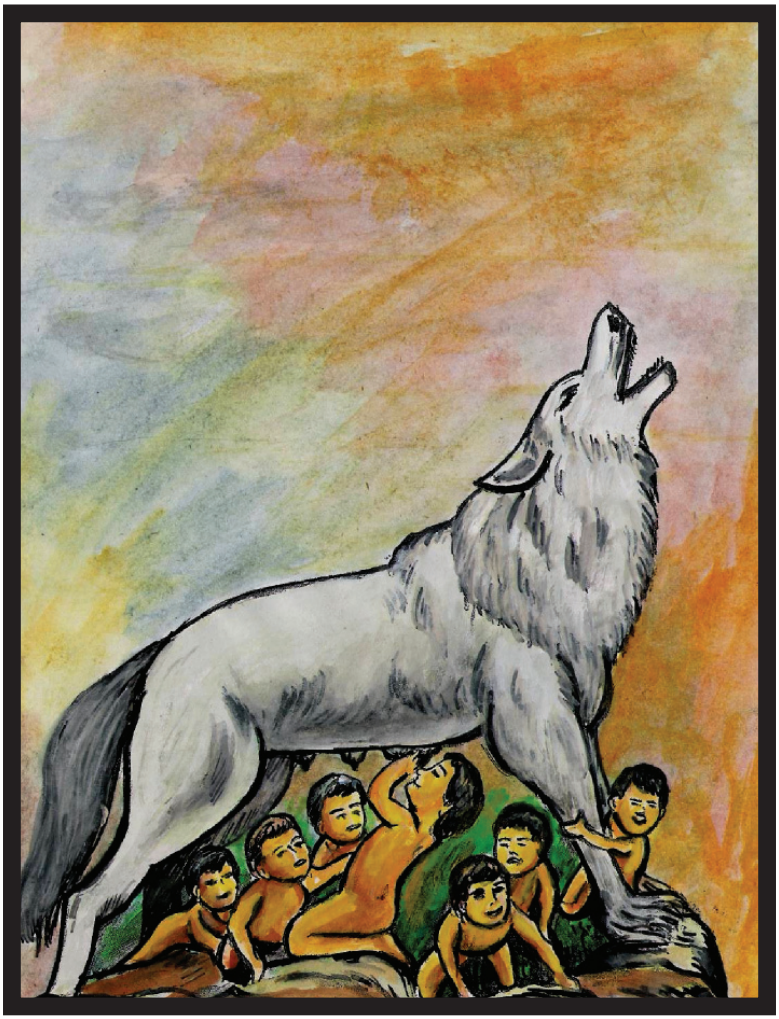
Müslüman'ız, mutluyuz,
Bugün daha kutluyuz...

Akozan'ın gönlü hoş.
Aşkın nuruyla sarhoş...

TÜRK SAHASINDA

Bu arada Türk elinde neler oluyordu neler,
Düşmanlar kahrolur yastan, Milletimin yüzü güler.

GÖKTÜRKLER

Göktürkler sıkışmıştı Ergenekon yurduna.
Dağları eriterek düştük bozkurt ardına...

ERGENEKONDAN ÇIKTIK
BİR KUTLU ATEŞ YAKTIK

Hunlardan sonra geldi, Göktürk aşina soyu.
Türk Elinin Kağanı, Bumin han olsun deyi.

Göktürkler sıkışmıştı, Ergenekon yurduna,
Dağları eriterek düştük bozkurt ardına.

Ergenekon'dan çıkış bir kutlu hatıradır.
Demirci Türk özünde vuran şu satıradır.

Ergenekon'dan çıkıp yağıları yıldırdık,
Türk'ün düşmanlarını yeryüzünden kaldırdık.

Bilge kağanlarımız adaletle hükmetti.
Türkün kutlu töresi, Tanrıdan bir hikmetti.

Türk tarihinde yoktur, köle, esir pazarı.
İnsanı köle tutan, Türk'ten yerdi azarı...

Kitabeler yazılan, Orhun'da yaşıyorduk.
Selenge kıyısında sevdaya düşüyorduk...

Ötüken havasında gürbüz olurdu erler,
Sevdalı yürekleri soğutmuyordu karlar.

Kül Tigin, Bilge Kağan, Yolluk Tekin ordadır.
Yiğitliğin töresi o muhteşem yerdedir.

Tonyukuk bilgeliğin gönderinde uçuyor
Orhun'daki kitabe gönlümüzü açıyor...

Ufkumuzda parlıyor mazimizdeki ışık,
Bilgehan'ı yâd için dile geldi bir aşık...

ORHUN ABİDELERİ

Bilge Kağan adını...
Türklük eder yâdını.

Ötüken'de o pınar.
Türklüğe hayat sunar.

-Ey Türk budun işitin,
Türk yurdunu ışıtın.

Türk'e yalnız Türk'tür dost.
Ayıdan olur mu post?

Yağılara kanmayın.
Diz döverek yanmayın.

Yıllar önce bir hakan,
Gafil olunca, yakan,

Geçmiş yağı eline.
Düştük azap seline...

Yağılardan dost tutmuş,
Milletini unutmuş.

Meyledip rahatlığa,
Düşmüşler bataklığa.

İpek şala bürünüp,
Güya güzel görünüp,

Çinlilere kanmışlar.
Nasılda inanmışlar...

Kanınca yalanlara,
Düşmüşler planlara.

Gevşemiş erde pazı.
Çalamazmış kopuzu.

Çinliye fırsat düşmüş,
Türk vurulunca şaşmış...

Milletim düşmüş esir.
Yürekler tutmuş nasır.

Millet dertten bunalmış.
Çinli, Türk'ten can almış...

Biz yettik ki cihana.
Zulme yoktu bahane.

Çinliler azıtmıştı,
Meydanı tozutmuştu.

Gece gündüz demeden,
Haram lokma yemeden,

Milletimi topladım.
Nice yardan atladım.

Düşman zorlu, hem çoktu.
Türklerin özü berkti...

Yüreğimiz dağlandı.
Birliğimiz sağlandı.

Çetin yollardan geçtik.
Dertleri zevkle içtik.

Çok çalıştık, didindik,
Genişçe yurt edindik...

Gök tuğumuz Bozkurt'tan.
Yağıyı attık yurttan...

Çinli bugün susmuştur,
Korkusundan pusmuştur.

Yalnız kanmayın ona,
Öğüdüm budur sana.

Ayamasın başını,
Bilemesin dişini...

Boşa çıksın her hile,
Yüzyıllar geçse bile.

Bil ki, uyumaz Çinli,
Türk'e tarihten kinli...

Hiç unutma dününü.
Rahatça gör önünü.

Türklüğünden sıyrılma.
Töremizden ayrılma...

Asıl taklitle bir mi?
Gaflete düşen er mi?

Erde söz, öze denktir.
Sulhun bekçisi cenktir...

Er yüreği olsun berk,
Serkeşliği eyle terk.

Pazılar çelik olsun,
Her pençesi can alsın.

Tonyukuk bilge kişi,
Sağlam tutar her işi.

Balbalları dikerler,
Geleceğe bakarlar.

Yüreğinden süzmüştür.
Yolluk Tekin yazmıştır.

Orhun'daki o taşlar,
Türk'e hayat bağışlar.

BUMİN KAĞAN

Türk'e Han olan kişi, alp ve bilge olmalı.
Vatana ve millete, serin gölge olmalı...

Kaplumbağa sırtında,
Manaları tartın da...

Ulaşın Türk özüne,
Kutlu pınar gözüne…

Neler öğütler sana,
Töredir, Türk'e ana.

Akıl ve yürek özde,
Bilgelik var her sözde.

Okuyup ibret alın.
Türkün özünü bulun.

Gök bayrağı kurt başlı...
Bilge Kağan kurt döşlü...

Duysun Türkmen uyruğu,
Budur, Kağan buyruğu...

Derki; şaşılmasın yön.
Titre ve kendine dön...

Türk'sen, Turan erisin.
Tanrı seni korusun...

Kıymeti bilinmezse,
Yağız yer delinmezse,

Gök çökmezse başına,
Töre girsin düşüne.

İlini üzmeyesin.
Töreni bozmayasın.

Tören bozulduğu gün,
Acunda kalırsın bön.

Düşmanına yaslanma,
Sulh diyerek paslanma.

Cenge hazır ol her an.
Yay gerince alsın can.

Okların sivri olsun,
Salınca kalkan delsin.

Birliğin olmasın zay,
Han'ın buyruğuna uy.

Kanma elin fendine.
Titre ve dön kendine.

Demiş yüce Bilge Han.
Milletine adak can...

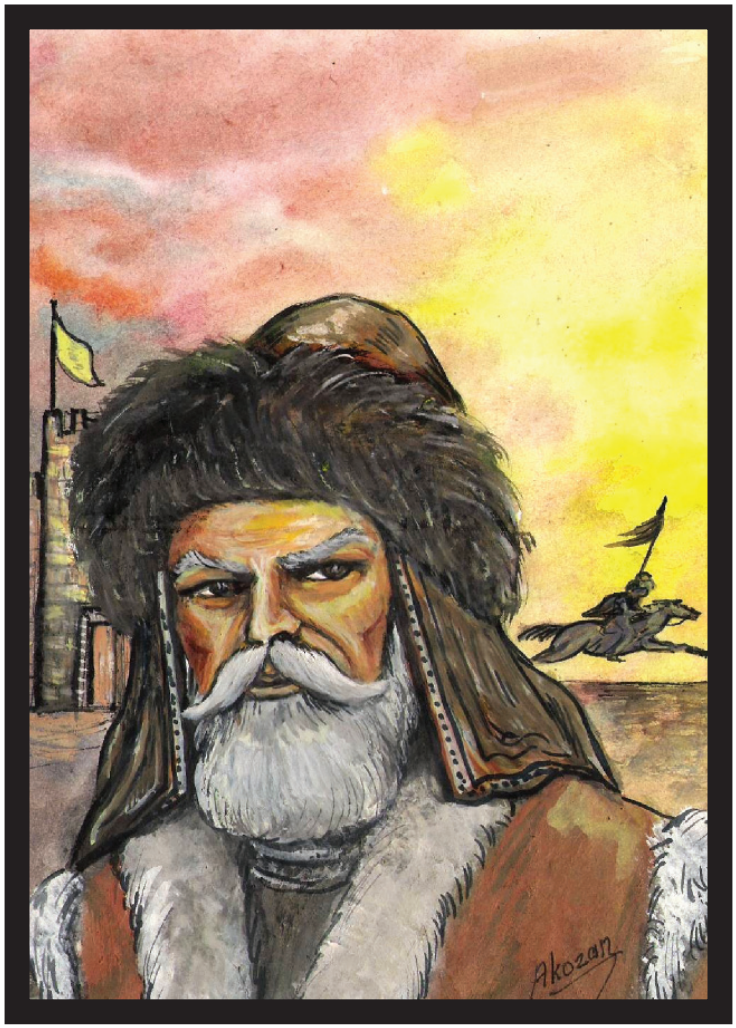
Ukbada yer alınca,
Onlar tarih olunca,

Yıllar geçer aradan,
Ak seçilir karadan.

Sözündeki isabet,
Savar nice musibet...

Kavuşurken öz öze,
Minnet duyarım size.

Türk töresi neyse dün,
Yaşıyor bizde bugün...

İSTEMİ KAĞAN

İstemi Kağan Türk'e başbuğ olduğu zaman...
Yirmi üç yıl boyunca, Çin'e vermedi aman.

Türk milleti şen şakrak yaşardı o zamanlar,
Akozan'ın kopuzu şölenleri tamamlar...

Huzurlu obalarda, Türk milleti vakurdu.
Genç kızlar sevdiğine, ipek mendil dokurdu.

Acundaki milletler yaşardı saf halinde.
Bolluk bereket vardı, kutlu Türkmen elinde.

Tapar Kağandan sonra İşbara Kağan vardı.
Tunga Turan Kağana Orta Asya pek dardı.

Bilge Tardu Kağanın huyu mülayim idi.
Şibi Kağan olunca yarıldı Çinli ödü.

Altıyüzon yılında Şibi Kağan at bindi.
Muhammet'e Allah'tan Kur'an-ı Kerim indi.

Hilal üçe bölünmüş, Göktürkler sevinmişti.
Bir mübarek muştunun selamı görünmüştü...

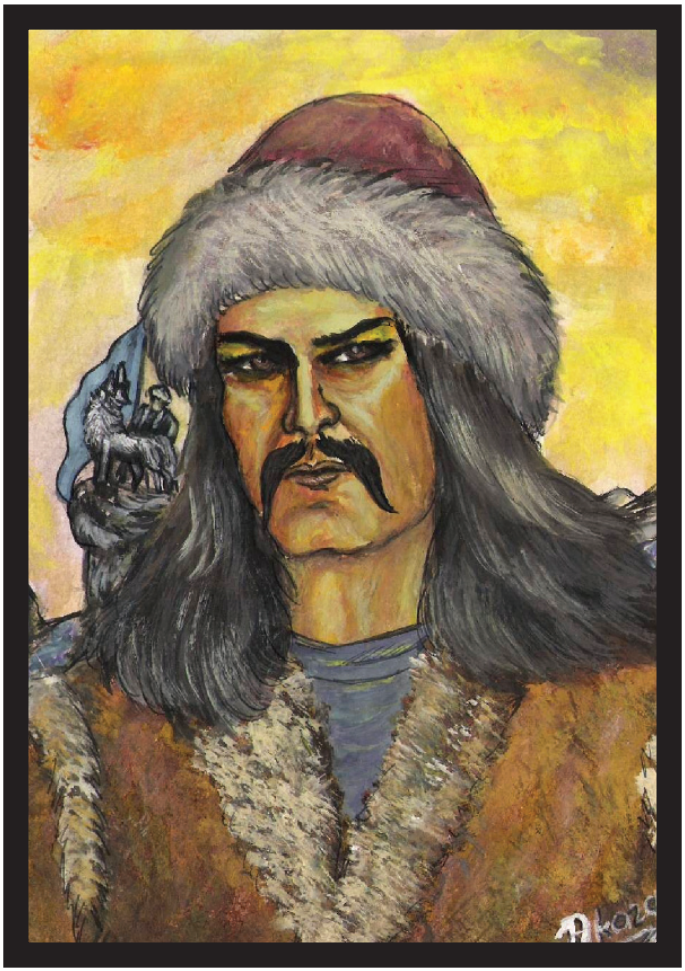
Türkelinde kimseler çözemedi bu hali,
Kamların, Şamanların sanki lal oldu dili...

Çulluk kağan olunca Çinli bir dilber aldı,
Üç beş günün sonunda zehirlenerek öldü.

Daha önce evdeşi Türkmen Gülü Hatundu.
Doğan gürbüz çocuklar töre ile bütündü.

Çulluk Kağanın küçük oğlunun adı Kür-Şad...
Esarette yaşadı, bir gün olamadı şad.

Çinli Türkü oyunla, hile ile yenmişti,
Koca Türk'ün yüreği alev, alev yanmıştı.

BİLGE KAĞAN

Bilge Kağan ne söyler,
Kulak versin Türk Beyler...
Maziden ders çıkaran,
Atiyi gülşen eyler...

Kül Tigin Kitabesi,
Bilge Kağan hitabesi...

EY
TÜRK MİLLETİ!
Ben ki; Tanrının izniyle tahta oturmuş
Türk Bilge Kağan;
Sözümü sonuna kadar dinle...
Önce kardeşlerim, çocuklarım! sonra bütün soyum,
Güneydeki Şadlar Apalar,
Kuzeydeki Tarkanlar, buyruk beyler,
Otuz Tatar, Dokuz Oğuz beyleri,
Milletim;
Bu sözlerimi iyice işit,
İyice dinle...
Üste mavi gök,
Altta kara yer yaratıldığında.
İkisi arasında insanoğlu yaratılmış,
İnsanoğlu üstüne de atalarım,
Bumin Kağan, İstemi Kağan Hükümdar olmuş.
Türk milletinin,
İlini tutmuş, töresini düzenlemişler...
Ordu yürütüp
Dört bir yandaki başlıya baş eğdirmiş
Dizliye diz çöktürmüşler...

Çin milletiyle komşu olmuşlar
Altını, gümüşü, ipeği sıkıntısızca veren Çinlinin
Sözü tatlı, ipeklisi yumuşak imiş...
Bunlarla uzak kavimleri kendisine yaklaştırır,
Kötülük edermiş.

Bilge kişiyi, yiğit kişiyi sevmez,
Yürütmezmiş...

Türk milleti!
Varlığa, tokluğa ve rahata alışıksın
Böyle olduğun için
Kağanının, Beyinin sözünü beklemeden
Her yere gittin.
Aldandın, aldatıldın.
Böyle olunca oralarda hep mahvoldun.
İtaatsizliğin yüzünden...
Seni kalkındırmış kağanına ve iline
Kendin kötülük getirdin
Kendin yanıldın...

İyice düşün;
Silahlılar gelip seni nasıl dağıttılar,
Mızraklılar gelip seni nasıl sürdüler?
Mukaddes Ötüken ormanının milleti
Dağıldın...
Doğuya giden gitti, batıya giden gitti.
Gittiğin yerde kanın su gibi aktı.
Kemiğin dağ gibi yattı.

Bey olacak erkek evladın köle,
Hanım olacak kız evladın cariye oldu...
Kocamışlara, bilgelere itaatsizliğin yüzünden...

Tahta oturduğumda
Şuraya-buraya dağılmış olan milletim
Ölüp biterek;
Yaya ve çıplak olarak geri geldi.

Milletimin adı yok olmasın,
Töre yok olmasın diye;
Gündüz oturmadım,
Gece uyumadım.
Gözden yaş gelse önleyerek,
Gönülden çığlık gelse
Geri çevirerek...

Düşündüm,
İyice düşündüm.
Milletimi kalkındırayım, besleyeyim diye
Kuzeye, güneye ve doğuya
On iki büyük sefer yaptım,
Savaştım...

Ondan sonra,
Tanrı bağışlasın.
Talihim ve hizmetim var olduğu için
Ötüken'i il tuttum.

Açları doyurdum,
Çıplakları giydirdim,
Yoksul milleti zengin kıldım,
Az milleti çoğalttım

Artık
Kötülük yok.
Ve
Türk Kağanı
Mukaddes Ötüken ormanında oturdukça
Ülkede sıkıntı olmayacak,

Töre yaşayacak...

Türk Oğuz beyleri, milletim,
İşitin!..

Üstte gök basmasa,
Altta yer delinmese,
Senin ilini ve töreni kim bozabilir?

EY TÜRK!
TİTRE VE KENDİNE DÖN!

KÜL TİGİN

Bilge Kağanın kardeşi, Kül Tigin Kağana selam.
Savaşlarda can yoldaşı, görklü yiğitti vesselam...

KÜL TİGİN TÖRELİYDİ
FIRTINA BORALIYDI

Yakıştı Türk eline,
Gülşenine gülüne,
Ozan Kül Tigin için,
Vurur sazın teline...

Bilge Kağanın kardeşi...
Savaşlarda can yoldaşı...

Kül Tigin Kağana selam.
Görklü yiğitti vesselam...

Nice düşman birliğini,
Dağıtarak dirliğini,

Bozkurt gibi dalıyordu.
Aslanca parçalıyordu.

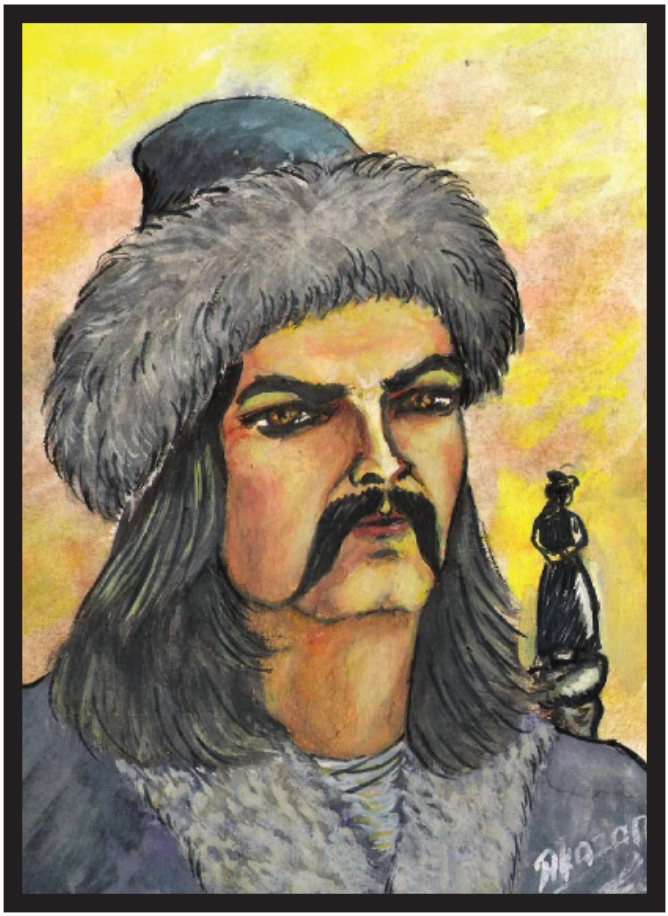
Göstermişti şu Acunda,
Yiğitlik mertlik içinde...

İpek gönül taşımayı,
Aşk oduyla ışımayı...

Düşman yılarak adından,
Yüz geri koşar budundan.

Dost düşman bilir ki mertti.
Bu alp erin soyu kurttu...

Akozan sonsuz saygıda,
Yüreği bunlu duyguda...

KÜR-ŞAD

Kür-Şad Turan'ın eri,
Bindörtyüz yıldan beri.
Bozkurt narası ile
Salladı yağız yeri...

KÜR- ŞAD

Törelidir, toyludur.
Kür-Şad, bozkurt soyludur.

Göktürkler yıkılmıştı.
Hayattan bıkılmıştı.

Şen olmuyordu toylar,
Esir olmuştu boylar.

Çinliye kanmışlardı.
İnsandır sanmışlardı.

Pis Çinli planladı.
Sözünü yalanladı.

Çulluk Kağan ölünce,
Orhun'a Çin gelince...

Alp yiğitler vuruldu.
Can evimiz yarıldı.

Çinli seviniyordu.
Vurup övünüyordu.

Töremiz bozulmuştu.
Divane gezilmişti...

Ocağımız basılmış,
Görklü Alpler asılmış.

Tanrı dağ sislenmişti,
Ötüken puslanmıştı.

Balalar esir doğdu,
Çinli çoğunu boğdu.

Çin ordusunda çeri,
Oluyordu Türk eri.

Bu ne kötü zamandı.
Altaylar hep dumandı.

Bozkurt ocağı yanmış,
Dertler yüreğe sinmiş.

Görüyordu gözümüz,
Çürüyordu özümüz...

Aşina soy inledi...
Yedi kat yer dinledi.

Çulluk Kağanın oğlu,
Yüreği çelik dağlı...

Kür-Şad alev soluyor,
Çinliye diş biliyor,

Yüreğini peklerken.
Öç gününü beklerken...

Yüreği yana, yana.
Onbaşı oldu Çine.

Bileği katılaştı.
Yüreği çatılaştı.

Bakışı pusattan sert...
Say ki sürüde bir kurt.

Çinliyi süzüyordu.
Kahırlı geziyordu.

Pis Çinlinin öcüydü,
Esaret pek acıydı.

Esir olsa kapar dert,
Dayanamazdı bozkurt.

Gülüyordu pis Çinli.
İmansız kara dinli.

Akıl-fikir ermedi.
Kür-Şad artık durmadı.

Topladı kırk erini,
Adak etti serini...

Çin sarayını basıp,
Sivri dilini kesip,

Yüceltip Türk adını,
Kurtaralım Budun'u,

Diyerek ant içtiler...
Yardan, serden geçtiler.

Bakışları bunlandı.
Hareketler canlandı.

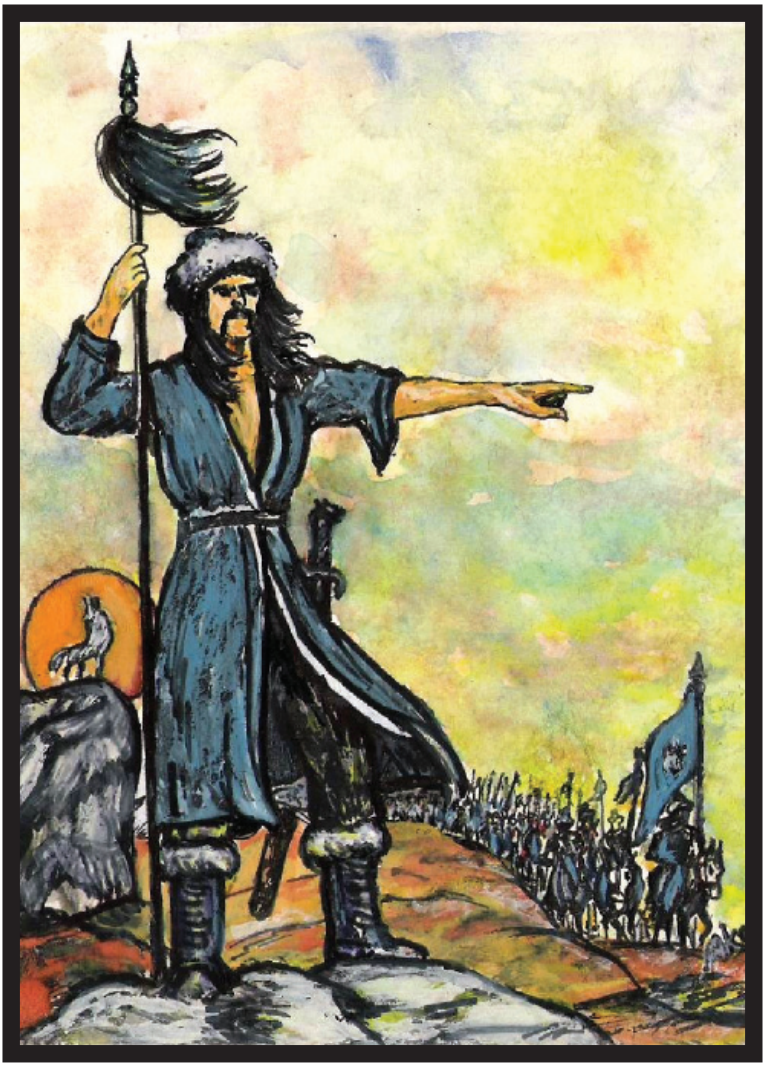
Yürekler iri, iri.
Barındırmazdı kiri.

Mahşeri bir geceydi,
Erde korku niceydi.

Kırk kişilik bu ordu.
Çin sarayına vardı.

Kür-Şad vardı başında.
Henüz körpe yaşında...

Yürekteki öcüyle,
Kurt başlı kılıcıyla...

Kükredi Çine karşı,
Dinledi Türk'ün arşı.

Fırtınalı bir gece,
Tükendi sözle hece.

Saldırdılar kırk kişi.
Bitirmeye bu işi...

Çin sarayına doğru,
Dinsin diye bu ağrı...

Türk'ün gözü karaydı.
Dokuz binlik saraydı.

Çinli baktı kırk ere.
Eli kalkmadı vura.

Kırk er kırk dev olmuştu.
Çine korku salmıştı...

Yürekleri kalkandı,
Kırk er sanki volkandı.

Bir yiğide üç yüz baş,
Kişiyle oldu savaş...

Kırk er sert vuruyordu.
Çinliler eriyordu.

Çinli yılıp kaçıyor,
Kafa ve kol uçuyor...

Gök titredi naradan.
Kan fışkırdı yaradan.

Amansız bir dövüştü.
Sarı Çinli sıvıştı.

Köşeleri tuttular.
Binlerce ok attılar.

Bağrını oklar deşti,
Kırkların ilki düştü.

Etrafları sarıldı,
İkinci er vuruldu.

Üç, dört, beş, altı, yedi.
Canlar uçmağa erdi...

Bozkurtlar şahlanmıştı,
Çinliler yuhlanmıştı.

Pek neşelendi savaş,
Kızıştı yavaş, yavaş.

Zaman çalımındaydı.
Canlar alımındaydı.

Kırk yiğit eriyordu.
Mertçe can veriyordu.

Ötüken dumansızdı.
Bu cenk pek amansızdı.

Türk'e savaştı şölen,
Otuzu buldu ölen.

Uçmağa varan canla,
Saray yıkandı kanla...

Beş yüz Çinli ölmüştü.
Sekiz, on bin kalmıştı.

Fırtına şiddetlendi,
Çinliye hiddetlendi.

Çinliler çoğalmıştı,
Meydana dağılmıştı...

Çinliye dünya dardı.
Türkler üç, beş kadardı.

Kür-Şad alev saçarken,
Kelleleri biçerken,

Yaralandı bozkurtlar.
Tanrı erleri kutlar.

Fırtına azıyordu.
Çinliye kızıyordu...

Saraydan çıktı üç er.
Başlarında Kür-Şad var.

Çağladılar, coştular...
Vey'e doğru koştular.

Çinliler tümen, tümen,
Saldırdılar pek yaman.

Kudurup köpük salan,
Sarı Çinli bin yılan,

Kür-Şad'ı sarmışlardı,
Yılarak durmuşlardı.

Son erlerde vurulmuş,
Gök Tanrıya varılmış,

Vatana tapu olup,
Cennete kapı olup,

Kana kan demişlerdi.
Uçmağa varmışlardı...

Yağmur, fırtına, boran...
Kan ağlıyordu Turan.

Kür-Şad ordu olmuştu.
Çin'e korku salmıştı.

Türk'e adaktı canı,
Kür-Şad'ın bozkurt kanı...

Vey ırmağı coşmuştu.
Kükreyerek taşmıştı...

Vey bir ırmak olalı.
Görmemiş böyle hali...

Gökleri sağıyordu.
Çinliyi boğuyordu.

Kür-Şad'ı kolluyorken,
Saygılar yolluyorken,

Elden gelse kalkacak,
Çinlileri yakacak,

O kadar ki kızmıştı,
Nice Çinli ezmişti...

Kür-Şad saldırdı birden,
Çinli korkardı serden.

Çetin oldu son savaş.
Duruldu yavaş, yavaş...

Kür-Şad uçmağa vardı.
Oğuz Kağanı sordu.

Selamladı diz vurdu.
Oğuz Kağan bozkurdu...

Kür-Şad, Vey'de bir türkü,
Şereflendirdi Türk'ü...

KÜR-ŞAD, Turanın eri,
Bindörtyüz yıldan beri...

Destan, destan coşuyor.
Gönlümüzde yaşıyor.

Vey, Kür-Şad'a ağlıyor.
Çine kızıp çağlıyor.

Tanrı Dağları kadar,
Gönlümüzde yeri var.

Turan olup gülistan,
Kurtulacak Türkistan.

Kür-Şad bir gün gelecek,
Çinliden öç alacak...

Çinli halen yılıyor,
Kâbuslara dalıyor.

Kür-Şad, Türk nazarında,
Tanrının huzurunda,

Seyrediyor bizleri,
Türk'e adak özleri...

Akozan böyle bilir.
Semadan sesi gelir...

GÖKTÜRK ÇERİSİ
VE…

İşte, Kür-Şad o gece hürriyete kavuştu.
Vey kıyısında kırk er kahramanca savaştı.

O yıllar, Türk elinde bahtı kara anılır.
Bir gün hür yaşamanın bedeli yok sanılır.

Şirbe Kağan çaresiz boyun eğmişken Çin'e,
Dokuz yıl sonra Kür-Şad, akın etmişti Çin'e.

Çibi Kağan, Çin için bir bölge valisiydi.
Aşinalar, Göktürk'ün soyca en ulusuydu.

Kür-Şadın gür narası, Göktürkleri coşturdu.
Gökbayrağın altına birlik için koşturdu.

Bin bela, bin musibet, bizleri yıldırmadı.
Yurtsuz yuvasız kalmak, töreyi öldürmedi.

Türkeline yeniden gelmişti dirlik düzen.
Aşina Bozkurtlardı ölürken destan yazan...

Bozkurtlar kükreyince kanlı gözyaşımızda,
Kür-Şad'dan kırk yıl sonra, Kutluk Han başımızda,

Nihayet düşmanların gururları ezildi.
Kutluk Türk Devletinde, mutlu vakur gezildi.

Bu gün bakıyorum da, ne muhteşem dünlermiş.
İnsan diyor ki bazen; yaşanacak günlermiş...

DERMAN

Sırdaş olduk yıllarca,
Ötüken bozkurduna.
Çağlar aştık sellerce,
Canda koptu fırtına.

Şu acun gürdü erlik.
Türklerde düzen dirlik...
Millet başbuğla birlik,
Çattık düşman sertine...

Horlayıp milletini,
Saçınca illetini,
Kötünün zilletini,
Vurduk kendi sırtına.

Kütüler görebilmez.
Kozayı örebilmez,
Sırtlanlar girebilmez,
Bozkurtların yurduna.

Ergenekon yurdumuz,
Sığmayınca ordumuz,
Kükredi bozkurdumuz,
Düşüverdik ardına.

Bu millet, törelidir.
Güzellik buralıdır.
Akozan yaralıdır,
Derman gerek derdine...

HAZAR KAĞAN

Kağan Han geliyordu, Göktürk aşina soydan.
Hazar Kağan tebâsı, her obadan her boydan.

HAZARLAR

Görklü, yiğit Hazarlar.
Türk'e destan yazarlar.
Onlar uçmağa varsa,
Toy ederdi mezarlar...

Göktürkler çekilirken tarihin sinesine,
Hazarların kırk tuğu yükseldi hanesine.

Kağan Han geliyordu, Göktürk aşina soydan.
Hazar Kağan tebası, her obadan, her boydan.

Araplarla cenkleri oluyordu pek kanlı.
Savaş meydanlarında kalmıyordu tek canlı.

Beş yüzyıl süren devlet çok badire görmüştü.
Arap, Bizans ve Ruslar Türk'e selam durmuştu.

Hazar beşik olmuştu her gelen Türk boyuna.
Bulgarlarla Macarlar dahil oldu toyuna...

Beş yüz yılın sonunda Hazar çok yorulmuştu.
Artık uçmağa varıp, Tanrıya sarılmıştı.

Çeşitli din ve millet, kaygısızmış zulümden,
Hazar güzele kulmuş, pervasızmış ölümden...

Görklü Hazar,
Destan yazar.

Dokuz tuğu,
Deler çağı.

Vurdu topuz.
Çaldı kopuz.

Beş yüz sene,
Kana, kana,

Hüküm verdi,
Gök Bozkurdu.

Türk'e Han'dı.
Kutlu candı.

Dünya gördü,
Selam durdu.

Alınlar ak,
Başları dik,

Destan olup,
Gönle dolup,

Çok dertleri,
Namertleri,

Boşadılar.
Yaşadılar.

Eğilmeden,
Kırılmadan,

Sevgi dolu,
Kavga dolu...

AVARLAR

Türk uruğu Avarlar.
Kötüleri kovarlar.
Dünya düşmanla dolsa,
Güzelliği överler...

Orta Asya'da yıllar sular sellerce akmış,
Tabgaçların tahtına, Avarlar sahip çıkmış...

Türkün şanlı gök tuğu, yeni ellerde vakur,
Onlar tarihi yazmış, torunu şevkle okur.

İstanbul surlarında şimşek gibi parlamış,
Hunlardan sonra ilk kez Bizanslıyı zorlamış.

BAYAR KAĞAN

Kuzey doğu Asya'dan apar gelmiş Bayar Han.
Bizans'ı ezip geçmiş, Avrupa'da salmış nam.

AVAR BAYRAĞI

Köhne Bizans yılarmış, Avarların öcünden.
Yıllık vergi salarmış, ürkerek Türk gücünden...

Kuzu börkü altında saçları çok uzunmuş,
Avarlar görklü yiğit, Bizanslılar hazinmiş.

Türk gücü karşısında yürekleri patlamış.
Bizans'ın kuleleri temelinden çatlamış.

Atilla'nın izinde Avrupa'yı sarmışlar,
Üç yüzyıl sürecek bir görklü devlet kurmuşlar.

Sürü, sürü yaşarken, Avrupalı yamyamlar.
Türk kanı içmek için çalıyormuş tamtamlar.

Franklarla savaşta yenmiş ve yenilmişler...
Gök Tanrıdan koparak pek fena yanılmışlar.

Avrupa, Avarlar'ı eritmiş için, için.
Üç beş yüzyıl içinde esiri olmuş Haçın...

Türk Töresi kaybolmuş, Avarlar'ın özünde.
Bilinmez ne olmuşlar Avrupa'nın düzünde.

Binikiyüz yıl sonra Avar düştü gönlüme,
Yeniden bir hınç duydum, Frank denen kanlıma...

Bugün hatırasıyla avunup duruyorum...
Avarlar'ı, Avrupa halkına soruyorum.

MACARLAR

Avrupa'da Macarlar.
Hem yiğit, hem acarlar...

Orta Asya'dan kopar.
Görklü Tanrıya tapar.

Kargıları elinde,
Yiğitliğin selinde,

Uçuyorken okları,
Gülümserdi gökleri.

Hazer'den süzülerek,
Yollara dizilerek,

Avrupa'ya akmışlar.
Şimşek gibi çakmışlar.

Bizanslılar ile yad,
Tuna da sularken at.

Eğilmiş Roma başı,
Gözleri olmuş şaşı.

Yıllarca hür kalmışlar.
Bir gaflete dalmışlar.

Bizans'la olup birlik,
Kurulur mu hiç dirlik?

Türk'e, Töre yaraşır.
Yoksa kanı karışır...

Çekilir köşe bucak,
Gülleri keser nacak.

Zaman yontarken onu,
Küllenir, solar ünü...

Türkler dönerken öze,
Macar kardeştir bize.

Yıllar önceki yitik,
Macar değildir artık...

Ayrı olsa da dinler,
Türk'e yar olsun canlar.

Türklüğünü biliyor.
Geleceğe gülüyor.

Bugün yaşıyor mutlu,
Avrupalıdan dertli...

Karındaşım Macarlar.
Avrupa'da acarlar.

BULGARLAR

Bulgarlar merttir, oğul.
Ongunu kurttur, oğul.
İki binli yıllarda,
Türkler verecek oğul...

Bulgar töresi,
Bozkurt narası...

Kafkaslara can,
Bulgar Dulo Han.

Asya'dan gelir,
Şu Acun bilir...

Gülüp atiye,
Geçer batıya.

Tuna'da yüzer.
Volga'yı süzer.

Bizanslı susar,
Korkudan pusar.

Türk soyludurlar.
Kurt huyludurlar.

Asparuh Han'ım.
Bulgaristan'ım.

Halen yaşıyor,
Gözüm ışıyor.

Turan'ı anıp,
Yüreğim yanıp,

Üzülüyorum,
Eziliyorum.

Türk soyu birlik,
Kuralım dirlik.

Dünyaya nizam,
Verip intizam...

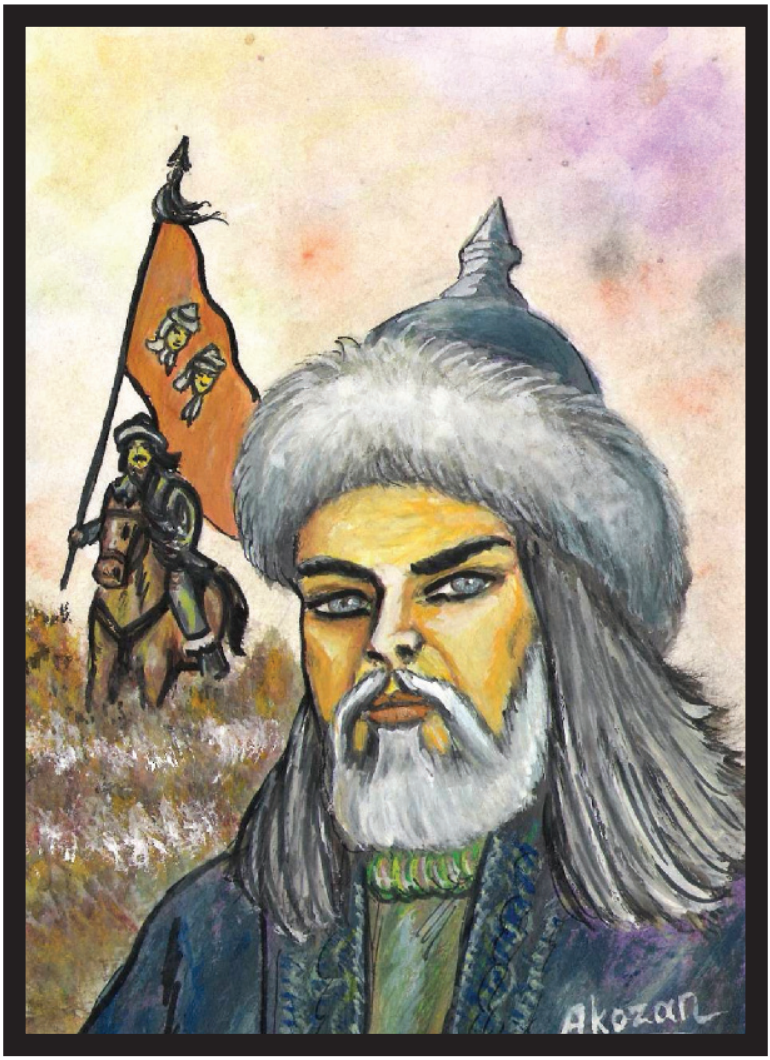
Sular durulsun.
Yaram sarılsın.

Ocaklar tütsün.
Bülbüller ötsün.

Kıskansın eller,
Açılsın güller...

Şen olsun toyum.
Yücelsin soyum.

Bak geldi sıran.
Özlenen Turan...

KUTLUK BİLGE KÜL KAĞAN

Medeniyetin adı uygarlıksa; O, Türk'tür.
Türk'ün sinesi ipek, yumruğu taştan berktir...

UYGURLAR

Türk'e düşman olana koca, dünya pek dardır
Tarihin gönderinde şanlı Türk, Uygur vardır.

Medeniyetin adı uygarlıksa; O, Türk' tür.
Türk'ün sinesi ipek, yumruğu taştan berktir.

Beş yüz seksen senelik sanatta ve ilimde.
Adalet ve güzellik tadı kaldı dilimde.

Uygurlar şu acunun çoban yıldızı oldu.
Töremizce yazılan destanlardaki baldı.

Ey Tarih! Türk'e bak ta gör kalender ustanı.
Din, Töre ve İlimle iyileştir hastanı...

Tahtaları oyarak kitaplar basmışlardı.
Kendi harfleri ile Töreyi yazmışlardı.

Mimarlık sahasında hünerleri muhteşem...
Uygur'a yaraşırdı mabetteki ihtişam.

Odalar ve salonlar resimlerle bezeli.
Yaldızlı desenlerde, Uygur dünya güzeli...

Çorak Asya bozkırı kanalla sulanırken...
Çinliler avuç açıp sokakta dilenirken,

Kentlerin etrafını sarmıştı yüce surlar.
Uygur medeniyeti, Ülker yıldızı parlar...

Tarihin sinesinde sevgiyle ışıyoruz...
Atamızdan uzakta yaz olsa üşüyoruz.

Ecdadını tanıyan insan milli özünü,
Tarihin öğüdünde bulur pınar gözünü...

Tarihe doludizgin atılmışım hasretle,
Muhteşem dün, atiye yol olurken, hayretle,

Gözlerim ve yüreğim kavrıyor olanları.
Gücü haktan alarak nizamı bulanları...

Milletimin özüne uzanıyorum asıl.
Gayrı mahzun olmak yok, bitti artık o fasıl...

Türkün yüceliğine canımı adıyorum.
Yüz bin can daha sunsam, sanmam ki ödüyorum.

Onların torunuysam, geçmeliyim onları,
Ukbada rahat etsin, ruhları ve canları...

Yirmi birinci yüzyıl, daha nice yüzyıllar.
Gelin olmalı Türk'e, süslenmeli kız yıllar...

Ecdadını tanıyan insan milli özünü,
Tarihin öğüdünde bulur pınar gözünü...

KUTLU KUTLUK

Türk'ün çınar ağacı...
Uygur başımın tacı...

İçtik pınar gözünde,
Töremizdi ilacı...
Orta Asya düzünde,
Tükendi zulüm acı.

Kızıl Elma peşinde,
Kutluk Han'dı başımda.
Komam yağıda öcü,
Kalp çarparken döşümde...

Han'dan gelince buyruk,
Saflar kalır mı seyrek.
Semayı deldi ucu,
Göndere güldü bayrak.

Bozkurtça daldık ize,
Yağılar geldi dize,
Atıldı Çin pabucu,
Orta Asya yurt bize...

Törede olduk hemhal.
Türk elinde açtı gül.
Tarih ona övücü,
Alp Er, Kutluk Bilge Kül.

Türk, özünde pişerken...
At üstünde yaşarken.
Zannetmeyin ölücü,
Millete şan taşırken...

İlimlere ışıktı,
Alimle barışıktı,
Cihana nam salıcı,
Güzellere aşıktı...

Gök Tanrıya bakardı.
Gönlünü aşk yakardı.
Kedilemez kılıcı,
Şimşek olup çakardı.

Savaşta Bozkurt öncü,
Düşmana gayet kinci,
Uygur'du can alıcı,
Zalime düştü sancı...

Dünya, Türk'le sevindi.
Yer ile gök övündü.
Yarım kaldı sevinci,
Yalnız kötü dövündü...

Türk'ler yaşardı zarif,
Böyle edildi tarif...
Gaybı Allah bilici,
Kıssayı anlar arif...

Vey sanatı ustası,
Tabgaçlardadır usu,
Uygur gönül çelici,
İlim, sanat hastası...

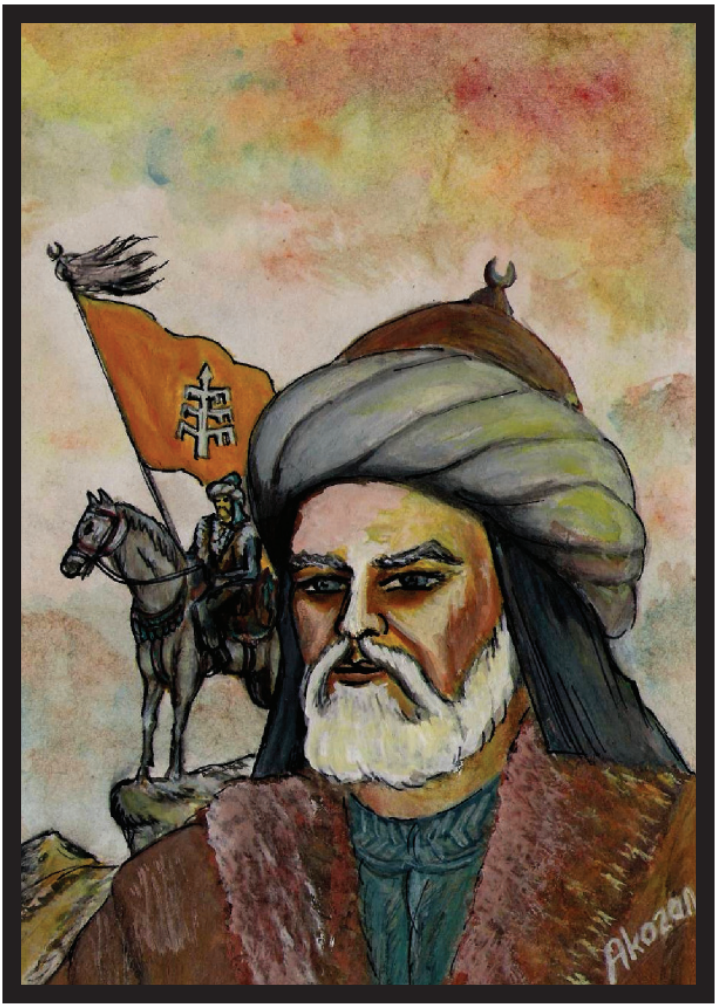
Akozan duydu sesi,
Uzattı altın tası...
Namı baki kalıcı,
Uygur, İnsanın hası...

KARAHANLILAR

Yine depreşti yaram.
Maziye seni soram.
Külüne gönül düştü,
Karahan'a can verem.

Kur-an ve sünnet ile Alp Erence yaşarken,
Karahanlı, Türk- İslam ocağında pişerken.

Bu sevdaya melekler selama duracaktır.
Türk töresi, Kur'an-la, kemale erecektir...

BİLGE KÜL KADİR HAN

Yerleşik bir hayata geçiyorken yüce Türk,
Karahan bozkırların hakimi yeni Göktürk.

KARAHANLI VE UYGUR

Turan denen Türk ilinde, soyları arı Hanlı.
Bir yanda Uygur Kağan, böğründe Karahan'lı...

İkisi de bozkurttur, Göktürk Aşina soylu.
Karahan'ın yüreği İslam aşkıyla dağlı...

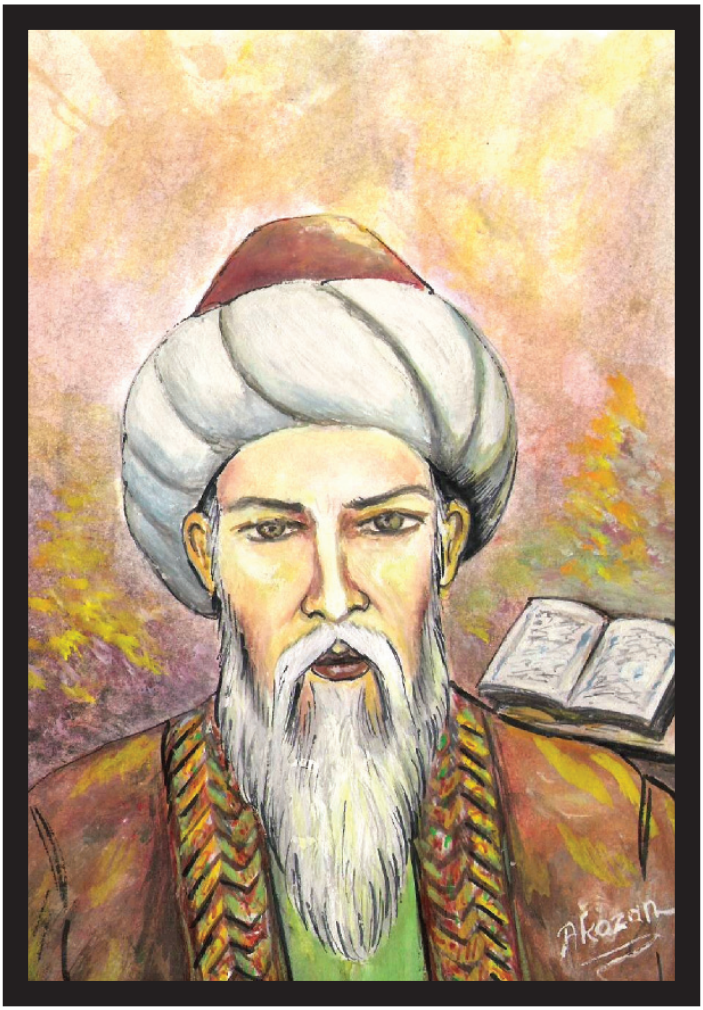
Dokuz Oğuz'la; Karluk, Sarısu'ya sürülür,
Karahan buyruğuyla deli sular durulur...

Üçyüzyetmişiki yıl sürecek bu Hanlığın,
İslam'ın öz nuruyla yarenliğin, canlığın...

Doğuda Kaşgar başkent, Batı ilde Semerkant.
Buhara âlimlerle olur Türk'e, Kamer kent...

Binikiyüzoniki Karahanlının sonu.
Adalet ve asalet, Müslüman Türkün ünü...

Kutat-gu Bilig ile Yusuf Has Hacip ulu.
Divan-ı Lügat-it Türk, milletin Anzer balı.

YUSUF HAS HACİP

Kutad-gu Bilig ile açılır mana ve sır.
Türkün öz benliğinde yoğrulurken özlü nur...

Ne muhteşem lezzettir, Türk'ü Türkçe çağırmak,
Bir şiir seherinde töremizi yoğurmak...

Onun için Has Hacip, Şevk ile gelmiş dile
İnsanoğlu yaşasın yüce ülküler ile...

Akıl baliğ olanlar kutlu pınardan içer.
Divan-ı Lügat-it Türk, insanlığa yol açar...

Kur'an ve sünnet ile Alp erence yaşarken,
Türk-İslam ülküsünün ocağında pişerken...

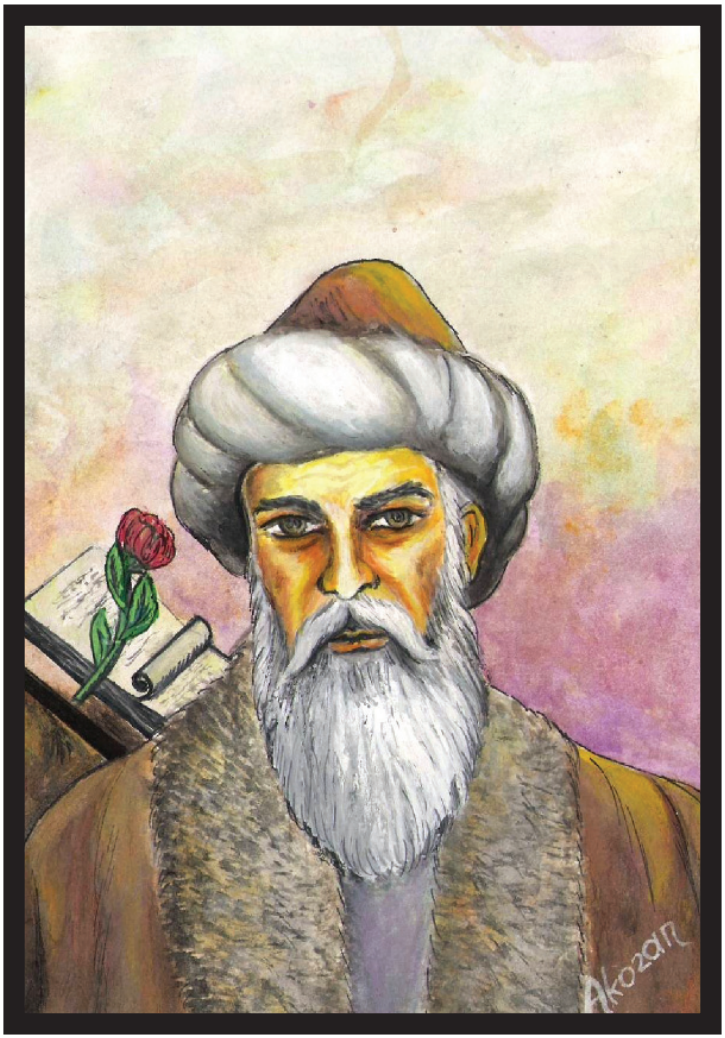
Kaşgarlı Mahmut Türk'ün kutlu hatırasını,
Eserine nakşetmiş cihan haritasını...

Türkeli'nin dilini ince, ince elemiş,
Milli şuurumuzu bebek gibi belemiş...

Bugün coşuyor ise dilimiz selcesine,
Şiirler yazıyorsak gülşende gülcesine,

Kaşgarlı Mahmut canda, buluruz özümüzü,
Lügat-it Türk bağında, açarız gözümüzü...

Karahanlı sonunda, Selçuğa tabi olur.
Tarihte şanlı, vakur, yüce yerini alır.

KAŞGARLI MAHMUT

Kâşgarlı Mahmut canda buluruz özümüzü,
Divan-ı Lügat'it Türk, açıyor gözümüzü...

KARAHANLI ÇINARI

Yüreğimde yara kanlı.
Mazimdeki Karahanlı.
Bugünde yaşıyor canlı,
Anlı şanlı, anlı şanlı...

Bin yıl sonra bir kızan,
Kopuz çalarken ozan...

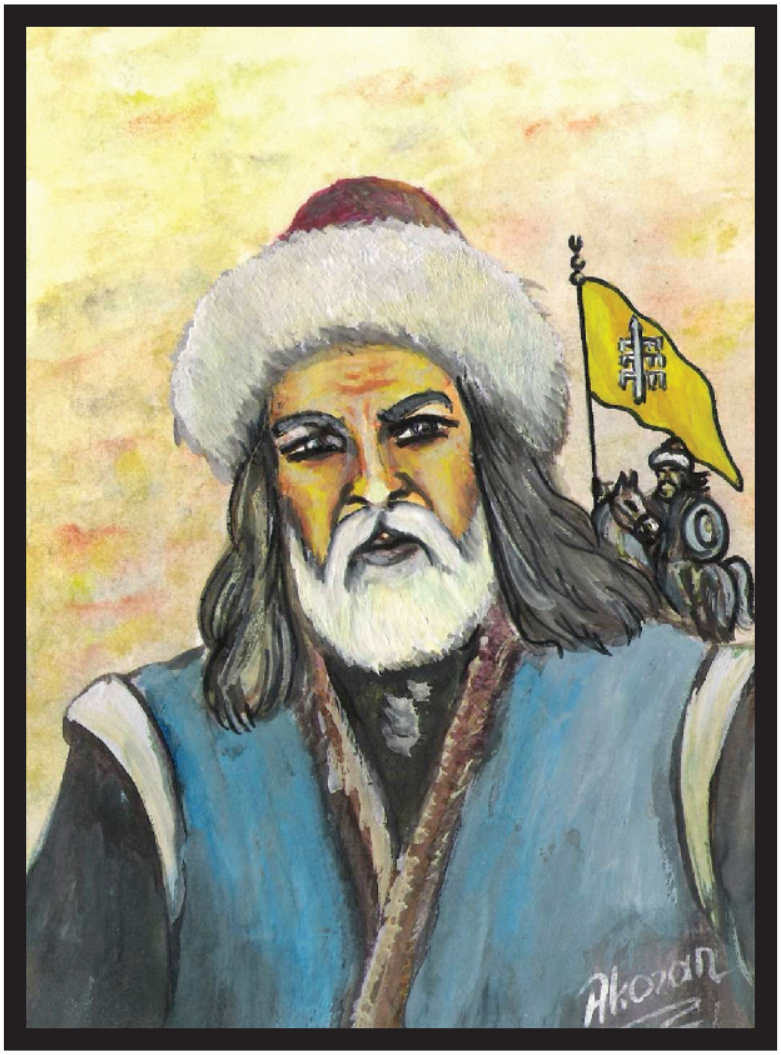
Der ki; sözün özünde,
Karahanlı izinde...

Oğuz soyundan gelen,
Kur'anda hakkı bulan.

Yusuf Has Hacip ulu,
Hitap, Oğuz Han dili...

Yazmıştır kutlu bilgi.
Duyarız büyük ilgi...

Diyor ki; Lügat-it Türk,
Töreyi eyleme terk.

EBUL GAZİ BAHADIR HAN

Yüce Türk şereflendi, Müslümanlık adıyla,
Ebul Gazi Bahadır, kandı zemzem tadıyla...

Türkçe konuş, hakkı say.
Kur'ana, sünnete uy...

Selam edip saygıyla,
Yaslanmadan kaygıyla.

Türk özüne kanarım.
Karahan'ı anarım.

Yaşasaydım o zaman,
Yaman olurdum yaman.

Türklük, dünyada tektir.
Şükür alnımız aktır.

Dünyada sınanarak,
Allah'a inanarak,

Varıyoruz huzura,
Konuyoruz hazıra.

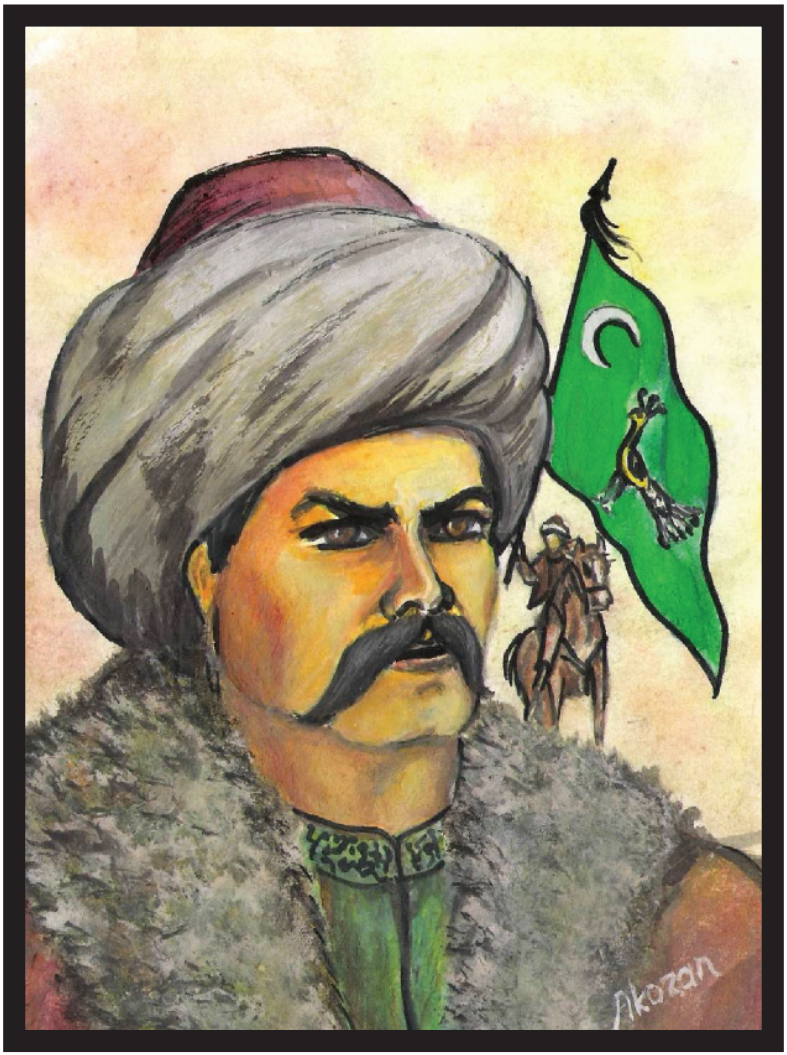
Şerefli mazimizle,
Türk-İslam özümüzle,

Ülkümüze Çıra, Han...
Yaşıyorsun Karahan...

KARAHANLI

Türklük, dünyada tektir.
Şükür alnımız aktır.

GAZNELİLER

Sebük Tekin iledir, Gaznelinin çıkışı,
Hindistan'a, Türklerin vatan diye bakışı...

GAZNELİLERİN YURDU
HER TÜRK OLDU BİR ORDU

Görklü yiğit, Gazneliler.
Türk töresi hazneliler...

Alp Tekin gözü kara, Müslüman bir çeriydi,
Kınık boyuna mensup, özü Allah eriydi.

Akhunların izinde Hindistan'a gelmişti.
Belh şehrini alınca, Müslüman Türk gülmüştü.

Gazneliler, ikinci Müslüman Türk ülkesi.
Tekinlerin buyruğu, nizamların ilkesi...

Sebük Tekin iledir, Gaznelinin çıkışı,
Hindistan'a, Türklerin vatan diye bakışı...

GAZNELİ MAHMUT HAN

Âleme nizam için o layık görülmüştü.
Gazneli Mahmut Hana, sultanlık verilmişti.

GAZNELİNİN İZİNDE

Gazneliler, Hint elinde,
Coşarken sevgi selinde...

Yüzyıllar geçse de bugün,
Türkümüz gönül dilinde...

Türkmen elinin ulusu,
Alp Tekin, Herat valisi.

Çerisini yağız seçer.
Belh'e gelip bayrak açar.

Demiri keserken emri,
Savaşlarda geçer ömrü.

İslam olur, Sebük Tekin.
Nur ile göverir ekin...

Otuz bir yıl sekiz ayda,
Bir gün eksilmedi toyda.

Gazneli Mahmut Hakan'ım,
İslam'a Türkçe bakanım...

AKIL SELİMSİZ OLMAZ
MİLLET ÂLİMSİZ OLMAZ

Âlimleri korur, sever.
Dili dönse hakkı över

Firdevsi yazıp sözünü,
Ortaya döker özünü.

El Biruni, sarayında,
Yaşardı, Han ayarında.

Acunda kalmadı zillet.
Barışıktı devlet, millet.

Adaleti şiar bildi,
Gaznelinin yüzü güldü.

Gazneli yürek pekçedir.
Saray dili öz Türk'çedir.

Şura yapar danışırdı.
Nice alim tanışırdı...

Pencap'ta, Gazneli hami.
Şenlenirdi nice cami.

İkiyüzyirmibeş yılda,
Elleri yağda ve balda,

Gaznelilerdi yaşayan.
Türkeline şan taşıyan...

Türklük, Hindistan'a girdi.
Kur'an haktı, Tanrı birdi.

Yüce Allah'a taptılar.
Görklü saraylar yaptılar...

Sanatları çok alımlı,
Sikkeleri pek çalımlı...

Selçuklu gelince serin,
Sanatı bulmuştu derin...

Muhteşemdi yapıları,
Sançar açtı kapıları.

Yüce Tanrı gördü bunu,
Selçuklular vurdu onu...

Kardeş erler vuruşmuştu,
Gazne eli karışmıştı...

Selçuklu çekildi geri,
Düzen tutmadı bu yeri...

Kaderine küstü erler.
Yurtlarını bastı Gur'lar.

Gurları, Harzemşah ezdi.
Gazneli canından bezdi...

Pek çok devlete bölündü.
Bir ara başsız kalındı.

Delhi'ye dâhil oldular.
Huzuru orda buldular.

Gazneliden bize kalan,
Yüreğimde yara olan,

Yaptığı nice hizmettir...
Düştüğü son hezimettir...

EYYÜBİ VE MEMLÜKLÜLER

İslam'ın nuru ile sarındı Eyyübiler.
Müslüman- Türk ufkunda göründü Memlüklüler...

HAK AŞKIYLA SALDIRAN HAÇLILARI YILDIRAN…

Yiğitliğin önsözünde,
Kutlu pınarın gözünde…
Yaşadılar yüzyıllarca,
İslam'ın Nurlu özünde...

Otağını toplayıp, Hun'lular çekilince,
Göktürkler, Çinlilerce haince yıkılınca,

Uygurların peşinden, Avarlar almış tuğu,
Bulgarların özü mert, titretirlermiş çağı.

Hazarların uruğu, dağılınca Acuna,
Macarlar sahip çıkmış, Milletimin tacına.

Peçenek Türk boyları kükreyince doğudan,
Kıpçak, Kırgız, Başkurt'muş, yağıları dağıtan.

Sabarlar ve Türgişler birliğe soyunmuşlar,
Karluklar, Kırgız ile dostluğa sevinmişler.

Nur'u Kur-an'ın şavkı, Türk Eline düşünce,
Müslümanlarla Türkler meydanlara taşınca,

Talas savaşında Türk, Çinlileri yıldırmış,
Müslüman Araplarla düşmanlığı kaldırmış.

Yediyüzellibirde tanıştığımız dinde,
Yaradana kulluğu edecektik en önde.

Abbasiler zamanı, Tolunoğlu Ahmet Han,
Türk Milleti özüne, İslam'la katarken şan,

Müslüman bir devletin temelini atmıştı.
Peşi sıra İhşitler çatısını çatmıştı.

Allah'ın rızasına adanmış özge canı,
Karahanlı Bahadır, ilk Müslüman Türk Hanı.

Hindistan toprakları, Türk Milletine darken,
Gazneli Türk Devleti, İslam adına varken,

Eyyübiler, Dünyanın yarısını almıştı.
Haçlılar, Türk gücünden ilelebet yılmıştı.

Harezm Şah Türk Devleti ufukta parlıyordu,
Allah rızası için, serhadde terliyordu.

Haçlıları kovarken Selahaddin Eyyübi,
Saygıyla selamlarım, O zamanın tayyibi.

SELAHEDDİN EYYÜBİ

Müslüman Türk gücünün o zamanlar tayyibi,
Oğuz soylu Alp Eren, Selahaddin Eyyûbi...

EYYÜBİLER TÜRK ÖZLÜ TÖRELİ VE METR SÖZLÜ

Ünledi sazım,
Depreşti sızım,
Yitti sanmayın,
Türk-İslam özüm.

Sancağını kaldıran,
Haçlıları yıldıran,

Selahaddin Eyyübi,
Zamanların tayyibi.

Müslüman- Türkün eri,
Sürdü kâfiri geri.

Kurtararak Kudüs'ü,
Yücelttiler hadisi.

Türkler, İslam adına,
Doyamadan tadına.

Huzurla yaşıyordu,
Safi nur taşıyordu.

Selahaddin Vallah'a,
İnanarak Allah'a.

Türklüğüme oldu şan,
Memlüklere doğdu gün.

Memlüklü alımlıydı,
Askeri çalımlıydı.

Moğolları kırarken,
Karşısında dururken,

Baybars adlı kahraman,
Ayn-u Calutta yaman.

Ordumuzun önünde,
Cengâverlik gününde,

Moğolları kovmuştu,
Ulu orta dövmüştü.

Moğol ilk defa kaçtı,
Esaslı düşman haçtı.

Memlüklü Çerkez Hanlar,
İslam'a adak canlar.

On birinci asırda,
Uzun yıllar Mısır'da,

Sevgiyi belediler,
Çölleri suladılar.

Tohum oldular güle,
İslam'ın nuru ile.

Gönülde açıldılar,
Dünyaya saçıldılar.

Yüceldiler ilimle,
Zorları var zalimle.

Zalimler çekinirdi,
Haçlılar sakınırdı.

Yıllar geçti aradan,
"Böyle yazmış yaratan".

Yenişmeye attı can,
Müslüman-Türk iki han...

Mercidabık önünde,
Bir Ağustos gününde...

Erce saflar tuttular,
Birbirine çattılar.

Gavri, Memlük sultanı,
Yavuz, Osmanlı Hanı,

Savaş pek çetin oldu,
Nice Türk canı soldu.

Yavuz yendi Kansu'yu,
Çölde tükendi suyu.

Ridaniye'de bu kez,
Savaştı iki Türk öz.

Türk'tü, Türk'e hiddetli,
Savaş oldu şiddetli.

Savaşta eylerdi toy,
Memlük Hanı Tomonbay.

Yavuz da, cenk eriydi,
Meydanda alp çeriydi.

Milletin iki kolu,
Biri sağ, biri solu.

Savaşıyordu sertçe,
Saldırıyordu kurtça.

Memlüklü yine yenik,
Düştü ki; Bağrı yanık.

Osmanlı'ya bağlandı,
Dirlik; düzen sağlandı.

Gönül ne diler bilsen,
Savaşsız birlik olsan...

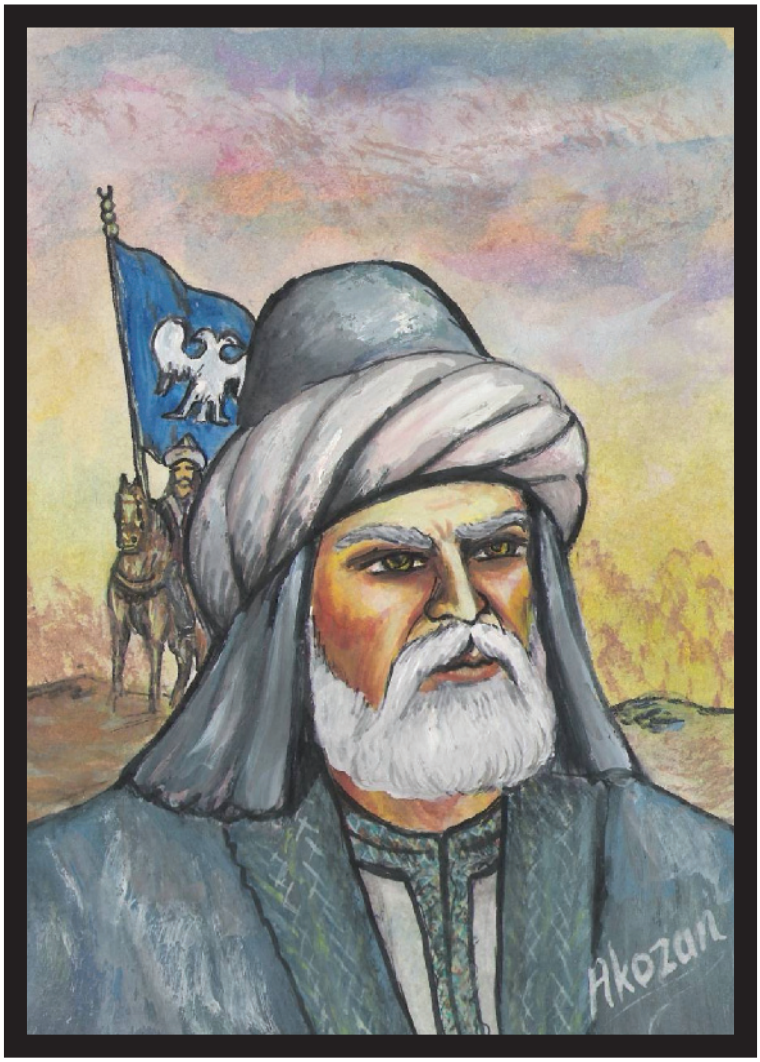
Türk, Türk'le dövüşmesin,
Düşmanlar sevinmesin.

Kalleş düşmanlar sinmez,
Yoksa acımız dinmez.

Birlik olursa millet,
Elbet yok olur zillet.

Düşman görünce gücü,
Bırakıp kaçar tacı.

Birlik olalım, birlik,
Âleme gelsin dirlik.

SELÇUK BEY

Selçukluyu anlamak sığmaz ki; şu ömüre,
Taşı, ağacı işler, ruh verirdi demire…

SAVAŞ, BİLİM, GÜL
SELÇUKLUDA HÂL

İlimde, sanatta öncü,
Selçuklular zulme kinci.

Selçuğun ulu atası,
Cenneti mekân tutası...

Dukak Yabgu yüce erdi,
Selçuk Beye tuğu verdi.

Oğuz'dan gelirdi soyu,
Kınık'tı Selçuğun boyu.

İslam'dan aldığı hazla,
Selçuklu büyüdü hızla.

Âlimlere danışarak,
Gece gündüz çalışarak...

Ayağa değmeden balçık,
Yüzonbeş yaşayan Selçuk.

Üç dinleyip bir söylerdi,
Gayette iyi eylerdi.

Çarparak Türk'ün döşünde,
Nizam-ı Âlem peşinde.

Seferi Allah adına,
Zaferin erdi tadına.

İyi, kötü günler gördü,
Adaletle hüküm verdi.

Tuğrul kardeş, Çağrı Beyle,
Dünya er gördü mü böyle?

Birlik ve dirlik içinde,
Uğraşların en gücünde...

Haçlıları bozmuşlardı,
Kutlu destan yazmışlardı.

Müslümanlar oldu birlik,
Türk eline geldi dirlik.

Güreşirdi vahşi parslan,
Alperen sultan Alparslan...

Gürcistan'da şan alarak,
Haçlıyı düşman bilerek...

Türklere sultan olmuştu,
Nice uğraşa dalmıştı.

ALPARSLAN

Haçlılar onunla gelmiştir dize,
Malazgirt'te vatan bağışlar bize.

VARKEN BAŞINDA BEYİ
MİLLET SAVAŞIR İYİ…

Bozkurt gibi coşuyordu,
Malazgirt'e koşuyordu.

Malazgirt'te bir düğün,
Yirmi altısı ayın.

Cumayı kıldı başbuğ,
Semaya kaldırdı tuğ.

Eğri kılıç elinde,
Binyetmişbir yılında.

Kaşlar çatık sesi gür,
Ordusuna baktı bir.

Allah'a dua etti,
Erenler tezce yetti.

Ataları anmıştı,
Kır atına binmişti.

Şahlanırken kır atı,
Görüyordu sırat'ı.

Düşmanları yamandı,
Bir çetin imtihandı.

Haçlı askeri çoktu,
Lakin özleri yoktu.

Diyojen çıldırmıştı,
Tedbiri kaldırmıştı.

Türkleri hor görürdü,
Ulu orta ürürdü.

Türk'ün çerisi mertti,
Çünkü ongunu kurttu.

Meydan dilini yutmuş,
İki ordu saf tutmuş.

Havayı kokluyordu,
Vur emri bekliyordu.

Bu mübarek mutlu gün,
Türk'e olacak düğün.

Arzı titretti şavkı,
Şahadet vardı çünkü.

Cennet açılıp ere,
Huri dolardı yere.

Yüce Tanrı bakardı,
Günahları yakardı.

Türk'e haz verir savaş,
Cenkte olunmaz yavaş.

Alparslan emri verdi,
Canlar vuslata erdi.

Bozkurtça saldırdılar,
Bizans'ı yıldırdılar.

Çeri alıyordu ün,
Şen oluyordu düğün.

Kargı, kılıç, ok, topuz,
Ne çalınırdı kopuz.

Her Türk görürdü düşte,
Er meydanı bu işte.

Meydanda olur çalım,
Kılıçlar yalım, yalım.

Koç yiğit önde koşar,
Mızraklar bağır deşer.

Kahramanlık burdadır,
Burda korkak zordadır.

Sarsılmıyorken denge,
Cenk benziyordu cenge.

MALAZGİRT'TE

Malazgirt'te neşe buldu canımız,
Dünyada duyuldu yüce şanımız.
Anadolu vatan olurken Türk'e,
Toprağa can verdi asil kanımız.

Türkler geri durdular,
Kurt kapanı kurdular.

Haçlılar çabuk kandı,
Türkler kaçıyor sandı.

Daldılar orta yere,
Allah bir akıl vere.

Kolay zafere koşup,
Kurt kapanına düşüp...

Ulu orta kaldılar,
Birbirine daldılar.

Haçlı arada kaldı,
Yüreği korku doldu.

Türk ordusu sarmıştı,
Tepesine vurmuştu.

Oyunu geç sezdiler,
Birbirini ezdiler.

Türk eri vuruyordu,
Haçlılar eriyordu.

Türklere layık düğün,
Savaş mahşerdi o gün.

Evliyalar gelmişti,
Safta yerin almıştı.

Türk evladı coşmuştu,
Bentlerinden taşmıştı.

SELÇUKLU ATLISI

Türk evladı coşmuştu,
Bentlerinden taşmıştı

Haçlı safını yaran,
Allah adına vuran...

Her Türk oldu bir ordu,
Haçlıya dünya dardı.

Çözüldü haçlı safı,
Diyojen yuttu lafı.

Kelleler uçuyordu,
Bizanslı kaçıyordu.

Haçlılar telef oldu,
Meydan cesetle doldu.

Diyojen susuyordu,
Korkudan pusuyordu.

Zora düşünce başı,
Anlamadı bu işi.

Pek de zayıftı canı,
Türk esir aldı onu.

Elçiyi çevirmişti,
Tehditler savurmuştu.

Türk'e boyun eğerken,
Alnı yere değerken.

Pişmandı geldiğine,
Razıydı öldüğüne.

Alpaslan Türk'tü, mertti,
Diyojen'i affetti.

Saldı gerisin geri,
Toplasın yeni çeri.

Gene gelsin savaşa,
Biz hazırız dövüşe.

Gelsin ki şan alalım,
Meydanda şen olalım.

Milletime ün olsun,
Türk elleri şen olsun.

Türk ordusu muzaffer,
Yazsın kutlu bir zafer.

Çağları deliyordu,
Alpaslan geliyordu.

Gıpta ederdi gören,
Türk'tü haçlıyı süren.

Gönül huzur bulmuştu,
Kader bize gülmüştü.

Haykırdı dağlar, taşlar,
Allah'a adak başlar.

Kızıl elmaya yakın,
Anadolu'ya akın.

Değse de cana dolu,
Fetholdu Anadolu.

Kükresin boz kurdumuz,
Yücel şanlı ordumuz.

MELİKŞAH

Melikşah, Alparslan'ın kut almış oğlu
Şu virane yüreği Allah aşkıyla bağlı…

MELİKŞAH'IMIZ

Gönlü ihlâsla yundu,
Melik Şah kutlu candı.
Yalnız Hakka inandı,
Allah aşkına yandı.

Ülküsü Turan,
Gönülde Kur'an.

Allah adına,
Varıp tadına,

Bir hisse kapar,
Fetihler yapar.

Vermeden çile,
Adalet ile.

Töreli, özlü,
Kadife sözlü,

Kuran'ı duyar,
Sünnete uyar.

Ezan sesinde,
Her nefesinde,

Kötülere dert,
Alperen bir kurt...

Selçuk elinde,
Taze gelinde.

Ellerde kına,
Ülküden yana.

Ozanlar sazlı,
Güzeller nazlı.

Yürekler gürdür,
Gönüller hardır.

Milletle haldeş,
Erenle yoldaş.

Çiçekler solsa,
Derdimiz olsa.

Turan ellerde,
Tüm gönüllerde.

Duyar ahımız,
Melikşah'ımız.

MİLLETİ NEYLER
AKOZAN SÖYLER

Ozanım coşa durur,
Sevdası başa yürür,
Ataları yâd ile
Gönlüne neşe vurur.

Töremizden içerken,
Ufkumuzu açarken.

Atiyi görüyordu,
Öğütler veriyordu.

Alime duysak saygı,
Yürekte kalmaz kaygı.

Bilge sözü dinlense,
Türk milleti şenlense...

Deli seller durulur,
Dirlik, düzen kurulur.

Dirliğini bozmaya,
Türk'e destan yazmaya.

Arada bir Haçlılar,
Gelir çaput taçlılar.

Kılıç Aslanlar coşar,
Haçlı geriye kaçar.

Gider gelir ölürler,
Tamu'da yer alırlar.

Çıktıkları her sefer,
Türk'e bağışlar zafer.

Usanmazlar, bıkmazlar,
Hallerine bakmazlar.

Bugün de yaşar kini,
Kindir Haçlının dini.

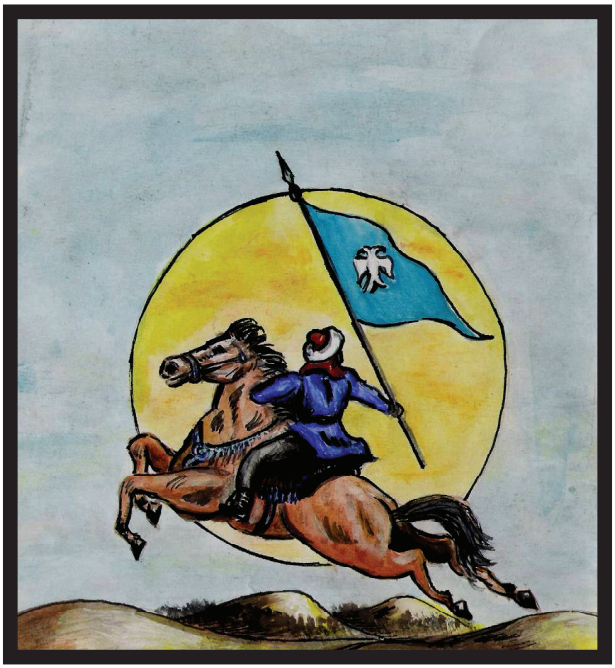
Ey Türkoğlu, öğren, bak,
Vatanına sahip çık.

İçip pınar gözünde,
Ataların izinde.

Yarı yolda kalmadan,
Gafletlere dalmadan.

Yaşamak gayeni bil,
Nizam-ı Alemi bul.

Ülküde coşmalısın,
Zafere koşmalısın.

SELÇUKLULARDA BİLİM

Selçuklularda ilim, Selçuklularda sanat,
İlmi şiar edene Han'lar gererdi kanat.

Cami, kümbet, han, hamam onlarla şenlenirdi,
Usta ehil olunca pek çabuk ünlenirdi.

Selçukluyu anlamak sığmaz ki şu ömüre,
Taşı, ağacı süsler, ruh verirdi demire.

Muhteşem camileri bezemiş altı ile
Onların şaheseri yaşanır, gelmez dile.

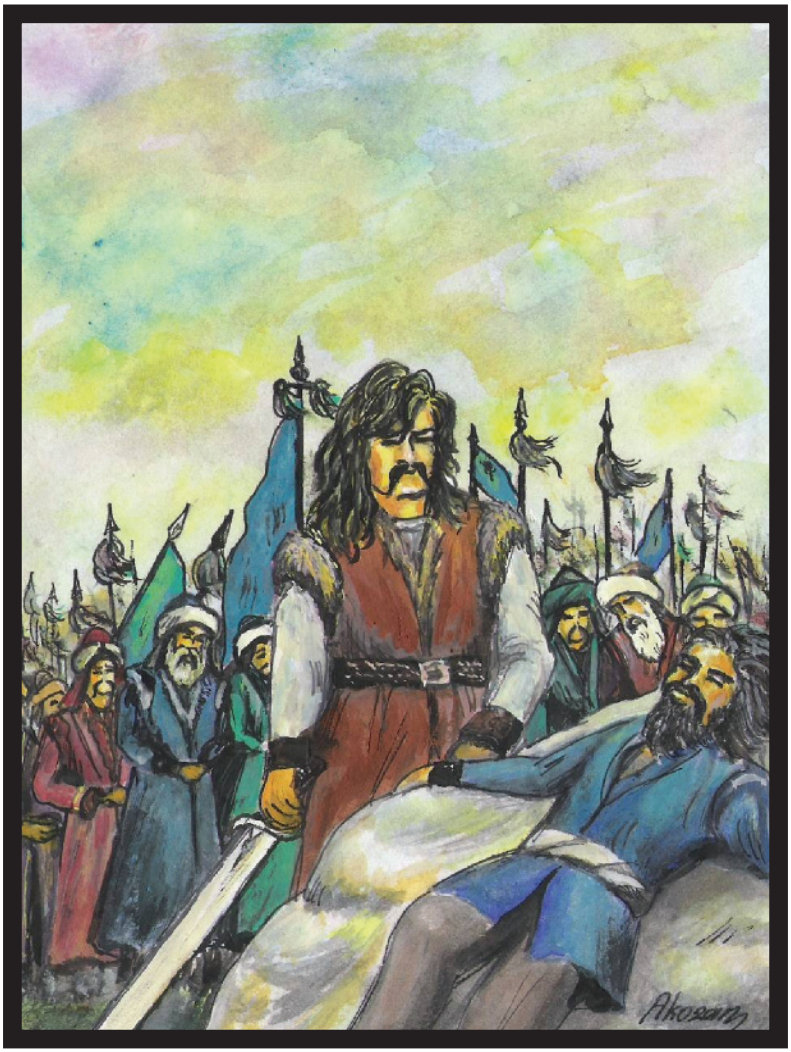
ÖMER HAYYAM ÂLİMDİR
TÜRK TÖRELİ KİLİMDİR.

Ömer Hayyam delidir,
Sermest olan velidir,
Onun meyi mey değil,
Belki sevda selidir.

Hakkını verir dünyanın,
Manasını her künyenin,
Zor çözeriz söylemezse,
Hem Anya'nın, hem Konya'nın.

Serseridir gönlü aşka,
Anlasak, bilseydik keşke,
Parsel edip paylamazsa,
Sözün özü gelir başka.

Atasını bilmeyen hiç,
Geç be ağam onları geç,
Ömer Hayyam haylamazsa,
Suç olmaz mı erenler suç.

SÜLEYMAN ŞAH

Süleyman Şah, Caber'de kutlulanan neferdir.
Allah'a sunulan can, cennetteki zaferdir.

SÜLEYMAN ŞAH ATAMIZDIR
TÜMEN TÜMEN KITAMIZDIR

Süleyman Şah, Süleyman Şah!
Sen düşürdün gönlüme ah...
Fırat suyunda boğulmuş,
Küller başımıza eyvah...

Müslüman, Türkün gönlü, Hak aşkıyla coşarken,
Süleyman Şahı gördüm akınlarda coşarken...

Seyip etmiş atını, Çaka Beyin izinde,
Maşuku görüyordu, Anadolu düzünde.

Bir kutlu seher vakti, bir mübarek ezanla,
Namaza duruyordu, destanını yazanla...

Müslüman- Türk erleri, Haçlıyı zorluyordu,
Hasan Şehristani'nin gözleri parlıyordu.

Türk elinde, Türkiye Devleti kurulmuştu,
Şu görklü milletimin yarası sarılmıştı.

Şafakta yola durup, yeni sefer üstüne,
Seherde yakalanmış kaderinin kastına.

Süleyman Şahı ister, yoksa yol vermez Fırat,
Beyden kurban olmazsa gerçekleşmez bir murat.

O ki; sürer atını, gözünü dahi kırpmaz,
Türk- İslam ülküsünden zerrece geri sapmaz.

Sunar tatlı canını, Türk Milleti dövünür,
Şehit yola çıkarken, cennet buna sevinir.

Uğurlarlar aşkına, Oğuzlar görklü beyi,
Bizde Allah'a adak, ancak bey olur deyi.

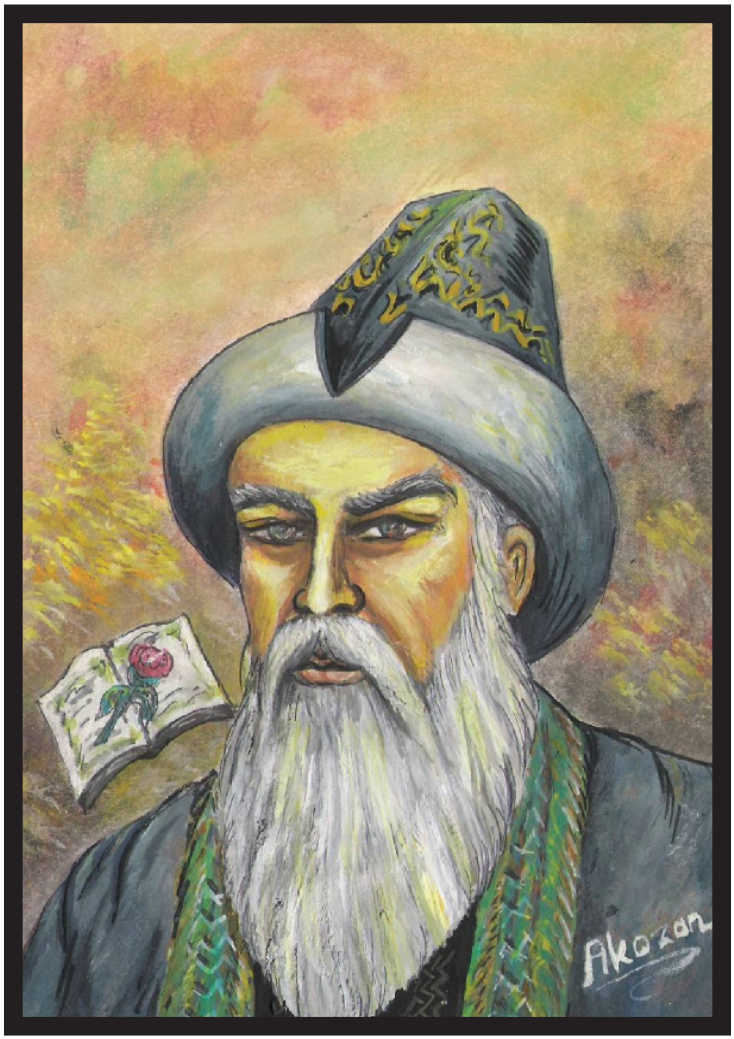
Caber'de bayraklaşır, Turkuaz gökyüzüne,
Süleyman'la, Afşin'le kandım pınar gözüne.

Battal Gazi destanı, söylenirken Oğuzca,
Danışment Gazi'mizin, atı doru, yağızca.

Bir destandan ötedir, Süleyman Şahın ünü,
Atasını bilen er, kendide yaşar dünü.

Selçuklular biterken, beylikler kurulmuştu,
Gelecek güzel günün muştusu verilmişti.

Akozan anlatırken gözleri dolu, dolu,
Sanki seyrediyordu, atide açan gülü...

AHMET YESEVİ

Karanlık yoluma ışık, Ahmet Yesevi'nin yolu,
Ben aşığım, odur maşuk, açtı Türkistan'ın gülü.

O,
Piri
Türkistan.
Türk evliyalarının hocası...
Türkistan'da, Yesi'de doğan güneş,
Aslan Baba ve Şeyh Yusuf Hamedani'nin,
Gözbebeği öğrencisi.

O,
Yedi
Yaşında,
Mucizeler gösteren,
Manevi dünyamızın ışığı,
Türk Milletinin büyük maşuğu.
Hayatı efsanelere karışan,
Destanlaşan,
Alp Eren.

O,
Allah
Sevgilisi,
Muhammet'in
Vefat ettiği yaşa geldiğinde,
Yeraltında bir hücre yaptırarak oraya kapanan,
Gün ışığına çıkmadan hücresinde ışıyan,
" Hikmetler " adlı eseriyle sönmeyen,
Muhammet sevgisi ve Allah aşkıyla yanan,
Bin yüz üç yılında geldiği cihandan,
Bin yüz on altı senesinde, Hak katına çağrılan,
Bizlere maşuk, Allah'a aşık kul...

O,
Piri
Türkistan
Mürşidi kâmilimiz,
Hoca Ahmet Yesevi, gönüller şâmilimiz.

ALP ERENLER BAŞBUĞU

Alp Erenler Başbuğu,
Yesi'li Ahmet hocam.
Akozan şimdi derki,
Sensiz yetimdir hecem.

Ufkumuzda Hak nurusun,
Yüce Türkistan pirisin,
Ey, gönlümüzün sultanı,
Ulu Tanrının erisin.

Kim bilir hangi ustalar,
Çatlattı beyin zarını.
Şifa bulurken hastalar,
Ozan çalarken tarını...

Daha yedi yaşındayken,
Ömrünün en başındayken,
Hıfz eylemişti Kuran'ı,
Eller oyun peşindeyken.

O ki; Yürekteki oddur,
Doyamadığımız taddır,
Yıkamış gönül kirini,
İnşallah ki, ruhu şaddır.

Serhaddeki kolcuların,
Dergâhtaki gülcülerin,
Söndürmüş gönül harını,
Kervandaki yolcuların.

Ocağında pişen canlar,
Arifteki gizi anlar,
Eritip dağın karını,
Damarda yürüyen kanlar.

Yesi'de yanarken ocak,
Türk-İslam'a açmış kucak,
Taşıyor Onun nar'ını,
Türk elleri bucak, bucak...

Akozan kalamaz yansız,
Adına hürmeti sonsuz,
Aydınlatırken yarını,
Hikmetlerindeki can söz...

HOCA AHMET YESEVİ YOLU

Ahmet Yesevi soyu Ata diye anılır,
Onu tanımayan Türk, ülküsünde yanılır.

YESEVİ YOLU
TÜRK ÖZÜ BALI

Sevdalanıp uçtuğumuz,
Turan'da gül açtığımız,
Sevdalı ceylan elinde,
Dolu bade içtiğimiz.

O yerleri, o yerleri,
Serden geçen Alp erleri,
Bir kutlu ülküde çözdüm,
Pınar başında sırları...

Hak yolunu seçtiğimiz,
Âleme har saçtığımız,
Hazreti Yezdan elinden,
Zemzem nuru içtiğimiz.

O yarları, o yarları,
Aşarken nice zorları,
Sevda ummanında süzdüm,
Gönül gözünde nurları...

Ol, sırattan geçtiğimiz,
Gülşenlerden seçtiğimiz,
Mürşidi-i Kamil elinden,
Sevdaları içtiğimiz.

O erleri, o erleri,
Kötü iledir zorları,
Akozan gönlüne yazdım,
Hakka adanan serleri...

DEDE KORKUT

Başbuğum hey, Han'ım hey!
Töredeki canım hey!
Ülkünün alevinde,
Ulu orta yanım hey!..

Bayındır Han elinde, iç Oğuzlar yaşarken,
Milletimin gönlüne İslam aşkı düşerken...

Allah'ın buyruğuna yöneldi özü berkler,
Bir mübarek zamanda Müslüman oldu Türkler.

Adı güzel Muhammed tebliğini yapmıştı,
Türk milleti Allah'a şartsız, şirksiz tapmıştı.

Muhammed himmetiyle yumuşuyordu döşler,
Türk, İslam'la yoğrulsa gerçek olurdu düşler.

DEDE KORKUT AYDUR
BİR KUTLU ÇAYDIR

Gözünü aç oğul, gönül gözünü,
Bir iyice öğren, Türklük özünü.
Söylerken töreyi, Dede Korkut Alp,
Can kulağını ver, kırıp dizini...

DEDE KORKUT YOLUNDA
SÜZMEK GEREK BALINDA

Allah'a inanarak yüceliyordu neslim,
Türk'ün töresi ile buluşuyordu İslam.

Gök Tanrı inancımız boyun eğerken dine,
İslam'ı yayacaktık İspanya'lardan Çin'e.

Allah aşkıyla yanan yürek söner mi karla,
Milli şahsiyetimiz yoğruluyorken nurla.

İşte Oğuz illeri o zamanlardan beri,
Allah'ın buyruğundan bir an çıkmadı geri.

İslam nuru eritti, yüreklerin buzunu,
Dedem Korkut soylardı bozkurtların özünü.

Yüreğinden süzülen Oğuzların balıydı,
Türk elinin ulusu, Dede Korkut veliydi.

Türk-İslam ülküsünün odunu yakıyordu,
Yüceliğin cezbeden ufkuna çıkıyordu.

O, koca Alperenden özümüzü öğrendik,
Onun sözleri ile kötülerden iğrendik.

Bir medet beklemeden etinden, derisinden,
Huzurunda diz vurdum yüzyıllar gerisinden.

Destan, destan gönlümün enginde duyarım,
Yalnız Allah'a tapar, yalnız Hakka uyarım.

Belki de ruhu sarar, gönlümdeki yaramı,
Yaşıyorum destanlar ülkesinde töremi.

Müslüman-Türk erinin damarında kanım hey!
Yüzyıllara sığmayan Dede Korkut Han'ım hey!....

KORKUT ATA İZİNDE
TÜRK TÖRESİ ÖZÜNDE
OZANLAR ONU SÖĞLER
TÜRKÜSÜNDE SÖZÜNDE

Alev, alev özündeyim,
De ki, pınar gözündeyim,
Dede Korkut Alp erenin,
Nar fışkıran izindeyim.
Han'ım hey!..

Özümde Bismillah'a,
Adanacak canım hey!
İnanmışım Allah'a,
Mübarektir dinim hey!..

Ovasında, çölünde,
Dokuz Oğuz elinde,
Söylenecek ünüm hey!
Türkün tatlı dilinde...

Alperenler duyunda,
Ergenekon ayında,
Kurulsun düğünüm hey!
Bayındır Han toyunda...

Türk'ün kutlu özüne,
Dedem Korkut sözüne,
Ulu orta yanım hey!
Töremizin közüne...

Yirmidört boy Oğuz'um,
Coşa geldi kopuzum,
Kabarınca kenim hey!
Zulme karayağızım.

Parlayıp ağaracak,
Birliğe çağıracak,
Şafaktaki canım hey!
"Hu" diye bağıracak.

Bülbüllere kızana,
Gonca gülü ezene,
Eksilmiyor kinim hey!
Töremizi bozana.

Bağrımı delen oktur,
Zannetme şifa yoktur,
Başımdaki bunum hey!
Deli Dumrul'dan çoktur.

Bindiğimiz kızakta,
Can verirken tuzakta,
Ayazdadır tenim hey!
Töremizden uzakta.

Dirliği kaldırınca,
Zalimi güldürünce,
Tepeleyen benim hey!
Tepegöz çıldırınca.

Dokuz tuğu örende,
Cana huzur verende,
Kabarıyor sinem hey!
Boğaç Han'ı görende.

Töre ile büyüdün,
Hak'tan alıp öğüdün,
Kılıncına kınım hey!
Bamsı Beyrek yiğidin.

Bade sunanda içek,
Sevdaya kanat açak,
Kokusuna sinim hey!
Tomurcuk, Banu çiçek...

Yağıdan alıp öcü,
Gözetip yoksul, açı,
Dirse Han'a sunum hey!
Çin'den aldığım tacı.

Çıkılan her seferin,
Kazanılan zaferin,
Damarında kanım hey!
Alperen her neferin...

Allah lafzı döşümde,
Hile yoktur işimde,
Yücelecek şanım hey!
Nizam-ı Hakk peşinde.

Arif olan söz ile
Ozan çalar saz ile
Dede Korkut Han'ım hey!
Özü yaşar biz ile.

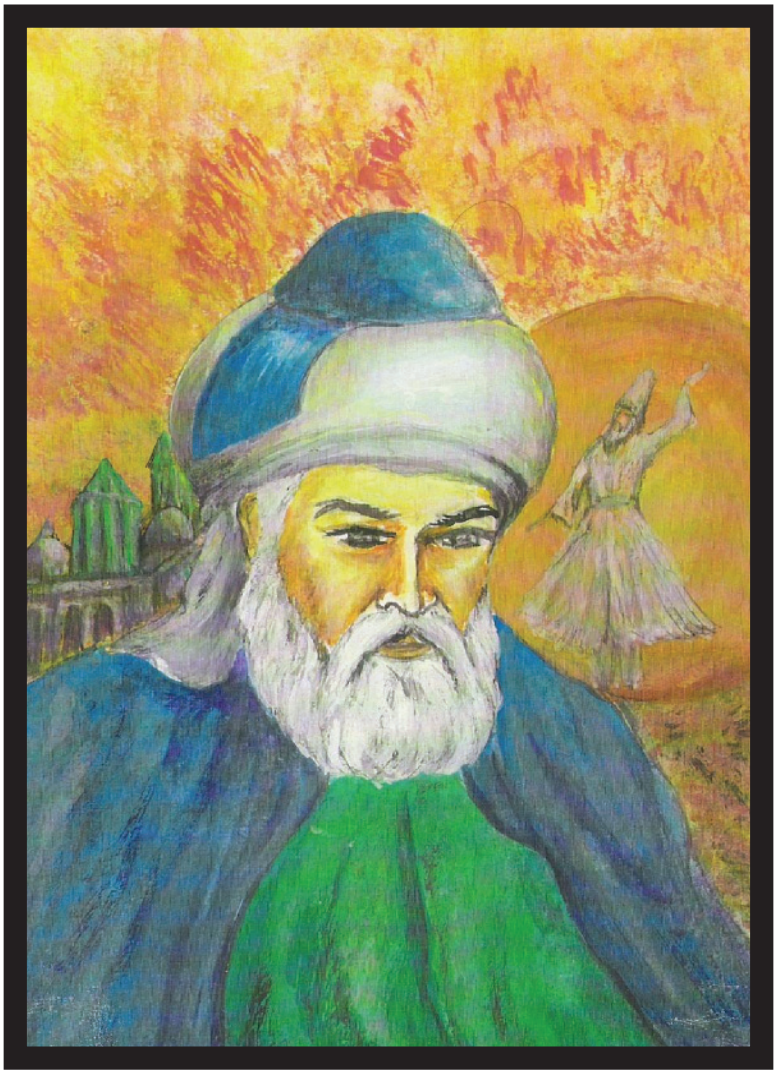
Süt emdiğim kucakta,
Feyz aldığım ocakta,
İlim, sanat, fennim hey!
Her köşede, bucakta...

Müslüman-Türk elinde,
Gülşeninde, gülünde,
İnan ki pek şenim hey!
Bayrağımın alında.

Tarih bunu söylüyor,
Kötüleri haylıyor,
Töremize dönem hey!
Dedem Korkut söylüyor.

Milletim gayri ayıl,
Yalnızca Hakka eğil,
Bilesin bir anım hey!
Tanrıdan ayrı değil,

Vatana kurbansa can,
Akozan'ı bile an,
Binlerdeki bir'im hey!
Damarımda asil kan.

MEVLANA

Mevlana'yı kim derse, anladım, anlatırım,
Eşiğini ömrümce "hu" diye çınlatırım.

MEVLANA ÖZÜ
MEVLEVİ SÖZÜ

Mevlana aşkın kulu, Mevlana aşkla deli,
Ondandır ki, gönlümüz ona sevgiyle dolu.

Dinle ney'den, dinle ney'den, dinle ney'den gönlümü,
Şu virane yüreğimi, secdedeki alnımı...

Dünyanın kaygısını ufkumuzdan silerken,
Pusatları kedipte, gönülleri bilerken.

Zühre yıldızına eş, Konya'mızdaki maşuk,
Vuslatın seherinde aşka olmuştu aşık.

Şems'den ayrı düşünce, pervane dönmez mi can,
Semağlarda kaynarken, damarlarımdaki kan.

Dönüyoruz izinde, yetişemesek de, hoş,
Hüküm yüce Allah'ın, gerisi angarya, boş....

MESNEVİ BAŞKA DÜNYA
OZAN ZANNEDER KÜNYE

Ömrünü helal ettin,
Mevlana Celaleddin.

Bismillah sözün özü,
Nasibim olsa cüzü,
Gönlüme mim mi vurdun,
Mesnevi'deki sözü.

Belh'den geldi künyemiz,
Haz alırdı dünyamız,
Gönüllere taht kurdun,
Ululandı Konya'mız.

Sevdanın kapısıydın,
Allah'ın yapısıydın,
Gönlüme koza ördün,
Gülşenler tapusuydun.

Dirlik düzen kaçanda,
Zehri bade içende,
Yüreğimize yardın,
Kendimizden geçende.

Bin kere günah tattık,
Bin kere tövbe ettik,
Gelene ruhsat verdin,
Hakkın izine yettik.

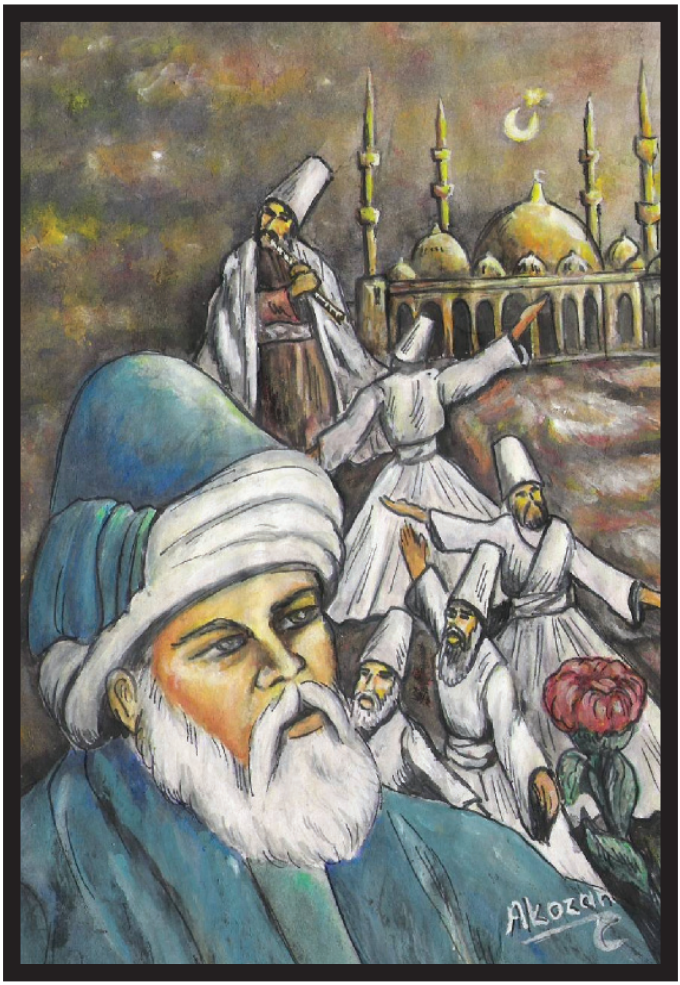
Gül özün serden geçmiş,
Hangi pınardan içmiş,
Oğul, oğul bal verdin,
Gönlünü bize açmış.

Kimsen, nesen öyle gel,
Bir solukluk konuk ol,
Şifa bulsun her derdin,
Vuslatta ebedi kal.

Nice ki, aklım almaz,
Mesnevin güldür solmaz,
Gönlümde semağ durdun,
Çaresiz dönen olmaz.

Donsa damarın kanı,
Beden kovsa da canı,
Sen ne mübarek erdin,
Sayende bulduk yönü.

Hayırla anılırken,
Dualar sunulurken,
Özümüzde sen vardın,
Sevdaya kanılırken.

MEVLEVİLER

Dünya döner, Ay döner, ben niçin dönmeyeyim,
Allah gönle har vermiş, ya niye yanmayayım,
Yıllar yılı özlerim sevdanın şerbetini,
Dileğim odur Hak'tan, içsem de kanmayayım.

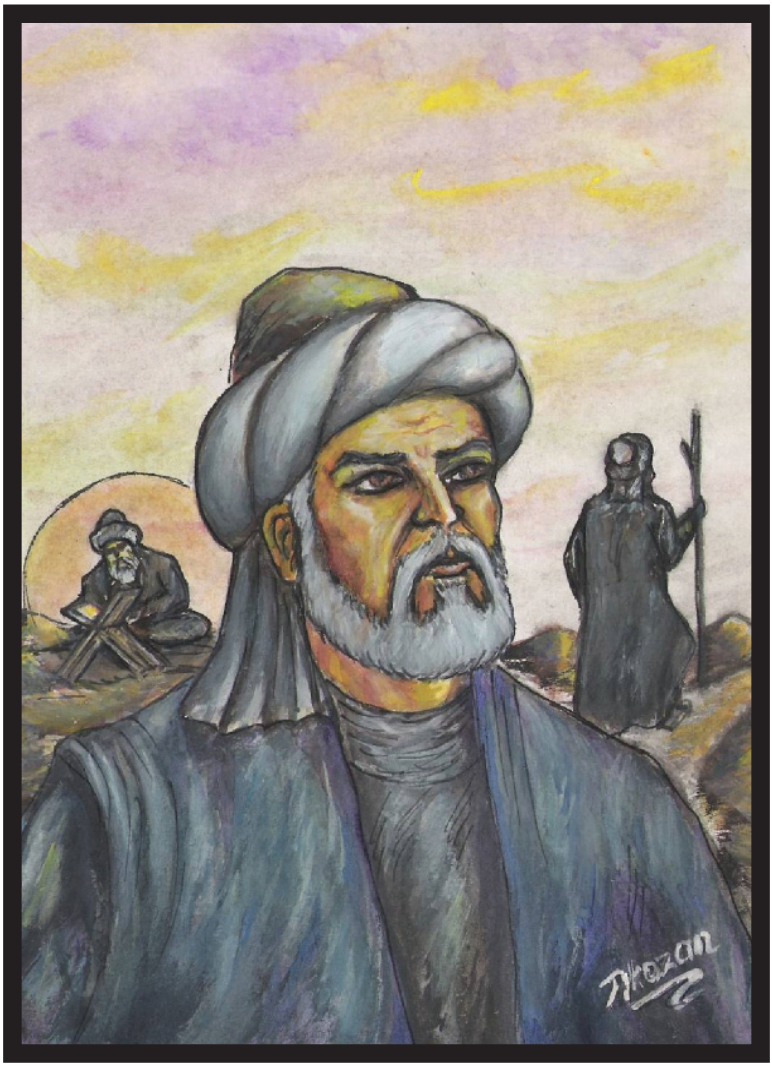
Muhabbete sarınan,
Günahlardan arınan,
Sırattan ince sırdın,
Gül özüne bürünen.

Mesnevinde buluruz,
Belki nasip alırız,
Kâinat döner derdin,
Biz pervane oluruz.

Sevda yükü taşıyan,
Allah için yaşayan,
Hakka adanan pirdin,
Kar yanan, har üşüyen.

Semağlarda dönelim,
Döne, döne yanalım,
Nar'a cezbeden hardın ,
Yana, yana yunalım.

Dinle neyden sesimiz,
Duyulur nefesimiz,
Akozan'ıma yardın,
Nur'u aşk hevesimiz...

YUNUS EMRE

Türk Eli gülşeninin seherinde şakıyan,
Yunus umman olmuştur, gönülleri yıkayan.

YUNUS'A SESLENİŞ
AŞK İLE BESLENİŞ

Yunus'la oturdum, pınar başına,
Yüreğimi, yüreğine bağladım.
Tapduk Emre'mizdi giren düşüme,
Eşiğinde sessiz, sessiz ağladım.
Himmet diye kırk yıl yürek dağladım.

Yunus derim, Yunus derim,
Dile gelir kanım derim,
Kurban olsa ne ki, serim.
Gülşene gülü verene,
Yunus'a dili verene,

Ana kalbinin sıcağı,
Tapduk Emre'nin ocağı,
Yunus'a dil olacağı.
Özüne dolu verene,
Kapıya kulu verene...

Evliya, eren yanında,
Bismillah onun kanında,
Candan özge, öz canında...
"İkra" da bil'i verene,
Çiçeğe balı verene...

Anadolu'daki Türkler,
Arınırken özü berkler,
Üçler, yediler ve kırklar.
Eline, veli verene,
Beni de çalıverene.

Benliğini yere çalan,
Aşkın ummanına dalan,
Gönülleri aşka salan...
Kırk yıllık çile verene,
Ummanı, gölü verene...

Akozan'ı yaktı har'ı,
Yunus Emre Halkın eri,
Hizmetine yüzbin huri.
Ceylan maralı verene,
Himmeti, yolu verene...

YUNUS NE İÇTİ KANDI
NE İÇTİ NARA YANDI.

Bir mehtaplı gecenin
Kuytusunda gözlerim,
Yunus'a dil olan o,
Nar'ı, nur'dan özlerim.

Yunus bir özge candı,
Allah aşkına kandı.

Tapduk el verdi ona,
Allah dil verdi ona.

Çalap mührü özünde,
Koştu aşkın izinde.

Konuştuğu dilimdi,
Petek, petek balımdı.

Söyledi kana, kana,
Can özündeki cana...

Yunus, Yunus ünledi,
Canlı, cansız dinledi.

Gönüllerde aşk tadı,
Dilinde Allah adı...

Gücü Hakk'tan alırdı,
O kendini bilirdi.

Semamızda açarken,
Ol cennete uçarken.

Oydu sırlara eren,
Müslüman-Türk'e yaren...

Aşktı gönül bağları,
Aydınlattı çağları.

Yunus aşkın özüdür,
Kutlu pınar gözüdür.

İçenler ayılırlar,
Alperen sayılırlar.

Gönlümüzün banisi,
Millet sevdi, Yunus'u.

Gönüldür, Allah evi,
Bakidir, sönmez lavı,

Yunus Emre'yi anda,
Coşmaz mı canlar tende.

Yüce Çalap dostudur,
Gönlü eşik postudur.

Akozan sözü bağlar,
Kendi haline ağlar...

YUNUS'UN ZAMANINDA KAYBOLDUM DUMANINDA

Uyandım gördüm düşte,
Yunus, gönülde, başta...

Selçuklu devletinin bahtı kararıyorken,
Gülşenlerin, güllerin gönlü sararıyorken...

Türk elinde Türk soylu beylikler türemişti,
Kardeş kardeşe düşman, milletim erimişti.

İşte böyle zor günde Yunus gül açıyordu,
Millet onun elinden süzme bal içiyordu.

Usanmadı, yılmadı, gönüllere seslendi,
Müslüman Türk'ün özü sevda ile süslendi.

Allah rızası için dünyayı eyleyip terk,
Nizam-ı Alem için cebelleşiyorken Türk.

Özlenen intizamı yüreklere işledi,
Gönüllerde tomurcuk gül vermeye başladı.

Allah'ın adı ile başlanırken uğraşa,
Nihayet yön verildi, sakinleşti kargaşa.

Milleti toplamıştı, erenlerin sıcağı,
Yeniden alevlendi Alperenler ocağı.

Yunus umman olmuştu, gönülleri yıkayan,
Türkeli gülşeninin seherinde şakıyan.

Sevgi ile yaşayan yalnızca Hakka kuldur,
Yalnız gülşende değil, cennette dahi güldür.

Onun kutlu sözleri nice müşkül açıyor,
Türk milleti Yunus'un pınarından içiyor.

İnşallah yeryüzünde bir tek kırık kalp kalmaz,
Yunus gibi çiçekler yüzyıllar geçse solmaz.

MUHAMMED HAREZM ŞAH

Bozkurt Törelidir, Harezm Şah nesli,
Allah rızasıdır, her işin aslı...

HAREZMŞAHLAR

Milletimde dindi ah'lar,
Türk-İslam'dı, Harezmşahlar.

Yaylalar içinde gamsız yaşarken,
Türk'ün ocağında canlar pişerken.

Allah'ın izniyle badeler içip,
Bozkır kültüründen İslam'a geçip...

Gazneli ve Gurları yendiler,
Horasan'ın sıcağında yandılar.

Aral Gölü kuzeyini kazanıp,
Azerbaycan içlerine uzanıp...

Hint denizi kıyısına vardılar,
Yüzotuzdört yıllık hüküm sürdüler.

Allah rızasına serden geçenler,
İlim ve fen yollarını açanlar.

Kayılar ki; Harezm'in uyruğuydu,
Kutb'üd-din Muhammed Han buyruğuydu.

Muhammed Nesevi, yazdı "Siret'i,
Sultan Celalüd-din" Han'ın sureti.

Selçuklunun sanatından feyz alan,
Zevgen Saray camisinden nur alan.

FAHRUDDİN'İ RAZİ ışık salarken,
İSMAİL CÜRCANİ ilmi sularken.

KUBREVİLİK tarikatı kurulur,
AHÜ PUŞ sevdayla, Hakka sarılır.

Mevlevilik ışıyorken BUHARA,
CELALEDDİN doğacaktı sehere.

Konya ovasında rahmet, gül suyu,
Harezmden gelir o Mevla'na soyu.

ŞEMS'ÜD-DİN MUHAMMED B. KAYS MAZİ'NİN,
"TİBYANÜL TÜRK" ve "ACEMİ" RAZİ'NİN.

Terken Hatun ile ululandı can,
Tarihlere sığmaz böyle kutlu Han.

Yokluğunda Türklüğümüz üşüyor,
Harezmşahlar semamızda yaşıyor.

HAREZMAHLAR BAYRAĞI

Yokluğunda Türklüğümüz üşüyor,
Harezm şahlar semamızda yaşıyor.

HAREZM ŞAHLAR DEVLETİ
ŞAŞMAZ OLDU ADALETİ

Gülistanla gönül bağı,
Ellerinde dokuz tuğu,
Müslüman-Türk Harezmşahlar,
Şeneltmişler nice çağı.

Alperenler ocağında,
Gönüllerin sıcağında.

Kıpçak, Kimek, Eymür Türkü,
Halaç'larda yoktu korku.

"Koçgiri" ve İzol özden,
Yamut, Çavdur, Hormek bizden.

Harezmler ulu toydadır,
Köşkar Baba o soydadır.

Nice Türk soyu birlikte,
Yarışırlardı erlikte.

Harezm Şah, Dağ Han'ın nesli,
Kara evlilerin aslı.

Yirmi dört boy yüz bin oymak,
Yaşıyoruz, zordur saymak.

Dallara ayrılan çınar,
Türkün soyu duru pınar...

Bazen kader darılsa da,
Türk vatanda vurulsa da...

Dokuz yarasını sarar,
Alemde nizamı arar.

Damarında asil kanla,
Allah'a adanan canla...

İmandan alırız gücü,
Yağıda komayız öcü.

Kirden, pastan yunuyoruz,
Aslımıza dönüyoruz.

Âleme öz taşıyacak,
Yüzyıllarca yaşayacak.

Vatan, millet, Sakarya'mız,
İmandaki bataryamız.

Alaya alamaz itler,
Meydana indi bozkurtlar.

Şanlı bozkurt narasıyla,
Müslüman-Türk töresiyle...

Yüce Alperen Türkleriz,
Vatan için can terkleriz.

CENGİZ HAN

Adının heybetinden ürperiyordu canlar,
Cengiz'in kudretine baş eğdi nice Hanlar.

CENGİZ HAN ADALETİ

Cengiz doğdu, avucu kan,
Acun gördü mü böyle Han.

Göktürk hanedanından, Şatolardandı soyu,
Timuçin'in özünde çelikten sertti suyu.

Çocukluk ve gençliği sefaletle geçmişti,
Zalimden öç almaya katı antlar içmişti.

Bir gün kınından çıkan yalın bir kılıç gibi,
Önünde diz vurarak sızlanıyorken Gobi.

Zalimin suratını zalimce ezecekti,
Cengiz, Cengizliğini tarihe yazacaktı.

Adının heybetinden ürperiyordu canlar,
Cengiz'in kudretine baş eğdi nice hanlar.

Zulme uğrayan garip Cengiz'e yakınırdı,
Kervanları eşkıya basmaya çekinirdi.

Kendi kanunlarıyla hükmü keskindi onun,
Malın bedeli maldı, diyeti candı canın.

On Ogur, Kırgız, Karluk kötüleri haylardı,
Cengiz'in hanlığında Türkler ulu beylerdi,

Kereit, Kongraf, Tatar, Celair çatılmıştı,
Öngüt, Kıtay ve Nayman birliğe katılmıştı.

Yirmibir yıl boyunca Cengiz'di Moğol Hanı,
On binlerce can aldı, çokça akıttı kanı.

Gaflete düşmeyelim, şu acunda yağı çok,
Dosta dostuz diyordu, düşmana amanım yok.

Orta Asya düzüne bir düzen getirmişti,
Ömrünü zaferlere koşarken bitirmişti.

Buyruğunda topladı Asya'daki ırkları,
Çinlileri, Rusları, Arapları, Türkleri...

Uygur alfabesiyle yazıldı devlet dili,
Türkler idi devletin sancağı tutan eli...

Cengiz'in ülkesinde Türk soyu yaşıyordu,
Kalıplara sığmıyor, bentlerden taşıyordu.

Çeriler kurt bakışlı sayıları bilinmez,
Yüzyıllar geçer lakin Cengiz adı silinmez.

Günahı, sevabıyla Cengiz mazimizde sır,
Bozkurt narası ile çerisine emri;-vur.

Buyruğunda milletler dinini hür yaşardı,
Gök tanrı'ya inanır, gayrisine şaşardı.

Hükümranlık gücünü töremizden almıştı,
Asya steplerine bozkurt gibi dalmıştı.

Kanunları çiğneyen cezasını bulurken,
Dizliye diz çöktürüp, başlıdan baş alırken.

Kervanlar yolda gamsız, belalardan emindi,
Cengiz Han'ın buyruğu kesin, katı zemindi.

Fırtına gibi geldi, bir tufan gibi geçti,
Sanırsın yıldırımdan, ışık hızını içti.

Yüzyıllar sonra bugün Cengiz'i düşünürken,
Tanımaya çalıştım, yüreğim aşınırken.

Diyorlar ki; Çok gaddar, çok vahşi, çokta sertti,
Dünyaya nizam veren, gök yeleli bozkurttu.

Töre bozulduğunda Tanrı bizi sınardı,
Milletimin yüreği amansızca kanardı.

Töredendir Başbuğun canı ukbaya erse,
Oğullar arasında pay edilir ne varsa.

Zira altı oğluna düşsün diye aynı şey,
Oğuz Han'da yurdunu altıya etmişti pay.

Kut, hangisinde ise layık olanı bulsun,
Güçlü ve bilge olan başbuğluğu o alsın.

İşte Cengiz Han'ında oğulları pay aldı,
Daha nice Kağanlık işte böyle zay oldu.

Cengiz Han öldüğü gün ağladı birlik ruhu,
Töreyi unutan soy sonradan alır ahı.

Koca devlet bölündü, küçücük hanlıklara,
Oğullar ve torunlar meyletti cinliklere.

Cengiz bugün anılır, sertlik ve mertlik ile
Maziye mal oldu ya, söz etmek kolay dile.

Yine deriz günahı, sevabı boynundadır,
Sevdası, kini ile tarihin koynundadır.

CENGİZ HAN SERTTİ
SANIRLAR KURTTU

Vatana adak canı,
Cengiz Türk-Moğol Han'ı,
Sebil eylemiş kanı,
Acundan taştı ünü...

Eli kanlı, gözü kara,
Diri, canlı doğan bala...

Cıva gibi çok ağırdı,
Dokuz ayda geldi dile.

Gürbüzdü, çabuk büyüdü,
Bileği çelikten ala.

Milletini kırmışlardı,
Yemini var, öcün ala.

Kara yağız bir genç oldu,
Aradı ki yağı bula.

Cengâverliği, mertliği,
Bugün dahi sığmaz dile.

Cengizleşti, alp Timuçin,
Tanrı kut verdi o kula.

Başına toplandı Türkler,
Uğraşa daldılar bile.

Düşmanlarını dağıttı,
Minnetsiz yaşardı pula.

Dirlik düzendi ülküsü,
Acundaki cümle İl'e...

Zalimleri affetmezdi,
Tuttuğunu astı dala.

Başlılara baş eğdirdi,
Baş eğmedi hiç bir kula.

Milleti gibi yaşardı,
Çadırda oturup çula...

Çerisi ölüme koşar,
Yeter ki buyruğu gele.

Taş, taş üstünde kalmazdı,
Buyruk yetişince ele.

Cihanda adını duyan,
Kötüler sinerdi çöle.

Ordusunun başındaydı,
Her savaşta, sulhta bile.

Cengiz Han'ın gazabından,
Çekinir sur, titrer kale.

Töresi, kanunu vardı,
Meydana inmezdi hile.

Dokuz tuğu yükselirken,
Arılar dururdu bala.

Yüce mazimize daldım,
Zorluğunu bile, bile.

Cengiz Han'a selam saldım,
Baştan sona destan ile...

İşte Türk odur ki; Oğul,
Vatan için gamsız öle.

Bayrağımızdaki al da,
Vatan için tapu ola.

Töremizi yaşamalı,
Atiyi bezeyip güle.

Uğraşmalı gece, gündüz,
Mübarektir böyle çile.

Cengiz'in destanı uzar,
Her yürek sığmıyor ele.

KUBİLAY HAN

Kubilay Han, Çin ile Moğolistan'ı almış,
Çin Seddi gerisinde biraz rahata dalmış.

KUBİLAY HAN

Cengiz Han'ın nefesi kesilince Acundan,
Koca devlet sarsıldı, ortasından, ucundan.

Kubilay Han, Çin ile Moğolistan'ı almış,
Çin Seddi gerisinde biraz rahata dalmış.

Yıllarca hüküm sürmüş Çinlilerin başına,
Çinli kızlar girermiş, Kubilay'ın düşüne.

Zaman ile Çinlinin uymuşlar şemaline,
Soyu sopu karışmış, Çinlinin cemaline.

Çinlileşmiş Kubilay Kağan'ın hür ülkesi,
Töreden ayrılınca kaybolmuş her ilkesi.

KUBİLAY CENGİZ SOYLU
TÖRELİ BOZKURT HUYLU

Eğliyorken Çin'de düğün,
Ey Türk; çalış, güven, öğün.

Kubilay Han, Kubilay Han,
Turan'da verirken ferman,

Töreli diri kalsaydın,
Böyle kararır mıydı gün?

Yağıları dost bilende,
Ne kudret kalırmış, ne ün.

Cevheri özünde olan,
Töresine vermeli can.

Öz dilini unutursan,
Damarında çekilir kan.

İş işten geçtikten sonra,
İster dövün, isterse yan.

Düşmanı dost olur sonra,
Yüreğinde beslenir kin.

Ne ki; Aldanırsın ona,
Seni o an çarpar o cin.

Heyhat töreni bozarsan,
Başından hiç eksilmez bun.

Devletler ki tarih olur,
Eksilse millette iman...

Ecdadının her öğüdü,
Odur bize açılan yön.

İşte budur maziden ders,
Bugün neyse öyleydi dün.

Soyuna layıksan oğul,
Ecdadını hayırla an.

Hatasından dersler çıkar,
Düşme tuzaklara hemen.

Bozkurt soylu Alperensen,
Verme düşmanına aman.

Türkün dostu ancak Türk'tür,
Türk'e Türk'ten olmaz güman.

BATU HAN

Kutlu ülküler ile yardan, serden geçtiler,
Altınordu özünü gönlümüze açtılar.

ALTINORDU TÜRK YURDU
HER TÜRK OLUR BİR ORDU

Batu Han Alp erenin çiçeklendik dalında,
On ikinci yüzyılın otuz altı yılında,
Müslüman Türk milleti, verdi bir taze oğul,
Altın Ordu kuruldu gamzelerin alında...

İslam'ın ahlakıyla doğrulan bakışları,
Nizam-ı Alem için hızlandı akışları.

Kutlu ülküler ile yardan, serden geçtiler,
Altınordu özünü gönlümüze açtılar.

Müslüman Türk boyları Kuman, Kıpçak ve Uz'lar,
Birleşirken saflarda Turan'ı kuran özler.

Başkır, Çuvaş ve Sabir birlikte anılırken,
Meksi, Ar ve Çirmiş'le seferden dönülürken,

Acundaki milletler başını eğiyordu,
Altınordu devleti büyüyor, büyüyordu.

Kimse gayız edemez, Altınordu tacına,
Nasıl boyun eğmez ki; bu görklü Türk gücüne.

Çekiniyordu küffar bir gönül kanatırken,
Müslüman Türk her iki kıtayı yönetirken...

Herkes kendi dinince Rabbine tapıyordu,
Alperen Türk tarihi böylece yapıyordu.

Türk töresi ve İslam ahlakı buydu işte,
Yamyam Avrupalılar ancak görürdü düşte.

Kendi gaddarlıkları, vahşilikleri sonsuz,
Bir doğrulukları yoktu, özlü, güzel ve yansız.

Mezar soyguncuları, ataları var idi,
Aşağılık duygusu Avrupa'ya yar idi.

Bugün Müslüman Türk'e medeniyet satıyor,
İnsanlık öğrendiği banisine çatıyor.

Kabahat onda değil, töresinden çıkanda,
Milletini, dinini hor görüp de bıkanda.

Böyle ayakaltında imrenirsen batıya,
Müslüman Türklüğünden ne kalacak atiye.

Bırak Bizans artığı Avrupa'nın izini,
Sen ki Müslüman Türksün, tanı kendi özünü.

Yüreğini kendine çevirince görürsün,
Ataları yad ile cevherine varırsın.

Nizam-ı Alem ruhu ufkumuzu paklıyor,
Vatan, millet ve cihan senden hizmet bekliyor.

Sizleri şu cihanda görebilsem bu gözle,
Ecdadımı büyüten o Müslüman Türk özle.

Alperen yüreğinle Allah'a dayanırken,
Türk özüne yaraşır işlere soyunurken.

Gözüm arkada kalmaz, tomurcuklar açardım,
Mutluluktan, sevinçten semalarda uçardım.

Altınordu gönlümün enginde yer aldı,
Toparlansın milletim zamanımız daraldı.

Altınordu, Altınordu,
Kaf dağına otağ kurdu.
Ergenekon dar gelende,
Hatırlarım gök bozkurdu.

ALTIN ORDU
TÜRKÜN YURDU

Altınordu, Altınordu,
Kaf dağına otağ kurdu.
Ergenekon dar gelende,
Hatırlarım gök bozkurdu.

Bozkurt'tu tuğdaki alem,
Altınordu kurulurken.

Daha bir şen oldu toyum,
Gözyaşımız durulurken.

Başbuğumuz Batuhan'dı,
Seferlere varılırken.

Çelikteki yüreğimiz,
Düşman safı yarılırken...

Ülkümüzdü Kızılelma,
Bir yay gibi gerilirken.

Nice tagutun gururu,
Paramparça kırılırken.

Mazlumların cümle ahı,
Zalimlerden sorulurken.

Yoksulun, yetimin,açın,
Yaraları sarılırken.

Türklerin Nizam-ı Alem,
Ülküsüne erilirken.

Mübarek şanlı bayraklar,
Gök kubbeye gerilirken...

Daha vefakârdı aşık,
Sevda için yorulurken.

Gökçe güzeller nazlanıp,
Aşıklara darılırken.

Hayatın bahası olmaz,
Güzele can verilirken...

Edep ve huşu içinde,
Dergâhlara girilirken.

Akozan huzurla dolar,
Türk töresi örülürken...

ÇAĞATAY HAN

Çağatay'ın önünde diz vurarak eğildim,
Mazimin enginde Türklüğüme bayıldım.

ÇAĞATAY HANLIĞI

Çağatay lehçesini,
Şen olan bahçesini,
Açarken gönlümüze,
Gülistan bohçasını.

Cengiz Han baş eğince Tanrının buyruğuna,
Oğullar sahip çıktı, Türk-Moğol uyruğuna.

Cengiz oğlu Çağatay, Türkistan'ı almıştı,
Karluklarla birliğin gülşenine dalmıştı.

Gözleri parlıyordu seferlerin sonunda,
Üç hilal doğuyordu kutlu ayın onunda.

Çağatay Hanlığını yaşatıyordu töre,
Kardeş, kardeşe düşse şen olmazdı, o yöre.

Ne ki; özde kardeşler ikbal için vuruştu,
Çağatay'ın ülkesi baştan sona karıştı.

Çağatayların hükmü yüzonyedi yıl sürdü,
Serken Hatun (Türkan Hatun) yeni bir devlet kurdu.

Töreden ayrılınca dirlik de bozulmuştu,
Çağatay Türk dilince destanlar yazılmıştı.

Türk'ün yüce ülküsü Turan ellerde candı,
Nice edip ve yazar Çağatayca da andı.

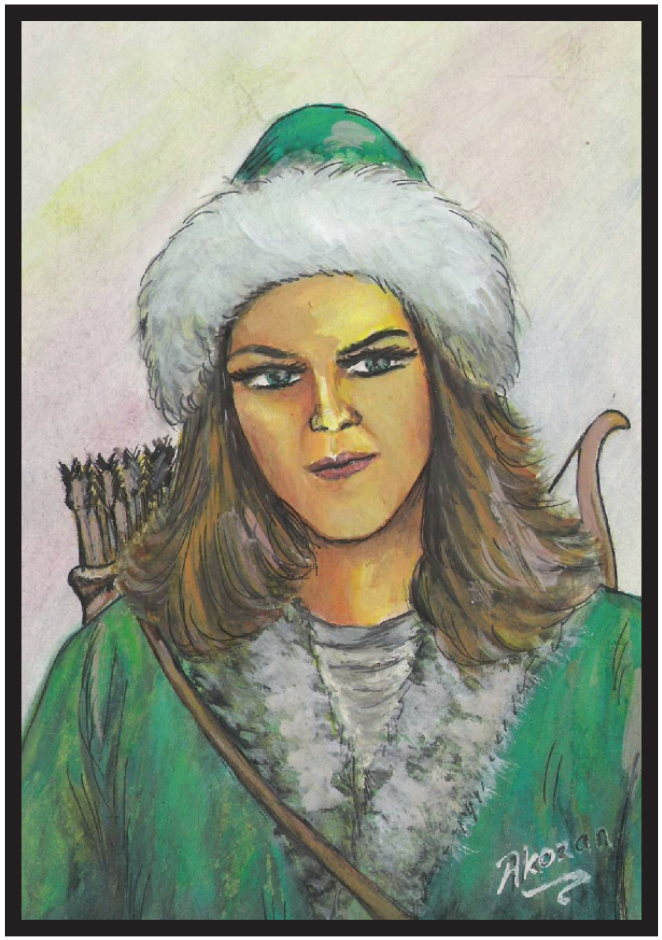
Nihayet sona erdi Çağatay'ın hanlığı,
Yeni boylara geçti, Türklerin sultanlığı.

Türkeli karışsa da başbuğsuz kalınmazdı,
Bozulmadan dirliğin kıymeti bilinmezdi.

Milletimin sinesi yoğruluyorken nurla,
Yüreğimi soğuttum, Altaylardaki karla.

Ecdadın huzurunda diz vurarak eğildim,
Mazimin enginde Türklüğüme bayıldım.

Kopuzun ezgisinde kabarıyorken döşler,
Sevda enginlerinde kuruluyormuş düşler.

SERKEN HATUN

Bozkurt, bozkurttur oğul, erde dişide kurttur.
Yalnızca Turan değil, şu acun Türk'e yurttur.

Türk gönlüm saygıdadır, sermest olmadan tutun,
Mazime şan katarken, Başbuğum Serken Hatun.

OZAN SÖZÜ ÖZ
AÇIK OLSUN GÖZ

Ey Türk güven kendine,
Atanı gururla öğ.

Bolluk, bereket gelsin,
Türk budunu olsun bay.

Şu Acun dertle dolup,
Milletim çekmesin oy.

Türklüğe kem bakanın,
Gözleri çıkaydı hay.

Türkün töresi Hak'tır,
Sevdasını bile koy.

Bir Türk dünyaya bedel,
Kendini Oğuz Han Say.

Yoksa çekecek cihan,
Törenize uyun hey.

Titre ve kendine dön,
Emekler olmadan zay.

Akozan ünlemeden,
Duyar mısın bizi hey!

ÇAĞATAY'DA TÜRK KANI
BAKIŞI OKŞAR CANI…

Çağatay, hey Çağatay!
Gelmiş, geçmiş çağa tay,
Ulaklar tezce yetsin,
Toplanıyor kurultay.

Karlukların başbuğu,
Çağatay Beyoğlu Bey...

Türkistan olup gamsız,
Neşeyle ederken toy...

Akına susamışken,
Oğuz'da yirmidört boy.

TİMUR HAN

Savaşlarda görklü alp, barış günü sakindi,
Hınç duyduğu düşmana, Azrail'den yakındı.

TİMURLU YAHŞİ, YAMAN
KİMSEYE VERMEZ AMAN

Timur adlı Türk Han'ı,
Hakka adaktı canı,
Gözü kara bir Alp'ti,
Damarda bozkurt kanı...

Çağatay'ın yıldızı ufukta soluyordu,
Türk elinde bir civan dünyaya geliyordu.

Semerkant güneyinde, Keş adlı bir şehirde,
Bir pınar çağlıyordu akmak için nehirde.

Nisanın sekizinde dünyaya gözün açtı,
Erenlerin elinden dolu badeler içti.

Binüçyüzotuzaltı baharı sıcağında,
Yüzler gamsız gülerken, Turgay Han ocağında.

TİMURLU BAYRAĞI

İdil, Ural ve İran, Timur'a eğdi boyun,
Arap, Acem sinmişti, düşünemezdi oyun.

Çağatay gülşeninde gürbüzleşti gelişti,
Müslüman Türk milleti yeni hanla buluştu.

Yiğitliği mertliği düşmanı yıldırırken,
Yağılar siner oldu tuğunu kaldırırken.

Çelikleşen yüreği belalardan aymadı,
Barlas adlı Türk Boyu şölenlere doymadı.

İdil, Ural ve İran, Timur'a eğdi boyun,
Arap, Acem sinmişti, düşünemezdi oyun.

Harezm, Doğu Türkistan, Azerbaycan'a varmış,
Suriye ve Hindistan, Timur'a selam durmuş.

Osmanlıları dahi Ankara'da yenince,
Yıldırım'ı alarak Semerkant'a dönünce,

Altın Ordu Devleti, buyruğuna uymuştu,
Aksak Timur, Han'lığın görkemine doymuştu.

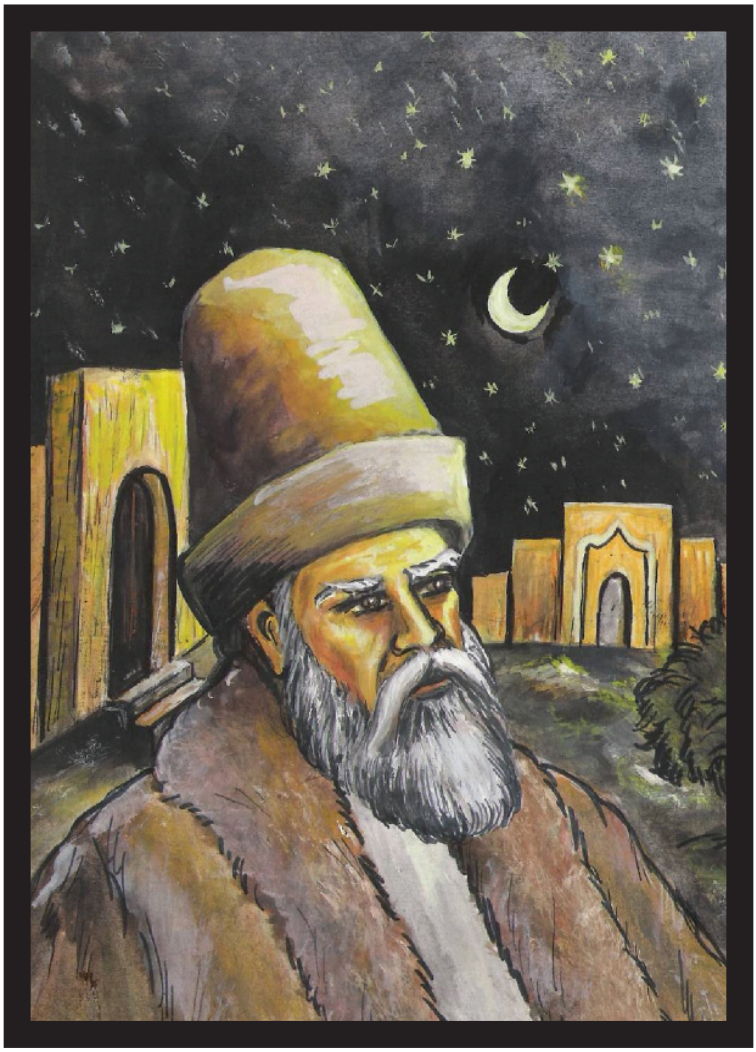
Savaşlarda görklü alp, barış günü sakindi,
Hınç duyduğu düşmana, Azrail'den yakındı.

Nice çetin savaşın galibi oldu Timur,
Ne ki, Çin'i almaya fırsat vermedi ömür.

Timur'un vefatıyla durgunlaştı ilkesi,
Dört oğluna pay oldu, koskocaman ülkesi.

Şemseddin Zülâl Hoca, Timurlular içinde,
Yüzotuzyedi yıllık hükümranlık gücünde.

Kasırgayı çatlatan Timur Han ezelleşti,
Çağatay öz Türkçesi, serpildi güzelleşti.

ULUĞ BEY

Bilgini bey olunca, o ilim güzelleşir.
Uluğ bey gibi civan, tarihte özelleşir.

TÜRK'ÜZ İLİM AŞKIMIZ
SANAT GÖNÜL KÖŞKÜMÜZ

Uluğ Beyle, göklerin seherine açıldık,
Kutlu bir pınar olduk, bal tadında içildik.

"Türkiyuğ" Mir Haydar'la şiirin edasına,
"Divan-ı Dehname" de, Emiri gadasına,

Şahruh, Baysungur Han'ın zamanındaki veli,
Münazara türünde varmıdır ondan ulu ?

Ahmed-i Yesevi'nin kardeşinin torunu,
Atayi, şiir ile yıkar gönül kirini.

Yesevi canın soyu, Ata diye anılır,
Onu tanımayan Türk, ülküsünde yanılır.

Ali Şir Nevai'miz goncadır gül dalında,
İskender Mirza adlı hocasının yolunda...

Hüseyin Baykara Han, Nevai'yi överdi,
Âlim ve şairleri gözü gibi severdi.

Hanlar zalim olunca, kurtuluş olur ölüm,
Hahlar alim olunca yükseliyordu ilim.

Ali Şir Nevai'ki; şiir ve dil özünde,
Pek yüce yeri vardır, Türk Milleti gözünde.

Dilde, Fikir ve birlik onunla başlıyordu,
"Hamse" insan gönlünün özüne işliyordu.

Cengizname ve Manas destanıydı Timur'un,
Karabatır'la, Mamay katığıydı demirin.

Milletlerin ikbali, Bilge önderindedir.
Timurlular, Türklüğün şanlı gönderindedir...

ALİ ŞİR NEVA-İ

Ali Şîr Nevâi'miz, goncadır gül dalında,
Türk şiiri tat alır, milletimin balında.

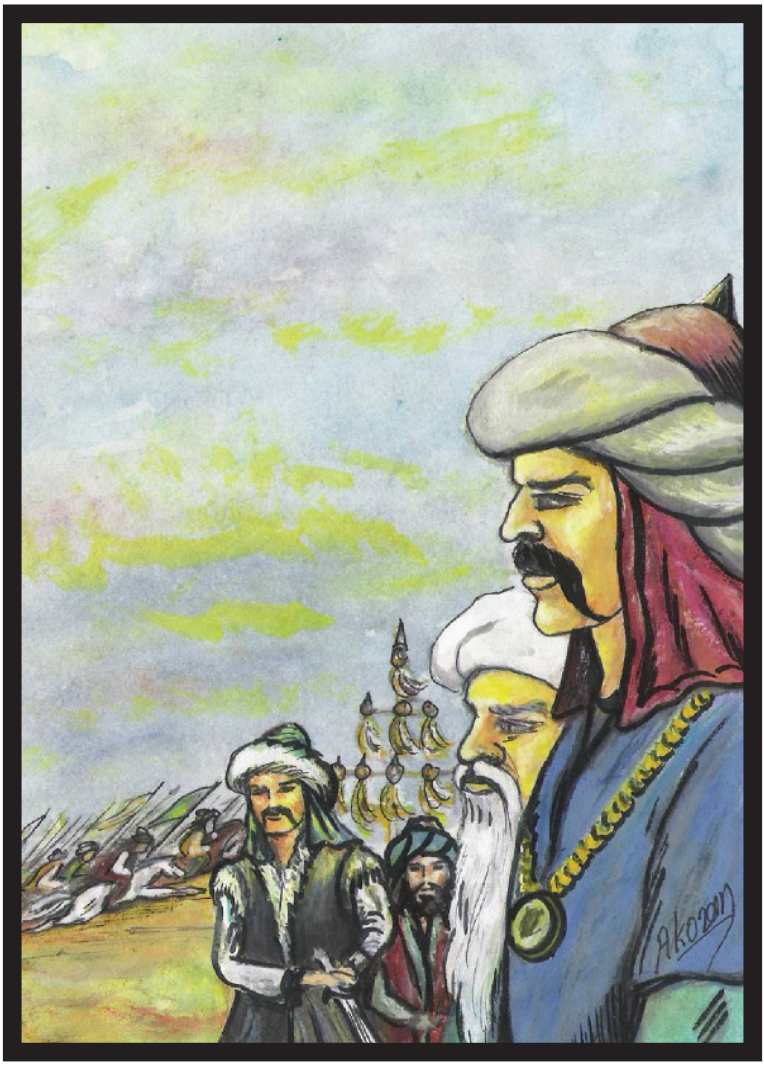
MERV'DE YILDIZ
YALDIZ, YALDIZ

Bir kutlu kağan geldi,
Semamızda yer aldı,
Çağatay lehçesiyle,
Dilimiz ahenk buldu.

Sevgi, saygı, hürmetle,
Anıyorken Timur'u.

Birlik ruhu içinde,
Çelikleşen demiri.

Timurlular yüceltti,
Ölçü, uyak, zamiri...

HÜSEYİN BAYKARA

Hüseyin Baykara Han, Nevâi'yi överdi.
Âlimi ve fazılı, canından çok severdi...

Astronomideki sır,
Uluğ Bey'in umuru.

Bir yanda, Atayi alp,
Öte yanda, Emiri.

Timurlular aratmaz,
Adalette, Ömer'i.

Kutlu ocağı sıcak,
Üşütmedi zemheri.

Hüseyin Baykara Han,
Âlimlerin amiri.

Taş üstünde taş koymaz,
Vur diyorsa emiri.

Timurluya yapışmaz,
Arap ve Fars çamuru...

Özümüzle yoğruldu,
Ali Şir'in hamuru.

Müslüman Türk elinde,
Onlar bal, bizler arı.

Mazime söz edene,
Yapıştırır şamarı.

Akozan'da yaşıyor,
Timur'un şahdamarı...

BAYRAM HOCA

Karakoyunluların destanları, Oğuz'dur.
Dede Korkut, Köroğlu Destanlardaki özdür.

KARAKOYUNLU HUN ASLI OĞUZ'UN EN YİĞİT NESLİ

İslam'ın hak buyruğuyla, coşuyordu çerisi,
Seksen sekiz oğul verdi, Yiva'ların arısı.

Üç Oklardan Deniz Han, Yiva soyunun aslı,
Karakoyunlular ki, Oğuz Kağanın nesli...

Buyruğunda toplandı, Avşar, Yazır ve Döver.
Ağaç Eri uruğu, Yüce Tanrıyı över.

Buharlu, Sürmeliler, Alpagutlarla kardeş,
Duharlu, Karamanlı, Sadlu, Haculu sırdaş.

Yivaların, İran'da, Berçem'dir adı, sanı,
Yaruklular, Türklerin Suriye'deki canı.

Buharlu Türk, Dekkan'da "Kutup Şahiler" oldu,
Bir devlet kuruldu ki, adları baki kaldı.

Karakoyunlular ki; Gök medresede baki,
Celalüd-din Devvami, çinilere yüz akı.

Karakoyunluların destanları; Oğuzdur.
Dede Korkut, Köroğlu, destanlardaki özdür.

Bayram Hoca emriyle nice ülke alınıp,
Güney Kafkasya, İran içlerine dalınıp,

Denizi Hint'ten, Kirman bölgesine varıldı.
Anadolu güneyi, Irak tümden sarıldı.

İslam'ın buyruğuyla coşuyordu çerisi,
Seksensekiz yıl sonra bal vermedi arısı.

Kara Yusuf'tan sonra birlikleri bozuldu,
Akkoyunlu vurunca, Mardin ili ezildi.

Uzun Hasan'ın güçlü buyruğuna baş eğdi,
Bindörtyüzalmışsekiz yılı semaya kaydı.

Akkoyunluya dâhil oldu, Kara Koyunlu,
Beşyüzonüç yıl sonra gönlü yar'a oyunlu.

Azeri şivesiyle, ünledi oymakların,
Buluyoruz tadını, balların kaymakların.

Karakoyunluları, Akkoyunlular ile
Özlerken gülşenlerin, yüreği geldi ele.

Gönlümüze doğuyor, Alperen tarafıyla,
Oğuz Kağan torunu olmanın şerefiyle...

KARAKOYUNLU ÖZÜ
HAKKA DÖNÜKTÜR YÜZÜ

Türkmen özlü, Bayram Hoca,
Bir Alperen, Nurlu koca.

Sir-Deryadan gelince,
Hamedan'ı bulunca,

Yiva soylu, er beyim,
Avşar ve Sagur boyum.

Der; Karakoyunlu'yum,
Dik duran boyunluyum.

Erbil, Nahçivan ovam,
Nizam-ı Hak'tır davam.

Yazır, Döğer uruğum,
Sürmeli'siz buruğum.

Buharlular bizimle,
Duharlular gözümle.

Çakırlı, Karamanlı,
Sadlular ki, tez canlı.

Haculu, Oğuz boydan,
Hisse kaparız beyden.

Bir boyumuz, Yaruklu,
Suriye'de, Aruklu.

Karakoyunlu özü,
Hükmümüz Hakkın sözü.

Seksensekiz yıl süren,
Müslüman, Türk'e tören...

Yusuf oğlu, Cihan Şah,
Gök Medresedeki ah...

Ne muhteşem bir yapı,
Sevdaya açık kapı...

Devvami işte orda,
Eser yazardı burda.

Özüne, özüm taştı,
Kardeş kardeşe düştü.

Öze acı içirdik,
Çetin yıllar geçirdik.

Akkoyunlu saldırdı,
Dirliğini kaldırdı.

Tarih utanıp pustu,
Karakoyunlu sustu.

Kafkasların, İran'ın,
Güneyinde Turan'ın.

Hindistan sahilinde,
Kirman-i Şah ilinde.

Hükmü çabuk dolmuştu,
Türkler, Türk'e dalmıştı.

Akkoyunlu seferi,
Kırdı nice neferi.

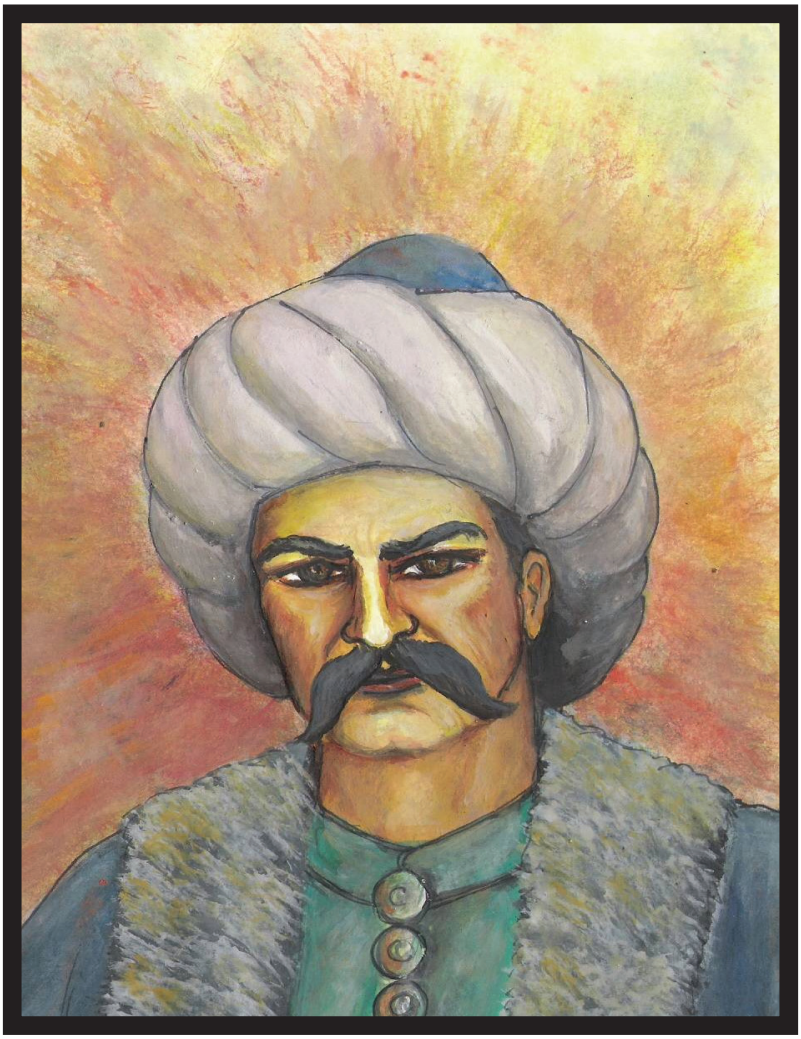
Bir kez kader küsmüştü,
Hükmü başlar ezmişti.

Türk bir devlet yıkıldı,
Meydanlardan çekildi.

Karakoyunlu gitti,
Zannedilmesin yitti.

Çiçeklerde, arıda,
Nöbettedir geride.

Türk'ün öz balındadır,
Bayrağın alındadır...

YÜLLÜK OSMAN BEY

Ak koyunlu Türk boyu, sancağı almış ele.
İlim, sanat ve töre, muştular salmış güle...

AKKOYUNLULAR

Akkoyunlu devrinde, Bayındır Han adına,
Destanı "Dede Korkut" söylenirdi buduna.

Akkoyunlu, Oğuz'un Bayat boyundan indi,
Avşar, Döğer ve Çepni birlikte içti and'ı.

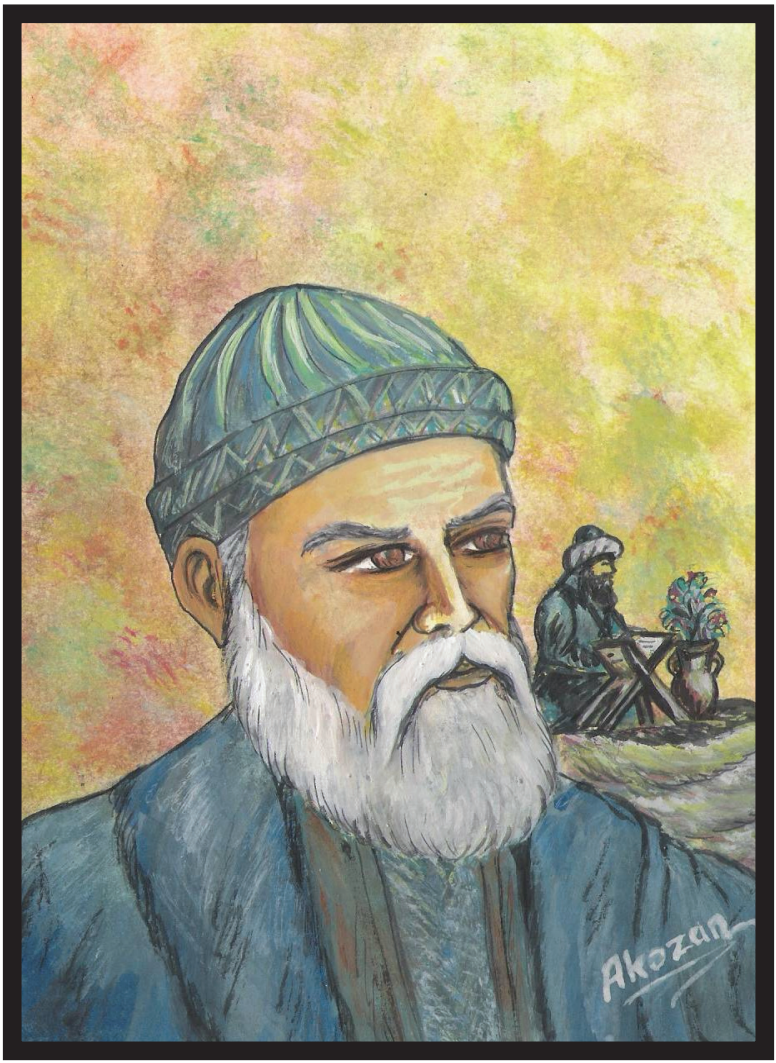
İnallu, Çakırlılar, Özer ve Arapgirli,
Biher, Dohar, Bayramlu, Purtek'ti başı karlı.

Haculu ve Musullu birliğin temelinde,
Karabali ve Kırmanç, Oğuz Han emelinde.

Çepniler, Oğuz Hanın, Gök Han özünce ulu
Hacı Emirli Beyler, dikti gülşene gülü

Lolanlılar, Lur Türkü, Beydili ve Çağatay
Kalıbal, Kaçar, Kasım, Hırdan nice dağa tay

Şair Fuzuli candır, Bayat boyunun cüzü
Bütün Türk Milletinin, Töredir kutlu sözü

FUZULİ

Şair Fuzuli candır, Bayat boyunun cüzü.
Bütün Türk Milletinin, Töredir kutlu sözü.

Akkoyunlu devrinde, Bayındır Han adına
Destanı Dede Korkut söylenirdi Buduna

Emrah ile Servihan sevdanın seherine
Sermest oldu âşıklar, güllerin puhuruna

Uzun Hasan gelince, Akkoyunlu başına
Nice albız karıştı güzellerin işine

Bir acayip fikirle, Osmanlıyı yererek
Memlük sultanlarını pek bir hakir görerek

Avrupalı, Haçlıyla ortaklığa tutuştu
İşte o dem iki Türk birbiriyle çatıştı.

Karakoyunluları yendi diye övündü,
Osmanoğullarını yerdi diye sevindi

Bindörtyüzyetmişüçün, Ağustos sıcağında
Akkoyunlu yenildi, Otlukbeli dağında

Fatih Sultan Mehmet Han vurdu, Uzun Hasanı
Kâfirle aşık atan zorla kurtardı canı

Uzun Hasan yenilgi acısıyla kahroldu
Beş yıl sonra ölünce, devleti de mahvoldu

Binbeşyüzbir yılında, Şah İsmail göründü
Ak ve Karakoyunlu, Şaha karşı serindi...

AKKOYUNLU DA BİZİM
ANLAŞILSIN TÜRK ÖZÜM

Akkoyunlu Türk özüm
Töredir, Kutlu sözüm

Kara Kutluğun oğlu,
Yüreği, Hakka bağlı

Yüllük Osman Bey, Han'ın
Türklüğe kurban canın

Nizam-ı Aleme baş
Koyarken gördüğü düş

Ululandığı zaman
Yüreciği toz duman

Akkoyunlu başında
Adildi her işinde

Yüzelliiki yıllık
Hakka olacak kulluk

Temelini atmıştı
Yüreğini çatmıştı

Şan aldı her savaşta
Ululandı her işte

Bugün bellidir izi
Türklüğe adak özü

Yaşıyor sinemizde
Bayraktar, önümüzde

Akkoyunlu deldi dağ
Önünde eğildi çağ...

SAFAVİLER

Şah İsmail'in soyu, Oğuz'a dayanırdı
O yüzdendir börkleri kırmızı boyanırdı

Safavi Türk Devleti kurulurken doğuda
Kara ve Ak koyunlu son vermişti ağıda

Binbeşyüzbir yılında Şah İsmail göründü
Ak ve Karakoyunlu, Şah'a karşı serindi

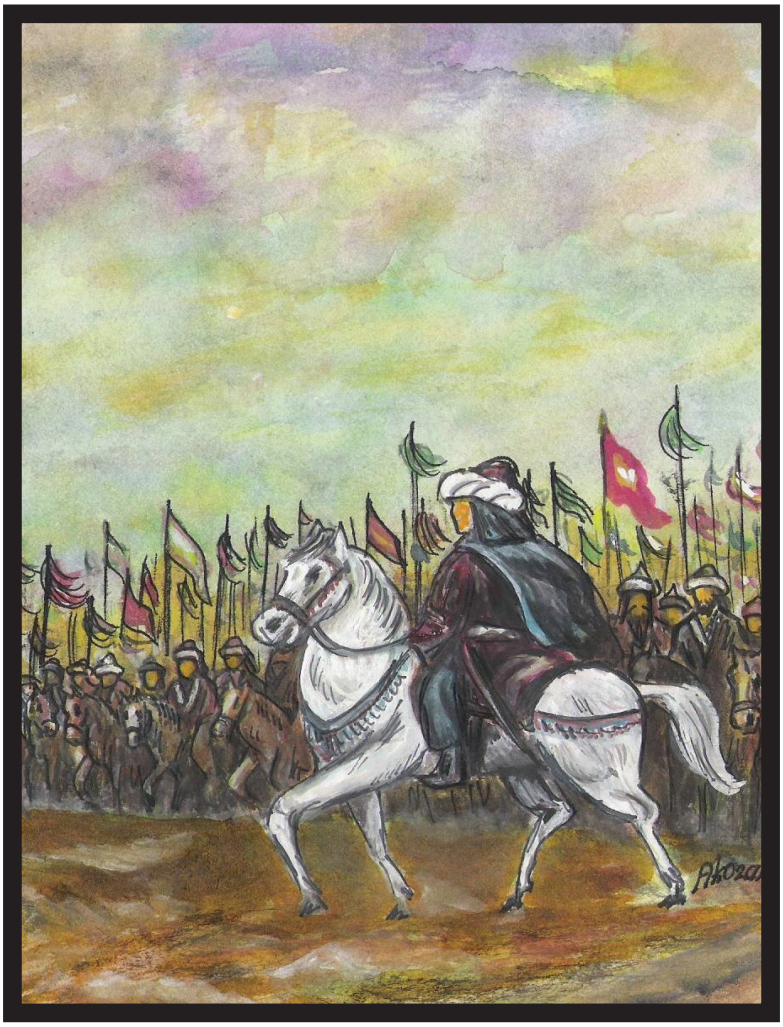
Tebriz'i aldığı gün kendini Han saymıştı
Türk boyları, Safavi buyruğuna uymuştu

Çünkü Oğuz Kağan'a dayanıyordu soyu
Şah İsmail coşturdu pınarlardaki suyu

Ol dahi, Osmanlıya kin duyardı içinden.
Hâlbuki Türk özünün geçilmezdi saçından.

Yıllarca güdülen kin, yaktı Türk Hanlarını,
Çaldıran ovasında harladı kanlarını.

Amansız bir savaşta karşılaştı, Türk boylar,
Mezhep farklı olsa da, Bozkurt'ça idi huylar.

ŞAH İSMAİL

Cihangirlik davası İsmail'i yakardı
İş bu ülkü yüzünden, çok hırslı çok sakardı

Kardeşkanı doldurdu, göletleri arkları,
Pek çetin bir savaştı,Türkler kırdı Türkleri.

Safavi kasırgası yok olunca dinmişti,
Yavuz Sultan Selim Han, Safavi'yi yenmişti.

İşte tarih şahittir,Türk, Türkü vuruyordu,
Türk soyu azalıyor, Milletim eriyordu.

Hâlbuki biz, Yezitle, Yahudi ile bile,
Yaşayabiliyorduk, yoktu eziyet çile.

Çünkü yaratılanı seviyorduk, Hak için.
Ey Türk, Türk'ü vurmakla katığı olduk Haç'ın.

İnşallah bundan sonra, Türkler birlik olacak.
Türkün düşmanlarının hevesleri solacak.

Budur hasretliğimiz, kapansın yaralarım.
Kin ve ikilik yoktur, gönlümü aralarım.

Yanlışında uyarsın , güzelliğinde övsün,
Hatası sevabıyla, kardeş kardeşi sevsin.

Birlik ruhu içinde, pek şen olsun toyumuz
Sevgi, saygı, hürmetle kucaklaşsın soyumuz...

DELHİ TÜRK DEVLETİ

Kurulmadan Hint'te Babür Hanlığı,
Hükümrandı Delhi Türk Sultanlığı.

Birleşti Türk budunu, Hindistan'ın içinde
Nice boylar gelmişti, Orta Asya göçünde.

Halaçlar ve Kıpçaklar birlikte çatılmıştı.
Türkişler ve Muganlar orduya katılmıştı.

Binikiyüzaltıda Kutbeddin Aybeg Han'ın,
Buyruğunda toplandık, Delhi'deki sultanın.

Şemsiyye hanlarının etki sahası boldu,
Hindistan'ın tamamı, Türk buduna yurt oldu.

Sülaleler Hanlığı birbirinden alırdı.
Balaban Türk uruğu, Pencap için ölürdü.

Kalaç ailesine güldü, talihin yüzü.
Tuğluk soyu Türklerin, Hindistan'daki özü...

İkiyüzonaltı yıl, Müslüman Türk orada,
Adaletle hükmetti, ak ayrıldı karada.

Afganistan, Pakistan, Hindistan toprakları,
Türk'ün gülistanıydı, gümrahtı yaprakları.

Öksüz, yetim ve aca kol ve kanat gererdik.
Haktan ayrılanlardan, maksadını sorardık.

Rahata alışınca ulu soylar kapıştı,
Afganlı Seyit Hanlar yakasına yapıştı.

Töre bozulduğu gün, dirlik de yüz çevirdi.
Savaşlarda nice alp, birbirini devirdi.

Türklerin kudretinden sıyrılırken Hindu halk,
Tarih dedi Babür'e gayrı vakit erdi; "-Kalk..."

BABÜR ŞAH

Yüreğim izindedir, izindedir varlığım
Türklüğüm, İslamlığım, insanlığım, yarlığım

BABÜR İMPARATORLUĞU

Hindistan'da Türk atağı
Erenlere bal katığı
Müslüman-Türk'ün dergâhı
Babür Han'ın kıl otağı

Ömer Şeyh Mirza oğlu, Zahuriddin Babür bey
Binbeşyüzbir yılında, Semerkant'ta eyler toy

Özbekler saldırınca, Hindistan'a çekilir
Tarihin sinesinde, bir çağ olur, dikilir...

Afganlı ve Hintliyi himayesine alır,
Nice vahşi kavimler insanlığını bulur.

Dekkan yaylalarında Türk buzkaşi oynarken,
Berar'da Müslüman'ın kanı aşkla kaynarken.

İndüs, Bengal ve Pencap illerini alınca,
Kabil ve Keşmir'in gönlü huzur bulunca...

Müslüman-Türk'le, Hindu yaşıyordu iç içe,
Alfabe Arabındı, yazı dilimiz Türkçe.

Hindistan'a üçyüz yıl sevgi tohumu ektik.
Barlas Türk'ü özünde nice çileler çektik.

Akhunlar ve Kıpçaklar, Buharlular'la birlik,
Komidk, Kuşat, Subanla ülke bulmuştu dirlik.

Huzurla yaşıyordu Gur, Kar, Çor ve Karluklar,
Bokhti ve Hindu'larla olsa dahi zorluklar.

Pek çok alim ve sofi, ilimde yüzüyordu.
Babür Şah hatıratı "Veysey"i yazıyordu.

Ebulfazi Allami, Ayin-i Ekber sözü,
"Hümayünname"dedir, Gülbeden Begüm özü.

"Padişah name" bizim üstat "Varis" beyanı.
Beyazıt Bey işlerken "Tarih-i Hümayun"u.

"Tüzük-ü Cihangiri" ufkumuza düşerken,
"Alemgirname"sırlar, sıratından aşarken.

Yaşıyordu milletim adalet ile nazır.
Ekber Şah döneminde ülkeye geldi huzur.

Belki de insan kalbi günahlardan yunmuştu.
Ekber Şah, Taç Mahal'i sevdasına sunmuştu.

Her güzel rüya gibi, o rüyamız da bitti.
Gaflet basınca bizi, güzelim huzur gitti.

Üçyüz yıl süren bahar, teslim olurken güze.
Binsekizyüzellide korku yerleşti yüze.

İngilizler gelerek el koydu yönetime,
Hindistan'da başladı hayatı denetime.

Afganistan zulüme baş kaldırıp ayrıldı.
Yıllar süren savaşta vatan millet kayrıldı.

Lakin bir türlü dinmez, Afganlımın sancısı,
Her gün başka oyunda, Avrupa'nın cincisi...

Müslüman- Türk yüreğim, namluların ucunda,
Pakistan sınırları bellidir şu acunda.

İngiliz'in oyunu sürüyor tükenmeden,
Onlar karlı çıkıyor, ağlayıp yakınmadan.

Yüce soylardan gelen Alp Erenler torunu,
Nizam-ı Hak aşkıyla sebil edip varını,

Yarınki dirliğinin bedelini ödüyor.
Allah'ın rızasına, malı canı adıyor.

Buzkaşi şenliğinde ozan vurup tar'ına,
Yüzlerinin akıyla çıkacaklar yarına.

Gönüllerince hâkim ve vakur olacaklar.
Özlenen o huzuru inşallah bulacaklar.

Yüreğim sizinledir, sizinledir varlığım.
Türklüğüm, İslamlığım, insanlığım, yarlığım...

BABÜRLÜLER

Yaşıyordu milletim adalet ile nazır.
Ekber Şah döneminde ülkeye geldi huzur

BABÜR HAN SARAYINDA
SAF ALTIN AYARINDA

Sevdaların en karası
Şah Cihan'ın aşk yarası
Hindistan'a ışık saldı
Müslüman, Türk'ün çırası

Yiğitliğin nur ayında
Babür Şah'ın sarayında

Tarihte bulup aslımı
Yüceltmek için neslimi

Hindistan'ı baştan uca,
Tamir etti gündüz gece

Hak aşkıyla çalışarak
Nice zora alışarak

Semamızda yüceldiler
Üçyüz yılda kocaldılar

Yalnız Hakka tapıyorken
Taç Mahal'i yapıyorken

Emekler olmadan heba
Mutlu ve mesuttu teba

O zamanlar yaşasaydım
Sizlere gül taşısaydım

Sevgili ecdadım, atam
Nurlu özünüzde yitem

Kabrinize nurlar dolsun
Mekânınız cennet olsun,..

BEYLİKLER ZAMANI

Selçuklu şan kattı, yüce şanıma.
Nurlu cemre gibi düştü önüme.
Ben onlara görklü destan yazarken,
Onlar gayız kattı, asil kanıma...

Bir deli borandı esen başımda,
Çatladı sevdalar yağız döşümde.

Koca Selçuklunun kalbi yorulmuş,
Kılcal damarları dertle burulmuş.

Suriye'de kalmış, bir boy, bir oymak.
Kirman Şah ilinde süzülmüş kaymak.

Konya'da kök salan Selçuk beyleri,
Yönetemez olmuş yüce toyları.

Anadolu yine, Türklerin ili,
Lakin tebdil şaşmış, dolaşmış dili.

BEYLİKLER ZAMANI

Temizlemek için vatanı kirden,
Anadolu düzü karışmış birden.
Yüce Türk gönlünü duman bürümüş,
Her biri bir yerden kalkmış yürümüş

Gayrı zayıf düşmüş devlet buyruğu,
Yâd eller beslemiş, fitne ayrığı.

Türk boyları bakmış, devlet bitiyor,
Sahip çıkılmazsa, töre yitiyor.

Temizlemek için vatanı kirden,
Anadolu düzü karışmış birden.

Yüce Türk gönlünü duman bürümüş,
Her biri bir yerden kalkmış yürümüş.

Çandaroğulları atınca nara,
Germiyan beyleri toplamış şura.

Karasi oymağı uğraşa çıkmış,
Saru Hanın oğlu göndere bakmış.

Sahip Ata durmaz var iken sefer,
Aydın Oğulları gözü pek nefer.

Menteşe Başbuğu hakkın yolunda,
Günlünü kandırmış aşkın balında.

Teke Beyliğinde coşan yiğitler,
Karaman Oğluna düşen öğütler

İlhanlı Devleti doğuda hakim,
Vermek diler halka, hak için hüküm.

Ramazan Oğluna kaderi yarken,
Ankara'da Ahi Devleti varken.

Gönlünü gözünü vurup tartıya,
Dulkadir Beyliği çıkmış ortaya.

Trabzon'da, Rumlar azıtmış hemen,
Memlüklü'ye ilmiş Mısır'la, Yemen.

Bu kargaşa böyle sürerken garip,
Kayılar toplanmış meclise varıp.

Koca Selçuklunun gülistan yurdu,
Barındıramazmış bunca aç kurdu,

Koca kurt ölünce yavrular şaşmış,
Birazı dünyalık peşine düşmüş.

Güzele gül, güle bülbül ırakmış,
Bir elde, bir dilde buyruk gerekmiş.

Selçukluya varis benim diyerek,
Buyruk vermek için kaftan giyerek,

Tokuşmuşlar nice bela üstüne,
Türk, Türk'le vuruşmuş varıp kastına.

Bir ara, İlhanlı büyümüş iyi,
Sonradan dağıtmış meclisi, toyu.

Karamanlı Mehmet tutmuş özünü.
Buyruk vermiş erce kutlu sözünü.

-" Bu ülke, bu millet madem mi, Türk'tür,
Başka dil konuşmak, gaflettir, şirktir,

Türkçe ile büyür, Türklük çınarı,
Türk dilidir, Türkün hayat pınarı.

Edebiyat, sanat, ilim, fen odur,
Türkçe yazılmalı, fermanım budur..."

Bu buyruk duyulur, Türk illerinde,
Türkçe konuşulur aşk ellerinde.

Bülbüller bu dille yapar zikrini,
Erenler bu dille söyler fikrini.

KARAMANOĞLU MEHMET BEY

Bu ülke, bu millet mademki; Türk'tür.
Başka dil konuşmak, gaflettir, şirktir.

Türkçe ile büyür, Türklük çınarı,
Türk dilidir, Türkün hayat pınarı.

Edebiyat, sanat, ilim, fen odur,
Türkçe yazılmalı, fermanım budur.

Ahmet Yesevi'den, Yunus Emre'ye,
Bu dil öz katmıştır düşen cemreye.

Başka dil ayıptır, Türkmen budunda,
Hacı Bektaş söyler türkü tadında.

Karamanlı Mehmet Hanın buyruğu,
Birleştirir nice, Türkmen uyruğu.

Beylikler saltanat ve hüküm için,
Vuruşup dururken, kinlenen haçın

Haydutları, Türk'e planlar kurmuş,
Birini aldatmış, birini vurmuş...

Lakin herkes taç, taht peşinde iken,
Haçlılara, Kayı olmuştu diken.

Beylikler benliğin elinde şaşmış,
Kayılar, Oğuz'un peşine düşmüş.

Vatan, millet aşkı yanarmış canda,
Allah rızasını tutmuşlar önde.

Onun için önce küffarmış hedef,
Ayasofya imiş özlenen sedef...

Çünkü Peygamberin teşviki varmış,
Gayrı, Bizanslıya şu acun darmış.

O ülkü, Osman'ı eylemiş şanlı,
Hiç bir beylik ile olmamış kanlı.

Kardeş kavgasından bunalan millet,
Beylikler elinde çekerken zillet,

Anlamışlar bu kör dövüş boşuna,
Düşmek gerek, Osmanlının peşine.

Evliyaya sormuş, erene sormuş,
Millet kurtuluşu, Osman'da görmüş.

Türk boyları tek, tek Söğüt'e gelmiş,
Dört yüz çadırlık güç, dört bini bulmuş.

Hepsi Türk evladı, hepsi asilmiş,
Töre kutlu imiş, ülkü asılmış.

Erişmek dileyip görk erliğine,
Bir, bir katılmışlar, Türk birliğine.

Öbür beyliklerin kolu yorulmuş,
Yeni Türk Devleti böyle kurulmuş.

Nice zaman sonra baktım da düne,
Gafletteki yaram depreşti gene.

Beylikler bey olmuş, beyce yaşamış,
Türkün ülküsünü bize taşımış.

Kızıl Elma bizim varlık davamız,
Kim ki, karşı çıkar onla kavgamız,

Bitmez, bitmeyecek dünya durdukça,
Türkün yüreğinde, Türklük vurdukça...

İlimden, irfandan alınan paye,
Bu ülküdür, Türk'ü yaşatan gaye.

TÜRKLÜK ÖZÜNDE

Türk'ün ipek gönlü taşımaz kiri,
Gayrı milletlerden kalınmaz geri.

Bizim ülkümüzdür dünyada nizam,
Türk'ün buyruğuyla gelen intizam...

Gözü, gönlü gülen endamlı nihan,
İnsanları mutlu olan bir cihan...

Gönülden gönüle sevdamız taşsın,
İnsan güzel ahlak peşine düşsün.

Onun için gel der, Mevlana canan,
Yalnız kötü olsun dövünen yanan.

İnsan bu ülküyle erer kemale,
Bu ülkü yolunda Türk'tür amele.

Bu ne güzel hayal, bu ne güzel düş,
Dünya devletine, Türk olmalı baş.

Olmalı, olacak, başka yolu yok,
Çalışa çalışa etmeliyiz hak.

Akozan görüyor gönül gözünde,
Ne cevher saklıdır, Türklük özünde...

OSMANLILAR

Bozkırdan kopup gelir yeri titreten Kayı.
Yüreğinde, hak aşkı, imanı zemzem suyu...

KAYI; OĞUZ'DAN ÖZDÜR
PINARI KIRKBİR GÖZDÜR

Oğuz Han'ın ülküsü,
Kayıların ilkesi...
Âlemdeki nizamdı,
Cihanşümul ülkesi...

Mertliğin sinesinde nazlı ceylan yaşarken,
Kızıl Elma peşinde bentlerinden taşarken.

Moğolların baskısı canlarına yetmişti.
Karakeçili Alpler göç yolunu tutmuştu.

Gündüz Alp, Horasan'dan sükûn edip batıya,
Azerbaycan'dan geçer, Pasinler'den atiye...

Uzanırken Gündüz Alp, Hak emrine baş eğmiş,
Mekânı cennet olsun, kutlu mübarek beymiş...

Osmanlının özüdür, Karakeçili boyu,
Gündüz Alp'ten sonrası, Ertuğrul Gazi toyu...

Yassı çemen önünde bir cenge rast gelirler.
Güçsüzün ve mazlumun yanında yer alırlar.

Bilmeden vurdukları, Harezm Şah neferidir.
O hengâmenin sonu, Selçuklu zaferidir.

Türk olmanın şanıdır, mazlumları kayırmak.
Bu millete zül gelir, yaptığıyla övünmek...

Selçuklu Sultanıyla candan kardeş olurken,
Bir müddet Erzurum da, Pasinler de kalırken,

Ertuğrul'un oymağı erenlerce kayrılıp,
Yeni yurt hasretiyle yerlerinden ayrılıp,

Nizam-ı Alem için yollara koyulurlar.
Anadolu bağrında misafir sayılırlar.

Ankara'da az kalıp, yeni güçle yürürler.
Söğüt denen beldeye, gelir gelmez dururlar.

Yüce Selçuk Sultanı, onlara yurtluk verir.
Kayıların yüreği, Allah aşkıyla erir.

Söğüt kışlık, Domaniç yaylak olur onlara.
Dört yüz çadırlık oba, çıkacaktır binlere.

Ertuğrul Gazi der ki; " Burası bize yurttur.
Türk soyunun ongunu, Gök yeleli Bozkurttur...

Yurdumuz ve obamız, bu cennet yerdir artık.
Buralardan ötesi, köhne Bizans'la örtük,

Ertuğrul Gazi bir gün, Yaratana yürümüş,
Kayıların yüreği yas tutarak erimiş.

KURULTAY

Kurultaydır hanı seçen.
Layık olsun başa geçen.
Bozkurt misali en önde,
Nurlu ufukları açan...

Töreli Alp Erenler toplandılar şura'da.
Allah rızası için çarpar kalpler burada...

TÖRE ÖZÜ
OZAN SÖZÜ

Türk Milleti şanına
Layık olup dününe
Görklü Bozkurt misali
Düşüversin önüne...

Millet şaşsa yönünü,
Bulduranı, " Han" olsun.

Benlik, gurur ve kini,
Öldüreni, "Han" olsun.

Bilcümle zalimleri,
Yıldıranı, " Han" olsun.

Bozkurt narası ile
Saldıranı, "Han" olsun.

Düşmanları ininden,
Aldıranı, "Han" olsun.

Zulmeti yeryüzünden,
Kaldıranı," Han" olsun.

Küfrün ayrık kökünü,
Solduranı " Han" olsun.

Hazineyi akçayla,
Dolduranı, " Han" olsun.

Ol tebliği cihana,
Bildireni, " Han" olsun.

Mehteranı Töreli,
Çaldıranı, " Han" olsun.

Bu Milletin bahtını,
Güldüreni " Han " olsun...

Akozan'ın gönlü hoş,
Er yüreği," Şen " olsun...

İSTİŞARE

Töredir, büyük küçük oturup konuştular.
Kurultayda her işi beylere danıştılar.

Kayılar saygılıydı, beyine ve soyuna,
Erenler toplanınca, düşmediler oyuna.

Töredeki dirliğe, sevgi seli taşarken,
Müslüman - Türkün özü güzellikle yaşarken...

Bizanslı, Türk eline çaşıtlar salıyordu.
Millet tokuşur iken haçlılar gülüyordu...

Kara Osman zor erdi, o gün çok yorulmuştu,
Uzanınca toprağa yay gibi gerilmişti...

Şeyh Edebali gibi mübarek piri varken,
Osman bir volkan idi, yerde yatıp uyurken...

Gönlü huzurla dolu rüyaları çelmişti,
Körpe çocuk misali uykulara dalmıştı.

Osman Bey rüyasında, görklü bir çınar gördü,
O çınarın dalları, üç kıtaya gül verdi.

Çınar büyüdü birden, gölgesi pek uzadı,
Belki de bu rüyaydı, Kayıların azadı...

Yeryüzünden silindi, zalimler ve zilletler.
Çınarın gölgesinde buluştu tüm milletler.

Yirmi dört Oğuz Boyu diz vururken önünde,
Bir taht'a oturmuştu, Malhun Hatun yanında.

Rüyasını Hak eri, Edebali'ye sordu.
Yorumunda titreyen kalbi senaya vurdu...

ŞEYHİMİZ EDEBALI
HER YÜREK TADA BALI

Edebali manevi sırlarla yoğrulmuştu
Yaratanın aşkıyla, senaya doğrulmuştu...

Dedi ; " İnşallah bir gün kurulacak o nizam,
Adaletle hükmetmek, getirecek intizam.

Bizim, Türk yurtlarında gözümüz, gönlümüz yok,
Düşmanımız kâfirdir, işte küffar, işte ok...

Türk beyleri kışkırtıp tokuşturur dururlar.
Türk, Türk'le uğraşırken onlar bizi vururlar.

Kaç haçlı seferinde kaç binlerce can verdik,
Gerçek zafer tacını, Rıza-i Hak'ta gördük.

Gönlümüz ayık olsun, tebliğe yönelelim,
Semada ve senada hayırla anılalım..."

Allah'ın izni ile geleceği görendi,
Edebali, pir'i nur, görklü bir Alp erendi.

Osman Bey tez ayılır, Şeyhinin sözlerinden.
Yaratana el açar, yaş sızar gözlerinden...

OSMAN BEYİN DUASI

Milletin nazarında,
Yiğit alnı, kar beyaz.
Allah'ın huzurunda,
Osman eğliyor niyaz...

Hakka gönül açıp der ki ;" İzninle,
Gönül yaramızı saralım, Ya Rab!
Senin rızan için yanan azmimle,
Yoluna canımız, verelim Ya Rab!

Aklımız pecmurde, yüreğimiz lal,
Soyumu, töremi himayene al...
Senin iznin ile gidilmeli yol,
Gönlümüzü aç ki, görelim Ya Rab!

Özlerim yanarken aşkın narına.
Gözlerim ışısın sevda nuruna.
Güzel ahlak ile çıkıp yarına.
Çiçek, çiçek balı, derelim Ya Rab!

Kur'an himmetiyle bulalım dirlik.
Sevdan ile çarpsın, gönüller birlik.
İmanlı insana yaraşır erlik...
Küfrün defterini, dürelim Ya Rab!

Sevgili Muhammet, şanı aşkına,
Tebliği sunalım cümle şaşkına.
Yar olalım, mazlumlara düşküne.
Benliği çul gibi, serelim Ya Rab!

Allah'ım vuslata erişsin düşler.
Helalinden yensin ekmekler aşlar.
Yalnız rızan için çarparken döşler.
Nizam-ı Âlemi, kuralım Ya Rab!

OSMAN BEY

Huşu ile doğrulur, er yüreği ferahlar.
Gönlüne yakın gelir, aşılmayan fersahlar...

Gözlerini çevirir, Bizans'ın içlerine,
Yeniden bir hınç duyar, gamalı haçlarına...

Gayrı bundan sonra der, batıya akacağız.
Civanmert yiğitlerle surları yıkacağız...

Ayasofya'yı cami yapacağız inşallah,
Bu zaferi soyuma, bağışla Yüce Allah...

Keferelerin boynu buğday gibi biçilsin,
Çağları kapatalım, yeni bir çağ açılsın...

Kara Osman geceyi gündüzüne eklerdi.
Serden geçen Alp Erler, Beyden emir beklerdi.

Yıkıldı başlarına, Rumların kuleleri,
Birer, birer alındı, Bizans'ın kaleleri.

Selçuk Hanı, Osman'a Beylik nişanı saldı,
Bu milletin yüreği üç kıta kadar boldu.

Kocayan Selçuklular, zayıf düşmüş, yılmıştı...
Selçuklunun yerini pek çok beylik almıştı...

İktidar hevesiyle tokuşup dururlardı.
Türkler, kardeş Türkleri, hışımla vururlardı...

Müslüman- Türk o beyler dindirmedi ağrını,
Kardeşkanı suladı, Anadolu bağrını.

Sükûn etti Yesi'den, Horasan erenleri.
Millet bağrına bastı sırlara erenleri.

“ Allah rızası için savaş kâfirle olsun,
Dirliği düşleyenler safta yerini alsın.

Bu gün yalnızca Osman savaşıyor kâfirle,
Kara Osman’ın bahtı, ağarmalı zaferle...

Çünkü onun gönlünde, yaratana hizmet var.
Dünyalık için uğraş, insana gelmez mi zor...

Varsın bütün obalar, Osman’a yardım etsin,
Yeter akan Türk kanı, kardeş kavgası bitsin...”

Velilerin çağrısı gönüllerde yer eder.
Türk boyları Osman’a yardım etmeye gider,

Beyliklerin güçleri azalır bu göçlerden.
Millet gına gelmiştir, kardeşkanı öçlerden.

Kayı boyundaki öz, İhlâsla anılırken,
Küfre karşı durmayan, yabandan sayılırken...

Evliyalar, Erenler, milleti tez topladı.
Bizanslının yüreği korku ile hopladı.

Şeytanca planlarla Türkü kandırmak için,
Her yolu denediler, hüneri budur Haçın...

Kurulan tuzaklardan Allah’ın izni ile
Kurtulunca Osman Bey, dallar bezendi güle...

Nice sinsi oyunu boşa çıkardı canlar.
Cennette gül açardı, toprağa sızan kanlar.

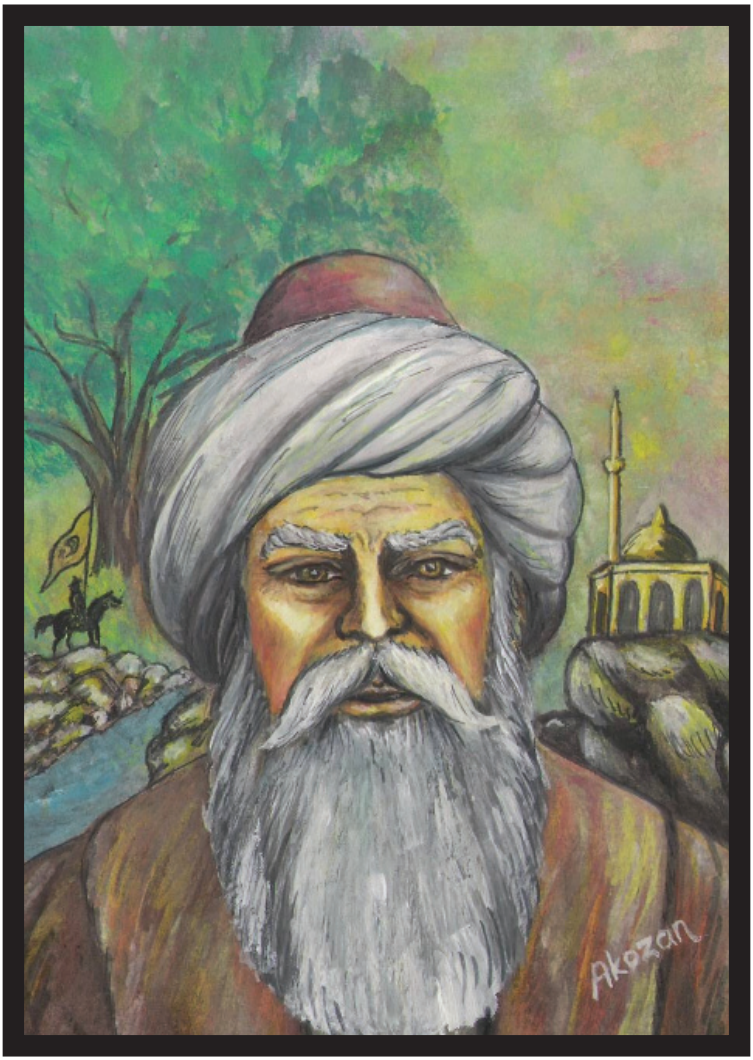
Gece gündüz demeden, hizmet için ülkeye,
Yorulmadan bıkmadan, yürüdüler ülküye...

Her sefere hak için, koşardı Türk askeri,
Düşman hevesle gelir, döner idi yüz geri...

Türkün imanlı gücü kâfiri yıldırırdı.
Saklanan zalimleri, ininde buldururdu.

İşte bu Kara Osman, Allah'a niyazında,
Nizam-ı Âlem için, gecenin ayazında...

Ömrünü sebil etti, Türkün şanlı düşüne...
Pervasız atılırken, Nizam-ı hak peşine...

ŞEYH EDEBALİ

Osman Beyin benliğini, Edebali öğüttü
Nizam-ı Âlem Ülküsü, Osmanlıyı büyüttü...

ERENLER CEMİ
HAK AŞKI DEMİ

Erenlerden, Ahi Evren,
Erenlerden, Hacı Bektaş,
Erenlerden, Mevlana,
Erenlerden, Edebali,
Erenlerden, Yunus Emre...

Erenler cem oldu konuştu özü,
Düşünüp, taşınıp bir etti sözü.

ERENLER BİRLİK
İSTERLER DİRLİK

Açıp gönül güzünü,
Dinle oğul sözümü...

Gönül ipek gibi nurla
Bezene bilebilmeli...
Âşık, gülşendeki yarla,
Gezine bilebilmeli...

Kal'u Beladan bu güne,
Sözüne sadıklar gene
İnanıp, İlahi dine
Cüz'ünü bilebilmeli...

Âlimi kılavuz bilip,
İlimi arayıp bulup
Ateşe gönüllü dalıp
Çözüne bilebilmeli...

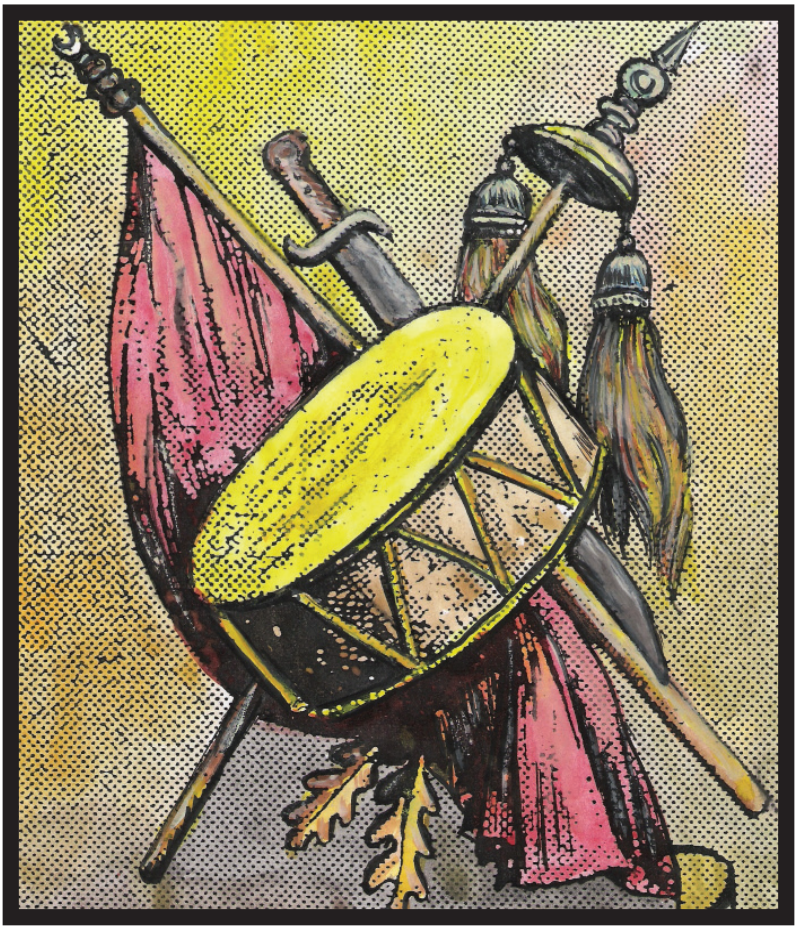
Küfür hükmedip naşına,
Sular katmadan aşına,
Şeytanın cümle işine
Kızına bilebilmeli...

Goncayken güllerin hası,
Güzel ahlak, gönül süsü...
Yüreğin tortusu, pası,
Kazına bilebilmeli...

Ortaya serip özünü
Tutup, Allah'ın sözünü,
Kişi, Kur'an-in cüzünü
Hazine bilebilmeli...

Sırat köprüsü kazası
Çekilip nar'ı ezası,
Canlar Allah'ın rızası
Kazana bilebilmeli...

Akozan açsın kitabı,
Ne diyor, Hakkın hitabı,
Canın çıkmadan bitabı
Özüne bilebilmeli...

OSMAN HANLIK YOLUNDA

Osman Beyin zamanı,
Küfre yoktu âmânı...

Vatan, Millet, Din derdi, O görklü Alp Kağanı,
Uzun geceler boyu, zannetmeğin uyuttu.

Edebali elinde şekillenen yüreği
Gece gündüz çalışıp, Milletini bay etti.

Ertuğrul oğlu Osman, birliğin başındayken
Çilesiz terlemeyen, yürekleri çay etti...

ATÇEKEN ve ANKARA Boyları geldi bile,
HAMİT ile DERZİNİ küffarları zay etti.

MENTEŞE uruğunda, KIZIL KEÇİLİ Beyi,
HORZUM, SARUHAN ile şerbetlendi, mey etti.

KARAHİSARİ Beyler, SİS toyunu kutladı,
KUTLUBEY, HACILAR' la, görüşmeyi ey'etti.

TÜRKMEN ve KÜRT erkadı bayrağın gölgesinde,
Haini, madrabazı, meydanlardan " Hay " etti.

RECEPLİ AVŞARLARI, ARSLANLILAR' la birlik,
LEK ile KIRINTILI, Adlarını " Köy " etti.

KARNIDİLİ, LEKVANİK, Amcazade Kayı'yla,
KARAKEÇİLİ tümden, yüreğini " Yay " etti.

AKÇAKOCA, KONUR ALP, daha nice ALPEREN
Altı yüzyıl sürecek, bir görkemli " Toy " etti.

OSMANLI Birliğine, gönülden bağlananlar,
Dirlik, Düzen ve Aşkı, Dünyamıza " Pay " etti...

Bir elinde Kur'andı, ötekinde ilim, fen...
Nefsine zor gelse de, okumayı " Huy " etti...

Akozan, biçare can, seyreyledi uzaktan,
Yirmi dört OĞUZ Boyu, Kayı'ları "Bey " etti...

OSMAN GAZİ YENİ BEY

Oğuz Kağan neslidir, Kayı; Türkmen boyumuz
Söğüt ile Domaniç, ülkümüze dar geldi.
Kara Osman iledir, düğünümüz toyumuz,
Ertuğrul Ocağını, şeneltecek er geldi...

KARA OSMAN TARZIDIR
HAK VE HALKA ARZIDIR

Duysun evladım, torunum,
Bilsin dostlarım, yarenim.
Vatan, Millet, Din Aşkıyla
Çölde, Veysel-i Karani'm...

Ol Sevgili nazarında,
Aşk oduyla köze döndüm...
Erenleri huzurunda,
Çürütülen dize döndüm...

Muhammed'in ümmetinde,
Ebubekir zimmetinde,
Ömer Hattab himmetinde,
Mevla'm sana, size döndüm.

Osman'ım sağ böğrüm ezgin
Ali ile vurdum kuzgun
Hüseyin'im, yaram azgın
Kerbela'da tuza döndüm,...

Gözlerimde alevden yaş
Hasanın mezarında taş
Ruhuma yüklendi bir naş
Çölde yanan saza döndüm.

Dilim döndükçe kelamım,
Rızan içindir selamım
Nur'u Kur-an'dır, Elham'ım
Kanım dondu, buza döndüm

Ertuğrul Gazi, can babam
Şen olmaya layık obam.
Rıza-i Hak, bütün çabam
Mevlana'da ize döndüm.

Gülşen olsun nice toyum
Müslüman- Türk, Oğuz soyum
Kayı Türklerine Beyim
Bölüşülen koz'a döndüm

Gazalarda erlik için
Şu Âlemde dirlik için
Yollarında birlik için
Hizmet için güze döndüm

Hizmete talibiz, astız
Alp Erene çuluz, postuz
Allah'ım, dostuna dostuz
Kur'an da ki, cüze döndüm...

Akozan duyursun bunu,
Unuttum garezi, kini...
Serinden geçtiğim canı,
Suna, suna öze döndüm...

OSMAN BU AŞKLA BÜĞÜDÜ
ŞEYH EDEBALİ'NİN ÖĞÜDÜ:

Nasihatim Osman Beye
Türkler can özünde duya...

Melekler sendeki sevdayı kollar,
Gönlünü Allah'a bağlayıversen…
Nizam-ı Âleme açılır yollar,
Millete huzuru sağlayıversen...

Zamanı gelince sararır alıç.
Buğdayı biçerken zikreder kalıç,
Düşmana çalınca, körelmez kılıç,
Pusatını aşkla yağlayıversen…

Edepli hal ilmi, özlerimizde
Ahlak güzelliği nazlarımızda
Aşkın ezelliği yüzlerimizde
Kaybolan kuzuya ağlayıversen

Oğuz soylu Kayı, vuslat deminde
Gönüller kaynaşır, Alpler ceminde,
Leylaklar açılır, ülkü gamında.
Ayrıklar biter mi, loğlayıversen...

Allah'ın rızası, gönül balkısı...
Kızılelma denen, Bozkurt ülküsü,
Gülşen-i şen olur, Türkün ülkesi
Yüreğini aşkla dağlayıversen...

Oğul;
İnsan vardır,
Şafak vaktinde doğar,
Gün batarken ölürler...
Unutma ki dünya sandığın kadar büyük değildir.
İki parlak güneşe aldanıp, sonrada karda, ayazda kavrulup gitme.
Güçlüsün,
Akıllısın, söz sahibisin.
Ama: Bunları nerede, nasıl kullanacağını bilemezsen,
Sabah rüzgârında savrulup gidersin...
Öfken ve benliğin bir olup aklını yener.
Daima sabırlı, sebatlı ve iradene sahip olasın...
Azminden dönme.
Çıktığın yolu, taşıyacağın yükü iyi bil.
Her işin gereğini vaktinde yap.
Açık sözlü ol,
Her sözü üstüne alınma...
Gördüğünü söyleme, bildiğini bilme,
Sözünü unutma,
Sözünü söz olsun diye söyleme.
Ananı atanı say, bereket büyüklerle beraberdir.
Sevildiğin yere sık gidip gelme, muhabbetin kalkar,
İtibarın kalmaz.
Üç kişiye acı;
Cahiller arsında ki Âlime,
Zenginlikten fakir düşene,
Hatırlı iken itibar kaybedene...
Unutma ki; yüksekte yer tutanlar,
Aşağıdakiler kadar emniyette değildir.
Ulularla, düşmanlarını hor görme.
Düşmanlarını çoğaltma,
Düşmanlığının başını da sonunu da sen belirle,
Haklı olduğunda kavgadan korkma.
Bilesin ki;
Atın iyisine doru,
Yiğidin iyisine deli derler...

ADALET OLMALI
NİZAM GELMELİ

Nizam-ı Âlem ülküsü,
Şen olsun Türkün Ülkesi.

Dünyanın tek devleti,
Ve tek dini olmalı...

Payitahtı İstanbul,
Türkün şanı olmalı...

Savaşta ve barışta,
Görklü hanı olmalı...

Serden geçen alp erin,
Başta bunu olmalı...

Ülkelerin tapusu,
Şehit kanı olmalı...

Âleme nizam gibi,
Kutlu yönü olmalı...

Devletin ve Milletin,
Şanlı dünü olmalı...

Çağ kapatıp, çağ açan
Yiğit hanı olmalı...

Allah'ın rızasına,
Adak canı olmalı...

Güzelliğe sevgisi,
Küfre kini olmalı...

Misafire sunacak,
Tuzu, unu olmalı...

Her seferin özünde,
İlmi, fenni olmalı...

İlim, sanat ve fennin
Özlü yanı olmalı...

Güzellerin yanakta,
Al bir beni olmalı...

Şeref ile yaşanan,
Fetih günü olmalı...

Akozan ne söylüyor,
Aklın sonu olmalı...

ORHAN GAZİ

İlim, sanat ve fennin sıratından geçilir,
Beyliği devlet eder, Orhan Gazi Hanımız,
Körpe gönlüm sevdanın ummanına açılır
Asya'dan, Avrupa'ya taşar yüce şanımız

HAKANLIK YOLU
MEŞAKKAT DOLU

Sultan Orhan büyürken, Söğüt'ün sıcağında,
Sevgi ile yoğrulup erenler ocağında...

Yaratanın emrine boyun eğdiğimizde
Nizam-ı Âlem için, Hakka uyduğumuzda

Şehzade Orhan Beyin yüreğini bilerken,
Kutlu ülküler ile al şafağı dilerken...

Bizanslı yılıyordu yürekli çabamızdan,
Şen türküler ünlenen, töreli obamızdan.

Orhan Beyin kardeşi, Alâeddin Paşa can,
Nurlu bir alp erendi, Orhan'ı sayardı Han

Siyasetten uzakta, âlim, fazıl ve cesur,
Güzel ahlaklı idi, bulunamazdı kusur.

İki kardeş el ele, gönül gönüle verdi,
İkisi de alperen, ikisi de zor erdi.

Orhan Beyin ilk işi, Bursa'yı almak oldu
Bizans'ın gururunu yerlere çalmak oldu

Bursa başkent olunca, Türkleri sevindirdi
Gönlümüze düşen kor Bizans'ı göyündürdü

Düzenli ordusuyla kanunu ve nizamı
Parasını basarak sağladı intizamı

Artık Osmanlıların hükmü vardı acunda
Töreye saygı vardı, zaferlerin tacında

Bizanslı öz kızını Orhan Beye eş verdi
Bizanslı maddi güce, Orhan Allah'a yardı

Bursa'dan sonra sefer, Semendire'ye oldu
Aydos, İzmit, Hereke, İznik, Orhan'la güldü

Mudurnu, Göynük, Gemlik, Karasi'yi fethetti
Bergama, Mihalıcık yollarında aht etti

Kirmasti alınarak Rumeli'ye geçildi
Avrupa kapıları Osmanlıya açıldı

Süleyman Paşa vurdu, Gelibolu elini
Hayrabolu düşünce, kırdı küfrün belini

Tekirdağ ve İspala fethedildi akında
Bizans'ı da almalı diyordu, pek yakında

Ne yazık ki Süleyman avda tuttu ölümü
Orhan Bey sindirirken o ellerde zulümü

Bursa'yı camilerle süsleyen sultan Orhan
İzmit'te medresenin açılışında pir han

Şölenin çorbasını elleriyle dağıttı
Benliğini yendi ya; ülküsünü büyüttü

Âlimlere saygılı, adalette baş idi
Yaratanın rızası gönlündeki düş idi

Otuz dört yıllık başbuğ iyice kocalmıştı
Yetmiş dokuz baharlık yüreği gecelmişti

Osmanlı beyliğine on kat toprak sağladı
Otuzikibin çeri, ölümüne ağladı

Üç milyonu aşmıştı tebaası Kayı'nın
Altı yüz yıl sürecek Osmanoğlu toyunun

Osmanlı temelinde kök salarken soyumuz
Belki de haşre kadar sürecekti toyumuz

HACİVAT İLE KARAGÖZ

Hem gülmeyi bildik, hem de ölmeyi
Umduk şu dünyadan bir kam almayı

Karagöz'le, Hacivat bir başka âlemdedir
Yüzyıllarca söylenen nüktesi dilimdedir

Zalimleri yererken, gafilleri iğneler
Akılsız başlılara neler söyler duy neler

Medet Ya Rab; bana, bir eğlence ver
Nasıl sallanırmış gülününce yer

Diyerek Hacivat yollara durur
Karagöz'e gelip kapıyı vurur

Nice ibretli söz, nice kem göze
Maksadı öğüttür, ders verir bize

Garip halimizle yürek dağlatır
Hemi eğlendirir, hemi ağlatır

Çelebice eyler kelamı hası
Yaralı yüreğin silinir pası

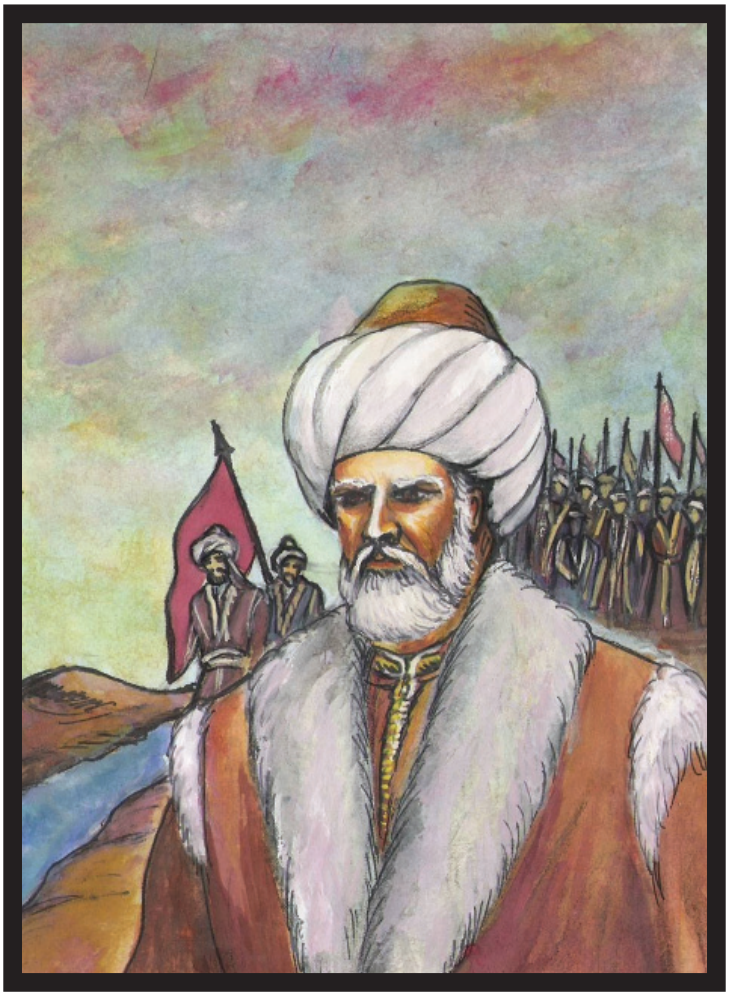
Yıllar sonra biz de Karagöz olduk
Bazı kahır, bazı pür telaş dolduk

Hacivat gölgede silindi yazık
Gamlı yüreklere olmuştu azık

Bir zilli def, bir de deri kesildi
Kafası, ayağı, kolu asıldı

Mumun ışığında onlar oynarken
Bir hüzün selinde kanım kaynarken

Akozan çekildi, meydan onların
Dostudurlar iyi, kötü günlerin

MURAT HÜDAVENDİGAR

Murat Hüdavendigâr bir alperen kişiydi
Savaşlarda alptı ya, hayrat onun işiydi.

HEM GAZİDİR, HEM ŞEHİT
İŞTE TÜM DÜNYA ŞAHİT

Gazi de O, şehitte, mübarektir toyumuz
Ne kutlu bir alp erdi, Sultan Murat Beyimiz

Murat Hüdavendigar, Han olunca beylere
Osmanoğlu şerefle koşacaktı toylara

Devrin âlimlerinden öğrendiği ilim, fen
Osmanlı ikliminde katacaktı cana can

Bizanslı kâfirlerle kıyası dövüşmüştü
Ağabeyi Süleyman, Allah'a kavuşmuştu

Rumeli'nin fethini yapacaktı bu civan
Her müşkül meselede toplanıyordu divan

Binüçyüzaltmışiki Edirne'ye varıldı
Payitaht taşınarak akınlara duruldu

Orta Asya Türkünü, Rumeli'ne taşıttı
Avrupa, Türk gücünün görkemini işitti

Barbar Avrupa halkı haç altında birleşti
Sırp sındığı cenginde Sultan Murat gürleşti

Hacı İlbey'i gördüm, kanatlanan gaziydi
Pek çok şehir ve kale, boyun eğen kuzuydu

Akıncı alp erenler Vardar'dan sanki uçtu
Adriyatik ummanı gönlünü bize açtı

Devlete içte, dışta çeki düzen verildi
Karaman beyliğinde bir husumet görüldü

Konya ve Beyşehir'i aldı ki ellerinden
Türk milleti kurtulsun ikilik hallerinden

Bu arada Avrupa fırsatı kaçırmadı
Kosova'da, Murat Han onları geçirmedi

Berat gecesi idi, göz ve gönülden tokuz
Sekiz Ağustos günü binüçyüzseksendokuz

Sultan Murat el açtı yaratana yöneldi
Bir ilahi muştunun seherinde sanıldı

—Ey... Yüceler yücesi, Allah'ım şükür sana
Devlet verdin, şan verdin, gazilik verdin bana

Şimdi de rızan ile istiyorum şehadet
Bu gaza meydanında bu kulunu şehit et

Yalnız şu yüce millet yenilgiyi tatmasın
Şu azgın kefereler bağrını kanatmasın

Allah'ım rızan için koşan bu neferlere
Lütuf eyle bağışla, ulaştır zaferlere..."

Diye yapılan dua hak katına varmıştı,
Savaş sonu zaferin coşkusunu görmüştü.

Duası kabul olan, Murat Han adlı zahit,
Şehadeti içerken vardı yüzlerce şahit.

Savaş meydanındaki erleri süzüyordu
Hamd'u sena ederek alanı geziyordu

Kahpe ruhlu bir Sırplı yaklaşıverdi ona
Kalleşçe bir vuruşla kast eyledi o cana

Lakin onun duası gerçekleşti sonunda
Cennetteki gülistan açılırken önünde

Hançerlenen bağrında gonca güller açmıştı
Allah'a adak canı sevgiliye uçmuştu

Adalet ve asalet özünde yaşayan Han,
Şehitlik şanı ile almıştı cennete yön.

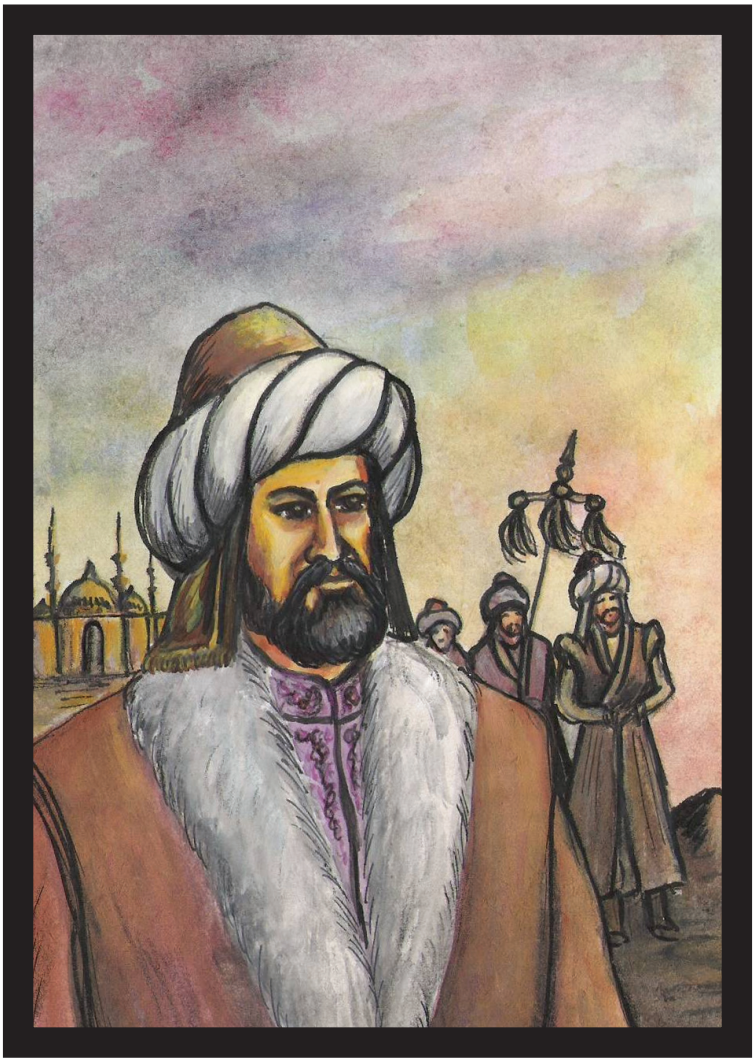
Fethettiği yerlere hizmetle sarılırdı.
Yalan yanlış iş tutmaz, tutana darılırdı.

İşte bu hakanların yadigârıdır bize,
İnsan Türk olur da hiç koşmaz mı böyle öze.

Hatırası önünde eğilmek ne kelime,
Severek sundu canı, vuslat için ölüme.

Ölümün ötesinde Allah'ına erişti,
Cennetin kapısından o ne müthiş girişti...

Geçerken saygı ile selama durdu sırat,
Bezendi gonca güle, Hüdavendigar Murat.

YILDIRIM BEYAZIT HAN

Yıldırım Beyazıt Han cihangirlik tadında,
Yücelsin, kutlulansın Yüce Allah katında.

YILDIRIM KADAR HIZLI
TÜRK İLE İSLAM ÖZLÜ

Yıldırımdan ad alan can
Beyazıt Han, görklü Sultan

Pirler elinde doğrulan
Kur'an nuruyla yoğrulan

Murat Han'ın, ay balası,
Yüreği, Türkmen kalası...

Şehzadelik onda asil,
Töreye uyardı Usül.

Savaşlarda serdar oldun,
Düşmanına korku saldın,

Sırbistan'a verdin düzen
Kalmasındı, Türk'ü üzen

Aydın oğulları başta
Saruhanlı kötü düşte

Kin besliyor iken sana
Zararı millete, dine...

Germiyanoğlu azıtmış,
Menteşe beyi tozutmuş,

Hamidoğlu çıldırmıştı,
Dirliğini kaldırmıştı.

Onları sükûn eyledin.
Karamanlıyı payladın.

Sonrada Bizans'ı vurdun,
Türk'e bir mahalle kurdun.

Candaroğlunu sindirdin,
Başını yere indirdin.

Selanik'te göründün bir
Mora'ya yolladın bir pir.

Arnavutlar pustu o gün,
Er yüreğin şişti bir gün.

Konstantinapol'e vardın,
Küfrü ocağında sardın.

Niğbolu'ya varmış düşman,
Geldiğine ettin pişman.

Yıldırımdan hızlı aktın,
Niğbolu ufkunda çaktın.

Bu ne celal, bu ne güçtü.
Kâfiri yıldıran öçtü.

Niğbolu'da zaferdesin,
Her gün yeni seferdesin.

Meydanlarda kol gezerken,
Macaristan'ı ezerken.

Bizans'a eyledin akın,
Almak için geldin yakın.

Yaptın boğaza hisarı,
Düşmana verdin hasarı...

Karamanlı durmadı sus,
Başlarında dolaştı pus.

Dulkadirli çıkmış yola,
Aman vermiyordu kula...

Yıldım, yıldırdı onu,
Timur'a sığındı canı.

Yıldırım'dan kaçan beyler,
Timur Han'a kötü söyler...

İki hanı etti düşman,
Felek ettiğine pişman...

Timur'dan kaçanlar gelir,
Yıldırım'a tabi olur.

Onu da kızdırırlardı,
Yarayı azdırırlardı...

Durulmadı deli gönlün
Ey Türk, Türk mü senin kanlın?

Kahpe Bizans durur iken
Türkü, Türk'le vurur iken

Nasihatler kar etmedi.
Akıllarda yer tutmadı.

Nihayet iki Türk hanı,
Ankara'da çeldi önü.

Bu savaş çetin savaştı,
Atlar fillerden yavaştı.

Pek şiddetli oldu hücum,
Anlatmaya yetmez gücüm...

Kim yenmiş kim yenilmişti,
Timur'a şan sanılmıştı...

Yıldırım esir alınmış,
Osmanlıya şirk salınmış,

Dökülmüştü kardeşte kan,
Pek acı olmuştu bu son...

Beylikler türedi geri,
Yıldırım'sız kaldı çeri...

Beyazıt bir ulu beydi,
Esaret ne acı şeydi...

İşte, Yıldırım susmuştu.
Kütü bahtına küsmüştü...

ESARETE DÜŞSE BOZKURT KURT
KALBE DÜŞER İNCE BİR DERT

Çünkü Timur bir gün ona
Diyordu ki; döne, döne...

- " Şu Dünyanın haline bak,
Ne acayip, ne dar konak...

Sen kör, ben ise topalım,
Kader böyle ne yapalım.

Bu dünya yalancı malmış,
Topal ile köre kalmış..."

Yıldırım'a dardı dünya,
Hastalandı o gür bünye.

Bozkurt tutsak alınmazdı,
Esarette gülünmezdi.

Bülbüle altından kafes,
Olsa da alamaz nefes.

Esaret pek acı geldi,
Duaları kabul oldu.

Azrail aldı canını,
Millet yaşattı ününü...

Timur buna üzülmüştü,
Hicap duyup ezilmişti...

Yıldırım pek mücahitti,
Allah'a adak zahitti.

Yıldırım Beyazıt Han'a,
Doyamadık kana, kana.

Ey cihana bedel Hakan,
Şavkı güneşleri yakan,

Nizam-ı âlemdi ahtın.
O ülküyle vardı tahtın.

Türklüğün yiğit balası,
Mekânı cennet olası...

İçin için yanıyorum,
Rahmet ile anıyorum...

ÖLMEK

Ölümü düşleyen, Yıldırım
Beyazıt Han için.
Eşhedüenlailaheillallah,
Denecek o an için...

Ölmek var ya ölmek...
Nasılsa ölünecek.
Mademki; ölünecek,
Olmadan nisyanlar,
Olmadan isyanlar,
Sevda kıvamında
Ölmeli insanlar.

Aşkın sadağında nazlı
Eğlenceli, sazlı sözlü
Saniyeden daha hızlı
Azmadan çıbanda kemre
Vuslata düşmeli cemre,
Koşmalı ilahi emre...

Ölmek var ya ölmek,
Nasılsa ölünecek.
Mademki; ölünecek
Sevgiliye koşar gibi,
Koşmalı ilahi emre...
Vuslata düşmeli cemre.

Ölmek var ya ölmek
Nasıl olsa ölünecek
Mademki ölünecek,
Bir yol bulmalı arkadaş,
Ölür iken gülünecek…

ESARETİN ARDINDAN

Timur'a bile olsa, esaret pek acıydı.
Gülşenler ve bülbüller, Yıldırıma sağırdı.

Yıldırım Beyazıt Han, esaretten yılmıştı.
Canı tenden ayrılıp, Hak katını bulmuştu.

Osmanlı Gülşeninde bozuldu cümle işler,
Beylikler baş kaldırdı, sulandırıldı işler...

NASRETTİN HOCA

Nice evliyadır, nice nüktedan,
Aklı eren nasip alır nükteden...

Aklı esir almış, teni boşamış,
Yıldırım Han zamanında yaşamış.

İnce, zarif, latif, özlü öğütle,
Akşehir'de mizah dikmiş çiğitle.

Parayı verene çaldırmış düdük,
Dişi dökülene yedirmiş hedik...

Yoğurt çalmış sivri akıllılara,
Nükte vurmuş eğri şekillilere...

Duvarsız kapıya gerekmez tarif,
Eşeğe ters biner, anlasın arif...

Âlimlik, Fazıllık şekille değil,
Akıl, fikir ile olmalı kabil...

Nadanın birine çatınca erken,
Al kavuğu takta, sen oku derken,

Kendi davasına el olan millet,
Fillerin elinde çekmeli zillet...

Diyerek, Timur'dan ister daha fil.
İster ağla buna, ister isen gül...

Yaşar mı, denize küsen balıklar,
Bindiği dalları keser alıklar...

Bir tavşan hediye edildi diye,
Duyan bilen gelir ziyafet diye...

Misafir gelenin lakaytsa huyu,
Buyur der, tavşanın suyunun suyu.

Mademki; uzaktan ısıtır ışık,
Mumda yemek pişer hazırla kaşık...

Hocaya söker mi, alıkça düzen,
Mademki doğurdu, öldü o kazan...

Baklava tepsisi çıkar köşeden,
Takılan komşuya söz der tuş eden,

Bizim sokaktaysa ondan bana ne,
Bize geldi ise, bundan sana ne...

Karın çok geziyor diyenler olur,
El cevap; çok gezse bize de gelir...

Eşekten düşene gülen çalıklar,
Düşmesem de inecektim alıklar.

Damda iş yaparken bir adam gelir,
Rica minnet onu aşağı alır.

Derki ;- Hocam, bana bir sadaka ver,
Dualar edeyim sen işini gör.

Tutar dilenciyi alır çatıya,
Sözlerin yankısı vurur atiye.

Aşağıda iken deseydin belki,
Verirdim sadaka uyanık tilki.

Şimdi diyorum ki; git, Allah versin.
Millette sayende neşeye ersin.

Her işin kendince vardır adabı,
Usül bilmeyene düşer azabı...

Davete katılır göremez ilgi,
Bakar ki orada horlanır bilgi.

İnsan mayasını orada tartar,
Kürkünü giyince ilgide artar.

Biraz içli söyler sarsılır Konya.
Buyruğunu verir, " Ye Kürküm Sen Ye..."

Bu ilgi bu hürmet sanadır bil ki,
Cümle yüreklerde oturmuş tilki...

Makam, mevki, rütbe, kılık, kıyafet!
Para, sende buyur, size ziyafet...

Nasreddin Hocanız, burda acizdir.
İnsanın kıymeti sizden ucuzdur...

Eşeği kaybolur bulunmaz ise,
Der ki; - iş edersem düşmeyin yese.

Kükreyip köylüyü üstü kapalı,
Sanki tehdit eder eli sopalı...

Eşek tez bulunur, derler ki ona,
-"Bize ne yapardın, korkuttun gene..."

Derki; Ne olacak, kahır ederdim,
Gerisin geriye döner giderdim...

İşte orda tutar gölün mayası,
Sözdür gediğine taşı koyası...

Koca Nasreddin bu, sözlere sığmaz.
Kara kalplilere aşk nuru doğmaz.

Davet edilmezse düğün evine,
Kargaşa çıkartıp, verir tavına.

Güya karısıyla kavga yaparlar,
Düğün olan yere doğru saparlar

Kadın eve girer, güya saklanır,
Hocayı tutarlar meydan aklanır.

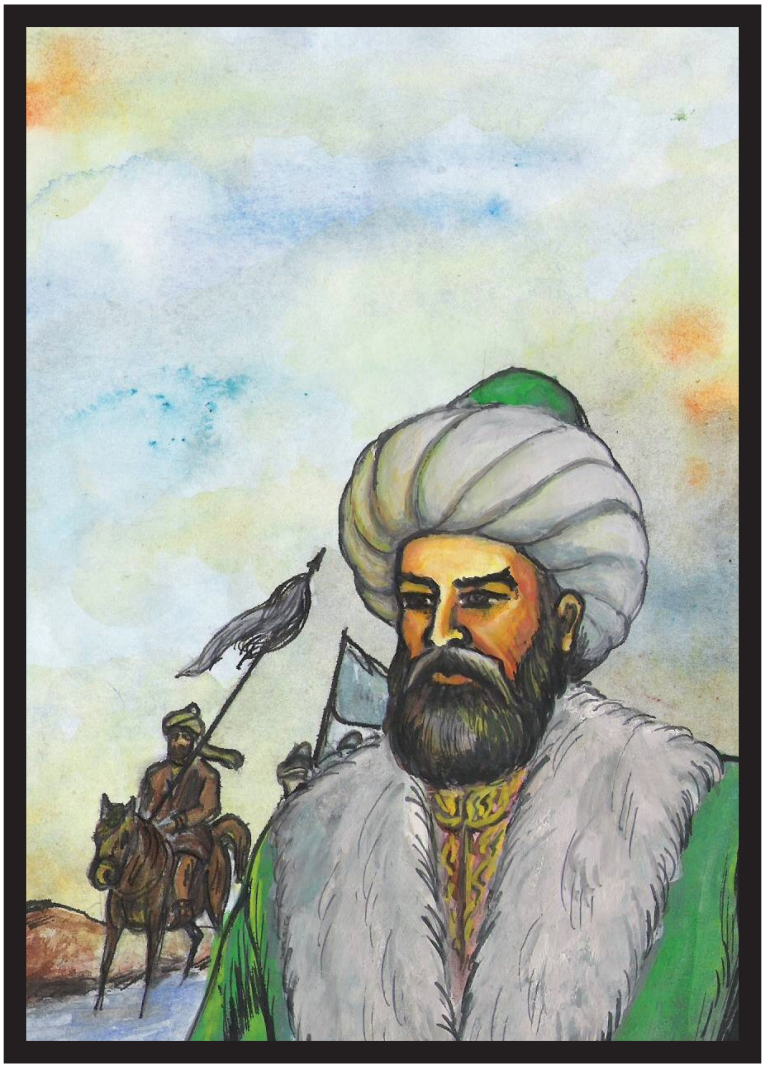
Hoca bu, çareyi böylece bulur,
Düğünde baş ilgi onlara olur.

Onun nükteleri ufkumuz biler.
Nasreddin Hocayla gönlümüz güler.

Duvar yok, çatı yok nedendir kapı,
Diye laf edersen yutarsın hapı...

Savrulur zekice, ok kalasından
Bulunur bir cevap okkalısından.

Dedim ya, zekâya, aşka hasretsin.
Akozan ararsın, Hoca Nasreddin.

ÇELEBİ MEHMET HAN

Timur'dan sonra bizi, iç dış düşmanlar sarar
Bir devleti yeniden, Çelebi Mehmet kurar.

FETRET DEVRİ
ÇOKTUR CEVRİ

Yıldırım Beyazıt Han çekilince acundan
Devlete saldırdılar ortasından ucundan.

Oğullar; İsa, Musa, Süleyman şan peşinde,
Mehmet ile Mustafa kızıştı taht işinde...

Yiğitlerin boynunda gam yükümüz taşındı,
Oniki yıl boyunca fetret devri yaşandı.

Dertler depreşti gene, gına getirdi candan,
Kardeş kardeşe düştü, millet bunaldı bundan...

Kanlı irinli idi, böğrümüzde ki illet,
Lakin şu dik başlardan kovulmalıydı zillet.

Belki böyle istedi, cümle evliya eren,
Çelebi Mehmet için hazırlandı son şölen.

Millet, devleti için duada zahmetteydi.
Çünkü hakkın tecelli edişi Mehmet'teydi.

Tahtına oturmadan meydanları görmüştü,
Osmanlıya yeniden çeki düzen vermişti.

Yüce Türk birliğinin yeniden kuruluşu,
Türk'e düşman olanın meydanda kırılışı,

Onun varlığı ile gerçekleşti sonunda.
Gaza meydanlarında, ordusunun önünde...

Gayret etti sağladı, dirliği ve düzeni,
Tez günde sindirdi O, milletini üzeni.

Gayri yüreklerimiz yastan kurtuluyordu,
Türkün makûs kaderi, artık yırtılıyordu...

ÇOK ÇEKTİ ZAHMET
ÇELEBİ MEHMET

Çelebi Mehmet civan,
Tezce toplamış divan.

Hemhal olmuş güllerle
Sevdalı gönüllerle...

İşe Albız karışmış,
İsa, Musa yarışmış.

Süleyman çekilende,
Meydana çıkılanda,

Biraz kin, biraz gurur,
Kardeş kardeşi vurur.

Kardeşler arası kan,
Ortaya konulur can.

Çekerek türlü zahmet,
Musa'yı yener Mehmet.

Mustafa kalır sona,
Bu millet kime yana...

Kurtla kuzu karışır,
Türk, Türk ile yarışır.

Keşmekeş biter bir gün,
Mehmet kurarken düğün.

Sakınmaz canı seri,
Milleti toplar geri.

Gönlü engin, sesi gür...
Alplerin başında pir...

Aklı fikri yorarlar,
Geleceği kurarlar.

Çekilir nar-ı cevri,
Kapanır fetret devri.

Yazda, baharda, kışta,
Osmanlı gene başta...

İşi ehline verir,
" İt ürür, kervan yürür."

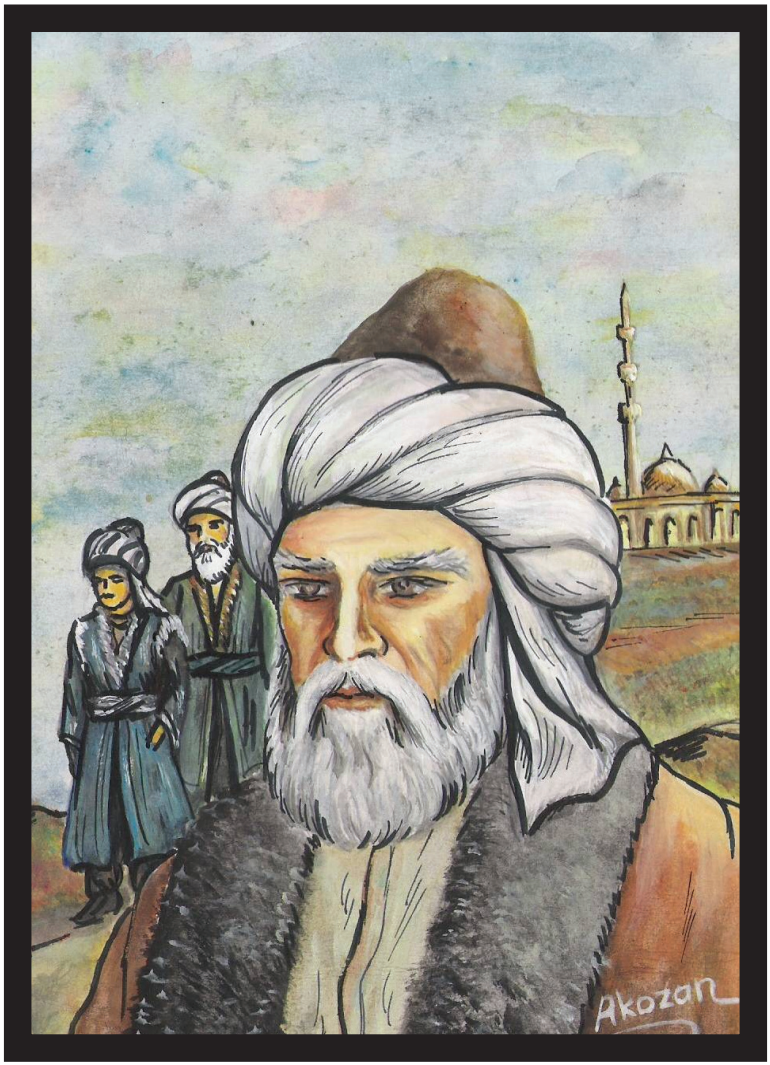
Kutlu menziller için,
Kâbusu olup Haç'ın...

Türkülerde coşarlar,
Hak peşinde koşarlar.

Bir oğulun balında,
Kızılelma yolunda.

Devlet, millet el ele,
Ülkeyi bezer güle...

Aşkla okunur ezan.
Neşelenir Akozan...

HACI BAYRAM-I VELİ

Açılır gönlümüzde, sevdanın nazlı gülü,
Ufkumuzda parlarken, Hacı Bayramı Veli...

BAYRAM-I VELİNİN YOLU
TÜM ÂŞIKLAR İÇER DOLU

Aşkın tadında balı,
Allah'ın aziz kulu,
Gönül gözümüz oldu,
Hacı Bayram-ı Veli...

Tadanını sarhoş eder,
Sevda tadında balı...

Solfasol'a gelende,
Çağladı kalbin seli...

Kaybolmuştuk talanda,
Tenler olmuştu çalı...

Derdimizi bilende,
Hakka açıldı eli...

Cehaleti silende,
Fark ettik doğru yolu...

Gönlümüzü çelende,
Aşkına olduk deli...

Kısmetimiz bulanda,
Vuslata saldık gülü...

Gafletlere dalanda,
Aklım hissetti çölü...

Bizi nar'a salanda,
Akşemseddin'di balı.

Gönül gözü gülende,
Nefsimizdi tek ölü...

İnsan gönül alanda,
Allah'ın aziz kulu...

Murat, Sultan olanda,
Altına serdik halı...

Akozan aşk ilinde,
Bayrağa sundu alı...

II. MURAT HAN

Savaş meydanlarında, Murat Han'dır anılan,
Allah'tan ona ilim, ikbal ve şan sunulan...

EVLİYACA YAŞARDI
GÖNLÜNE NUR DÜŞERDİ

Ebul hayrat Murat Han, oniki yaştan beri,
Koştu cenk meydanına, bir gün kalmadı geri...

Nice âlimle veli, sevgi, aşk ve ilimle,
Onun asil gönlünü yoğurmuştu bilimle.

Daha şehzade iken türlü gaileleri,
Cesaret ve ilimle, O çeldi hileleri,...

Börklüce Mustafa'yı, Torlak Kemali tuttu.
İsyankâr alıkların kökünü o kuruttu.

Kızılelma yolunda, zorluklara alıştı,
Han olunca ülkenin dirliğine çalıştı.

Öz amcası Mustafa, uğrulama gelince,
Bizanslıyla birlikte ülkemize dalınca,

Ulubat'ta düştü O, oynadığı oyuna.
Beylikler gocunmuştu Murat beyin toyuna.

Çetin uğraşlar vermiş, birliği sağlamaya
Yüreğinden kor almış, yarayı dağlamaya.

İç, dış düşmanlarını, kayıtsız şartsız yenmiş,
Halim selim yüreği, Allah aşkıyla yanmış...

Tahtından ve tacından yüz çevirdi Murat Han,
Yerine Mehmet geçti, gelecekte Fatih Han...

Lakin Mehmet küçüktü, düşmanları azıttı.
Murat Han geri geldi, köklerini kazıttı.

Macar, İtalya ve Leh orduları çatılmış,
Hırvat'la Çek yanına, Litvanya'da katılmış.

Fransız'la, Venedik, onların önlerinde,
Almanlar dahi varmış, gelirken yanlarında.

Sultan Murat, Varna'da çevirmiş önlerini,
Ustaca bir vuruşta şaşırtmış yönlerini...

Azgın haçlı sürüsü, bozulmuş baştan uca,
O ne müthiş bir anmış, tutulmuş dille hece.

Perişan olan haçlı, darmadağın çekilmiş,
Birkaç yıl sonra yine karşımıza dikilmiş.

Bu sefer Kosova'da yenilgiyi tatmışlar,
Ölen ölmüş, kalanlar hemen havlu atmışlar.

Avrupa yılmış gayri, Türklerin bu gücünden
Benizleri sararmış, Akıncının öcünden...

İşte; o gün bu gündür düzelmedi renkleri,
Yürekleri tutmuyor, Türkmen ile cenkleri...

Yüreğinde hak aşkı, ebedi ezeliydi,
Sultan Murat Hanımız, Alperen güzeliydi.

Binbeşyüzelli birde, Allah'ına yürüdü,
Gönlümüze yas düştü, yüreğimiz eridi.

O görklü Alp Erenin sevdası kaldı bize,
Sultan Mehmet eliyle, kavuştu canlar öze...

Peygamberin dilinden şan almaya koştu can,
Bir hilal gibi doğdu, Fatih Sultan Mehmet Han.

Akşemseddin elinde tomurcuk verdi, O gül,
Akozan anar iken, sermest oldu gönlü-dil...

FATİH SULTAN MEHMET HAN

Peygamber övgüsüne mazhar olan Uluğ can...
Çağ kapatıp çağ açan, Fatih Sultan Mehmet Han.

CANDA OD TUTUŞMASI
BİR HAN'IN YETİŞMESİ

Başka bir gün doğmuştu, Türkelini ışıtan.
Saygıyla anacaktı, her duyan, her işiten...

Molla Gürani onu, ilimlerle süslemiş,
Akşemseddin ruhunu ihlâs ile beslemiş...

Molla Hüsrev içirmiş, zemzem suyu özünü,
Hocazade edeple açmış gönül gözünü...

Yollarını ışıtmış, Muhammed'in yarlığı,
Onlarda vücut bulmuş güzelliğin varlığı...

İlk iş Konstantiniyye diye başlamış işe,
Her uğraşın başında dokunuyormuş dişe.

Osmanlı ülkesinin ortasında duruyor,
Fırsatını buldukça arkamızdan vuruyor.

Önce onu ortadan kaldırmamız gerekir.
O durdukça güzümü arkamızda bırakır.

DELİKANLI CAN
GENCECİK BİR HAN

Kutlu bir gecede ağarırken tan,
Kanı alevlenen, Sultan Mehmet Han...

Yirmi bir yaşında o körpe civan,
Emreylemiş derhal toplansın divan.

" - Bire beyler, paşalarım dinleyin.
Mantığa düz vurun, sonra ünleyin.

Bizans kâfirini nasıl yeneriz,
Gücümüzü, bahtımızı sınarız,

Herkesler düşünsün, fikir eylesin,
Görklü hocalarım zikir eylesin.

Hükmü nedir bugün hayalin, düşün,
Bulalım yolunu gayrı bu işin...

Allah yardım etsin, evliya himmet,
Bizi muştulasın, Nur'u Muhammed.

İlk sözde, son sözde böyle biline,
Bizans'ı almanın yolu buluna...

Ya bu kahpe Bizans beni alacak,
Ya da o meydanda, Mehter çalacak..."

Akıl, fikir, yürek bir hisse kapmış.
Kendisi oturmuş planlar yapmış.

Surları yıkmaya görklü top gerek,
Ancak ki, Bizans'ı yerlere serek.

Gücünü gönlünün üstüne kazmış.
Topun şemasını şeklini çizmiş...

Bize tardım eyle, Yüce Yaratan
Haliç'e inmeli gemi karadan...

Dağlardan gemiler yürütmek aşka,
Hangi gönle sığar, Mehmet'ten başka.

Bu ne yiğit yürek, bu ne özge aşk...
Hangi maşuk etmez, bu âşıkla meşk...

Hazırlık yaparken son vuruş için,
Yolunu kesmeli, Yardımcı Haç'ın.

Onun için boğaz yolu tutulup,
Anadolu hisarına çatılıp,

Rumeli'ne hisar yapmak lüzumdur,
Küffarı kıskaca almak lazımdır...

Derken ol Mehmet Han, bu zorlu işte,
Her bir hazırlıkta bulunmuş başta.

FATİHİN KIZGINLIĞI

Sürmüş kır atını deniz üstüne,
Kimse bilememiş, Han'ın kastı ne.

Ya bu kahpe Bizans beni alacak,
Ya da o meydanda, Mehter çalacak...

ALINMASI EN ZOR KALE
GELENLER TÜRK OLSA BİLE

Çok badire görmüş Bizans surları,
Geriye püskürtmüş nice erleri...

Nice alp Kağanın gönlünü çelmiş,
Almak hevesiyle çok ordu gelmiş...

Bulgarlar, Macarlar, Hunlar bir ara
Surlarda çınlamış atılan nara...

Peçenekler hınçla vursa da onu,
Kırılmış mızraklar, delmemiş gönü...

Araplar şevk ile kalkmış Hicazdan,
Yüz geri dönmüşler yılıp Bizans'tan.

Nice hanlar düşmüş onun peşine,
Osmanlılarında girmiş düşüne...

Lakin hırçın güzel hiç yüz vermemiş,
Görklü nice ordu, sırra ermemiş...

Çünkü kale sağlam, surları kalın
Kılıç kesmez imiş olsa da yalın.

Lakin bu kez başka bir kaygı duymuş,
Karşıdan yekinen, bir kutlu beymiş...

Bizans'ın bağrına çökmüş gazellik,
Surlar gerisinde, çokmuş rezillik.

Ayasofya, Türk'e sunmak için gül,
Sultan Mehmet Han'a demiş,"-Tezce gel..."

Mehmet Han çağrıyı duymuş canında,
Akşemseddin varmış, Hanın yanında...

OZANIN DUASI

Güller açılsın bahtına,
Mehmet otursun tahtına.
Ol sevgili Muhammed'in
Sözleri ersin ahtına...

Sıkışan kul, Allah desin.
Kula gönderme Ya Rabbi,
Değerimiz eksilmesin,
Pula döndürme Ya Rabbi...

Biz, gönülde aşkı duyan,
Her emrine şirksiz uyan.
Şükretmekten alıkoyan,
Haller gönderme Ya Rabbi,

Biz, çelimsiz, yollar ırak.
Sen ummansın, bizler çorak.
Sevdan ile yansın yürek,
Küfrü ondurma Ya Rabbi...

Şükrederken boy aynamda...
Kölelik halkam boynumda...
Alev çıkarıp koynumda,
Korla sindirme Ya Rabbi...

Biz ki, yoluna adağız.
Adın zikreden dudağız.
Ulu çınarda budağız,
Kırıp kündürme Ya Rabbi...

Sevdamıza yar olalım.
Aşkın ile kul olalım.
Bizi yak ki, kül olalım.
Har'ı dindirme Ya Rabbi...

Çevirmesin yolda yâdlar
Menzile ulaşsın atlar
Gönlümüze ucuz tatlar
Verip kandırma Ya Rabbi...

Bizi sürme zulm eline,
Düşürme kulun diline.
Salıp şeytanın yoluna,
Küfre bandırma Ya Rabbi...

Allah'ım rızandır gaye.
Gönlümüzde duya duya,
Bahtıma ver nurlu paye.
Attan indirme Ya Rabbi...

Akozan nur özleyen kul.
Gülşenlerde açsın bu gül.
Zemzem ile yunsun gönül.
Nur'u söndürme Ya Rabbi...

KIZILELMA

"-İstanbul'u aç, gül zar yap" demiş ulu Osman atam.
Varıp Ayasofya denen, o mekânı yurda katam.

Ol sevgili Muhammed'in, övgüsünü özde duyup,
Özlediğimiz nizamın temeline harcı koyup,

Canla başla çalışarak, ak edelim yüzümüzü.
Konstantinapol'ü alıp, yüceltelim özümüzü.

Hazırlığımız tamamdır, Allah açsın bahtınızı,
İstanbul'a tezce günde taşıyalım tahtımızı.

Diye niyet eden Mehmet, bir deli boran olmuştu,
Allah'a açık gönlüne, özlediği nur dolmuştu...

Kızılelma olgunlaşmış, alınmayı bekliyordu,
Dillerdeki hamd-u sena, gönülleri paklıyordu.

Zafere susayan Mehmet, gayrı son emrini verdi,
Allah, Allah nidaları, Allah'ın katına erdi...

Kanları ateş parçası, al atları şahlanmıştı,
Türk'ten yılan Bizanslılar, kaçarlarken yuhlanmıştı.

Gayrı yeni bir muştunun, ilk müjdesi görünmüştü,
Gökyüzü Turkuaz renge, yer al kana bürünmüştü.

Bu ne görklü bir akındı, nasıl durulurdu karşı,
Tekbirler ve ilahiler, sarsıyordu cümle arşı...

Asker, asker olmaklığın tadına vardı orada,
Mehmetçiğin al kanının, bedeli vardı burada.

Gönüller Allah'a açık, sevdalı yürekler aşka,
Böyle şanla anılan er, tarihte var mıdır başka?

ULUBATLI HASAN

Adı Mehmet miydi, Hasan mıydı ne,
Acep insan mıydı, melek miydi be?

"KIZILELMA" DAVASI
FETİH OLUR DEVASI

Serden geçen erler, Allah adıyla,
Kartallar misali cenk meydanında.
Sırattan geçerken "Burak" atıyla,
Ulubatlı Hasan'ımın şanında...

Zannetme ki; biz ölürsek saflarımız seyrekleşir
Vuslata kavuşan canlar semamızda bayraklaşır.

Onlar diridirler ey can, ukbadan bakarlar bize,
Derin sevda kıvamında çağlayıp akarlar öze.

Gün gelir Allah'a adak, gün gelir özge vatana,
Nasıl ölü denilir ki, canını siper tutana...

Kanlarının pahasına bayraklaşan, O erlerin,
Vatan diye övündüğün, tapusudur bu yerlerin.

Varlığının gayesine, bundan özge uyum mu var,
Dertle gark olan dünyada, kana, kana doyum mu var?

Madem hayat bir kısa yol, vuslat olmasın mı gaye?
Yüce Allah'ın şanından, şehit almasın mı paye?

O payedir Hak rızası, o payedir ebedi hal,
Cenneti ala yurdunu şerh etmeye gönlümüz lal.

Şu biçare ömrümüzün hikmeti kullukta gizli...
Doğarız ki ağlayarak, ölmek için sazlı sözlü...

Yârden, yarenden ayrılan gönül taş mı bunlanmasın?
Kor alevden yaş süzülen, gözler nasıl kanlanmasın?

Gönül gezer ilden ile aciz kalır ayaklarım,
Aşka ayrı düşmektense, ölüm seni kucaklarım.

Şu dünyanın tek tadı var, Allah rızasına koşmak.
Canlar tende durur iken, Onun sevdasıyla coşmak...

Kal-u Bela günü aşkla, emrine baş koyduğum gün,
Nabzımın her atışına ol mührünü vurduğun dün.

Aklımdadır, özümdedir, bir an uzak kalamadım.
Şu dünyanın ukbasından zerre lezzet alamadım.

Şu cihanda elemde boş, kederde sevinçte gayrı...
Kişi kendini bilende, aşkına koşmaz mı sayrı.

Bu gurbette tek tesellim, şanlı adını anmamdır.
Huşu ile coşabilmem, aşkın narına yanmamdır.

Varları yoktan var eden, Ey sevgili Allah'ımız,
Kalbimin her vuruşunda, sana " Kulhüvallahımız "

Ondandır ki; tatlı canı bir gün sakınmadım senden,
Yüceler yücesi Rabbim, n'olur yüz çevirme benden.

Hak gördüğün her davanın serden geçen neferiyim.
Kal-u Beladan bu güne, şanlı ordunda çeriyim...

Yaşayarak anlamışım, kim eldir, kimdir asıl yar.
Şu dünya ol makberimden, dar geliyor gönlüme dar.

Huzuruna varmak için, körpe gönlümü gecelttim.
Âleme nizam verecek şanlı adını yücelttim...

Zerre şaşsa yeksan olur, kâinat denen şu yapı,
Şehadettir sevgili Hak, huzuruna açık kapı...

Her şeyi yerli yerine, oturttuğun günden beri,
" Ol " diyen emrine kurban, sunmuşuz biz canı seri...

Takva ehlini Sırattan, geçirecek olan yarsın,
Huzurunda baş eğdiğim, Allah'ımsın, safi nursun.

Yüce Tanrım vatanımın, eksik etme şehidini,
Mehmetçiği muzaffer et, ululandır zahidini...

AKŞEMSEDDİN (HZ.)

Gönül gözü kapansa derya yıkamaz kirim,
Kapındaki küle ben, sense yârimsin pirim...

SON HÜCÜM
BAŞ TACIM

Son emrini verdi Mehmet.
Askerler geçti hücuma.
Çekilirken narı zahmet,
Benimse gitti gücüme.

Çünkü böyle bir toy günü,
Şehitlik olan tacıma...
Sunamadım ya bu canı,
Tuz basmalıydım acıma.

Cennette melekler güler
Gönüller şehadet diler

Bir şevkle saldırır ordu.
Kesilmez hücumun ardı.

Bizans sıkışır arada,
Gemiler yüzer karada.

Kırılır küffarın kolu
Açılır zaferin yolu.

Tutulur dünyanın dili,
Bindörtyüzelliüç yılı

Yüce Allah izni ile
Yürekler bezenir güle.

Konstantinapol alınır
Ayasofya'ya gelinir.

Yaşanır hakiki zafer
Kutlulanır cümle nefer

Papazlar dururken selam,
Ne müthiş gündü ay balam.

Kuruldu erenler cemi,
Ayasofya oldu cami

Fatih'te vardı hazırda,
Niyaza durdu huzurda.

Gözlerinde süzüldü yaş.
Hak önünde eğildi baş.

Namazın vardı tadına.
Fatih denildi adına.

Çağlar diz vurdu önünde,
Müjdeli zafer gününde...

Gerçekleştirdi zor zaptı.
İstanbul'u gül-zar yaptı.

AYASOFYA
TÜRK'E GELİN

Ayasofya, al kınalı güvercin,
Ayasofya, İstanbullu bir geç kız.
Ayasofya, Türk'e gelin olmalı,
Al, al olan yanakları gülmeli...

Ayasofya ile aşka kanılsın
Camiye çevirip hakla anılsın
Gönüllere Allah aşkı dolmalı…
Müslüman Türk burda namaz kılmalı

Onu ihmal eden her kes delidir.
Ayasofya Türkün kan bedelidir.
İlelebet Türk'ün yurdu kalmalı
Cümle âlem bunu böyle bilmeli

FATİH DER Kİ;

Çürüyen dal kesilmezse kurt yürür.
Gülşen bahçeleri ayrık ot bürür,
Devletin bekası candan evladır.
İki başlı saltanata bit yürür...

FATİH GARDAŞ

Ozan der ki, ne bu hal,
Gönül sermest, diller lal.
Bugün devan başkadır,
Peteklerde yoktur bal...

Hem yardan ayrı düştük, hem bizi yaratana.
Şu viran yeryüzüne çizmişler satıh gardaş...
Sevgisi kalpte atan, vuslatı aratana.
Şu gönüller hasretken, gülmüyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş?

O yar ki, sevgilisi âlemler var edenin.
Ayağına kapansam muhabbeti tadanın...
Günahkâr bedenime çöreklenen gadanın,
Gururu kırılmadan, gülmüyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş?

Söyle ayrı değil mi, canlarımız canandan?
Kime ne hayır gelir, için için yanandan?
Mutluluğu dünyalık menfaatte sanandan,
Geçmeyince ufuklar gülmüyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş?

Bu cihanda öksüzken asıl maşuktan ırak.
Şu hayat denilen şey üç günlük ara durak.
Çocuklar doğar iken neden eğliyor firak,
Gurbete çıkılırken gülmüyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş?

Gayrı bundan sonra ben, kendime olmuşum el,
Şu dünyadan geçerken, gülşene sunmuşum gül,
Hissediyorum gönlün aşk ülkesi kadar bol.
Düşler sokağı sensiz, gülmüyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş

Akozan'ı bu defa yakaladın özünden,
Hakka adanan canı tanı artık sözünden.
Sana şiir yazarken, kan damladı gözünden.
Meltem rüzgârlarınız solmuyor Fatih gardaş,
Bizlere neden nasip olmuyor fetih gardaş...

BİR NİYAZ
HAKKA ARZ

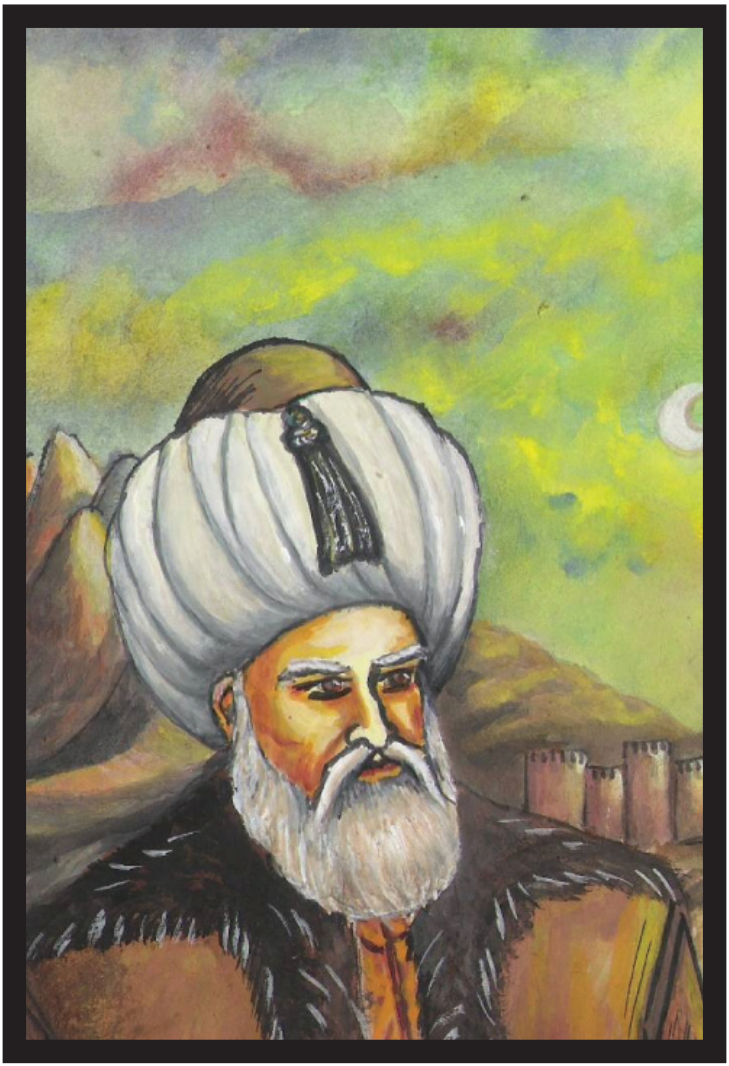
Çekilirken aşkın nazı,
İnletir, bülbül avazı.
Gönüllere düşer cemre,
Ozan gelir elde sazı...

Yeniçağ, yeni yüzyıl
Gülecek bahtımıza,
Kızılelma denen gül,
Kurulup tahtımıza...

Töremizde intizam,
Ülkümüzce muntazam.
Sadığız ahtımıza,
Âleme gelsin nizam.

Evliyadan, erenden,
Gönülde gül derenden,
Varılsın köşkümüze.
Müjde sorun Kur'andan.

Akozan'ın dermanı,
Ülkümüzün fermanı.
Layığız aşkımıza,
Olsun gönül harmanı...

2. BEYAZIT HAN

Hakka âşık ol cana, Beyazıt Veli derler,
Velilerdir ahrette, cennetin gülü erler.

KALBİ BÖLÜNÜR BİNE
HEM DEVLETE HEM DİNE

Adaleti tutar eli,
Çağlayan bir sevgi seli,
Hem gönlüme, hem ülkeme,
Sultandır, Beyazıt Veli...

Düştüm dolambaç yollara,
Işıksız körüm sağırım.
Aşksız vefasız kullara,
Gönül koymuşum, dargınım.

Gönül çırpınır kafeste.
Kâinatı her nefeste,
Kirletiyoruz aheste.
Boynumu sıkan urganım.

Benlik pusatlı gururun...
Taç Mahal olsa kabirin,
Günahın, kinin, kibirin,
Üstünü örtmez yorganım.

Selamet dilerse gönül,
Güzel ahlak ile anıl.
Sabırla açılır her gül,
Ben onun için durgunum.

Mevsiminde yaz, kış veren.
Uyanık gönle düş veren.
Her gövdeye bir baş veren...
Bir sevgiliye vurgunum.

Akozan'ın sevdası var.
Şu gönlüme kâinat dar...
Gafil olmak insana ar,
Körüm, gözüme dargınım...

YAVUZ SULTAN SELİM HAN

Düşmanları yıldıran, Alperen özlü sultan,
Mekke'ye hâkim değil, hademedir Yavuz Han.

YAVUZ'UN SELİM AKLI
BİLİNMEZ NELER SAKLI

Osmanlının ülkesi için, için kaynarken,
Şah İsmail doğuda, sinsi oyun oynarken,

Beyazıt Han gönlünü, gülşene yatırmıştı
Bıçak etleri kesmiş, kemiğe oturmuştu.

Trabzon'dan kükreyen, Yavuz Selim Han geldi.
Osmanlı ummanına, taptaze bir can geldi.

Yavuz, Beyazıt Han'dan sultanlığı devralır.
Sanır ki, ellerine alev alır, kor alır...

Bir, bir dağıtır önce fesat yuvalarını,
Çakallara dar eder, ceylan ovalarını.

Vatana kastedenler yüz geri kaçar ondan.
Hınç ile sıyrılınca yalımlı kılıç kından...

Yavuzun şerefine ulu toylar kuruldu,
Bu arada İran'dan çok husumet görüldü.

Oğuzlarca, İran'da bir devlet kurulmuştu,
Türk soylu, Şah İsmail başında görülmüştü.

Şah İsmail durmadan milleti bölüyordu,
Kargaşa çıkartıyor, keyf edip gülüyordu.

Mezhep, meşrep diyerek kin tohumu ekmişti.
Civanmert Selim Hanın, canını pek sıkmıştı.

Pek belli ki, meydanı gayet tenha bulmuştu,
Osmanlı ordusuna çaşıt bile salmıştı.

Kendisini Timur Han, yerine koyuyordu.
Hançerini milletin böğrüne dayıyordu.

Yavuz, selimdi lakin ikiliği sevmezdi,
Yalnız hakka inanır, kötülüğü övmezdi...

İki Türk hükümdarı kızışıverdi birden.
İsmail alp kişiydi, Yavuz yılmazdı zordan.

Osmanlı ülkesinde Şah İsmail kulları,
Orduyu yıldırmaya denedi tüm yolları.

Yavuz Selim, Çaldıran önüne geldiğinde,
Allah'ın huzurunda niyaza durduğunda...

Otağına kurşunlar atılınca pek kızdı.
Şah kulu olanları ince elekten süzdü.

Muskası garip olan çaşıtları topladı.
Şah İsmail duyunca, yüreciği hopladı.

Çaldıran meydanında karşılaştı ordular
Pervasızca yayılıp otağları kurdular.

Yine elçiler gitti, yine elçiler geldi,
Caydıramadı kimse, savaşmak vacip oldu.

Meydana indi erler, erkekçe vuruştular.
Kol, bacak, kafa koptu, toprağa karıştılar.

Rüzgâr bile susmuştu, dokunmadı yaprağa,
Binlerce Türkün kanı akıtıldı toprağa.

Düşmanca tokuştular, Osmanlıyla, Safavi.
Yürekler yalım, yalım, bilekleri pek kavi.

Bu hengâme sonunda, Yavuz'du galip gelen,
Toprak renk değişmişti, kızıl kan oldu alan...

Kişi ibret almaya, öğrenmeli dününü,
Binbeşyüzondört yılı, Çaldıranın ününü...

MERCİDABIK

Gayrı bu iş duaya ve kılıca kalmıştır.
Bir özlü iki ordu safta yerin almıştır
Bu iki Türk hanının erce savaşmasıdır.
Nice aziz şehidin, Hakka kavuşmasıdır.

MERCİDABIK KAN GÖLÜ
GÖRENLER OLUR DELİ

Bu arada güneyde, Memlüklü yoldu gülü,
Osmanlıya kin güttü, geçerek kızgın çölü.

Binbeşyüzonaltı da, Yavuz'a kafa tuttu.
Mercidabık düzünde Yavuz, Kansu'ya çattı.

Dilerdi barış ile dünya sükûnet bulsun.
İnsanlar şu hayattan birazcık lezzet alsın.

Lakin giden elçiye hakaret edilince,
Nice sebepler ile husumet güdülünce,

Gayrı bu iş duaya ve kılıca kalmıştır.
Bir özlü iki ordu safta yerin almıştır.

Başa gelecek varsa savuşmaz dilemenle,
Meydanda karşılaştı, Osmanlı, Kölemenle.

İşte o gün o meydan, kanlarla oldu dıbık.
O günden sonradır ki, şan aldı Mercidabık.

Yavuz, Kansu Gavri'yi yense bile savaşta.
Ne yenenler övünür, ne de yenilen yasta...

Çünkü savaş iki Türk arasında olmuştur,
İbret alalım diye, gelip bizi bulmuştur.

Siyasi ikbal ve şan karartmasın gözleri,
Türk olanlar hırs ile unutmasın özleri...

Yoksa kahreden günler bırakmaz yakamızı,
Türk, Türk'e vurur ise kurutur kökümüzü...

Heyhat kaçınılamaz kaderin hükmü gelmiş,
Yine iki Türk soylu, karşı safta yer almış...

KARDEŞLERİN VURUŞMASI
KANLARININ KARIŞŞMASI

Tomanbay, Çerkez Hanı
Allah'a adak canı...

İkinci tokuşması, Yavuz'la, Kölemenin,
Ridaniye önünde pusatı bilemenin.

Âleme nizam vermek ülküsüdür taşınan,
İki kardeş Türkmenin kavgasıdır yaşanan.

Tomanbay adlı yiğit, Memlük Türkü Başbuğu,
Çöller geçilir iken, dağlar sisli göz buğu.

Böyle yiğit bir Hakan geldi mi ki, cihana,
Şansızlığı çatmaktı, Yavuz gibi civana.

İkisi de pervasız, ikisi de Hak eri.
Yaydan bir kez çıkınca dönemezdi ok geri...

Bu amansız çatışma yiğitlere vuslattı,
Şehadet, Hakka varış, Gazi olmak hasletti.

Ölümüne saldırdı birbirine ordular,
Şehadet dileyerek ne hayaller kurdular.

Çünkü gönüllerinde, Allah rızası vardı,
Bilirlerdi bu cihan iki başbuğa dardı.

Nice Türk soylu yiğit meydanlarda kırılır,
Gönlümüz bu gün dahi o cenklerle burulur.

Savaş sonunda toyu Yavuz Selim Han yaptı.
Türk- İslam coğrafyası bundan bir hisse kaptı.

Allah'a niyaz için, giyilirken takkemiz,
Osmanlı ülkesine katılmıştı Mekke'miz.

Nizamı âlem gülü gönüllerde açmıştı.
Hilafet Osmanoğlu erlerine geçmişti.

Gönül çağlayanına set vuramazdı havuz,
Mekke'ye hâkim değil, hademe oldu Yavuz.

Allah'ın izni ile Mekke'ye bekçi olduk.
Yüzyıllarca oraya gönüllü asker saldık.

Kâbe'nin masrafını Osmanlı öder idi,
Madde, para, pul ne ki, canını adar idi.

Gönüllere ipekten narin koza örmüştü,
Mısır, Hicaz hattına çeki düzen vermişti.

Şirpençeye yenildi, Azrail alanda can,
Sekiz yılda dünyaya şekil veren Yavuz Han.

SEVGİLERE HAVUZDU
HAKSIZLARA YAVUZDU

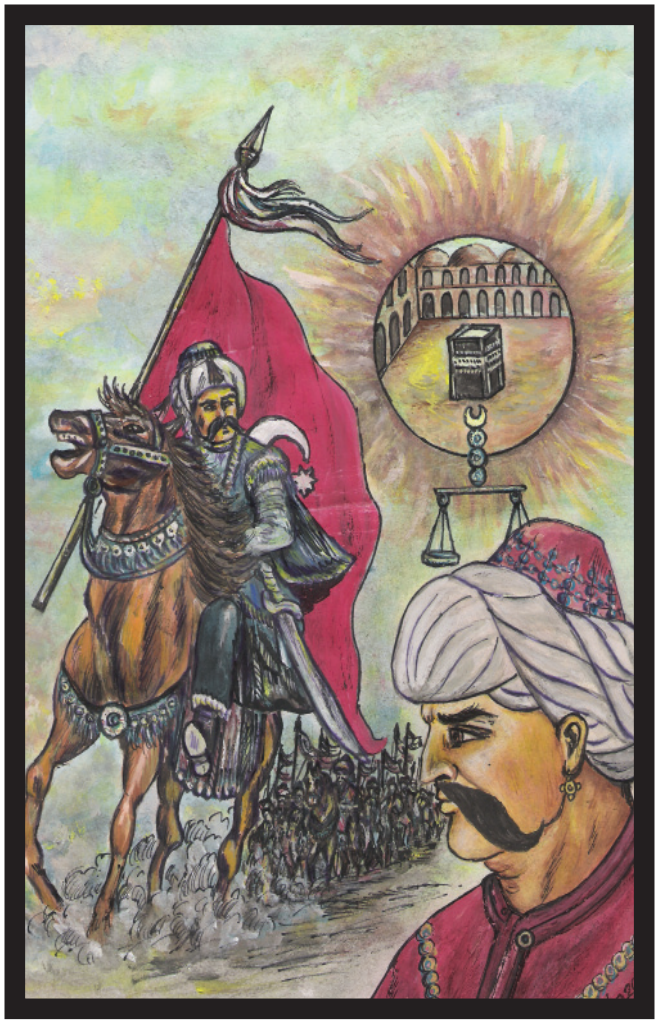
Haksıza, riyakâra müsamahası yoktu,
Onun için yüreği imanı kadar aktı.

Mekânın cennet olsun, Yavuz Sultan Selim Han.
Sana özgü yiğitlik, sana özgü şeref şan...

Bugün adını anmak bizleri sevindirir.
Şu garip yüreğimi, hatıran göyündürür.

"Yavuza vezir olmak" bir darbı mesel oldu.
Onunla yüreğimiz dünyalar kadar boldu...

Akozan seni andı yüreği yana, yana,
Yâd ettikçe içerim ülkünü kana, kana...

ER SÖZÜ

Kuru cihangirlik davası değil,
Allah rızasıdır, Bizim Davamız...
Yavuz Sultan Selim Han

BİZİM DAVAMIZ

Gözümüz, gönlümüz sevdaya hazır,
Özümüz bu yolda uğraşa nazır,
Şu acuna düzen bizle gelecek,
Dünya ancak bizle bulacak huzur.

Kal'u Bela günü vermişiz andı,
Hakka diz çöküştür bizim davamız.
Gönlümüz güllerin narıyla yundu,
Rahmete akıştır, bizim davamız...

Oğuz Han'dan gelen, Türkmen boyluyuz.
İstiklale âşık, Göktürk soyluyuz.
Sulh zamanı engin, melek huyluyuz,
Karanfil takıştır, bizim davamız...

Analar koç yiğit er doğuranda,
Gönüller, Yunus'ça " Hu " çağıranda,
Türk- İslam cevheri öz yoğuranda,
Çeliğe nakıştır, bizim davamız...

Bozkırda büyüdük, yıldıramaz çöl.
Büyüğe saygıdır töremizde yol.
Kanımdan renk alan, bayrağımız al.
Göndere çekiştir bizim davamız

Bir harf öğretene köle olmaya,
İlim, Çin'de olsa bulup almaya,
Bin yanlışta tek doğruyu bulmaya,
Gönülden bakıştır bizim davamız...

Alp erence serden geçen erleriz.
Zalimleri yıldırırız, zorlarız.
Hak rızası için yanan korlarız.
Destanlar yakıştır bizim davamız...

Âlemler yaratan sevda aşkına,
Set çekeriz nursuz akan taşkına,
Yol açarız garip ile şaşkına,
Şimşekler çakıştır bizim davamız...

Uzakta yaşarız kötü amelden.
Vazgeçmeyiz kutlu, yüce emelden.
Şu köhnemiş çağı sarsıp temelden,
Surları yıkıştır bizim davamız...

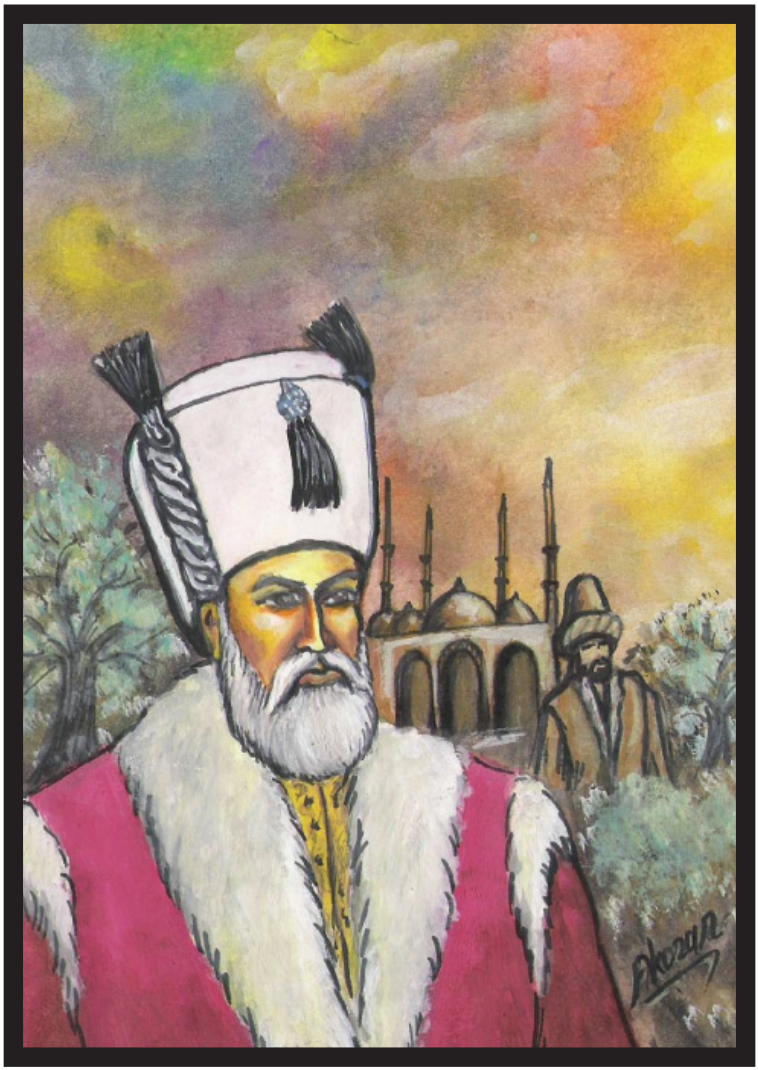
Varlığı bölüşüp yetimle, açla,
Kısas ile tekmil alınan öçle,
Dağları yerinden oynatan güçle,
Putları söküştür bizim davamız...

Kötü tüm yollara atsa da çengel,
Bismillah nuruyla yol olur engel,
Ya Allah!.. Diyerek çekinmeden gel.
Zannetme yokuştur bizim davamız...

Hak için yaşayıp, Hak için ölüp,
Allah'ın izniyle cennete talip,
Her iki cihanda olmak'çin galip,
Miraca çıkıştır bizim davamız...

Er olan zor günde kaçmaz serine.
İhlâs ile yunup iner derine,
Harabe yurtlara incir yerine,
Çiçekler dikiştir bizim davamız.

Ayıl be Akozan, kardeşim ayıl.
Sevda kozasıdır bizim davamız.
" Kuru cihangirlik davası değil,
Allah rızasıdır bizim davamız."

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN HAN

Süleyman'ın varlığı, şan katar şanımıza.
Muhteşem der Avrupa, Kanuni Hanımıza.

TÜRK'TÜ DÜNYANIN HANI
TÖRE BESLERKEN CANI

Görklü sultan Yavuz Han, şirpençeye yenilip,
Yaralı gönüllerde hürmet ile anılıp,

Allah'a yollanınca, oğlu Süleyman geldi,
Milletin dirliğini canından özge bildi.

Otuz eylülü idi binbeşyüzelli yılın.
Bizim Süleyman'ımız, muhteşemiydi elin.

Birinci yıl Belgrat, Rodos'ta ikinci yıl.
Mohaç'ta, Macarları yenince açıldı yol.

Devletinin sınırı büyüdü salkım saçak,
Nice mazlum millete, milletim açtı kucak.

Safavilerden Bağdat ve Basra'yı alarak,
Abdulkadir Geylani makamına gelerek,

Kerbela'da Ali ve Hüseyn'e sunmuş saygı.
Tebriz'de huzur için gönlünde duymuş kaygı.

Doğuda ve güneyde kanunları geçermiş,
İnsanlar helalinden kazanır, yer- içermiş.

Daha sonra İtalya içlerine uzanmış,
Otranto önlerinde bütün haçlı bunalmış.

Preveze suları Barbaros'a kırpmış göz,
Haçlı donanmasından kalmamış denizde iz.

Kızıl deniz seması al bayrakla süslenmiş,
Arabistan sahili sinemize yaslanmış.

Hindistan civarında kovalananlar haçmış,
Piri Reis adını duyan inine kaçmış.

Nice sefer, nice şan sığdırmış aciz ömre,
Tüm krallar uyarmış, sultandan gelen emre.

Bir emri kralları kurtarırmış zincirden,
Onda yürek çelikmiş, düşmanın ki incirden.

Yahudi milletini o kurtarmış zulümden,
Kötüye saldırırken pervasızmış ölümden.

Bir altın çağ yaşamış tebaası kaygısız,
Onun hükmü var iken, yokmuş ilme saygısız.

Nizam-ı Âlem tadı gönüllerde tutuşmuş,
Onun himayesinde nice âlim yetişmiş...

Ebussuud Efendi, Baki, Fuzuli, Sinan
Âlime, ilme karşı saygı sonsuzmuş inan.

Şeyhülislam Kemale, Piri üstat diyerek,
Sinan minarelerde gök kubbeye deyerek,

O görkemli zamana damgasını vurmuşlar.
Güzel ahlak adına gönlüme taht kurmuşlar.

Türkün İrem bağında süzüvermiş balımı,
Nice alp er hak için kucaklamış ölümü.

Çünkü huzur ve rahat diyetsiz alınmazmış,
Hayat tez geçer imiş ebedi kalınmazmış.

Sokullu Mehmet imiş, Kanuninin sağ kolu,
Bir görklü zaman imiş, bağı vurmazmış dolu.

Dünyaya sulh ve sükûn getirmekmiş tek gaye,
Allah rızası imiş düşlere giren paye...

En güçlü zamanında en onulmaz dert onda,
Gönlü rahat etmezmiş, zalim varsa bir yönde.

MUSTAFA BEY

Başında bir bela eser
Mustafa kan irin kusar
Osmanlının ülkesine
İşte o an kader küser

MUSTAFA'NIN KATLİ İÇİN

Gönül kitabını açtım,
Sevda iklimine geçtim,
Eceldi aşkın şerbeti
Sevda kıvamında içtim.

Şu dünyaya gelişimiz,
Nihayet bir nazik iştir.
Cana canan buluşumuz,
Belki erişilmez düştür.

Yavuz gibi dede bulsan,
Doğuştan şehzade olsan,
Kaderle küsülü kalsan,
Şu dört mevsim sana kıştır.

Kara baht ağarıp gülmez.
Kader gözyaşını silmez,
Süleyman Han kadir bilmez,
Zannettim yüreği taştır.

Şehzade Mustafa Han'ım
Entrikaya giden canım
Acısıyla dondu kanım
İstikbalde, o yan hoştur

Akozan'a çöktü hüzün.
Kıymeti kalmadı sözün
Nafile arıyor gözün.
Mustafa cennette kuştur...

SULTAN SELİM HAN (II)

Güzellik karşısında ölümüdür ölümün.
Engindedir yüreği, sultan sarı Selimin.

Muhteşem Süleyman Han habibine varınca.
Onulmaz acılarla gönülleri yarınca,..

Nice görklü zaferle açılan düşümüze,
Sevgili Sultan Selim, Han oldu başımıza.

Avusturya diz çöktü, af ve aman diledi,
Sekiz yıllık sulh için, el ve etek yaladı.

Bu arada Yemen'de Mutahhar adlı asi,
Aden ile San'a da kanıyla sildi pası.

Sinan Paşa gelince ucuz canı alçaldı.
Kurdoğlu, Hızır Reis eliyle pay ölçüldü.

O zamanlar korsanlar Kıbrıs'ta birikmişti,
Lala Mustafa için serdarlık görükmüştü.

Binbeşyüzyetmişbirde çözülünce halatlar,
Magosa gönderinde kükredi Canbolatlar.

Ruslara dizgin vurup, taht alan Devlet Giray,
Moskova meydanında göndere çekti bir yay.

Yüzelli bin Rus esir alındı bir seferde,
Allah rızasına can adaktı her neferde.

Kılıç Ali Paşayı Tunus'a ettik memur,
Koca Sinan Paşayla o ülke oldu mamur.

Binbeşyüzyetmişdörtte Ağustosun sonunda,
Selim Han, Allah'ına can sundu öz canında.

Sokullu Mehmet yine baş veziri azamdı.
Sekiz yıl hüküm süren, Selim Han muntazamdı.

SULTAN MURAT HAN (III.)

Osmanlının ülkesi onunla pek geniştir.
Murat Han'dan sonrası, sancılara iniştir.

ARZ-I HAL
VE DİLEKÇE

Padişahım dinle bir yol!
Herkeslere ihsanın bol...

Hak sana vermiş zenginlik,
İlim, töre ve enginlik...

Himmet ayrı iş ayrıdır.
Nankör her zaman gayrıdır.

Yüz verirsen astar ister.
Mertliğini, mertle göster.

Asaletten bozuk olan,
Salya sümük dize gelen,

Kötü zannetme ıraktır.
Gözyaşı sahte firaktır.

Şaklabandır takla atar,
Üste çıkar, alta yatar.

Çevrene bak derme çatma,
Adam alıp gamla yatma.

Mevki makama sarılır,
Arsız yüzsüz pek kurulur.

Rütbeyi geçirse ele,
Kazmayı savurur güle.

Kimse anlatamaz meram,
O makamlar, ona haram.

Doğru söz acıda olsa,
Gönlüne pek zorda gelse,

Tespitini yap eğrinin,
Kıymetini ver doğrunun.

Aslı bozuk düzen tutmaz,
Uğrulanır gece yatmaz.

Her şeyi mubah sayarak,
Adınla halkı soyarak,

Eyler senide oyuncak,
İş işten geçer ayıncak.

Hem yağ olur, hem de yayık,
Altta sakal, üstte bıyık,

Tüküremez katlanırsın.
Ham söz ile atlanırsın.

Buyruğun düşer ayağa,
Başvuramazsın dayağa.

Araya girer çaşıtlar,
Hep vardırlar, bin çeşitler.

Biraz yufka bulsa gönü,
En yakının tutar seni.

Lakin asil başka olur.
Her taş gediğini bulur.

Seni sayar, Hakka tapar.
Ödevini şevkle yapar.

Maksadı işmarla anlar.
Hata yapmanı o önler.

Çünkü o, asil soyludur,
Törelidir, mert huyludur.

OZAN DERKİ

Padişahım bir yol dinle,
Anlaman yetmez doğruyu.
İşimiz yok kibir kinle,
Düzeltmelisin eğriyi.

İşini yapar şevk ile
Gerekirse çeker çile.

Samimidir her işinde,
Lakayt olmaz iş başında.

Bil ki, sana yağ çekemez.
Yanlış işlere bakamaz.

Böyle bir divanın olsa,
Sözler mana, mantık bulsa.

Devlet işi düzelmez mi?
Küfrün başı ezilmez mi?

Şimdi kolla dört yanını.
Düşmeden bak, gör önünü.

Şarlatanları ayırsan,
İlim ehlini kayırsan.

Bulmaz mı şu ülke sükûn,
Geceler olmaz mı tekin.?

Ordular muzaffer olur.
Zorlu kaleleri alır.

Velhasıl devlet düzeni,
Ezmektir hakkı ezeni.

Göz çıkarma yapıp kaşı,
Ehline ısmarla işi...

Aslını, neslini kolla.
Denemeye bin kez yolla.

Dili, dini, sözü mertse,
Asaletli özü kurtsa...

Göremezsin yattığını,
Zorda kaşın çattığını.

Kulluk olur çerilerde,
Gam duymazsın gerilerde.

Gönlün zafer ile doyar.
Millet senle gurur duyar.

Nice yarayı sararsın,
Rahat, huzura erersin.

Padişahım bir yol dinle,
İşimiz yok, kibir kinle.

Anlaman yetmez doğruyu.
Düzeltmelisin eğriyi.

Lazımdır mutluluk için.
Adalet, kutluluk için.

Son sözüm çevreni pakla.
Mazlumun gönlünü akla.

Zannetme ki; yanılırsın.
Hayır ile anılırsın.

Huzuruna almasan da,
Akozan'ı bilmesen de.

"Ya devlet gelmeli başa,
Ya da, aç kuzgunlar leşe..."

SULTAN MEHMET HAN (III)

O, öyle bir sultan ki; halim selim ve cesur.
Üçüncü Mehmet Han'da barınamazdı kusur.

YOLDA

Sultan Mehmet Han'ıma,
Diyorum ki, söz ile...
Sevgi durdu canıma.
Namelerde saz ile.

Sevda için düşüp yola.
Dağı, taşı kazıtayım.
Minnet eylemeden kula,
Aklı, fikri tozutayım.

Hakkın huzurunda duran,
Secde edip gönül vuran,
Sazın tellerini kıran,
Bir onulmaz sızıdayım.

Bülbüller gelirken dile,
Haz duyarız, çekip çile.
Akozan bağbandır güle.
"Oku " denen yazıdayım.

SULTAN AHMET HAN (I)

Allah aşkından başka varlığım yoktur, inan.
Diyen, Ahmet Sultanı sende hayırlarla an.

ÖZLENEN

Yolundan biraz eyleyin,
Malum olsun hallerimiz.
O ulu Han'a söyleyin,
Kem söylemez dillerimiz.

Secdeye kapanan cümle gönüller,
Vuslata uzanan yollara düşsün.
Türkün destanını yazarken eller,
Allah'ı zikreden dillere düşsün.

Ulu çınar, gök kayına erişip,
Cümle var olanlar, varla barışıp,
Canlar canan için canla barışıp,
Gülistanda gonca güllere düşsün.

Merak ve haz ile dalsak maziye,
Tarih eşlik etse bizle geziye,
Kim kudurup gem'i, alsa azıya,
Haddini bildiren ellere düşsün.

Allah'ın emriyle var olan canlar,
Yedi kat gökyüzü, melekler, cinler.
Sözüne sadıklar maksadı anlar,
Sırra vukuf olan hallere düşsün.

Havva'dan doğanlar uysun Âdem'e,
Güzel ahlak yakışırken adama,
Akozan'ım ortak olsun gadama,
Aşkın mektubunda pullara düşsün.

SULTAN MUSTAFA HAN (I)

Saltanat ve şatafat sevmezdi Mustafa Han.
Evliyadan erenden yüz çevirmedi bir an.

NİÇİN

Şu dünyaya gelişimiz,
Düşündün mü, acep niçin?
Sevda için ölüşümüz,
Allah'ın rızası için...

Gönülde özlenen zafer,
Kaderin kazası için.
Serden geçer nice nefer
Allah'ın rızası için.

Hürriyete âşıklığım,
Öz yaramı deşikliğim,
Sevdalara düşüklüğüm,
Türkistan bozası için.

Ariflerin imanında,
Şehitlerin al kanında,
Alp erenlerin şanında,
Destanlar yazası için.

Bunca aklı, fikri yoran,
Kızılelma denen Turan.
Rehberimiz nur'u Kur'an.
Ülkümün kozası için.

Akozan'a düşen cemre,
Baş eğmektir yüce emre.
Başımızda Yunus Emre,
Benliğim ezesi için...

SULTAN GENÇ OSMAN HAN

Nizam-ı Âlem için adaktı özge canı.
Dünya zor görür daha, Genç Osman gibi Han'ı.

OĞUL

Canımız cihanda olurken zayi,
Kanım alevlendi, Genç Osman deyi.

Yol vermeden o yüce dost,
Geline bilemez, Oğul...
Şu dünyaya serilip post,
Kalına bilemez, Oğul...

Göz önünde olsa bile,
Uzanınca gelse ele,
Çekilmeden narı çile,
Alına bilemez, Oğul...

Işıtmadan hak nurları,
Gizler benliğin surları,
Yüce Tanrının sırları,
Biline bilemez, Oğul...

Ceylanların dağına da,
Muhabbetin çağına da,
Destursuz, dost bağına da,
Girile bilemez, Oğul...

Canlar maksada ermeden,
Ömür kozayı örmeden,
Sevgili izin vermeden,
Ölüne bilemez, Oğul...

Akozan mey içmeyince,
Gönül gözün açmayınca,
İyi kötü seçmeyince,
Gülüne bilemez, Oğul...

SULTAN MURAT HAN (IV)

Şecaat denince akla, Sultan Murat Han gelir.
Vatana ve millete; dirlik, düzen, şan gelir...

OSMAN AĞAM

4. Murat Han, gönül gözüyle,
Ağabey, Osman'ı anar özüyle.
Bu acıyla kavrulurken yüreği,
Ozan dile gelir; sazı, sözüyle...

Bir ben varım, bir tek ben.
Bu sevdanın peşinde...
Ah birde sen olsaydın,
Şöyle yanı başımda...

Boyun büküp kalmazdım.
Gonca iken solmazdım.
Yarlığını bilseydim,
Yıkılmazdım, yılmazdım.

Güzele yakışan naz,
Kabuğu çatlatan öz,
Bağrıma köz düştü, köz,
Henüz körpe yaşımda...

Böyle garip olmazdım.
Kahır ile dolmazdım.
Sevdamızı bulsaydım
Yıkılmazdım, yılmazdım.

Ülkümün ateşinde.
Kalbimin atışında,
Osmanlının başında,
Seni görsem düşümde...

Dert satıp, dert almazdım.
Sözlerimi çelmezdim.
Senin ile olsaydım,
Yıkılmazdım, yılmazdım.

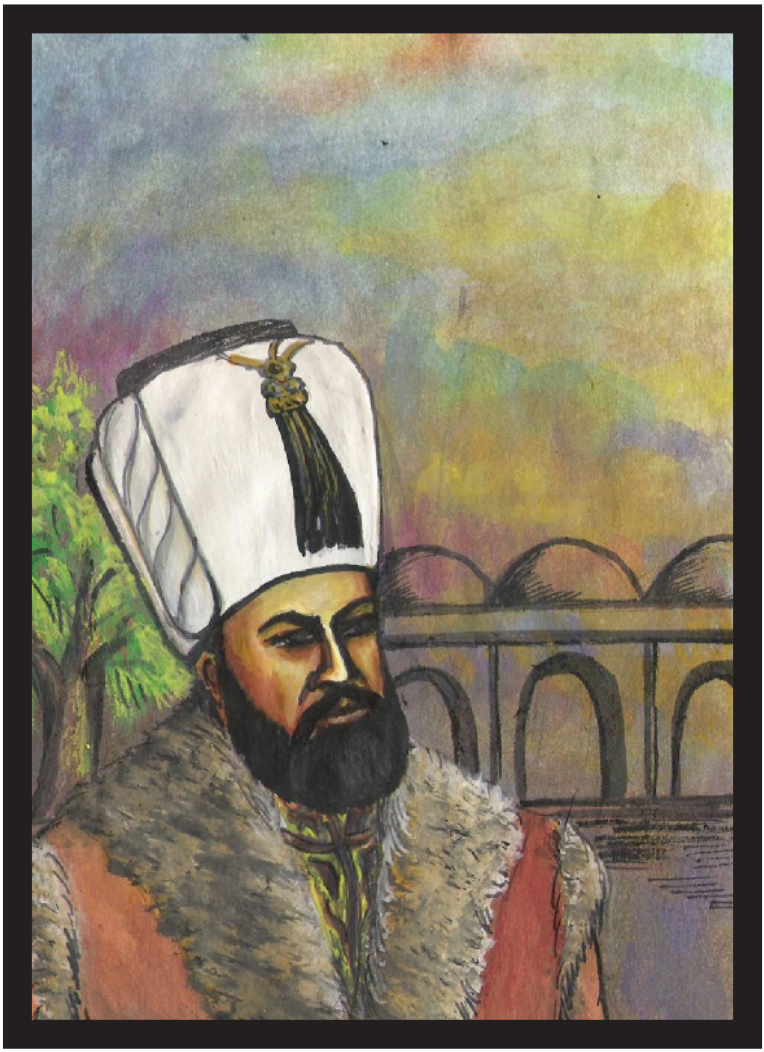
Akozan, Osman'ı an.
Murat gibi derde yan.
Yerde kalmasın o kan,
Geda gitsin başımda.

Dertle seni bulmazdım,
Tek başıma kalmazdım,
Seninle şan alsaydım.
Yıkılmazdım, yılmazdım.

DESTANLAŞAN HAN

Yılmadı Sultan Murat, yılmadı yıkılmadı.
On bir yıl mahzun gezdi sefere çıkılmadı.
Sonunda çıktı kından sıyrılan kılıç gibi,
Destanlaştı erlikte, meydandan çekilmedi.

SULTAN İBRAHİM HAN (I.)

Adaletle hükmeden İbrahim Han veliydi,
Vatan, Millet derdiyle divaneydi, deliydi.

DİLEK

Ozan, Ozanca ünler.
Gönüller muştu dinler.
Millet usandı candan,
Han olan derdi anlar.

Ey ulu Hünkârım, devletli Han'ım
Gaza meydanına yetirin bizi.
Vatan, millet için fedadır canım
Akından akına götürün bizi.

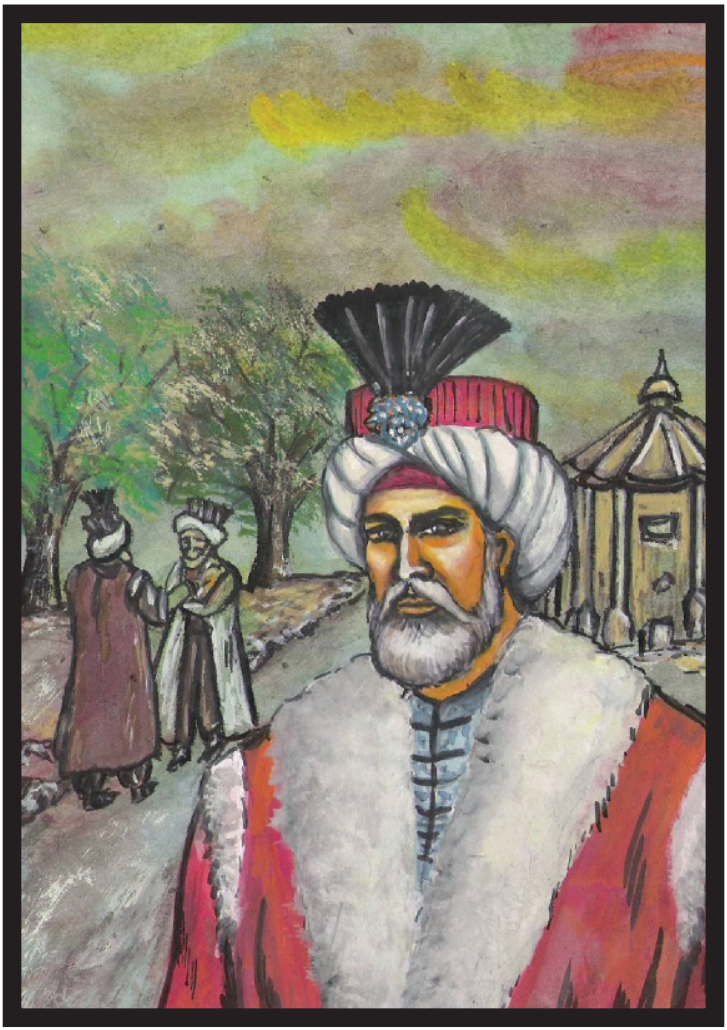
Yürek olgunlaşıp derde dayana,
Bu sözümüz davet olsun duyana.
Yetti gayrı asil kanım uyana
Serhat boylarında yatırın bizi.

Alperen elinde gönlümüz taşsın.
Gaza meydanında kanımız coşsun
Yara bere alan bedenler pişsin
Kâfirin bağrına batırın bizi.

Şu virane ömrün gayesi vardır.
Zalime baş eğmek yiğide ardır.
Küfrü yeryüzünden silmek karardır.
Geriye dönersek bitirin bizi.

Canı ülkümüzden özge bilirsek...
Hak etmeden tek gün öşür alırsak...
Hakkın hizmetinden geri kalırsak,
Âlemde nizama getirin bizi.

Akozan yollarda nazikleşirse.
Mal, mülk, rütbe için ezikleşirse,
Allah rızasından uzaklaşırsa,
Musalla taşına yatırın bizi.

SULTAN MEHMET HAN (IV.)

O görklü hakanıma yakıştı Alplik, erlik.
Avcı Mehmet Sultanla yeniden geldi dirlik.

ACİZ KALDIM

Ben sizle, bir çağda yaşamıyorum.
Güzellik peşinde koşamıyorum.
Bugün mazideyim, bir gün atide,
Neşterle yaramı deşemiyorum.

Başım döner gönül enginlerine,
Bin çelme atsalar düşemiyorum.
Göz koydum cehennem yangınlarına,
Aşkın ateşinde pişemiyorum.

Gülşenlerde değil balçıkta mıyız?
Boğaza takılan kılçık tamıyız,
Gölgede, duldada, alçakta mıyız?
Hayrete düşmüyor, şaşamıyorum.

Şan, şöhret, para, pul derdimiz yokta,
Milletin her derdi sinemde okta,
Gönül dertlerimin dermanı çokta,
Ergenekonlardan taşamıyorum

Maziyi anarken derdi azanım,
Bahçeleri viran gülü hazanım.
Ne deli, ne veli, bir Ak ozanım.
Benliği gururu aşamıyorum.

SULTAN SÜLEYMAN HAN (II.)

İç ve dış çalkantılar, O Han'ı sindirmedi.
Süleyman'ın gönlünü sultanlık kandırmadı.

GÜNLÜMÜZ DİLE GELİR

Süleyman ulu Hakan,
Gönlüne sevda akan...

Sevgi yürekte açar.
Mecnunlar çöle gelir.
Gönül sevdaya uçar,
Bülbüller dile gelir.

Sel olmuşuz doğudan,
Güllere öz dağıtan...
Dost tutmayız yağıdan
Kâfirden hile gelir.

Güzelliğe kızanlar,
Birliğimi bozanlar,
Doğru yoldan azanlar,
Zannetmem yola gelir.

Atamın mezarında,
Tarihin nazarında,
Tanrının huzurunda,
Boynumuz kıla gelir.

Kutlu düşlerimizle,
Çelik döşlerimizle,
Şu dik başlarımızla,
Bayrağım ala gelir.

Dile gelir Akozan.
Mertliğe destan yazan,
Okunur kutlu ezan,
Gönlümüz bile gelir.

SULTAN AHMET HAN (II.)

Nizam-ı Âlem için çekilir zahmetimiz.
Ecdadının izinde, ikinci Ahmet'imiz.

GÜNÜLLÜ

Gönlümüzde açmış yara,
Gönüllü dalmışız nar'a

Palazlanan yüreğim vurulur gözlerinde.
Tozpembe hayallerin bentlerinden taşarım.
Gönlümün haz dalgası çırpınır nazlarında
Kar beyaz bulutlardan deli dolu düşerim.

Sevdanın serhaddinde, serden geçen neferim,
Kal-u Beladan beri, duraksızdır seferim.
Aşkın ile doğrulur, sevdan ile coşarım,
Maşukuna sunulan şiir gibi saf erim.

Kaybolmasın dermanı yürekteki kederin.
Hederi olsam da hoş, gönüllüyüm kaderin.
Onulmaz acılarda seve, seve pişerim,
Aşığa adanmazsan nedir ey can ederin?

Katılaşan yürekler soldurursa gülümü,
Buruk bir yıldız olup, selamlarım ölümü.
Ölümleri, ölümün vuslatında boşarım.
Ölümsüz sevgilere uzatırken elimi...

Vuslata varsa canlar gülşende süzülürüm.
Akozan'a gönüllü fedai yazılırım.
Sevdam uçar elimden, yüreğime şaşarım,
Nazlı gök kuşağında aşk olur sezilirim...

SULTAN MUSTAFA HAN (II.)

Zevki- sefa ve rahat haramdır canımıza,
Hâyır, duada bulun, Mustafa Hanımıza.

HEY BE YİĞİT

Bir gül açar canımızda,
En sevdalı yanımızda...
Bizi mihnete saldılar,
En görkemli günümüzde...

Mehter gönüllerde coşar.
Akın düğün olur merde.
Koç yiğit serhadde koşar,
Canlar kurban civanmerde.
Meydan dar gelir namerde.
Hey be yiğit, hey be yiğit
Duadasın türküdesin,
Gönlündeki gamı dağıt,
Bir mübarek ülkedesin.

Şehittir harpte ölenler,
Korksun birliği bölenler.
Bak geliyor, Alp Erenler
Sorar hain düşman nerde,
Meydan dar gelir namerde.
Hey be yiğit, hey be yiğit...
Duadasın türküdesin,
Burada söylenmez ağıt.
Töredesin, ilkedesin.

Yol verme hain taşkına,
Meyletme cahil şaşkına.
Akozan duy, Hak aşkına.
Pusat derman olur derde,
Meydan dar gelir namerde.
Hey be yiğit, hey be yiğit,
Duadasın türküdesin.
Dedem Korkut vermiş öğüt,
Bir görkemli ülküdesin.

SULTAN AHMET HAN (III.)

Ecdadın hatırası ne söyler bizlere gör.
Sultan üçüncü Ahmet, saygıyla anılan er.
Lale devri yaşanırken,
Doru atlar eşinirken.

BİR ZAMANLAR

Çoluk, çocuk, genç, ihtiyar,
Gülşende olduk bahtiyar.
Allah'ım sen himmet eyle,
Sultana olsun tahtı yar.

Kılıçlar kınını görmeden bir gün,
Akından akına koşuyorduk biz.
Serhat boylarında günde beş öğün,
Allah, Allah diye coşuyorduk biz,
Hakkın rızasına koşuyorduk biz...

Bozkırlarda sırdaş olduk kurtlara,
Merhem olup, çare bulup dertlere,
Tebliğ için gittiğimiz yurtlara,
Dirlik ve düzeni taşıyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz.

Huzur bulsun diye, yoksulun acın,
Orta Asyalardan gelen her göçün,
Kutlu ocaklarda yanması için
Türklüğün külünü eşiyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

İlimi, sanatı kovup haylayan,
Soysuz hayallerle gönül eyleyen,
Sevda ikliminde zulüm eyleyen,
Zalimin böğrünü deşiyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Bizdik ufuklarda şafakla yanan.
Hizmet ehli olup, benlikten yunan...
Nice dertle bizi sindirdim sanan,
Feleğin kahrına şaşıyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

İşi yoktu bizle kalp erenlerin.
Eşiğine vardık gül derenlerin.
Bize himmet eden Alp Erenlerin,
Kutlu ocağında pişiyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Üç kıta üstünde vardır mührümüz.
Zalimleri yere çalar kahrımız.
Çaşıtlara kapalıdır şehrimiz.
Uyuz olanları kaşıyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Bozkırdan kükredik ormana, çöle.
Kuytuya saklandı aslanlar bile.
Vahşi iklimlerde, Bozkurtlar ile
Sürek avlarında kışı yorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Mehteran vuranda fetih erleri,
Titreterek yürür iken yerleri,
Önünde baş eğdi Bizans surları.
Nice zorlu çağdan aşıyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Vatanın aşkını kalpte duyarak,
Onu karşılıksız sevip, sayarak
Ya istiklal, ya da ölüm diyerek
Başbuğun peşine düşüyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Allah lafzı çarpan er döşlerinde,
Gözümüz yoktu ki, Yuğ aşlarında,
Karlı gecelerde dağ başlarında,
Tipide, ayazda üşüyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

Akozan gezerken serhat boyunda.
Zannederler eğlencede, oyunda.
O, Müslüman Türkün kutlu toyunda.
Savaşlarda şehit düşüyorduk biz,
Allah rızasına koşuyorduk biz...

SULTAN MAHMUT HAN (I.)

Bir hazan mevsiminde, taze bahar getirdi.
Sultan Mahmut ömrünü, hak peşinde yitirdi.

DAR ZAMANDA

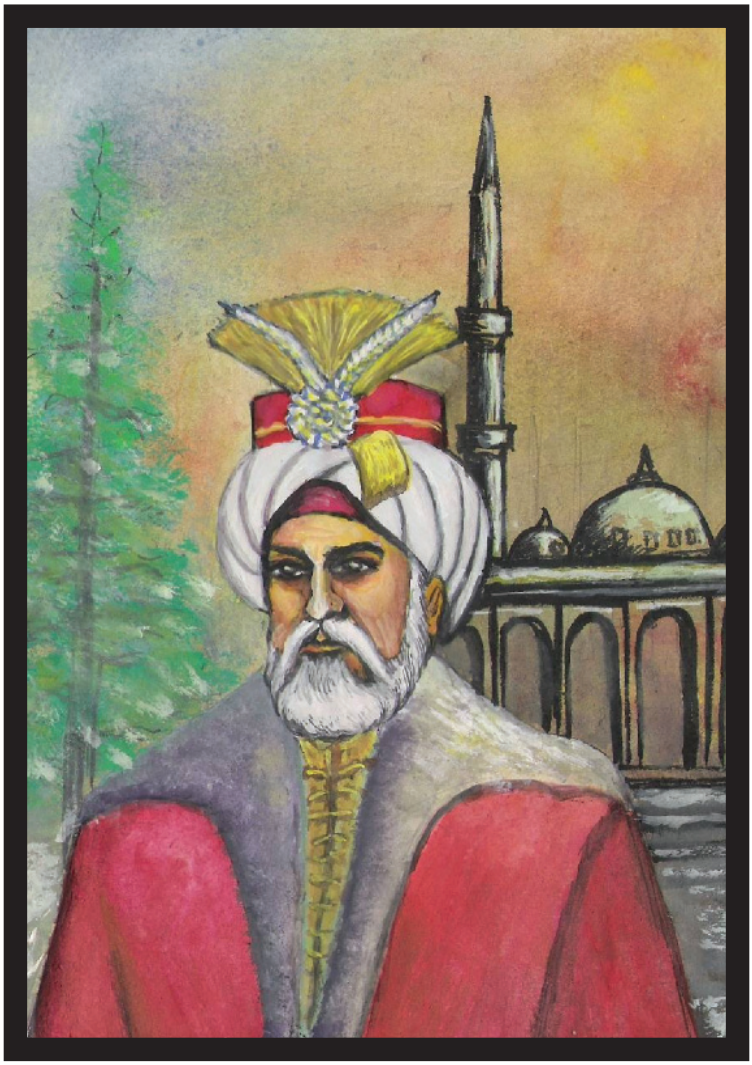
Buruk bir yıldız kaydı selamladı ölümü.
Ölüme şiir yazdım tutamadım dilimi.

Sevdanın gönderinde, Turkuaz bir rindim ben.
Ahu feryat etmeye ne zaman nede yer var.
Benlik denen nesneyi enginlere gömdüm ben,
Benlik bende eridi, ben ateş, bende har var...

Ruhsatsıza, açılmaz sevdanın ince zarı.
Muhannete dalınca seçemiyor göz nuru.
Huzurda edep ile dile gelse söz eri,
Sanırsın peteğinde bal süzülen bir göl var.

Gülistana varalım, gönül gözü açılsın.
Âlemde ehli kâmil, ehli vekil seçilsin.
Sermest bir can olalım, aşk tadında içilsin,
Gaybın eşik taşında gönlümüzdeki sır var...

Temaşa eylediğim kâinatın özünde,
Gönülleri yıkayıp ab-ı zemzem gözünde.
Akozan mest olurken, Nizam-ı Hak düzünde,
Vardığı her menzilde, bilir ki; Gökçe yar var...

SULTAN OSMAN HAN (III.)

Osman Hanın düşmanı, rüşvet, yalan ve talan.
Adalet ve erdemdir bizlere miras kalan...

HORYAT

Dilime hoyratın düştü.
Sevdamız çağları aştı.
Bir yaralı maral gibi,
Göz pınarlarımı deşti...

Ne şiirsin ne desen,
Sevdanın özünde sen...

Gönlümü serinleten,
Pınarın gözündesen.

Arılar sana konar,
Çiçeğin özündesen.

Ahu feryat eyleyen
Bülbülün sözündesen.

Hasret ile inleyen,
Aşığın sazında sen...

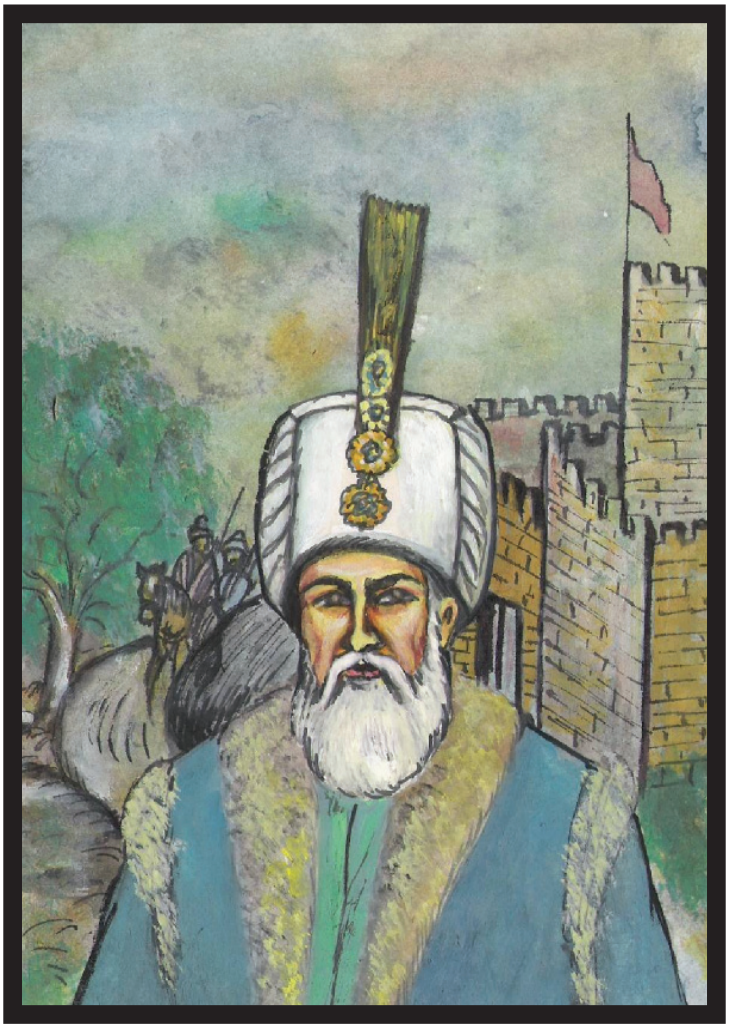
Yüreğimi kanatan,
Kızların nazında sen

Leyla'mısın, Şirin mi?
Hasretin düzünde sen...

Mecnunla sırdaş mısın?
Çöllerin yazında sen...

Bunca yıl usanmadın,
Sevdanın izinde sen...

Akozan'ım vah sana,
Ateşin közündesen...

SULTAN MUSTAFA HAN (III.)

Adalet namelerle iç- dış düzeni kurmuş,
Sultan Mustafa Hanı, milletin derdi yormuş.

DOST ARIYORUM

Dost sözü geçende olurum sayrı,
Ey dost, neredeysen çık ta gel gayrı.

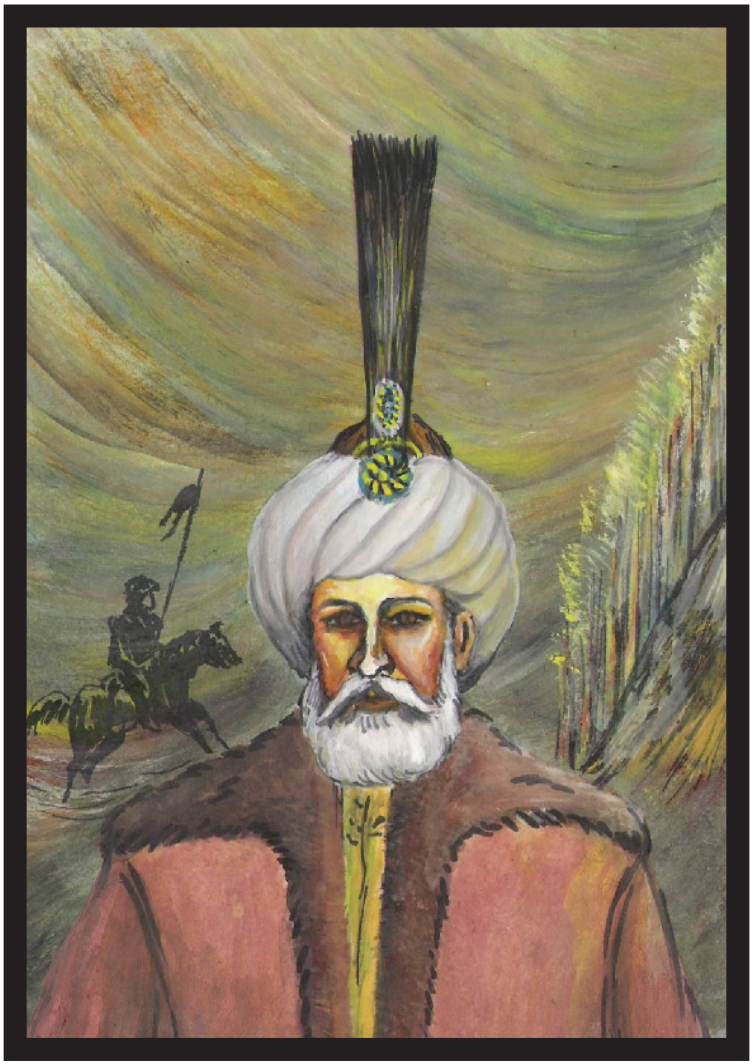
Yıllardır dönerim meydan yerinde.
Zannetme yumuşak post arıyorum.
İnşallah bulurum günün birinde.
Halden anlayacak dost arıyorum...

Gönül gazel oldu azgın dertlerle,
Dağ başında sohbet ettim kurtlarla,
Ömrümüz çürüdü, sürgün tartlarla,
Halim arz etmeye üst arıyorum...

Cananıma sundum, canım kalmadı.
Güzeller solsa da aşkım ölmedi,
Olmadı be dostlar yine olmadı.
Zannettiler köle ast arıyorum...

Gönlümü indirip yere serdikçe,
Âlimi, fazılı, fenni sordukça,
Akozan ömrünü aşkla yordukça,
Yine zannettiler kast arıyorum...

Bu beden bu candan düşmeden ayrı
Ey dost, neredeysen çık ta gel gayrı.

SULTAN ABDÜLHAMİT HAN (I.)

Güç ile acizliğin tortusunu, O süzdü.
Pek çok isyan ve savaş Abdülhamit'i üzdü.

YAZIK

İş, işten geçiyor yazık,
İşler ince, işler nazik.

Narin sevgilerle büyüttüğümüz,
Sevdasız güllerin yüreği ezik...
İlimle, Töreyle eğittiğimiz,
Civanmert yiğitler canından bezik.

Vuslata çıkmayan izlere yazık...
Biçare dövülen dizlere yazık...

Hoyrat el incitti gönül barkını.
Sarhoş meze etti, içli şarkını.
Beyhude çevirdik ömür çarkını,
İlk yol ayrımında tükendi azık.

Yandığım ateşe, közlere yazık,
Gamzelerde solan nazlara yazık...

Güzellere can baş adamıyoruz.
Dostlar çağırsa da gidemiyoruz.
Çoban olsak koyun güdemiyoruz.
Sözünde durmayan özlere yazık...

Ufkumuz yaralı, gönlümüz bezik,
Namertliği gören gözlere yazık...

Akozan'ın gönlü enginde gezer.
Aşkın katranını haddede süzer.
Kargalar baykuşlar bülbülü üzer,
Diller mi değişti, mevsim mi bozuk?

Sizlere, bizlere, özlere yazık,
Bölüşülemeyen kozlara yazık...

SULTAN SELİM HAN (III.)

Sultan Selim gücünü zalimlere yetirmiş.
Osmanlı ülkesine yeni bir güç getirmiş.

BİR GARİP MAPUSTAYIM.

Bir hengâme içinde,
Uğraşın en gücünde,
Sevdamı pusat kesti,
İhanetin öcünde...

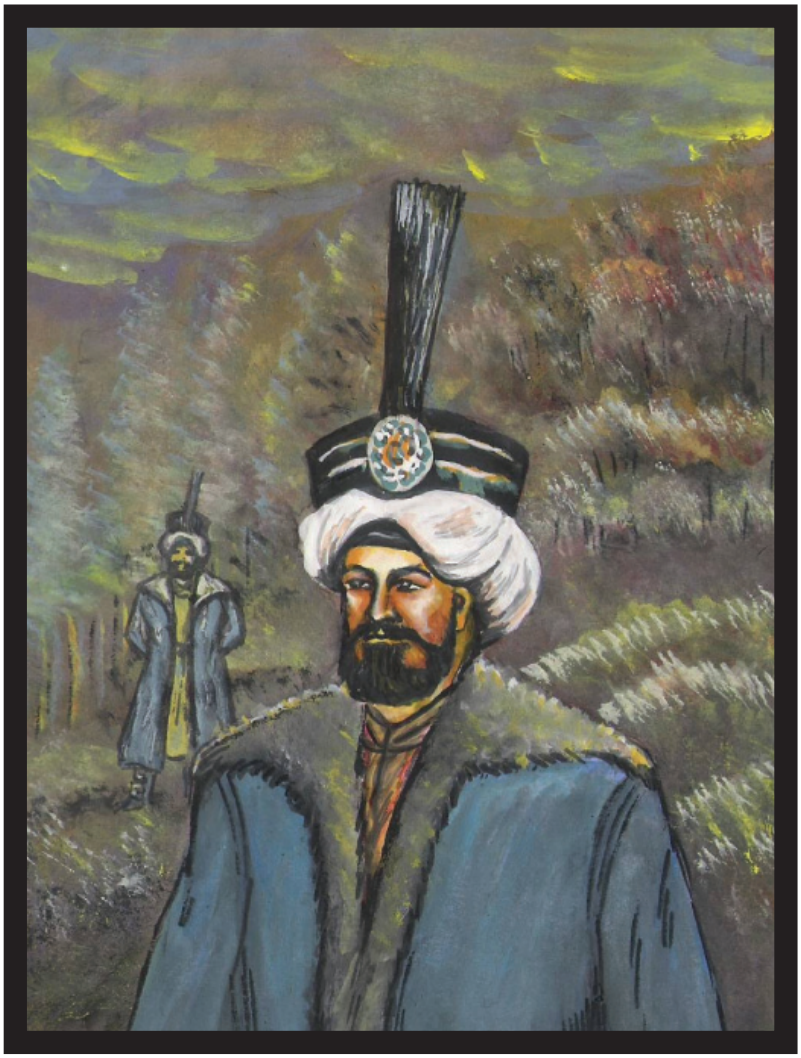
Bir garip mahpustayım, sancılıyım, hastayım.
Hayalini kurduğum menzilde yorulmuşum.
Güneş ışığı vurmaz, karanlıkta sisteyim,
Bahçemizdeki elin, elinde kırılmışım.

Kâbuslu bir gecenin çıngıraklı sesleri,
Yılan, çıyan, akrebin baş kaldırmış asları,
Karanlıkta basılmış insanlığın hasları.
Asil duldaya sinmiş, küsmüşüm, darılmışım.

Beslediğim kargalar gözümü yırtar yazık,
Yolcu menzile ermez, tezden tükenir azık,
Padişahım bir el ver, aklımız oldu tozuk.
Susuz, kurak toprağım, çatlamış yarılmışım.

Şu ithal adamlardan sığınıyorum "ar" a
O soysuz dönmelerin, içi dışı kapkara.
Padişahım onları affetme göre, göre.
Bil ki, millet olarak çarmıha gerilmişim.

Özlerin kıymetini, anlayarak bilmeye,
İlimin her gizini, çöze çöze bulmaya,
Yanlışı yeryüzünden ilelebet silmeye,
Akozan'ca doğrulup, ok gibi gerilmişim...

SULTAN MUSTAFA HAN (IV.)

Payitahtta o ara kasırgalar esmişti.
Sultan Mustafa Hana kaderi tez küsmüştü.

KAYIP VE AYIP

Aklımız kayıp be ağam, fikrimiz kayıp.
Soylu sevdamızı gamsız eyledik seyip...
Şanlı ecdadımız bizden sadakat ister.
Yüreği gevşeyen ruhsuz erlere ayıp...

Nefsine köle olmuş prangasız güllerin,
İnsanlık duyguları sır olmuş, özü kayıp.
Bir, bir söner ışıkları pörsümüş gönüllerin.
Şu kitli kapıların gerisinde ne ayıp...

Yürekler pıhtılaşmış, öz kalmamış kanında.
Varlığa köle olmuş, var edenin yanında.
Kul önünde diz vurmuş eli bağlı eğninde,
Kazançtayım sanıyor, başını öne eğip.

İnzivada sır olmuş, hak dostu nice ehil.
Türediler meydanda yekûnu külli cahil.
İfritin kucağında sevinir Ebu Cehil.
Cömert ellerim bağlı, tagutun kolu seyip.

Hırçın düşen bir damla nice bendi yıkıyor.
Lut kavminin tufanı can evimi yakıyor,
Baş kaldıracak başlar, susmuş bön, bön bakıyor.
Dünyasını, dinini seller önüne koyup...

Akozan sarmak için kangren olan yaranı,
İlim, irfan, aşk ile hıfzederek Kuran'ı
Aşarak nice dağı, hem İran'ı, Turan'ı,
Nasılda koşup gelmez senden bir çağrı duyup...

SULTAN MAHMUT HAN (II.)

Sultan Mahmut emriyle cümle nadan ezildi.
Bozulan devlet işi baştanbaşa düzeldi...

TÜRKÜ TADINDA ÖLÜM

Varsın dostlar kızsın bize.
Baş koymuşuz sevdamıza.
İpe götürse boynumu,
Ferman edip yaza, yaza,
Türkü edip dize, dize, vay...

Sevda için olur sorgum.
Cendere sıkar beynimi.
Güzeller elinde yargım.
İpe götürür boynumu.

Kara gözün niyazına,
Eyvallah ettik nazına.
Kurbanım yârin özüne,
İpe götürür boynumu.

Vatan için sebil canlar.
Bayrağa renk olan kanlar.
Bizden olan, bizi anlar.
İpe götürür boynumu.

Akozan can, canda yanar.
Canan bizi, canda sınar,
Can sunanda, canlar anar.
İpe götürür boynumu...

SULTAN ABDÜLMECİT HAN

Abdülmecit yaşadı en karanlık zamanı,
Oyunu geç anladı, duyulmadı âmânı...

UYAN

Her taş oturmazsa yerli yerine,
Bulaşırız cahillerin kirine.
Nadan perde gerer yıldıza, aya,
Ülküler vurulur, çıkmaz yarına...

Gururlanma Padişahım,
Bir sınanma yerindeyiz.
Mağrur olma be kardeşim,
Sanma ki, çok derindeyiz,
Bir sınanma yerindeyiz.

Bir kul kanatlanıp uçsa,
İkbal ona kucak açsa,
Ömür gölgede de geçse,
Zannetme ki, serindeyiz,
Bir sınanma yerindeyiz.

Başlar yaran her bir taşın,
Taşları yakan ateşin,
Dertle inleyen her döşün,
Bizi yakan harındayız,
Bir sınanma yerindeyiz.

Nihayetinde bir kuluz,
Üç günde pörsüyen çuluz,
Altın değil, geçmez puluz,
Şu cihanın kirindeyiz,
Bir sınanma yerindeyiz.

Akozan doğ, yaşa ve öl.
Biraz ağla, birazcık gül.
Lakin bize temizlen gel.
Diyen, Hakkın nurundayız,
Bir sınanma yerindeyiz...

SULTAN ABDÜLAZİZ HAN

Sultan Abdülaziz Han zor zamanda gelmişti.
Gamla zebun yüreği zannetmeyin gülmüştü.

YOLCU

Varsın bizi yaşanan oyunlarda sansınlar.
Hakkın kölesiyiz biz, bey diye mi ansınlar.

Yüreğim, Hak nuruyla sarmalı bu cihanı,
Ateşin harı geçmiş, ocakların közüyüm.
Bilince sermest oldum senci leyin nihanı,
Susamış çatlamışım, sevdaların özüyüm.

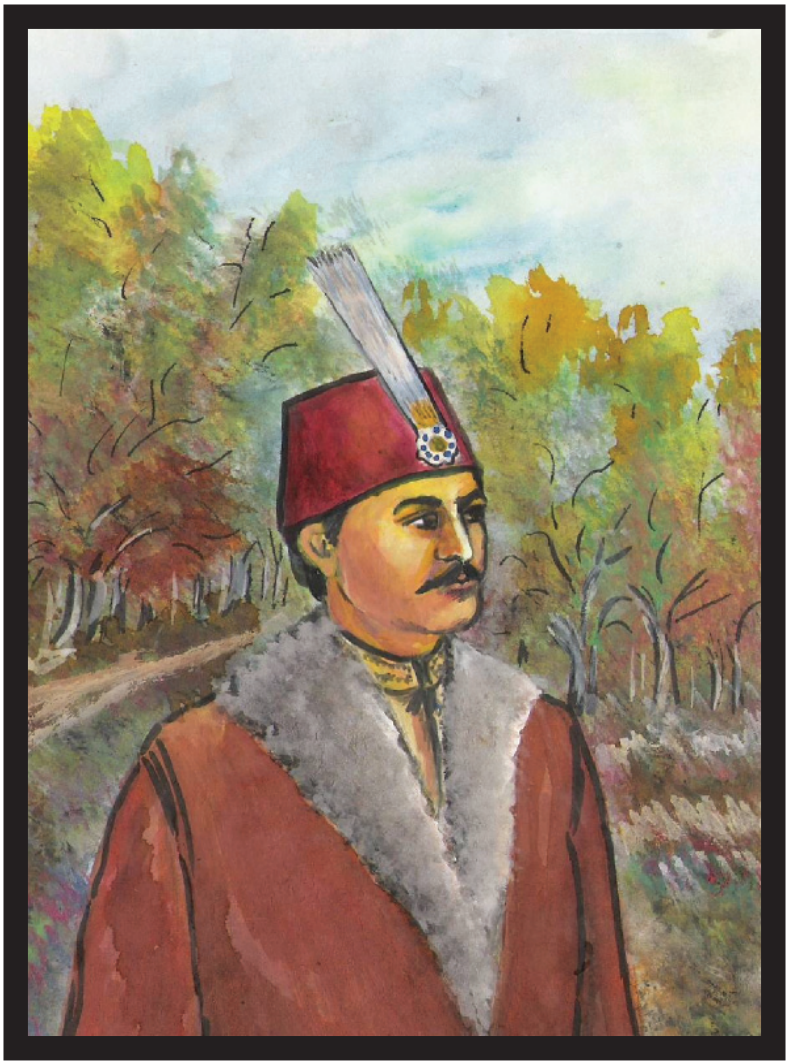
Haktan gelen her cefa başıma taçtır narin,
Uğruna ölünmez mi, gönle hükmeden yârin.
Azarlayıp ünleme, ayağının tozuyum,
Sitemin sükût etsin, kulağı vardır yerin.

Varsın bizi oyunda eğlencede sansınlar.
Hakkın kölesiyiz biz, bey diye mi ansınlar.
Ukba peşinde koşan sanma çulsuz tazıyım,
Benliğimiz benlerde yana, yana yunsunlar.

Gönlüme güller çatıp, aşkla savaşmaktayım.
Hasrete acı sunan dertle sevişmekteyim.
Uyanıkken çağlayan, gafletimde kuzuyum.
Sevda ile çıldırıp, közle dövüşmekteyim.

Ey " Ol " deyip olduran, " Bil " deyip de bildiren.
Hasret ile ağlatıp, vuslat ile güldüren,
Var ve bir olan sensin, ben cüzlerin cüzüyüm.
Huzuruna alırken sensin beni öldüren...

Allah'ım aşkın olsun gönlümü çelen baha,
Akozan secdeye var, kalkmasın gönlün daha.
Talebim aftır Rabbim, her hükmüne razıyım,
Şu ömür bir seraptır, belki çıkmam sabaha...

SULTAN MURAT HAN (V.)

Üç aylık saltanatı yar olmadı kendine,
Sultan Murat çekildi, Çırağan'da fendine.

YALNIZIZ

İntizarım varır size,
Hainler gelmezse dize.
Bir millet hak ede, ede,
Kendisi çıkmalı düze...

Vatan, Millet diye, diye,
Çıktık açıktı alnımız.
Ortaya çıktı kanlımız,
İşler biraz kızışınca,
Baktık ki; Yapayalnızız.

Bir sen, bir ben, bir o vardı.
O, Alperen şehit oldu.
Bizlere davamız kaldı.
Ben vuruldum esir düştüm,
Ya gardaş sizlere n'oldu?

Hangi bala düşer ise,
Özünden ayrı bir ize...
İntizarım varır size,
Hainler gelmezse dize,
Tek, tek değil, hepinize...

Allah rızası diyerek,
Çıktık açıktı alnımız.
Ortaya çıktı kanlımız.
İşler biraz kızışınca,
Baktık ki, Yapayalnızız...

Akozan'ı çağır dinle,
Ne haldeyiz iyi anla.
Bize yakışacak şanla,
Bir sefere koyulalım,
Tebliğe sunulan canla...

SULTAN ABDÜLHAMİT HAN (II.)

Otuz üç yıl boyunca huzur buldu canımız.
Bilge ve alp kağandı, Abdülhamit Hanımız.

ÖNCE TANI Kİ BİZİ

Bizim derdimizdir, milletin derdi.
Biziz bozkırların pervasız kurdu.
Vatan, millet için fedadır canı,
Gaza günü olur, her Türk bir ordu.

Üç kıta üstünde vardır mührümüz.
Nadanlar eline fırsat vermeyiz.
Haini bin pişman eder kahrımız,
Muhabbet ehline fiske vurmayız.

Her taşın kıymeti kendi yerinde,
Biri burçta gerek, biri derinde.
Kusur barınamaz, Allah erinde.
Gönül Hak evidir, ezip kırmayız.

Görklü sevdalara kozalar örüp.
Yolcuya, yoksula kol kanat gerip,
Cennet hayalini kullukta görüp,
Özden ayrı düşen yola girmeyiz.

Güzel ahlak ile doluyuz dolu,
Gülşen olsun diye sularız gülü.
Çağları delerek açarız yolu.
Kadere kazaya küsüp yermeyiz.

Bizi çelen ne post, nede urgandır
Kibir başa bela, sabır urbandır.
Ak ozanlar, Hakka adak kurbandır.
Zahit türabında zümrüt armayız...

EN ZOR ZAMANIN HANI
HAK İÇİN YORDU CANI

Türkuaz semada çakan
Abdülhamit ulu Hakan

Osmanlının zor gününde,
İlimin, fennin önünde...

Otuz üç yıl sürmüş hüküm.
Kur'an-ı kılmaya hâkim.

Çünkü onun azameti,
Önlemiş çok hezimeti.

Hürmet etmiş kelamına,
Tarih durmuş selamına.

Türkün gücünü anlamış.
Cihan namını ünlemiş.

Adaleti şiar edip,
Kâfire, haine çatıp,

Bir karış toprak vermedi,
Kim derki, O Han ermedi...

Ya cahildir, ya da düşman.
Ecel aldığına pişman...

İhanet etse de çaşıt,
Pusu kurup çeşit, çeşit

Bildim ki, O yüce handır.
Ufkumuzda atan tandır.

Kalleşler yıldıramamış,
Hainler öldürememiş...

Devleti bölememişler,
Bir zırnık çalamamışlar.

Hırslanmışlar, kinlenmişler
Kudurmuşlar, cinlenmişler.

Hain planlar işlemiş.
Güve rütbeyi dişlemiş.

Kıymak için ulu Han'a
Bombalar atmışlar ona.

Adil hükmünü kırmaya,
Pusu kurmuşlar vurmaya.

Tarihe sığmayan olay,
Otuz üç yıl dile kolay.

Ne ki, kader baskın gelmiş,
Hanı başımızdan almış.

Ne kötü bir günmüş o gün.
İnce yerden delinmiş gön.

Hakan indirilmiş baştan,
Güzeller el çekmiş işten.

Düzen bozulmuş o ara,
Vatan millet düşmüş dara.

Akozan'ım ne yapsın, hor.
Gönlü kırık, tarlası bor...

SULTAN MEHMET REŞAT HAN

Bir garip tecellidir, Mehmet Reşat, Han olur
Devlet türlü dertlerin elinde zebun olur...

HEY ERENLER

Yanlışa yormasın kimse halimiz.
Kelamımız dobra, alayı yoktur.
Harama uzanmaz, el ve dilimiz,
Şuurumuz tamdır, sözümüz haktır.

Güzellerin başı aymaz ezadan.
Gafiller zevk için gülleri haşlar.
Canavar çıkıyor narin kozadan,
Çelik kadar sertmiş cıvıklar yaşlar.
Hey enler nasıl oldu bu işler...

Gülle dalga geçer kirli paslılar.
Aslını unutmuş, garip süslüler.
Ağıtlara göbek atar yaslılar,
Beylere bey olmuş yüreği taşlar.
Hey erenler nasıl oldu bu işler.

Eloğlu milletin hakkını yemiş,
Nerede sır oldu, altınla gümüş.
Fareler aslandan yürekli imiş?
Çuvalı bırakıp mermeri dişler.
Hey erenler nasıl oldu bu işler.

Yükünü el taşır kendisi ıhlar.
Arş-ı ala'ya dek ulaştı ahlar.
Güzel insanları arsızlar yuhlar,
On öküz parçalar çürüyen dişler,
Hey erenler nasıl oldu bu işler...

Kanaat sersefil, itaat susmuş,
İyilik, cömertlik yenilmiş pusmuş.
Sevgi, saygı denen güzeller küsmüş.
Sevdaya düşmandır kurulan düşler,
Hey erenler nasıl oldu bu işler...

Bilmem bu hallere biz nasıl düştük,
Acılar elinde kavrulduk piştik,
Akıl başta iken nice çağ aştık.
Zannetmen bu millet kendini boşlar,
Hey erenler nasıl oldu bu işler...

Bu koca millete yakışmaz bu hal,
Ne gözümüz kördür, ne dilimiz lal,
Taze oğul verip yapmalıyız bal,
Bize kin duyarmış şol fikri şaşlar,
Hey erenler nasıl oldu bu işler...

Milletimin karnı kahırla doyar,
Bize kim verecek bir güzel ayar.
Akozan bir garip inleme duyar.
En içli şarkıyı söyler baykuşlar,
Hey erenler nasıl oldu bu işler...

MEHMET VAHDETTİN HAN

Mehmet Vahdettin Hanın kaderi ne acıdır.
Allah rızası ile dürüstlük baş tacıdır...

BİZ

Bu milletin kölesiyiz,
Tarihindeki şan bizim.
Biz vatanın delisiyiz,
Bayrağındaki kan bizim.

Vatan dedik, bayrak dedik,
Kutlu davamız bildik biz.
Allah dedik, Kur'an dedik,
Doğru yolları bulduk biz.

Bak işte kalmadı saklı.
Kılıcımız kesti haklı,
Beyhude yormadık aklı,
Yalan yanlışı sildik biz.

Doğruluktan ayrılmadık,
Rüşvet verip kayrılmadık,
Özümüzden sıyrılmadık,
Zorlu yollardan geldik biz.

Akozan'ın tek ülküsü,
Güzellik için türküsü,
Barıştırdık cümle küsü,
Sevdaya durak olduk biz...

SON HANLA SOHBET

Vahdettin Han ile söyleştik bile.
O, gönlünü açtı, ağlaştık güle...

Boynunu büktü, içini çekti,
Toplandı hüzün, hükmetti çile...

Silmiş yüreğinden garezi kini.
Gözleri ufukta dolaştı dünü...

Şanlı mazimizi açtı önüme.
Dinle oğul, diye çöktü yanıma.

Başladı, Allah'ın " ol " emri ile
Bir yudum su oldu süzüldü dile.

Âdem'den, Havva'dan geldi soyumuz,
Oğuz Han Töreli, Kayı boyumuz...

Asya stepinde gönlü dolmadan,
Büyük Selçukluya tabi olmadan...

Alp Er Tunga atamızın peşinde,
Görklü Hunluları görmüş düşünde.

Göktürkler, Uygurlar maziden bakmış.
Hazarlar sel olmuş, batıya akmış

Güneşin peşinden koşmuş atamız,
Töreden ayrılmak olmuş hatamız.

Etiler, İskitler, yollarda şaşmış,
Bir devlet kurarken öteki düşmüş.

Karahanlı, Bulgar, Macar beylerim.
Ergenekonlarda, ağıt söylerim.

Âleme bir nizam vermeye gelen
Özünü Nuh oğlu, Yafes'ten alan

Görklü kardeş Timur, Babür şahlarım,
Dünyaya hükmeden padişahlarım.

Sefere yürürken ders vermiş mazi.
Yüce ecdadımdır, Ertuğrul Gazi.

Horasan erleri varmış yanında,
Osman Bey atamın şanlı gününde...

Hak aşkıyla yanan, ilimle coşan,
Babadan oğula, hizmete koşan.

Nice serden geçen sultanlar gelmiş,
İstanbul'u almış, çağları delmiş.

Ne gündüzü varmış, ne de gecesi,
Mekke'ye hizmete koşmuş nicesi...

Bütün Türk boyları özlermiş nizam.
Dünyaya vermeye görklü intizam.

Hem hakka, hem halka hizmetmiş ülkü.
Onun için kudret bulmuşlar belki.

Ne zaman ki; millet, devletle küsmüş,
O gün başımızda boranlar esmiş.

Kâfirler, satlıklar tutunca köşe,
Sinsice su katmış, pişen her aşa.

Yüzelli yıl belki, daha da fazla,
İşimiz kalmamış baharla yazla.

Hainler içerden, düşman dışardan.
Milletin payını çalmış öşürden.

Ecdadım uğraşmış düzeltmek için.
Çıplağa hırkaymış, aşıymış acın.

Heyhat... İçte dışta çoğalmış düşman.
İlim, sanat, fende kalmamış işman.

Hasta bu diyerek sarmışlar bizi.
Milletin bağrına basmışlar közü.

O zaman ki, her iş çıkmış çığırdan.
Nice arsız düşman yolmuş bağırdan.

İşte o günlerde biz geldik başa.
Benzemişti devlet yolunmuş kuşa.

Koca cihan harbi sarmıştı yeri.
Yol sonuna geldik dönülmez geri.

Yalnız bir umut var, bir umut, ışık.
Bir yiğit gerekti millete âşık...

Bu zorlu görevi üstüne alsın.
Millet o alp erde kendini bulsun.

Evet, böyle bir er, var idi... evet,
Tarihi yazmaya edildi davet.

Düşmanı yıldırıp önüne katan...
Onun gayretiyle kurtulur vatan.

Bingazi cenginde denenmişti, O...
Trablusgarplarda bilenmişti, O...

Çanakkale gibi zorlu kalede,
Yüz akıyla çıkmış nice belada.

Gayri bu beladan tek çıkış yolu,
Bu işe değmeli milletin eli...

Yaverimiz geçsin ordu başına.
Müfettiş olarak gitsin işine.

Milletin bu zorlu kütü gününde,
Oğuz Han misali gitsin önünde...

Bozkurt yüreğinde istiklal aşkı,
O gönül olmalı milletin köşkü.

Diyerek Mustafa Kemali andık.
Onun varlığıyla umuda kandık.

" Şimdi çok şey yapmak düşüyor sana.
Yeni bir gayız ver, millette kana.

Orduya müfettiş yetkin ile git.
Hızır ol, milletin dertlerine yet.

Cümle asker safta yerini alsın,
Gönlümüz sayende huzuru bulsun.

Lakin bu sır gibi saklansın şimdi...
Diyerek, Samsuna saldığım kimdi?

Biz dahi duadan ayrı kalmadık.
Onu kendimizden ayrı bilmedik.

Çok şükür tez günde toplandı millet.
Bizler dahi gördük, tükendi zillet..."

Söylediği sözler alev yalımlı,
Mağrurdu, ihtiyar bozkurt çalımlı.

Seviniyor çünkü millet zindeydi.
Seviniyor çünkü Bozkurt öndeydi.

Kim diyorsa ona, kütüydü Mehmet,
Onun pis kanından duymalı töhmet.

Çünkü vefatında Atatürk üzgün,
" Çok mert bir adamdı, diyordu, düzgün...

Çünkü gider iken zırnık almadı,
Hak iddia edip geri gelmedi...

Hâlbuki yalnızca yıldız sarayı,
Maddiyat yönünden açar arayı.

Hazineyi alsa adam toplardı.
Bütün silahları altın kaplardı.

Heyhat vatan yine düşerdi derde.
Belki de değişik inerdi perde.

Allah rahmet etsin Vahdettin Han'a.
İtibar etmedi rütbeye şana..."

Sessiz sakin gitti, bakmadı geri.
Saygıyla analım o veli eri...

Milletin huzuru refahı için,
Bırakarak gitti saltanat tacın.

Siz zannedin, o korkaktı, yılmıştı.
O, huzuru Allah'ında bulmuştu.

Akozan anlıyor, onu özüyle,
İşte selamlıyor, sazı sözüyle...

OSMANLI UMMANINDA.

Bir hoş rüyadayım, mazideyim hey,
Atiyi gösteren yazıdayım, hey.
Bırakın gönlümce bir dolaşayım,
Aklımı aşk ile tozutayım hey...

Cihanşümul ülke Devlet-i Ali,
Altıyüzyirmi yıl solmadan gülü.

Nice gülistanın bağrında açmış,
Üç kıta üstüne adalet saçmış

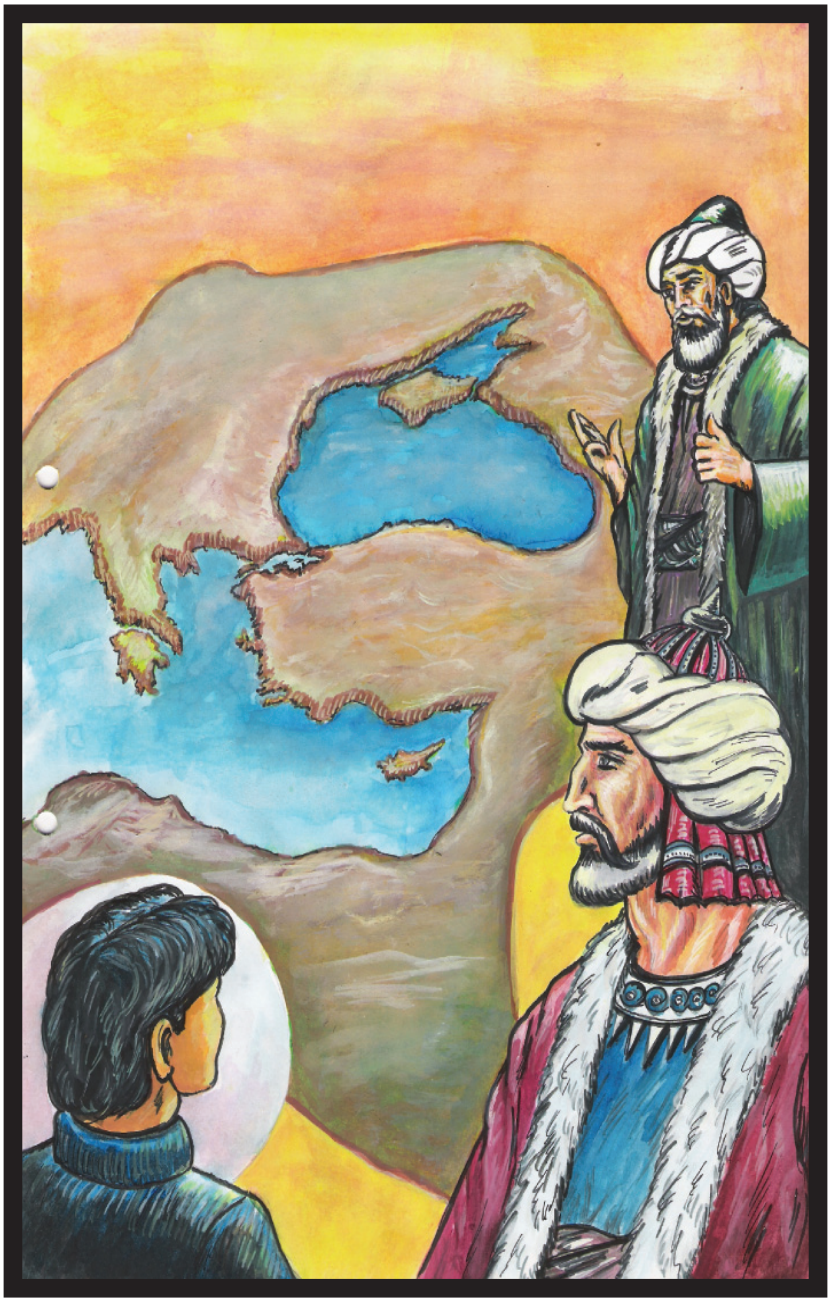
Osman'la başlayan fetih günleri
Huşu ve gıptayla andım dünleri.

Yerkürenin semasına çıkmışım,
Gurur ile tarihime bakmışım.

Söğütte kıvılcım düşen cemremiz,
Lokmanca sağılmış azgın kemremiz.

Nice evliyanın gönül gözünde,
Bir çınar fışkırmış töre özünde.

Selçuklu sonunda dağılan ülke,
Osmanlı şanında yoğrulan ilke...

Vuslata susamış nice alp erde,
Kızılelma diye düştüğü derde.

Surları aşarken şahbaz atları,
Paramparça edip nine putları...

Avrupa'ya geçmiş gözlerde buğu.
Gönlünde Hak aşkı, gönderde tuğu...

Akıncılar basmış, Bulgaristan'ı.
Dize getirmişler, Yunanistan'ı

Girit adasına açılmış yelken,
Yugoslavya susmuş, patlamış volkan.

Anadolu tümden uymuş birliğe,
Kavuşmuş insanlar mutlu dirliğe.

Hanlar, Romanya'da otağlar kurmuş.
Ege adaları selama durmuş...

Arnavutluk, Macaristan alınmış,
Polonya'da yirmi beş yıl kalınmış.

Çek Cumhuriyeti tanırken bizi,
Slovakya pusar öpermiş dizi...

Batı Rusya, Beyaz Rusya darılmış,
Hatırı kalmamış ora varılmış.

Avrupa Rusya'sı huzurda durmuş,
Türkün ayağına yüzünü sürmüş.

Ermenistan, Türkün emrine uymuş,
Gürcistan dört yüz yıl parlayan aymış.

Azerbaycan toya kısa katılmış,
Kıbrıs'ın yüreği aşka tutulmuş.

Suriye ve Lübnan sevmiş bizleri.
Kudüs'te Yavuzun durur izleri.

İsrail'le Ürdün, Mısır'la, Sudan,
Vazgeçmezmiş bizden sevdayı tadan.

Irak toprağında düğün etmişiz,
Arabistan çöllerine gitmişiz.

Kuveyt, Katar, Bahreyn yolumuz olmuş.
Kahvemiz Hicazdan, Yemenden gelmiş.

Ve Birleşik Arap emirlikleri,
Malaya'da sildik rezillikleri.

Endonezya denen ili özlerim,
Batı Türkistan'ı gördü gözlerim.

Singapur'da coşmuş akıncı erim,
Hindistan yolunda harcandı varım.

Pakistan bizdendir, özünde tanır.
Libya'mız, Tunus'u nazla kıskanır.

Cezayir'den Fas'a, Gine'den Çad'a,
Nijerya'ya ilinde doymadık tada.

Zengibar, Tanzanya, Mozambik, Kenya.
Sinegal'i aldık küçüldü dünya.

Moritanya, Nijer, Kamerun güldü,
Gombiya'da gönlüm muhabbet buldu.

Barnu ve Uganda tuttu başında.
Habeşistan bizi, sevmiş düşünde.

Kimi otuz- kırk yıl, kimi beş yüz yıl.
Emrimize uydu, biz gösterdik yol...

Nice adaların ve ülkelerin,
Haddini bildirdik tüm yılkıların.

Fransa, İspanya, İtalya gibi,
Portekiz'in sızlar burnunun dibi.

İngilizler susmuş eğip başını,
Monako, Hollanda sıkmış dişini.

Norveç'le, Almanya olsa da birlik...
Türkün şamarıyla öğrenmiş dirlik.

İzlanda, İrlanda aman dilemiş,
Danimarka'da, Türk pusat bilemiş.

İran'ı sınırda kilitli tutan,
Cebelitarık'ta yan gelip yatan.

Serden geçen Alpler, destanlar yazmış.
Gâvurun kinini, ininde ezmiş.

Allah'ın adıyla başlayan işi,
Gerçek olmuş, Kara Osman'ın düşü.

Peygamber diliyle övgüler alıp,
Çağlar dize gelmiş, onları görüp.

Küfrü yok etmeye, şimşek çakmışlar,
Gönüller gonca güller ekmişler.

Bugün anlamayan beyinler durmuş.
O görklü devleti töremiz kurmuş.

Müslüman- Türk için, yasadır töre.
Töreyle sağılsa kapanır yara.

Budur, Osmanlının şanlı ülküsü.
Töre ile dirlik bulmuş ülkesi.

Osmanlının ruhu yaşar derinde,
Töreyle yoğrulan her Türk erinde...

Gönlüne maziden süzülürken bal,
Akozan ne desin, aciz kaldı dil...

ATATÜRK

Zannetmeyin uyuyorum
Atatürk'ü duyuyorum

Türk
Milleti
Yok olmasın,
Yoksul olmasın diye,
Osmanlının yıkılması ile birlikte,
Türkiye Cumhuriyetini kurmak için yürüyen,
Yüreği, Türk birliğinin hayaliyle eriyen,
Çağın Ergenekonlarını yırtan,
Sarı saçlı, gök gözlü,
Gök yeleli,
Boz kurt.

Türk
Milletine,
Yeniden bir güç veren,
"Ne Mutlu Türküm Diyene"
Dediği alevli, kor parçası sözlerle,
Türk Milletinin dilde, fikirde, işte birlik ülküsünü,
Medeni milletler seviyesine çıkarmak,
İlkesiyle töreleştiren,
Başbuğ.

Türk Milletinin,
Ulu önderi,
Savaşlardan yılmayan, Gafletlere dalmayan,
Vatan dirlik bulmaz iken,
Gönlü huzur bulmayan,
Bana;
Muhtaç olduğum kudretin,
Damarlarımda ki asil kanda,
Mevcut olduğunu
Haykıran,
Türk.
Gazi,
Mustafa Kemal Atatürk...

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Osmanlı can verirken, azgın sırtlan elinde,
Bir yıldız parlıyordu, Selanik Gülşeninde.

Dertlerle yoğruluyor, yüreği pişiyordu.
Atatürk'ün gölgesi gönlüme düşüyordu.

Azgın canavarlarca parçalanırken vatan.
Bozkurt pençesi ile, O olacaktı tutan.

Ne Mutlu Türküm diye, bir özge ateş yaktı,
Bu millet onun ile Ergenekon'dan çıktı...

YERİMİZDEN
DOĞRULMAMIZ

Bir ülkünün peşi sıra...
Gönüllü dalmışız nâr'a

Ulu Tanrıdan kut alan.
Dede Korkut'tan ad alan...

Alp Erenlerin yolunda,
Gonca güllerin balında...

Ufuklara çıkmamızdır.
Şimşek olup çakmamızdır.

Kalıcı ezellik için,
Özlenen güzellik için.

Gece gündüz çalışmamız
Mihnetlere alışmamız

Güzel ahlak için yola,
Dağılmamız sağa sola.

Acıları dindirerek,
Çerağları yandırarak,

İyilikte şan almamız.
Mazlumlara yar olmamız.

Gönüller öze gelirken,
Kütüler dize gelirken,

Gül özümüz vurur dile,
Haysiyet ve gurur ile.

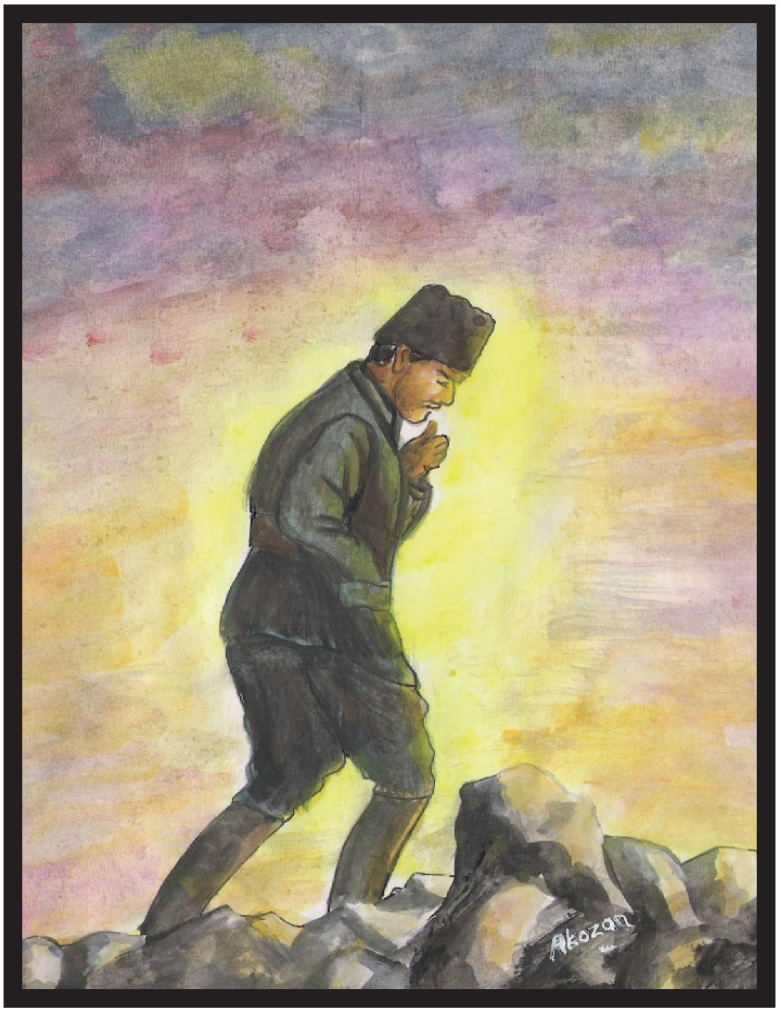
Sözlerimiz bal tadına,
Bayraktaki al adına.

Dünyaya nizam verecek,
Aşkla kalplere girecek,

Bir ülkünün peşi sıra...
Gönüllü dalarak nâr'a

Geleceğe uzanmamız.
Gönülleri kazanmamız.

Layığız, olursak hazır.
İnşallah buluruz huzur...

MUSTAFA KEMAL

Mustafa Kemal ile Türklük geliyor dile.
Vatan için çekilse, kutsal olurmuş çile...

Mustafa Kemal ile
Türklük geliyor dile.
Ne de güzeldi cemal,
Öksüz büyürken Kemal...

Canından önde geldi,
Özüne canı yurdu...

Mustafa zeki çocuk,
Milleti tanıyordu.

Tanıdıkça seviyor,
Sevip inanıyordu.

Yüce Türk milletine,
Canını adıyordu...

Öksüzlüğünde Türk'ün,
Sevdası ona yardı...

Mustafa olup Kemal,
Oğuz'u anıyordu.

Adak olup vatana,
Canını sunuyordu.

Mustafa'nın yüreği,
Seferle yunuyordu.

Trablusgarp önünde,
Kendini sınıyordu...

Çanakkale içinde,
Düşmanı yeniyordu.

Cepheleri yarıyor,
Zaferle dönüyordu.

Adını duyan düşman,
Köşeye siniyordu.

Bu ne zalim zamandı.
Yeryüzü toz dumandı.

Altı yüzyıllık çınar,
Türklerin ana yurdu.

Yıllarca süren savaş,
Özge canını yordu.

Sendelese Osmanlı,
Çakallar onu yerdi...

Ekmeğimizle doyan,
Azınlık bunuyordu...

Müslüman Türklüğümün,
Kanına banıyordu...

İhanet edenleri,
Şeytan da kınıyordu.

Koca imparatorluk,
Kanımla yunuyordu...

Yamyamlar vatanımda,
Gücünü deniyordu.

Osmanlı'nın ocağı,
Sessizce sönüyordu...

Osmanlı yenilirken,
Bahtımız kanıyordu...

Mustafa'nın yüreği,
Acı, göyünüyordu...

Vatan, millet, din aşkı,
Kanında yanıyordu...

Padişahla görüşüp,
Derdini sunuyordu...

Müfettiş yetkisiyle,
Meydana iniyordu...

Ergenekon'dan çıkan
Bozkurdum sanıyordu...

Turanın hayaliyle,
Acısı diniyordu...

Bandırma vapuruna,
O aşkla biniyordu...

Sor be oğul, düne sor.
Tarih ne söylüyor gör.

Osmanlı yıkılırken,
Hayattan bıkılırken.

Kimi mandalık diler,
Kimi vatanı böler...

Yetmiş bir türlü oyun
Meydana çıkar hain.

Dertlerle bunalmışken,
Teşhis de yanılmışken.

Vardı özlediğimiz,
Yolun gözlediğimiz.

Bir cengâver yetişti.
Küfrün bağrı tutuştu.

Mustafa Kemal geldi.
Asil kanda güç aldı.

Düştü türkün önüne.
Şan kattı, Türk şanına.

Milletle oldu birlik,
Vatana geldi dirlik...

ATATÜRK'ÜMÜZ

Türk'ün ayağına bir diken batsa,
Kaşlarını çatar Atatürk'ümüz.
Yeryüzünde aşklar tükense bitse,
Kalbimizde atar Atatürk'ümüz.

Gülşen hayaliyle dikmiş gülleri,
Zorlu uğraşlarla açmış yolları,
Türk'e düşman olan cümle elleri,
Birbirine katar Atatürk'ümüz.

Dünya cennettir. Türk'ün ülkesi.
Bülbülün gül için gönül balkısı,
Hekim olur, ilaç olur ülküsü,
Derdimize yeter, Atatürk'ümüz.

Vatana, millete adanmış seri.
Şevkle çalışırdı, kalmazdı geri.
Bin dokuz yüz otuz sekizden beri
Gözümüzde tüter Atatürk'ümüz.

Türkk töresi ile yetişen sabi,
Türk'ün ülküsüne olurken tabi
Toprak altında ki, bir fani gibi,
Zannetmeyin yatar Atatürk'ümüz.

Türk kanım şan kattı, yıldıza aya.
Sevdamı yazmışım, Turkuaz göğe.
Milletimi gaflet basmasın diye,
Ellerinde tutar Atatürk'ümüz…

"İHTAR"

Kimse Türk'ü hor örüp omzuna binmesin
Efendiliğine bakıp, köle olur sanmasın

Atatürk hak katma mutlu ve vakur gitti!
Bu millet vatanını, şen etti Gülşen etti.

Fakat onu anlayıp bilenler azalınca
Onu gerçek sevenler sinsice ezilince

Hayalini kurduğu ilerlemeler durmuş
Milletin umudunu, işte o eller kırmış

Onun için Türkiye olamamış ön safta
Sahte Atatürkçüler Türk'ü uyutmuş lafta

Bakıyoruz ki, her gün gündemimiz değişir
Sözde başkanlarımız koltuk için dövüşür.

Hâlbuki bu millete hizmet için yarışmak
Gönül gönüle verip çalışmak ve barışmak

Hem kendini hem onu yüceltmektir özünde
Kutludur, mübarektir milletinin gözünde

Siz küçük hesaplarla, küçük iş tutarsanız
Dertlere çözüm değil, derde dert katarsınız

Bütün geçmişinize sünger çeker bu millet
Hem belki de sizleri kendine görür illet

Atatürk'ün gençliğe hitabını dinleyin
Türk gencine ne diyor, kafa yorun, anlayın

Biz bu asil milletin uğrunda ölmek için
Zaten bin bir bahane ararız için için

Bizim zulme, talana kahrımız şanımızdır
Gücümüz Türk bilinci ve asil kanımızdır

Vatan millet din için göz kırpmadan ölürüz
Hür ve vakur olmayı candan aziz biliriz

Türk
Gençliği!
Birinci vazifen,
Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini,
İlelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin
Ve istikbalinin yegâne temeli budur.
Bu temel, senin en kıymetli hazinendir.
İstikbalde dahi, seni, bu hazinenden mahrum etmek isteyecek,
Dâhili ve harici bedhahların olacaktır.

Bir gün,
İstiklal ve cumhuriyeti,
Müdafaa mecburiyetine düşersen,
Vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın,
Vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin.
Bu imkân ve şerait, çok namüsait bir vaziyette tezahür edebilir.

İstiklal
Ve cumhuriyetine
Kastedecek düşmanlar, bütün dünyada
Emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler.
Cerben ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zapt edilmiş,
Bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış,
Ve memleketin her köşesi, bilfiil
İşgal edilmiş olabilir.

Bütün
Bu şeraitten,
Daha elim ve daha vahim olmak üzere,
Memleketin dâhilinde, iktidara sahip olanlar,
Gaflet ve delâlet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler.
Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini,
Müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.
Millet, fakr u zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey,
Türk
İstikbalinin evladı!
İşte bu ahval ve şerait içinde dahi,
Vazifen;
Türk istiklâl ve cumhuriyetini korumaktır.
Muhtaç olduğun kudret,
Damarlarındaki asîl kanda mevcuttur.

Gazi
Mustafa Kemal Atatürk

ATATÜRK'ÜM

Çok özledik bilir misin?
Oğuz soylu Atatürk'üm
Bir gün geri gelir misin?
Bozkurt huylu Atatürk'üm

En layık sendin o ada
Biliyoruz, Atatürk'üm
Hürriyeti tada tada
Gülüyoruz Atatürk'üm

Biliyordun halimizi
Tuttun yetim elimizi
Ülkün ile yolumuzu
Buluyoruz Atatürk'üm

Şen ettik aşk ovasını
Türk'ün kutlu davasını
Vatanın hür havasını
Soluyoruz, Atatürk'üm

Kulak verdik sözlerine
Koşup geldik dizlerine
Resme bakıp gözlerine
Dalıyoruz, Atatürk'üm

O AN

Ayazda kalsam bile, üşümüyorum donsam.
Ağır gelir mi çile, Allah aşkıyla yansam.

Şanlı tarihimize yelken açıp gezerken,
Nice Alp Eren gördüm, sevdamızı yazarken.

Hayatın gayesini, Allah'ın varlığını,
Sevgili Muhammed'in insana yarlığını...

İlim, sanat ve edep yoğrulurken potada,
Bir hünkâra dar gelen daracık üç kıtada...

Serhat boylarındaki serden geçen yiğitler,
Kötüleri yıldırıp, bülbüle aşk öğütler.

Meydan şenleniyorken akıncının sesiyle...
Evliyanın, Erenin gül kokan nefesiyle.

Karada ve denizde gönülleri yalımlı,
Allah rızası denen ülküleri alımlı.

Mevlana'ca çağırmış söz ve gönül ehili.
Puta, ateşe, suya tapan nice cahili...

Gayemizdir insanın insanca yaşaması,
Yaratana yar olup, güzellik taşıması...

Biz, İnsanlık uğruna her belanın içinde...
Düştük, kalktık yılmadık, uğraşın en gücünde.

O mertebe yüceltir insanlığı özüne,
Onun içindir ki biz, geldik pınar gözüne.

Dünyaya gelişimiz, güzele yarlık için.
Sulhta ilim ve sanat, savaşta erlik için.

Hayatın ve ölümün değerini biliriz.
Vatan, millet, din için, göz kırpmadan ölürüz...

Her kalp, Allah diyerek çarpıyorsa yerinde...
Allah'a kulluk için, yaşarız en derinde...

Zalime zulme karşı, haklının yanındayız.
Bu yolda cümle kulun aşk ile önündeyiz.

Yalan, dolan ve hile çalamaz kapımızı.
Adalet ve asalet yoğrulan yapımızı...

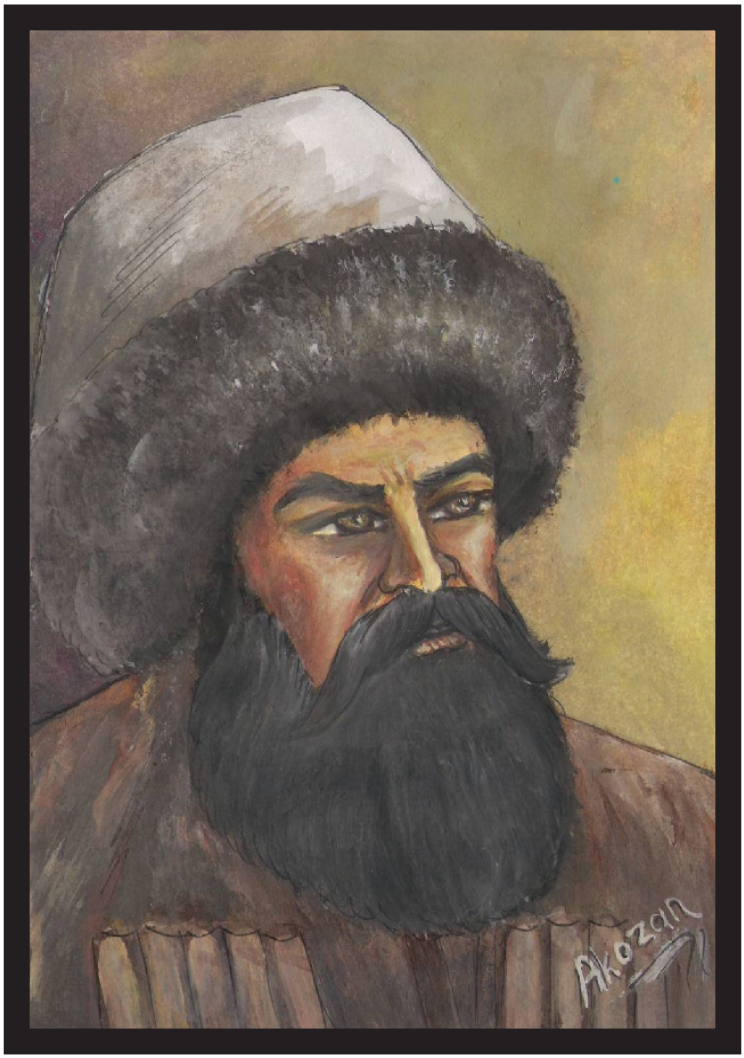
Gaflet ile tembellik insanları düşürür.
Nefse zor gelen işler, yürekleri pişirir.

Bozkurt karakterimiz esareti kaldırmaz.
Şan, şeref, rahat, huzur, gafletlere daldırmaz.

Sade, vakur ve cesur, işte insan, işte Türk...
Bizler aşka talibiz, meşkleri eyledik terk...

Sevda kıvamındaki al yanaklı gül olup,
Özlenen seherlerde gönüllere bal olup,

Gülşen olmak var iken, başka ülkü tanımam.
Akozan'ım kül oldum, başka aşkla yanamam.

ŞEYH ŞAMİL

Özgürlük ve adalet, imandan gelir öze.
Şeyh Şamil, Kafkaslardan destan yollamış bize.

ŞAMİL'İN HUZURUNDA

Onu gördüm heybetli dağ misali
Vatan, millet ve din için tasası
Çakır gözlerinde nazlı bayrağım
Oğuzhan töreli, Türkmen yasalı
Yaşanan gerçektir yoktur masalı

Türk'ün töresince diz vurdum varıp
Şimalden bir rüzgâr esti "bak" dedi
Ben mehdi zannettim huzurda durup
O sen misin dedim, güldü "yok" dedi.

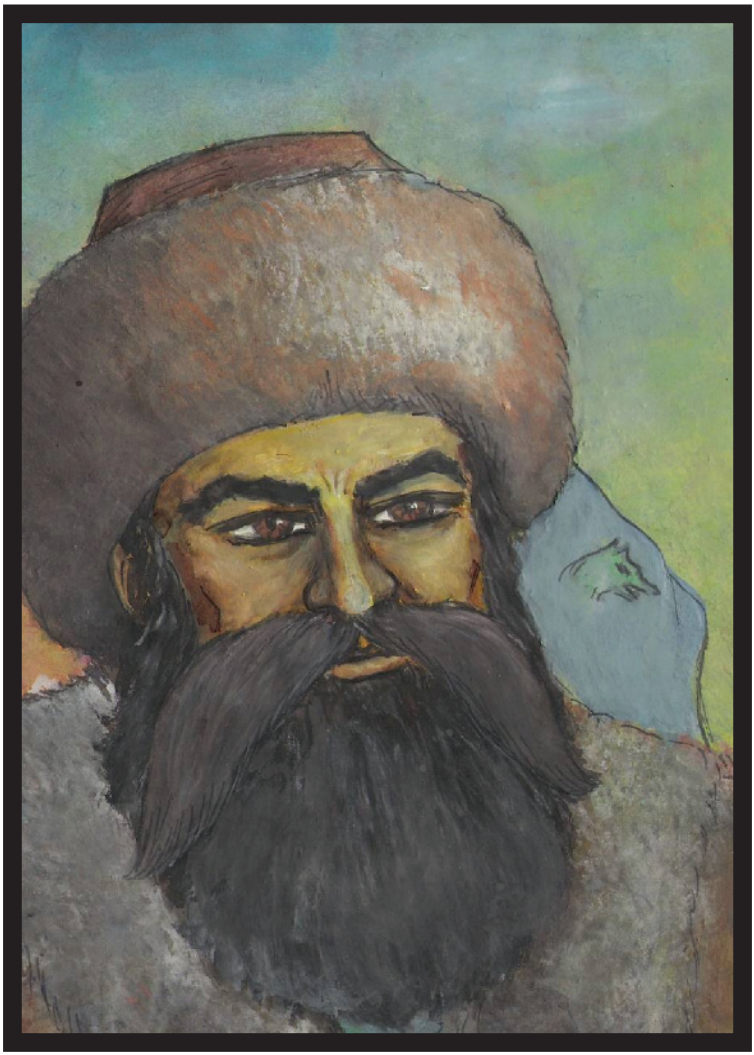
Alev almış gibi damarda kanı
Milleti uğruna adamış canı
"Kafkas'ın kartalı" tanıdım onu
"-Türk'ün Türk'ten başka dostu yok" dedi.

Parmağıyla çizdi Türk yurtlarını
"Çözmek gerek" dedi tüm dertlerini
Andı Ergenekon bozkurtlarını
"-Türk'ün Hak'tan hayrı üstü yok" dedi.

Kâfirler bu dünya kendinin sanır
Hayal kurar, rüyasına inanır
Ne insanlık bilir, ne sevda bilir
"-Küfrün zulmden başka kastı yok" dedi.

Türkoğlu atanı tanı ve öğren,
En gözde tomurcuk gül sana hayran
Hainden, korkaktan yüz çevir iğren
"-Türk'ün kalleşlere jesti yok" dedi

Türk, olunabilmez, ancak doğulur
Türk, ülküsü gökyüzünden sağılır
Türk, töreli olsa dertler dağılır
"-Başka bir yol dedim" güldü "yok" dedi.

YAKUP HAN

Türkistan'dır öz yurdum.
Ben Altaylı bozkurdum.

DOĞU TÜRKİSTAN

Bir ulu destanlıyım.
Doğu Türkistanlıyım.

Türklerin Ata yurdu,
Altay dağları vardı.

Orada bütün boylar,
Yaşarken şendi toylar.

Vatanıdır Oğuz'un,
Uygur, Özbek, Kırgızın.

Esaretten azattı.
Yenilgiye tezattı.

Oğuz Kağan ülkesi,
Adaletti ilkesi...

Şan ve şeref taşıyor,
Türklük orda yaşıyor.

Irmaklar orada gür,
Börtü böcek bile hür...

Yaşardı sevgi dolu,
Dört mevsim açan gülü...

Ceylanlar daha nazlı,
Oynarken sazlı, sözlü...

Yiğitler çalımlıydı,
Güzeller alımlıydı.

Sevdalara düşeli,
Toy olurdu neşeli...

Türk elinde çoktu er,
Kötülere yoktu yer.

Yoldaş olup da kurda,
Yediyüzellibirde,

Toy gibi cenge çıkıp,
Çinliyi yere yıkıp,

Yüzyıllar yaşayacak,
Türk'e öz taşıyacak,

Bir ülke kurulmuştu.
Yaralar sarılmıştı.

Türk elinde Türk hâkim.
Binyüz yıl sürdü hüküm.

Çin Talas'ı unuttu.
Tanrı Türk'ü sınattı.

Binsekizyüz yetmişti,
Yedi bahar bitmişti.

Yüreklerinde kiri,
Yüz binlerce Çin eri,

Çakalca saldırdılar,
Birliği kaldırdılar.

Kırgız, Kazak yaralı,
Uygur, Özbek karalı,

Yakup Han yorulmuştu,
Çevresi sarılmıştı.

Çinliye setler kurdu.
Binlercesini kırdı.

Lakin Çinli bitmedi,
Bela baştan gitmedi.

Ata yurdum gülistan,
İşgal oldu Türkistan.

Bülbüller ötmez oldu,
Kaşkar'a Çinli doldu.

Bin yıllık bayrak inmiş,
Türk'ün ocağı sönmüş.

Çinli puta tapıyor,
Toplu kıyım yapıyor,

Yürekler yanıyordu.
Türkistan kanıyordu.

Kalleş bir zamandaydık,
Tozda ve dumandaydık.

Fırsatını bulmuştu,
Sarı Çinli gülmüştü.

Bütün Türk yurtlarında,
Yaşlanan kurtlarında,

Kurt kuzuya tutsaktı.
Neyi nasıl etsek ti...

Tarih ters dönüyordu.
Kanımız donuyordu.

Arbede sürüyordu,
Milletim eriyordu...

Osmanlı can çekiyor,
Ruslar zulüm ekiyor,

Azerbaycan yılarken,
Hazer saçın yolarken,

Avrupa kudurmuştu.
Gücünü yetirmişti.

Kırgızistan bitmişti,
Kazakistan yitmişti.

Pakistan'ım pusluydu,
Moğolistan yaslıydı.

Cezair alevlendi,
Mısırda Türk avlandı.

Araplar İngiliz'le,
Birlikti Fransız'la.

Fas, İspanya vurulmuş,
Dirençleri kırılmış.

Yunan'da sivri dişler,
Bir garip oldu işler.

Türk'ü katletmek için,
Avrupa, Rusya ve Çin,

Say ki birlik olmuştu.
Dünya düşman dolmuştu.

Başımız doğuştan dirk,
Biz yalnız, Müslüman Türk...

Cebelleştik Ruslarla,
Arap denen foslarla.

Avrupa yüz çeşitti,
Çinli zaten çaşıttı.

Türk'e Türk'ten başka dost,
Yoktu; Ancak vardı kast...

Türk elleri ayrıydı,
Birbirine gayrıydı...

Yüreklerinde yarlık,
Kuramadılar birlik.

Herkes kendi işinde,
Ayrı ülkü peşinde...

Ayrılmayınca başlar,
Dövülecekti döşler.

Planlar işliyordu,
Çakallar dişliyordu...

Önce Türkistan düştü,
Bağrımızı ok deşti.

Bir ülküde yanıldık,
Her tarafta yenildik...

Türkler Türk'ü bilmezdi.
Tek taş duvar olmazdı...

Kader öğretti bize,
Canları üze, üze...

Ondokuzuncu yüzyıl,
Türkler için uyuz yıl...

OSMAN BATUR

Osman Batur Han, geldi Türkistan'ın başına.
Çinli zehir katmıştı milletimin aşına...

Yer yerinden oynadı,
Türk'ün kanı kaynadı...

Hoca, Hacı Niyaz Bey...
Bir nara bastı ki... Hey...

Osman Batur alkandı,
İsa Yusuf volkandı.

Fakat kader dargındı,
Türk özüne kırgındı.

İki aç kurt, Rus'la Çin,
Alçakça için, için...

Planlar kuruyordu.
Han'ları vuruyordu.

Kazak lider Nur Ali,
Alperen kutlu veli…

Hüseyin Tayci yiğit,
Asla yakmadı ağıt...

Ne ki; kader küsmüştü,
Sanki dili susmuştu.

Sultan Şerif âşıktı.
Türkistan'a maşuktu.

Türk'e şehadet şanlı,
Savaşlar oldu kanlı...

Eridik yavaş, yavaş,
Halen sürer bu savaş...

Bugün dünya yüzünde,
Orta Asya düzünde,

Türkistan bir asırdır,
Çinlilere esirdir.

Ata yurdum, öz yurdum.
Ben Altaylı bozkurdum.

Özümüz hakka tapar.
Yüreğim senle çarpar.

Türkistan, Sincian'mış,
Çinli kendine kanmış.

Yükselecek gök tuğu,
Hazırla sen başbuğu...

İSA YUSUF ALPTEKİN

Bozkurtlar yaşayamaz, hürriyetten men olsa.
Türkistan kurtulacak, Dünya Çinliyle dolsa.

DOĞU TÜRKİSTAN İÇİN

Orası Türk elidir.
Turan Türk'ü delidir.

Tanrı kut gönderecek,
Çinliyi sindirecek.

Türkistan kalmaz esir.
Yirmi birinci asır...

Türk asrı olacaktır.
Şu Acun gülecektir.

Allah göz versin bize,
Kavuşalım öz öze...

Dünyaya gelsin nizam,
Adalet ve intizam...

Şöyle bir bakın düne,
Bu görev Türkün yine...

Esir kalırsa Türkler,
Zaferler bizi terkler.

Alınınca öcümüz,
Dinecektir acımız.

Zulüm bitmeli, zulüm,
"Ya istiklal, ya ölüm!"

Allah'ın takdiri hoş,
Âlemde nizamdır düş...

TARİHİN DİLİ

Ozan gezer mazide,
Türkü çalar sazı da...
Selam o ariflere,
Sırrı sezer yazıda...

Edalı bir nakıştır, Türk'ün şanlı mazisi,
Alnımızı ağartır, şehidi ve gazisi...

İnsanlık âlemine gökten sevda sağanlar,
Osmanlı ve öncesi gelen Han ve Kağanlar...

Bil ki; Hepsi Tanrının buyruğunda şan almış.
Sakalardan bizlere Alp Er Tunga'mız kalmış.

Kızılelma ülküsü, Hun Türklerine yarken,
Tanrı kut Mete Han'a, Asya kıtası darken...

Göktürklerin otağı, Tanrı Dağları olmuş,
Orhun'da Bilge Kağan, şu acuna ün salmış...

Kür-Şad'ın gözleridir semamızda çakanlar.
Türkiş ve Karluk olup, gönlümüze akanlar...

Uygurların izinde yollara durduğumda,
Kan Çau, Turfan olup vuslata erdiğimde,

Hazar, Avar ve Bulgar sürmüş deli tayını.
Macarlar Bizanslının vermiş ağız payını...

Karahanlı feyz almış İslam'ın ocağında,
Gönüller huzur bulmuş Kur'an'ın sıcağında...

Gaznelileri andım yüreğim yana, yana,
Mahmut Han'a din ile töresi olmuş ana...

Selahaddin Eyyübi Şam'da eylerken düğün,
Kudüs'ü haçlılardan alan atanla öğün...

Selçuklular tarihte en muhteşem yerdedir.
Kirman ve Suriye'miz zannetmeyin sırdadır.

Türk-Moğol şenliğinde sarsılıyordu cihan,
Kubilay'ın şavkına vuruluyorken nihan,

Çağatayların gözü at üstünde açılır.
Hilagu bir gariptir, birazcık zor seçilir...

Mübarek sevdamızın çerisi Altınordu.
Cenk havası duyanda hatırlarım Bozkurdu.

Kazan Han'ı milletin yolunu açıyordu.
Astır Han, Türk elinde badeler içiyordu.

Dokuz düvele varır Kasım Han'ın buyruğu,
Kırım'daki Kağanlar Oğuz Kağan uyruğu...

Nogaylar Türk elinde şerefle yaşıyorken,
Sibirya Hanlığında gönlümüz üşüyorken,

Müslüman Türk'ün sözü geçiyordu taşlara,
Mısırda, Çerkez Türk'ü buyruk oldu başlara...

Türk milleti onunla şan ve şeref almıştı,
Aksak Timur dünyanın can özünü bulmuştu.

Karakoyunluları topladı Bayram Hoca,
Savaş meydanlarında destan yazarken nice...

Akkoyunlu Osman Bey, Yüllük diye anılır,
Şu dünyanın tadına zaferlerle kanılır...

Delhi Türk Sultanlığı Hint'te kuruluyorken,
Babür Şah'ın emriyle hüküm veriliyorken...

Nice bir destandır ki bak sığmıyor Acuna.
Türk'tür dirlik getiren şu dünyanın içine ...

Selçuklu dağılınca beylikler türemişti,
Türk milleti kendine bir başbuğ aramıştı.

Osman Bey, milletimin başına geçtiğinde,
Müslüman Türk, gönlünü Allah'a açtığında...

Muştu aldı Türkmen'in özündeki cevheri.
Altıyüzyirmiiki yıl süren aşk seferi...

Gülleri ve gülşeni ruhumda taşımışlar.
Allah'ım ne müthiş bir destanı yaşamışlar...

Belki, onlardan kalan mirası bitirirdim.
Paramparça olurken kendimi yitirirdim.

Milletimin özünü öğütüyorken çarklar,
Atatürk'le bozkurtça doğrulmasaydı Türk'ler.

Bugün kardeş Türklerin bağımsızdır pek çoğu.
Doğu Türkistan, Kerkük... İçiyor yine ağı...

Avrupa 'da, Rusya'da, Arap çöllerindeyim.
Yas ve ağıt söylenen gurbet ellerindeyim...

Pek çok boy ve uruğum hürriyete hasrettir,
Türk yurtlarını saran bu nice bir gasvettir?

Bozkurt kanı taşıyan esarette kalamaz.
Milletini sevmeyen, Müslüman Türk olamaz.

Değil Müslüman Türk'ün, yamyamın hakkı yense,
İnsan kabul eder mi, bir tek saç teli yansa?

Beklenen o huzuru ancak Türkler getirir.
Yeryüzünden dertleri, ancak Türkler bitirir.

Semada ve senada Türk'ün adı ünlensin.
Yirmi birinci yüzyıl Türkümüzle şenlensin.

Kutlu ülküler için Allah'a adanan can.
İnsanın onuruna yakışan mübarek din,

Nizam-ı Âlem, için yüceltirken yarını,
Müslüman Türk ortaya koyacaktır varını...

Gönlümüzdeki aşkı sanmayın ihtirastır.
İlim, sanat, fen, töre, atamızdan mirastır.

Mehter vurup damarda kanlarımız coşarken,
Akozan şenleniyor, Hak peşinde koşarken...

AKINCILAR

Akıncının yüreği oktur, yaydır, sadaktır
Vatan, millet, din için canlarımız adaktır.

AKIN

Akınlarda haşır neşir,
Gönül yanar, beden üşür.
Şahadeti tatmak için,
Serimizi verdik öşür...

Cenge çıkarken dörtnala,
Rıza-i Hak'tır düşümüz.
Minnet eylemeyiz kula,
Yâre adaktır başımız.

Akıncı diyorlar bize,
Bağlıyız, töreye öze.
Ne gerek var başka söze,
Sevdaya yurttur döşümüz.

Gaza, yüreğimiz biler.
Zafer, gözyaşımız siler.
Zalimin zulmünü çeler.
Küffarı ezer tuşumuz.

Gönlümüze düşen duygu,
Ataya duymaktır saygı.
Vallahi duymayız kaygı,
Olmasa mezar taşımız.

Serhatlerde aşk eriyiz.
Hizmete adak çeriyiz.
Ülkümüz kadar iriyiz.
Hakka kulluktur işimiz.

Mertlik, bizlere sır değil
Ölüm, yiğide zor değil.
Canlar bedene yar değil
Ruha yüklenmiş naşımız.

Akozan'a tez duyurun.
Hayratımıza buyurun.
Yoksulu acı doyurun,
Helal olursa aşımız...

AKINCILAR

Yiğide ar değil bahtın karası.
Yeter ki, olmasın post maskarası.
Serden geçen alp er, taşır yürekte
Vatan, Millet, Kur'an ve aşk yarası...

AKINDA

Mehter vuranda,
Safa duranda,

Yönetir toyu,
Akıncı beyi.

Çatlatır örsü,
Kutludur harsı.

Başbuğu ünler,
Meydanlar çınlar.

Düşerken cemre,
Uyulur emre.

Yiğitler o dem,
Tezce olur cem.

Meydanda erler,
Yüreği gürler.

Gözlerde çıngı,
Volkanlar dengi.

Serhat onların,
Kötü günlerin,

Yılmaz dostudur.
Gönül postudur.

Enginlerdedir,
Yangınlardadır.

Fedai bin can,
Hazırdır her an.

Kâfire karşı,
Sallayıp arşı,

Canı elinde,
Allah yolunda.

Coşan bir sudur.
Alperen odur.

Ufku delen göz,
Çeliktendir öz.

Gaflete dalmaz.
Yollarda kalmaz.

Kılıcı kanlı,
Açıktır alnı.

Gelirse ölüm,
Hoş geldin gülüm.

Hasretim ona,
O, yardır bana.

Adaktır canı,
Sebildir kanı.

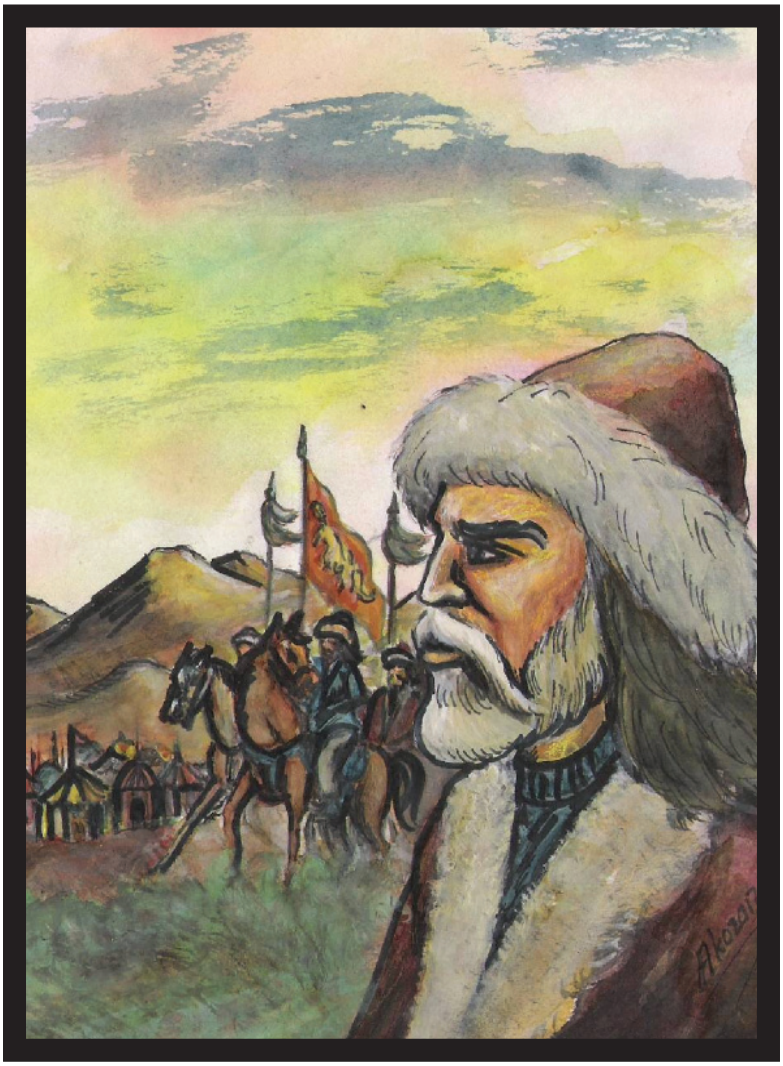
Hakka erince,
Gönül nurunca,

Yetişsem keşke,
Cennette köşke.

Ölürse şehit,
Kalırsa zahit.

Türk özündeyim,
Ak izindeyim.

Bir Akozan'ım,
Hakkı sezenim...

AKINCI ALPERENLER

Yaratanın emrine boyun eğdiğimizdir
Nizam-ı Âlem için Hakka uyduğumuzdur

Allah'tan başkasına eğilmeyen o başlar
Yalçın kayalardan dik, çelikten sertti döşler

Sefer, sefer üstüne, geriye dönüş yoktu
Her biri bilekte güç, her biri yayda oktu

Bir gülistan içinde ölüme sevdalılar.
Şu dünyanın yükünü sırtlayan dev deliler.

Şan, şöhret, para ve pul kıymetsizdir gözünde,
Yaşıyorlar sevdayı, sevdaların özünde.

Edep, erkân ve töre, yaşanıyor tadında,
Evliyalar, erenler ululanıp yâdında.

Şehsuvarlar atını, Tuna'mızda sularken,
Seher yelleri bizi zaferlerle belerken...

Seher vakitlerinin alacasında Alpler,
Allah'ın huzurunda niyaza duran kalpler.

Nizam-ı Âlem vardır, Allah'a niyazında,
Bir huşu içersinde, teslimiyet hazzında...

Mangal yüreklerimiz pervasızdır ölümden,
Volkanlar dahi patlar, ateşimden, külümden.

Serden geçen alp eren, akıncıdır, fedai.
Semada ve senada pirimizdir, Hüdai.

Akına çıkılanda, geriye bakılamaz,
Öldüğünü bilsek de ağıtlar yakılamaz.

Allah rızası için candan, serden geçenler,
Ecelin şerbetini zemzem diye içenler,

Akıncıların işi zafer değil, seferdir.
Savaşta Hanlar bile orduda bir neferdir.

İşte odur akıncı, sakınmayan ölümden,
Onun için destanı hiç düşmedi dilimden.

DESTAN

Tarih, Türk'ten haz almalı.
Yazanlar, destan yazmalı...

DESTANLARIN DESTANI

Tanrı dağında,
Erlik çağında,
Kabarır döşler,
Destanım başlar...

Kal'u Bela'dan beri, hakkı tutar elimiz.
Türk'ün şanlı mazisi, destanların destanı...
Levh'i Mahfuz'da gizli bilcümle her halimiz.
Medhal'deki özümüz "YARADILIŞ DESTANI "

Türkuaz semamızda kanat vurup süzülür.
Yüreğin gönderinde yedi kat gök gezilir.
Tarihin sinesinde destanımız yazılır.
Ölümsüzlük sırrıdır,"ALP ER TUNGA DESTANI "

SELENGE boylarında, gülşenimiz solunca,
ULU KAYIN kuruyup ormanlar çöl olunca,
Tanrının yüce emri " GÖÇÜN " diye gelince,
Bir çetin imtihandı, sıladan " GÖÇ DESTANI "

Buzulda coşan kanım, kızgın çölde üşüyor.
BOZKURT'SUZ seferlerde hedefimiz şaşıyor.
Türk elinde her canda, her gönülde yaşıyor.
Türk Töresinin özü, "OĞUZ KAĞAN DESTANI "

Yağıların elleri yüreklerinden kirli...
Milletim zaman, zaman yes'e düşse de zorlu,
Çaşıtlar uğrulasa, dağlar olsa da karlı.
Bir doğuş müjdesidir, görklü " BOZKURT DESTANI "

Kara dinli kâfirler, TANRI DAĞI bürürken,
Nice düşman kart sesle peşimizden ürürken,
Bir kutlu şahlanıştır, Bozkurt önde yürürken,
Dağın dize geldiği " ERGENEKON DESTANI "

Orta Asya düzünde " ŞU DESTANI " dinlenir.
KIRGIZİSTAN seması adı ile ünlenir.
Destanları anarken yüreğimiz şenlenir.
Bir toy daveti olur, "ER MANAS'IN DESTANI "

"SİHİRLİ GEYİK" bize Hun'la, Macar'ı söyler.
" KUTLU KILIÇ " dilimde, yiğit gönlümü eyler.
" ATİLLA DESTANI'NDA coşa gelir, tüm beyler
KARAHANLI Budunun, ER TÖŞTÜK' TÜR DESTANI

Bulgar, Turan soyludur "ALTI SAÇLI " kızımız.
" SÜĞÜN BİKE " adına çalınırken sazımız.
Karanlığı nur ile ışıtırken mazimiz.
Bilinmeden olur mu ;" SATIK BUĞRA DESTANI "

Allah'ın huzurunda eğilir ancak başlar.
Allah rızası için akar gözlerden yaşlar.
O görklü Alperen'e, imrenir dağlar taşlar.
Müslüman Türk töreli, "DANİŞMENT ALP" Destanı...

Ne muhteşem bir erdir, varlığı güven veren.
Gönül gözü açılan, çöllerde gülü deren.
Malatya serdarımız, Seyyit oğlu Alperen,
Hüseyin Gazi oğlu, " BATTAL GAZİ DESTANI "

" EDİGE TOHTAMIŞ" la set çekmişiz arklara.
Bulgar Han " ÇORA BATIR " Balbal dikmiş Barklara.
" BOZ RAHVAN " at sırtında süzülürken göklere,
Hazarların gülüdür " MEM-İ ALAN DESTANI "

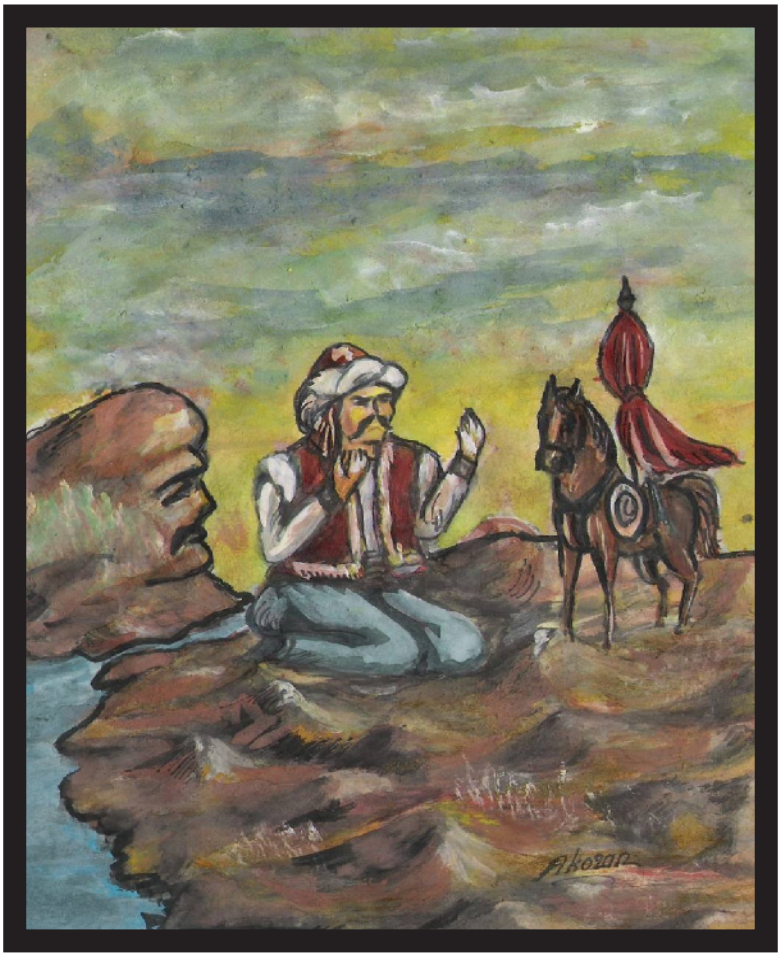
“ AYGAZİ ” Türküsünü, dinle Kumuk ilinde.
“ KÖGETAY ” Altınordu, güllerinin alında.
“ CENGİZNAME ” Asyalı, ozanların dilinde.
On iki ongun taşır, “ DEDE KORKUT DESTANI ”

Başkurtlar “KARA BATIR “ destanında sevinir.
“ KAN MENGEN “ ile Altay, ŞOR Türkleri övünür.
MAMAY DESTANI “ bizim sinemizde göyünür.
Timurlu ülkesinde, Turanlı Türk DESTANI

Valiler benlik için, düşerlerse oyuna,
Ozanlar katılır mı, zalimlerin toyuna.
İbret name gibidir nice BOLU Beyine.
Ruşen Ali yiğidin, “ KOÇ KÖROĞLU DESTANI ”

OSMAN BATIR KAĞAN’A destan bile az gelir.
YAKUP HAN, Türkistan’ın gönderinde yer alır.
CEMİLOĞLU, Kırım’da, ŞEYH ŞAMİL’CE öz bulur.
Türkler, Türk kalmak için yaşamalı “ DESTANI ”

Müslüman - Türk gönlünde yaşatmalı, “ ÜLKÜ”YÜ.
Çakalları sindirip, avlamalı yılkıyı.
TURAN denen ellerde dindirmeli balkıyı.
Bozkurt Töreli Ozan, yazarken “ TÜRK DESTANI ”....

DESTAN OLUP YAŞAYANLAR

Bu gece berzahta gezdim.
O yüce ruhları sezdim.
Nizam-ı Alem peşinde,
Yaşadılar, ben de yazdım...

Türk İslam özü uğruna,
Şehitler basıp bağrına,
Merhem olmalı ağrına.
Turan'da bozkurt gezmeli,
Türk eri destan yazmalı...

Alp Er Tunga otağında,
Gün, Dağ, Deniz ocağında,
Gök, Ay, Yıldız, kut çağında.
Semada sırrı çözmeli,
Oğuza, destan yazmalı...

ŞEHRİYAR insin derine.
Rütbe yakışsın erine.
ZİYA GÖKALP'IN narına...
DEDE KORKUT söz düzmeli
Töreli destan yazmalı...

Gönül gözü, özü gür soy.
SAFAHAT'I, sözü nur soy.
O ki; MEHMET AKİF ERSOY
İSTİKLAL MARŞI yazmalı,
Küfrü sindirip ezmeli...

VAHAPZADE'YLE yakınım.
OSMAN BATUR'DUR hakanım.
İSA YUSUF ALPTEKİN'İM.
Türkistan, Çin'i ezmeli,
GÖKBAYRAK destan yazmalı...

Esriyen başlar aymalı,
Oğul, Töreye uymalı,
YUSUF AKÇURA duymalı.
Hazer kükreyip tozmalı,
KAZAKLAR destan yazmalı...

MAHDUMKULU duru bir göl.
Türk dilinde süzülen bal..
NİHAT SAMİ BANARLI gül.
Parlıyor ışık huzmeli,
Kalemler destan yazmalı...

Ülkünün, özü Kur'andır.
KAŞGARLI MAHMUT erendir.
YUSUF HAS HACİB yarendir.
Serhadde zulmü sezmeli,
KÖROĞLU destan yazmalı...

YUNUS semamızda uçar.
MEVLANA sevdayı içer.
OSMAN YÜKSEL, Serden geçer.
Düşmanı candan bezmeli,
Hücrede destan yazmalı...

AHMET YESEVİ belgede,
Türk'ün özü var gölgede.
MUALLİM RIFAT BİLGE' de,
Bülbüller mani dizmeli,
Erenler destan yazmalı...

O, NECİP ASIM YAZIKSIZ,
Öz bulamayız, azıksız.
İBRAHİM KAFESOĞLU'SUZ,
Türkü hain mi üzmeli,
KÖPRÜLÜ destan yazmalı...

Akıncı rind yola revan,
Kendi Gök Kubbemiz' de an.
YAHYA KEMAL BEYATLI can...
TUNA' da düşman bozmalı,
Mihnetsiz destan yazmalı...

Börü, ALTAN DELİORMAN,
PEYAMİ SAFA'DA ferman,
ARİF NİHAT ASYA derman...
O gelse, cahil susmalı,
Bayrağa destan yazmalı...

TÜRKELİ kalmaz, BOZKURT'SUZ.
Cenk onsuz olurdu tatsız.
ÖTÜKENLİ, NİHAL ATSIZ,
KÜR- ŞAD' la, Vey'de yüzmeli,
Kırklara destan yazmalı...

MEVLANA'NIN, Konya'sı gür...
Mezarından eksilmez nur.
Alperen di, EROL GÜNGÖR.
Arifler ilmi sezmeli,
MERAM'LI destan yazmalı...

MESNEVİ'DE bulduk temiz,
GÖNÜL SEFERBERLİĞİ'MİZ
AHMET SEYYİT ARVASİ'MİZ.
Benlikler olsun tasmalı,
Bizlere destan yazmalı...

ŞAMİL, Kafkasların gülü...
CEMİLOĞLU, seher yeli.
Kalbim çarpar deli, deli,
KIRIM'A kanım sızmalı,
Boralı destan yazmalı...

AYTMATOV'U görsem bir yol,
Güzellere gönlümüz çul.
NEVAİ'YE bal olmuş dil,
AKSAKALLAR kol gezmeli,
Ülküme destan yazmalı...

İSMAİL'İM, GASPIRALI,
Millet derdiyle yaralı.
TARIK AHMET, aşk maralı…
ÖMER SEYFETTİN sezmeli,
İncili destan yazmalı...

RIZA NUR'DA, Türk'e öğüt.
NAMIK KEMAL oldu çiğit,
ATATÜRK'TÜR, bozkurt yiğit
Başı dik, ayak çizmeli,
MEHMETÇİK destan yazmalı...

YUSUF HAMEDANİ durak.
Hakka yakın, şirke ırak,
NECİP FAZIL KISAKÜREK...
ÇİLE'DE şerbet süzmeli.
SAKARYA destan yazmalı...

ELÇİBEY ALP, görklü tuğdu.
Yaşanacak kutlu çağdı.
AHMET KABAKLI'MIZ dağdı.
Gittiler... Hasret üzmeli,
Yas tutup destan yazmalı...

İBNİ SİNA açan gülüm.
İMAM MATURİDİ âlim.
FARABİ'YE neyler ölüm.
ULUĞ BEY sırrı sezmeli,
Bilime destan yazmalı...

Milletin közünde yansam.
Kimi, nerde, nasıl ansam…
Müslüman - Türk öze kansam.
Tarih, Türk'ten haz almalı.
Ozanlar destan yazmalı....

Nizam-ı Âlemin izi,
Türk Töresi, İslam özü…
AKOZAN gönlüne sızı,
Kötüye mezar kazmalı,
Mertlere destan yazmalı...

HAK EMRİNCE YAŞAYANLAR

Türk; töreli özde yaşar
Benler ölür, bizde yaşar...

Yalnızken koymazlar sofraya aşı,
Bir misafir gelsin diye kollanır.
Sevdalı insanın fark etmez yaşı,
Rüyasında ulu çınar dallanır.

Diller güzel söyler dostun yanında.
Gönüller kaynaşır sohbet anında.
Yanındadır iyi, kötü gününde.
Dost hasleti şekerlenir, ballanır.

Fazla yük vurulmaz küçüğe, tora.
Bizim obamızda böyledir töre.
Aşk ile düşünce gönüller nar'a.
Bazen selam, bazen mendil yollanır.

Küçük sevilendir, Büyük sayılan.
Hakkın her emrine şirksiz uyulan...
Göz göze gelende hicap duyulan.
Sevda ülkesinde ahraz dillenir.

Akozan'la, burda kalmak arzumuz.
Sevgili nazında çınlar arz'ımız.
Kendi gönlümüze çarpar gürzümüz.
Dökülen kanımız, gülde allanır...

GÜLİSTANDA

Gönüller gürül gürüldür,
Çağlar, Türkün ülkesinde.
Sevdalar pırıl pırıldır,
Çağlar, Türkün ülkesinde...

Gelinliğini giyen pelinle gelir bahar.
Gönüller menekşeyle, nergisle hem hal olur.

Bağlamada can bulup, coşarken Dadaloğlu,
Köroğlu'na, Çamlıbel sırt verecek kal' olur.

Manolya göz süzerken alınmasın zakkumlar.
Karanfil mor giyende ayrığa bir hal olur.

Kerem ile Mecnun'u, Leyla'ya dünür salsam,
Biri, Aslıya kanar, ötekisi lal olur.

Gelincik bin naz ile salınırken mehtapta.
Puhur hazla mest iken,hardal bize el olur.

Karacaoğlan ile menzile varmaz kervan,
Her pınarın başında bir güzele kul olur.

Yüz bulunca sevinir aşıkları reyhanın.
Leylakların yüzünde mor gamzeler al olur.

Garip, Kerem eylemez rintlerin yüreğine,
Aşık cilasunların hayalleri yel olur.

Bir aşk merdivenidir sevdaya fesleğenler,
Arı çiçeğe konar, kaktüs yanar kül olur.

Tahir, Zühre'de arar gönlünün dermanını,
Ahu gözden sızan yaş, coşa coşa göl olur.

Kahır yok, garabet yok, kir barınmaz bu yerde.
Aşkın, aşığa emri; - Sevmesini bil, olur.

Emrah ile Selvihan ayrı düşse seherde,
Aşka duran gönülde, anlık hasret yıl olur.

Sümbülün cilvesiyle sermest olan sevgili,
Yüreğini semaya dokuyan bülbül olur.

İpek tenli ceylanlar gül koklar gülistanda,
Gözden gönüle taşan aşk iksiri sel olur.

Nazanlar bu ülkede daha dik, daha vakur.
Gözler kalpte boy atan sevdalara yol olur.

Akozan yürek vurur güzeller meclisinde.
Aşk, sevda ikliminde katmerlenen bal olur.

GÜLİSTANDA NEVBAHAR

Her taşın değeri kendi yerinde,
Biri burçta gerek biri derinde…

Gülistanın gözleri gülümserken sehere,
Nice sevdalı yürek, gül açarken bahara,

Ahmed-i Yesevi'yle, Yunus'la açılmış yol.
Hacı Bektaş eliyle türküye süzülmüş bal.

O gözeye çok eren, çok ozan gönül vermiş.
Bir ara dilimize yaban sözcükler girmiş.

Biraz Farsça, Arapça, biraz da karma bir dil.
Osmanlıca Türkçesi diye avunmuş gönül.

Osmanlı zamanında ilim, sanat, fen için,
O dil kullanılırken yüklenmiş senin göçün.

Çünkü yüce Mevlana söylemiş el diliyle,
Ancak halk ozanları ünlemiş saf haliyle.

Karamanoğlu Mehmet vermiş iken fermanı,
Başka dil konuşarak bulamayız dermanı.

Çünkü elim diliyle tad vermiyor bir türkü,
Töre ve dil olmazsa kim nasıl tanır Türk'ü?

Türk dili, divanlarda azca konuşulurken,
İlim, edep ve sanat, Farsça danışılırken,

Yıllar, yüzyıllar geçti gene alışamadık,
Nice güzel şairle özde buluşamadık…

Lakin Türk gülşeninde açmıştı garip lale,
Bu gün hayret etsek de o günkü garip hale.

Süleyman Çelebi'nin, mevlidini okurken,
Buruk bir tad alırız, yüreğimiz şakırken.

Dehhani mazimizden bakarken malul, mahzun,
Her taş yerini bulsun, biri bur. Biri mahzen.

Murad Hüdavendigar, Türk milletine yarken,
Nesimi'nin nefesi bize ulaştı derken.

Yıldırım Bayezid Han şairliğin tadında,
Yanarken özge cam sevdasının yanında,

Ahmedi'nin sözünde güzellik vardı lakin
Kadı Burhaneddin'le gönüller oldu yakın.

Şeyhi'nin "har name"si, hicivcinin yareni,
Belki de temizlerdi yaradaki irini…

Ali Şir Nevai'ye yollanırken selamı,
Hüsrev ile Şirin'de ünlenen her kelamı.

Habibi'de beyitler, İvaz paşaya nazar.
Adai, Nakkaş Safi tükenmiş azar azar.

Cemali yakalamış aruzdaki, Visali.
Ahmed Paşa onbeşinci yüzyılda gül misali.

Necati salkım saçak darb-ı mesel söylemiş.
O özlü sözler ile gönülleri bilemiş…

İkinci Murat Hanın gönül gözüne düşen,
Bir goncada açılan, Fatih Avni'de taşan.

Cem Sultanın divanı parçalarken yüreği,
Beyazı-ı Velide padişahlık merağı.

Yavuz Sultan Selim'di tutan şair elimi,
O Gülşen diyarında mahlasıdır "Selimi"

Fuzuli, fazıldandır, Türk'ün bayat boyundan.
Yirmi dört boy Atası, Han Oğuz soyundan…

Cami ile Nevai, lalezardaki gülmüş,
Vuslatını ararken içtiği mey'e dalmış.

Şairlerin sultanı, Baki'de ilim şöhret,
O, bugün de yaşıyor olsa da onu ahret.

Hâlbuki zamanında Zati, hayali vardı.
Edirneli Nazmi'ye hece, aruz pek dardı…

İshak Çelebi, Emri mana yüklü sözlerde
Hayreti'yle, Figani yanıyorken közlerde,

Rahmi, Duai, Nevi, Ruhi, Fevri, Azeri,
Cenani'yle Hüdai bülbüllerin haz eri.

Lamii'nin sözleri, Hakani'ye ulaşmış.
Taşlıcalı Yahya'mız aşkı aşkla üleşmiş

Gazali on altıncı yüzyılın aşk ereni,
İbrahim nice görklü güzellerin yareni…

Nevi, Bağdatlı Ruhi, bakıp Nefi'mizi gör.
Nabi gibi üstadı, nedim gibi piri gör.

Şeyhülislam Yahya'nın divanında otursan,
Naili'nin bağına, Necati'yi getirsen,

Şeyh Galip "Hüsn-ü Aşkın" şavkında erir iken.
Kanuni Han "Muhibbi" sefere yürür iken.

Bir söz desin ki, dünya durdukça o da dursun
Kalbimizin yüreği ilahi aşka vursun…

“Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi,
Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi…”

Naifi kurar ise cananla düş, temaşa.
Mısralara gem vurur, ol koca Ragıp Paşa.

Enderunlu Fazıl’la, Vasıf söyleşir gülle,
Keçeci zade İzzet, şiir üstadı molla…

İkinci Selim’i duymalıydın canında.
Üçüncü Murad Hanın mısraları yanında.

Daha nice padişah, daha nice aşk eri,
Özlü sözleri ile Gülşen etmiş bu yeri…

Biz, bu Gülşen içinde bir soluk dolaştık.
Bakın nice gönülde, nice bala ulaştık.

Güzellik peşindedir aşkların özleri,
Sermest olan canların aşka döner yüzleri.

Şarkılarda söylenen dile vurulan aşktır.
Hayallerde okşanan, sevda yaşanan köşktür.

Itri, bir başka coşku yüklemiş gönlümüze.
Güllerin rengi vurur sevdalı anımıza…

Yesari Asım Ersoy, Ziya Taşkent’le sözün,
Avni Anıl, Yavaşça çiğdemi olmuş yazın.

Dede efendi ud'la inletmiş geceleri,
Münir Nureddin Selçuk ve daha niceleri.

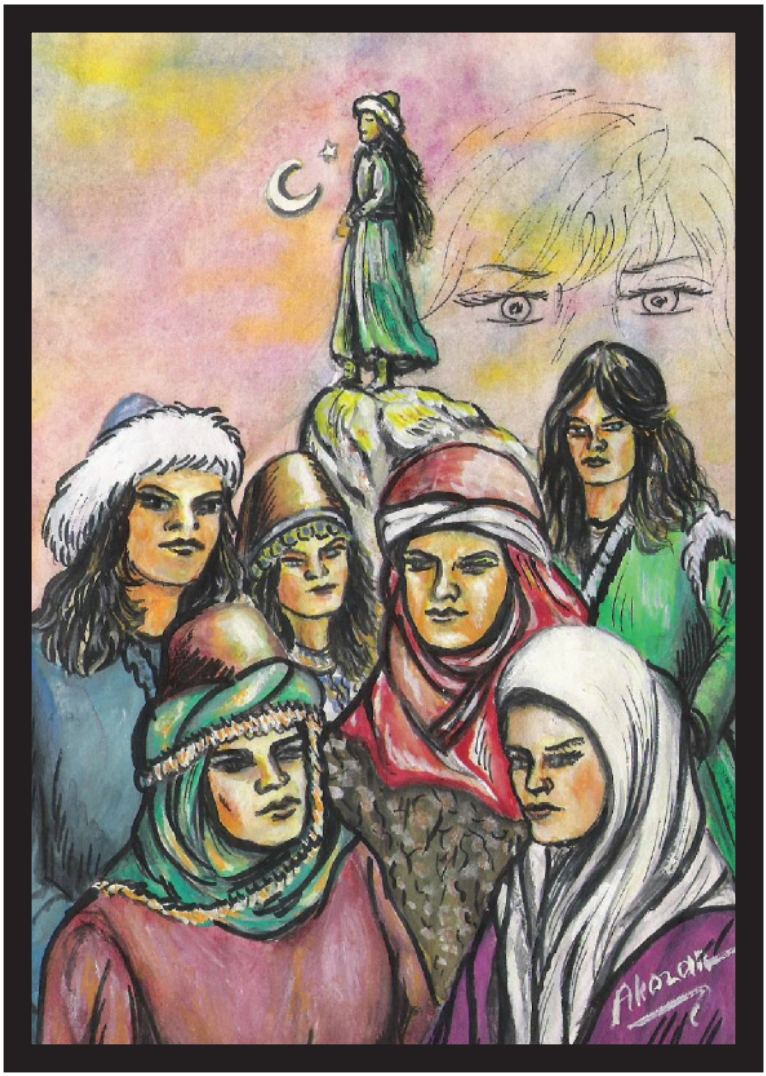
Saz ile söz birleşmiş nice özlü makamda.
Dört yüze yakın makam taşıyorum yakamda.

Dil bizim dil olunca iyi anlarız.
Köroğlu gibi tanır, Yunus gibi ünleriz.

Bir dil bir arı pınar değilse kanılamaz.
Dili bulunan suda pek pak olup yunulamaz.

Türkü ancak türküdür. Türk'ün Türkçe diliyle,
Güzel gönle düşmeli, en saf özge haliyle…

Akozan'ın divanı olmasa da açа aş,
Bülbüle güzün nazı, vuslat tadı kokar hoş.

TÜRK KIZI

Türk elinde yaşardı, kızların en güzeli.
Onlar çiçek açardı, bağ dökerken gazeli.

TÜRKMEN KIZLARI

Türkmen kızı, kadını,
Yüceltir Türk budunu.
Er gönlüne aşk düşer.
Sessiz eyler yâdını.
Sevdalanan bülbüller,
Tespih eder adını...

Türk elinde yaşardı, kızların en güzeli.
Onlar çiçek açardı, bağ dökerken gazeli.

Ceylanlar kıskanırdı, endamını, boyunu.
İffeti yüreğinde filizlenen soyunu...

Bir gül değil, sevdanın kendisidir açılan.
Dünyada aşk adına candan, serden geçilen...

Efsunlu gözleriyle kaynatırken kanımı,
Tomurcuk gamzelerde çıkarırdı canımı.

Kadına "Han" dedirten buyruğu verendi o,
Sevgisi şu cihanı kıskıvrak sarandı o.

Mihnetsiz ve pervasız çimenlerin üstünde,
Onulmaz acılarla canımızın kastında...

Servi boyları ile pınar başına gelip,
Nice görklü yiğidin aklını baştan alıp,

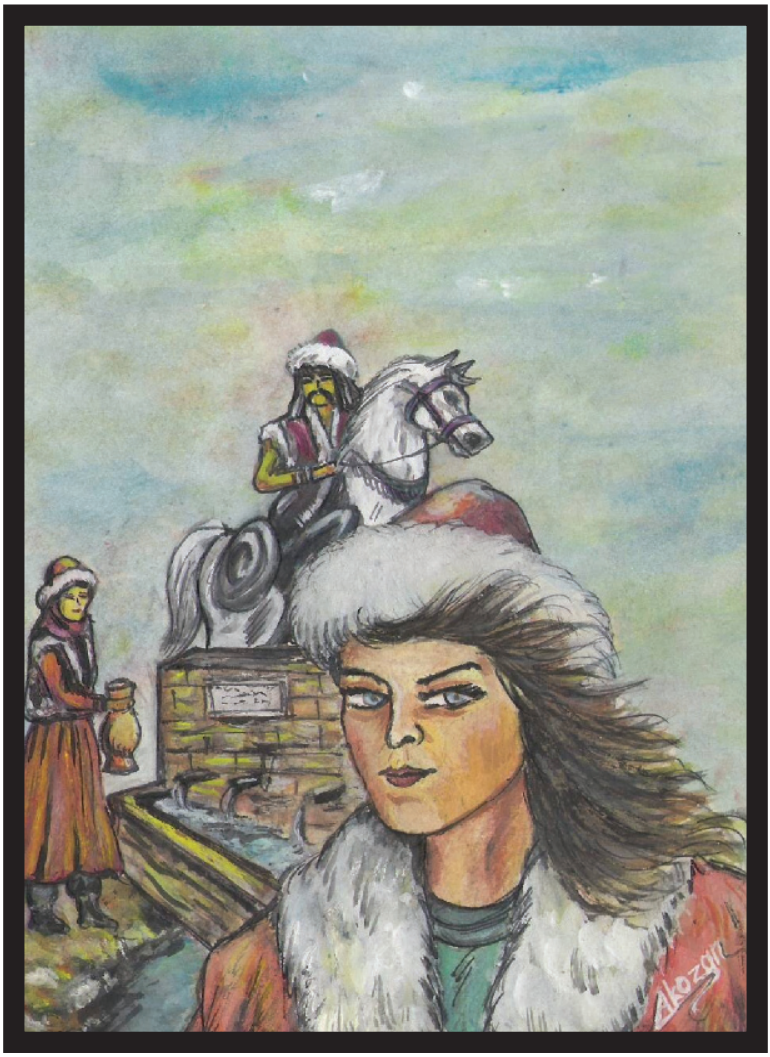
Yüreği kanatırken çevirirdi yüzünü,
Doyumsuz bir şevk ile yapıyordu nazını...

Âşıkların yüreği yanarken üşüyordu.
Nice Alpler dağlara, çöllere düşüyordu...

Hepsinin rüyasına giriyordu huriler,
Horyat yaylalarda hür, yaşayan o periler...

Yiğitlerin yüreği kömüre dönüyordu.
Cirit meydanlarında kendini deniyordu.

Töredendir güzeli alabilmenin şartı,
Yiğitlik ve mertliktir, namusa olan örtü...

GÖKÇE KIZLAR PINAR BAŞINDA

Pınar başında vurur, Alp Eren yüreğimi.
O nazını yaparken, duymuyor firakımı...

Onun içindir ki kız, gizlemez ağıtını,
Gelin olurken ana vermeli öğüdünü...

Gelinin körpe gönlü, er evine sinmeli,
Kendi öz yuvasında mutluluğa kanmalı...

Yuvasına kol kanat, erine arka çıksın,
Türklüğün ocağını, narin eliyle yaksın...

Gürbüz çocuklarını, yetiştirsin töreli.
Müslüman Türk elinde, odur dağlar maralı.

Yüce Türk'ün ocağı, şenleniyor onlarla.
Türk milleti özünü, yaşatır o canlarla...

Akozan selamlıyor ana, bacı ve yâri,
Onlar yüceltiyorlar Müslüman-Türk'te nuru...

TÜRKMEN GÜZELİ

Türkmen güzeli.
Gülle bezeli.
Aşkın kanunu,
Sevda yazalı...

Alnımda yazım,
Türkmen güzeli.
İnledi sazım,
Aşkı sezeli...

Yanağı benli,
Bakışı bunlu,
İpekten gönlü,
Gülle bezeli...

Saçları yonca.
Tomurcuk gonca.
Güzellik anca,
Onda ezeli...

Ceylan sekişi,
Alev bakışı,
Gönle akışı,
Kırk bir gözeli...

Dağlar maralı,
Aşkla yaralı,
Bahtı karalı,
Gökler hazalı...

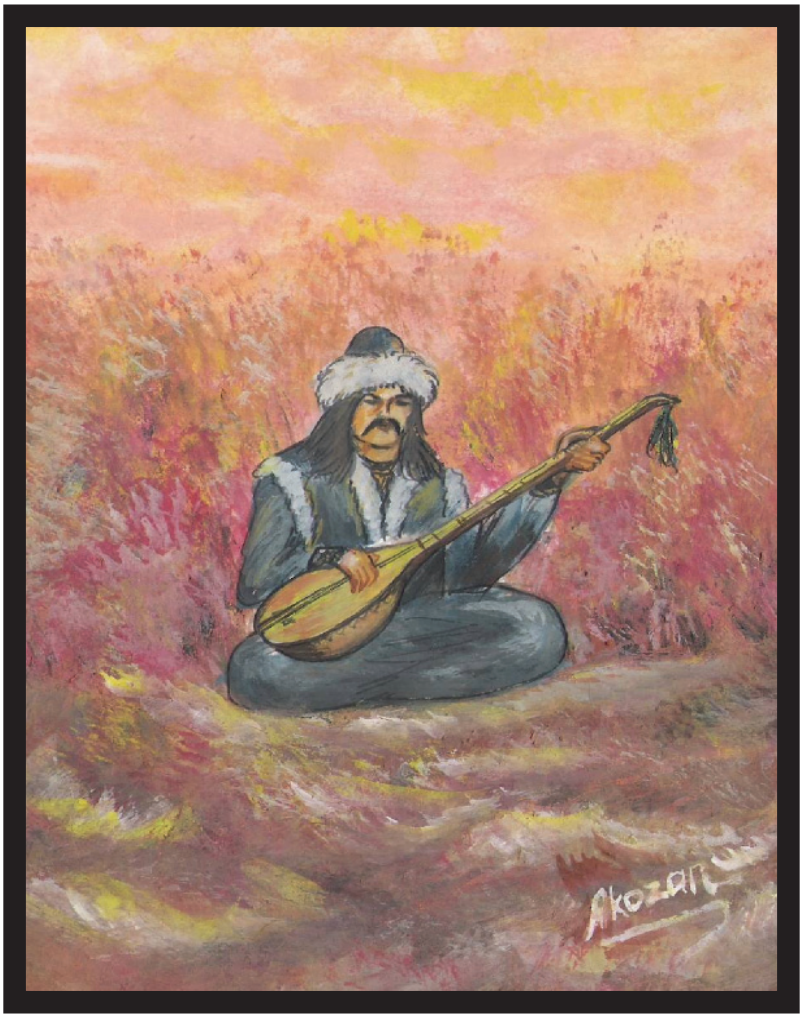
Gönül yakarak,
Ufka bakarak,
Hasret çekerek,
Kalmış ezalı...

Tektir merağı.
Çıkmaz firağı.
Yayla yüreği,
Gurbet gezeli...

Gülün özünde.
Pınar gözünde.
Sevda nazında,
Gülşen gazeli...

Coşan kanını,
Salmış ününü,
Aşkın kanunu,
Sevda yazalı...

Akozan'a aşk,
Sunulacak meşk,
Kalınacak köşk.
Türkmen güzeli...

OZANLIK

Ozanlık, ozanlık, kutlu ozanlık
Ozanlığın şartı, aşk ve kızanlık...

OZANLAR DESTANI

Milletimin tatlı dili, Ozanlar
Dört mevsim açılan gülü, Ozanlar

Ozan sözü mert olur ki; uyarsın
Kimisine dert olur ki; koy yansın
Türk eri, yiğit olur ki; nam salsın
Ben, Hak Ozanıyım, alnım açıktır
Aşka diz vuruşum, açık seçiktir

Derde deva olmak, bizim işimiz
Allah'ın rızası olur düşümüz
Haktan gayrisine diktir başımız
Ben, Hak Ozanıyım, alnım açıktır
Aşka yüz sürüşüm, açık seçiktir.

Akozan'ın güzelliktir ilkesi
Sevdada vuslattır, gönül balkısı,
Nizam-ı âlemdir, yüce ülküsü
Ben, Hak Ozanıyım, alnım açıktır.
Aşka söz verişim, açık seçiktir...

OZANLAR

Güzellere kul olmuşuz.
Gönüllere dil olmuşuz.
Ozanız, aşk ülkesinde,
Mektuplara pul olmuşuz...

Aşkın şarabını içtik,
Şeker, şerbet, bal olmuşuz.
Sevda için serden geçtik.
Seven her gönül olmuşuz,
Gözde yanıp kül olmuşuz...

Maşuk, Aşığı sınarken,
ALP ER TUNGA'YI anarken,
Âşıkta yürek kanarken,
Kopuzlara tel olmuşuz,
Sazda yanıp kül olmuşuz...

YAKUP gibi bağır dövüp,
İSA ile göğe ağıp,
Sevdayı göklerden sağıp,
YUSUF'A gönül olmuşuz,
Bizde yanıp kül olmuşuz...

Ergenekon bucağında,
Oğuz Kağan ocağında,
Bilgehan'ın kut çağında,
Ötüken'de del olmuşuz.
Sizde yanıp kül olmuşuz...

EBUBEKİR SIDDIK ile,
ÖMER, OSMAN, ALİ bile,
MUHAMMED aşkıyla güle,
Sevdalı bülbül olmuşuz.
Cüzde yanıp kül olmuşuz...

AHMEY YESEVİ pirimiz.
TAPDUK EMRE' de varımız.
GAZALİ gönül erimiz,
Al atına, nal olmuşuz.
Dizde yanıp kül olmuşuz...

DEDE KORKUT' un izinde,
YUSUF HAS HACİP sözünde,
Türkün mavi gökyüzünde,
Bayrağına al olmuşuz.
Özde yanıp kül olmuşuz...

MEVLANA' da yakan ahın.
ŞEMS' siz cihanda eyvahın.
YUNUS' la birlikte, Nuh'un,
Gemisine yel olmuşuz.
İzde yanıp kül olmuşuz...

Gönül ile görenlere,
EDEBALİ erenlere,
HACI BAYRAM yarenlere,
Dergâh Solfasol olmuşuz.
Düzde yanıp kül olmuşuz...

LEYLA' SIZ, MECNUN olanın,
ŞİRİN' de aşkı bulanın,
Çalap aşkıyla ölenin,
Mezarında gül olmuşuz.
Kızda yanıp kül olmuşuz...

KAMBER, ARZU için dilde.
FERHAT'A hükmeden gülde,
KÖROĞLU'YLA, Çamlıbel'de,
EMRAH için el olmuşuz.
Yozda yanıp kül olmuşuz...

KARAC'OĞLAN gezmiş gamsız.
DADALOĞLU sözü gemsiz...
GARİP netsin atı yemsiz,
Yol vermeyen çal' olmuşuz.
Azda yanıp kül olmuşuz...

Gönlümüz maşuklarının,
Postuyuz eşiklerinin,
Zamanın âşıklarının,
Mektubuna pul olmuşuz.
Nazda yanıp kül olmuşuz...

ALİ EKBER ÇİÇEK, açar.
ŞENLİK, dolu bade içer.
POLATOĞLU, serden geçer.
RUHSATİ'YE çul olmuşuz.
Tozda yanıp kül olmuşuz...

KOCAMAN'I zordur tarif.
Yüreklidir OZAN ARİF.
REYHANÎ, doğuştan zarif...
BAHRİ UMMAN, göl olmuşuz.
Yazda yanıp kül olmuşuz...

KARAKOÇLAR sözün eri.
BULUT gönüllerin narı...
DOST OZAN, sevdalı çeri,
DURDU' da, YOKSUL olmuşuz.
Bezde yanıp kül olmuşuz...

ÇOBANOĞLU, sürüsüzdür.
KARA OZAN, karasızdır.
ÖKSÜZ OZAN, sarasızdır.
SELAMİ' ye fal olmuşuz.
Çözde yanıp kül olmuşuz...

RUHSATİ var, FERMANİ yok.
ZÜLFİKÂR'I cezbeden çok.
SÜMMANİ'YE yakıştı bak.
TAŞLIOVA, il olmuşuz.
Bozda yanıp kül olmuşuz...

RAHMANİ yozları kaşır.
AZERİ'YE kalmaz öşür.
RUHANİ ibrikle taşır.
Bendi yıkan sel olmuşuz.
Arzda yanıp kül olmuşuz...

SULARİ, yaran devasız,
FEYMANİ, dertsiz davasız,
Gelmez, DERMANİ vefasız.
Evlenmeden dul olmuşuz.
Cazda yanıp kül olmuşuz...

KARABULUT, YAĞMUR olsun,
HAYDAR ASLAN, KADİR bilsin,
MERDANOĞLU, nasıl gülsün,
NAHCİVAN' sız öl olmuşuz.
Sezde yanıp kül olmuşuz...

TATAROĞLU. Erdir gürler.
MAHRUMİ'yi kimler horlar.
KUL ÂŞIK'I, YENER zorlar.
Dağlarda maral olmuşuz.
Uzda yanıp kül olmuşuz...

TALİBİ, nerde KAÇIRAN?
Deveyi yardan geçiren…
SELMANİ konak göçüren.
HASRETİ'YE kal' olmuşuz.
Gazda yanıp kül olmuşuz...

MEVLÜT yordu döşümüzü,
NURŞAH kırdı dişimizi,
ÇARESİZ'CE başımızı,
Yola, yola kel olmuşuz.
Yüzde yanıp kül olmuşuz...

Kötü günde dost KIRKHANİ,
UYDURANOĞLU, GÜLHANİ.
Feleğe çatan ELHANİ,
KUL SADİ' zal olmuşuz.
Üzde yanıp kül olmuşuz...

MAKSUDİ, ermiş maksada.
HÜDAİ, coşkun aksa da.
HAYATİ VASFİ takside,
ZAMANİ'YE yıl olmuşuz.
Gezde yanıp kül olmuşuz...

SEDEF FİDAN'I kurutma.
ALYASOĞLU'NU tav etme.
NAMLI'YI aşksız avutma.
HACI PİR'LE mol' olmuşuz.
Tezde yanıp kül olmuşuz...

MECHULİ, eyler BEYANİ,
SADİ mest eder duyanı.
GÜRBÜZ ALİ ve AYANİ,
SADRETTİN'E sal olmuşuz.
Kuz'da yanıp kül olmuşuz...

MECZUBİ, dost mu CENANİ,
Gülşeni özler KENANİ,
ŞAH TURNA, çeker HİCRANİ,
ZÜLFÜSİYAH şal olmuşuz.
Bazda yanıp kül olmuşuz...

PERVARİ çekerken nazı,
ÇIRAĞİ elinde sazı.
LÂÇİN'İN ağarsın yüzü.
MÜDAMİ'CE ul' olmuşuz.
Hızda yanıp kül olmuşuz....

DERDİMEND' siz, HAKKI VİRAN.
TALİBİ, ÖZKAN'I yoran…
ŞAHBALLI dilinde KUR'AN.
Bir bilinmez hal olmuşuz.
Laz'da yanıp kül olmuşuz...

GÜL AHMET sazı inletir.
KUL MUSTAFA'YA dinletir.
ABBAS bülbüle ünletir.
Yüreklerde höl olmuşuz.
Fazda yanıp kül olmuşuz...

GÜNAY YILDIZ eser efil…
BEYHANİ, FEZAİ sefil,
ALİ İZZET kime kefil,
EYYÜBİ'YLE ful olmuşuz.
Dozda yanıp kül olmuşuz...

FERRAHİ yanar AŞKINER.
EFKARİ gezen şaşkın er.
HAYALİ HASAN, COŞKUNER.
SEFAİ'YİZ, bal olmuşuz.
Kozda yanıp kül olmuşuz...

YÜZBAŞIOĞLU'NA varın,
ALİ TAŞ'LA koza örün,
ERTAŞ'I halayda görün,
Çınar olmuş, dal olmuşuz.
Çiz de yanıp sil olmuşuz...

DERYAMİ ağlatır gülü.
Hıçkırır, TATLICI ALİ.
DELİ KASIM geçer çölü.
Yürekte akıl olmuşuz.
Tuzda yanıp kül olmuşuz...

EMİNİ' YE deme paslan.
KARAKILÇIK geri yaslan.
ŞAHMARANOĞLU, ALPARSLAN,
İnci gibi tol' olmuşuz.
Buzda yanıp kül olmuşuz...

CEVLANİ ayazda buyan.
SANATİ, ÇERKEZ'E uyan.
MİHMANİ gör, ayan beyan.
Kara günde bol olmuşuz.
Ez de yanıp kül olmuşuz...

NURİ MERAM'INI desin.
EMİRCAN, tuzu az yesin.
SEFİL SELİM gelsin sesin.
VEYSEL için dil olmuşuz.
Güzde yanıp kül olmuşuz...

MURAT YILDIZ, LİYAZ, SABRİ.
KENANİ haz etmez cebri.
DADAŞOĞLU etmez sabrı.
Güzel görüp lal olmuşuz.
Sözde yanıp kül olmuşuz...

AKOZAN * yanmış, KEREM'LE.
MANSUR, yarayı sar emle.
DERDİYOK, ölmüş veremle.
Gülşen olmuş, gül olmuşuz.
Közde yanıp kül olmuşuz...

EY TÜRK! AŞKINI TOPLA BAŞINA

Milletim duysun bizi.
Çeliğe katsın özü.
İlim, sanat, fen için,
Bulmalı kutlu özü.

Eller kanına girmeden
Sevdayı kuşan döşüne.
Başına çorap örmeden,
Felek düşmeden peşine,
Aşkını topla başına.

Yakın eyle ırağımı,
Huzura al yüreğimi.
Duymaz mısın, firağımı.
Rastlamadım hiç eşine,
Aşkını topla başına.

Yanarız aşkın narında.
Eririz sevda harında.
Gönlümüz, Hakkın nurunda.
Aklım ermez naz işinde.

Aşkını topla başına.
Sözü, özünde bir ozan...
Sevdaya koşan Akozan.
Türk'e, Türkçe destan yazan
Omuz vermeden naşına,
Aşkını topla başına...

KEREM EYLE

Sevdamızı yâd eyledim.
Aşkımızı şad eyledim.
Yüreğime od eyledim.
Çelinemez bir haldeyim.

Kerem eyle bir yol göster
Gelinemez bir haldeyim.
Gönül dostla vuslat ister,
Onulamaz bir haldeyim.

Yollar menzile ermedi.
Güller hatırım sormadı.
Sevgili izin vermedi,
Kalınamaz bir haldeyim.

Göz görünce alınır haz.
Sevilene yakışır naz,
Diz vurarak konuşur göz,
Dalınamaz bir haldeyim.

Kötüleri yakar haset.
Yolum bağlı, gücüm vasat.
Gönül örste çelik pusat...
Yalınamaz bir hâldeyim.

Kor alevler sarmış beni,
Ok savurup delmiş gönü.
Donmuş damarımın kanı,
Bilinemez bir haldeyim.

El sallanmaz ardımızdan.
Kâfir inmez sırtımızdan.
Dert çatladı derdimizden.
Dilinemez bir hâldeyim.

Tozlu yolları özledim.
Tatlı dilleri özledim.
Hakka kulları özledim.
Gülünemez bir haldeyim.

Hasret kaldım güzellere,
Ayılmadan düştüm zara,
Dünyam zindan, zifir, kara.
Bulunamaz bir haldeyim.

Ezildi narin omuzum,
Esrik etmiyor kımızım,
Bu dertle ölsem namazım,
Kılınamaz bir haldeyim.

Umutla bozuldu aram.
Kemre bağlamıyor yaram.
Hangi düşü nasıl yoram,
Dolunamaz bir hâldeyim.

Akozan bak, özümüze,
Kan sıçradı gözümüze,
Kahır çöktü közümüze,
Ölünemez bir haldeyim.

BEN

Yirmi birinci yüzyıl
Türk asrı olacaktır.
Dünya, Türklerle sükûn
Ve huzur bulacaktır.

Beni sorarmışsın, duydum,
Türk oğluyum, Turanlıyım.
Allah'ın emrine uydum,
Müslüman'ım, Kur'an'lıyım...

İlimdir, irfandır payem.
Güzel ahlaktır sermayem.
Şu acunda hür müstakil,
Erce yaşamaktır gayem.

Ben,
Türküm.
Yüce Allah
Böyle yaratmış beni,
Şükürler olsun.

Ne
Can.
Nede canan,
Çelebilmez yolumdan.
Cümle zalim bir olsa, eğilemez dik başım.
Ayaklar altında çiğnense de er naşım,
Olmasa da mezar taşım.

Ben,
Görklü
Türk milletinin,
Özge bir neferiyim.
Kal-u beladan bu güne,
Âlemde nizam ve intizam peşindeyim.
Yılmadım, yorulmadım, durmadım, seferiyim.

TÜRK OLMAK

Âdemden gelse de insanın soyu,
Türk olmak, bir büyük ayrıcalıktır.
Şu dünya bu adı bellesin iyi,
Türk olmak bir büyük ayrıcalıktır.

TÜRK MİLLETİNİN
16 İMPARATORLUĞU

Gönüller gülemeden, maşuğu bilemeden,
Cümle insan özünde, sevdayı bulamadan,

Bu milleti anlamak, sığmaz ki, bir ömüre.
Taşı, ağacı işler, ruh verirdi demire...

AZERBAYCAN

Azeri'yem, Azeriyem,
Men Türklüğün öz eriyem.
Savaş meydanında kartal,
Meclislerde söz eriyem.
Gönüller aşka duranda,
Gülşende ki, naz eriyem.
Vetenime gölge düşse,
Alevlenen köz eriyem.
Türklüğüm azat olanda,
Toy edirem, haz eriyem.
Bakü'de ki gülistanda,
Bülbül ile uz eriyem.

KAZAKİSTAN

Almatı'dan, Almatı'dan,
Bülbül öter Almatı'dan.
Dünya duysun türkümüzü,
Kazakistan Almatı'dan.
Ahmed-i Yesevi gibi,
Alp Erenler Almatı'dan.
Ergenekonlardan çıkıp,
Gül derenler Almatı'dan.
Türklüğün öz ülküsüne,
Bal verenler Almatı'dan.

KIBRIS

Kıbrıs bizim, Kıbrıs bizim,
Yeşil ada, Kıbrıs bizim.
Akdeniz'de bir gül açmış,
Türk- İslam cevherli özüm.
Dünya huzur bulduğu gün,
Sevdaya ağarır yüzüm.
Türklük varsa bende varım,
Gayrı budur özge sözüm.

KIRGIZİSTAN

Balıdır hey balıdır,
Bişkek, güllerin balıdır.
Kızıl elmanın yolunda,
Kırgızistan'ın gülüdür.
Zalime, zulüme karşı,
Deli Dumrul'dan delidir.
Otuz bir ağustoslarda,
Ünlenen onun ilidir.
Toyda, düğünde, dernekte,
Alp'tir, erendir, velidir...

ÖZBEKİSTAN

Taşkentliyim, Taşkentliyim
Turanlıyım, Taşkentliyim.
Şu yeryüzü gülşeninde,
Cennet gibi başkentliyim.
İlim, edep, törem vardır,
Zannetmeyin boş kentliyim.
Türklüğün özge kalesi,
Özbekistan, Taşkentliyim.

TÜRKİYE

Bin yıllık bir Türkü yem,
Türkü yem oy türkü yem,
Düğün, dernek, toy günü,
Dilerde ki, türküyem.
Oğuz Kağan balası,
Anadolu Türk'üyem.
Alp erenler ocağı,
Cennet yurdu, Türkiye'm

TÜRKMENİSTAN

Türkmenem, hey Türkmenem
Türkistanam, Türkmenem.
Türklüğün sevda ile,
Çevirdiği çark menem.
Görklü evlatlarımın,
Eylediği terk menem.
Türkmenistan öz yurdum.
Vatandaki Türk menem.
Ozan kopuzuna tel,
Başında ki, börk menem.

BUGÜN

Bu gün başka bir gündür.
Türk milletine ündür.
Yedi yurdum hür lakin
Bu toy yaslı düğündür...

Yıllar yılı sırtımız zulümlerle terledi,
Yas tutarak ağlamak inanın ki; zor bugün.
Gün yükseldi semaya, ufkumuzda parladı,
Turanda ki yarayı, yüreğimle sar bugün.

Bağrımızı delerken, Çinlilerin nacağı,
Buzulları eritir gönlümüzün sıcağı,
Altay Dağı değilse, Bozkurtların ocağı,
Esir DOĞU TÜRKİSTAN, Türklüğüme ar bugün...

ALTAY CUMHURİYETİ, özerk lakin hür olsa...
BAŞKURDİSTAN illeri zulmü sindirip gülse...
ÇUVAŞİSTAN'DA güller demetle bize gelse.
DAĞISTAN semasının gamzeleri al bugün.

KADARBEY Balkarları, GAGAUZ'LA buluşsun.
Kırım SAHA TÜRKMENİ, TUVA ile bilişsin.
Tatar bahadırları zaferlerle gülüşsün.
ALP ER TUNGA Ülküsü, gözümüze fer bugün.

KARAKALPAK özünü, kandırsın zemzem ile.
NAHÇİVAN boydan boya, bezensin gonca güle.
KARAÇAY, Çerkez Ozan, sözleri vurup tele,
AHISKA yüreğini ağartmalı kar bugün.

KARAPAPAH şen olur, NOGAYLAR'A gelende.
KUMUK huzuru bulur, Kafkaslarda gülende.
DERBENT mahzun mu kalır, gözyaşını silende,
Türk Elleri gülşeni, zannetmeyin bor bugün.

TERTEP, KUNDAR ve MİŞER, İdil- Ural'da yaşar.
Sibirya'da KUMANDİ, SİBİR TATARI coşar.
TELENGİTLER, ŞOR ile toya, düğüne koşar.
TEVELÜT, DOLGAN, TOFA, Türkiye'de sır bugün...

Romanya'daki, Türk'le koşarız aynı izden.
Bulgar, Batı Trakya, Macar'la aynı özden...
Kosova'da, Sancak'ta çıkıverelim közden.
Makedonya'nın derdi, ensemize ter bugün...

SİBİR BUHARALARI, TOBBAL ile gürleşsin.
ŞATO boyu gün gelip, KARAİM'LE birleşsin.
Doğu Sibir TATARI, yiğitlikte ir'leşsin.
DEDE KORKUT öğüdü, yolumuzda pir bugün...

Çin'deki Türk boyları, saymakla tükenemez.
Ağlamak bile yasak, derdini yakınamaz.
Kızıl Çine esirdir, canını sakınamaz.
ÖTÜKEN'İN dertleri yüreğimi yir bugün.

İran'da, Suriye'de, Irak'ta ve Mısır'da...
Halıdan çuldan geçtik oturamaz hasırda.
Cezayir'de bir garip kan sızarken nasırda,
Bir sevda coşkusuna hazırlansın yer bugün...

KIRIMÇAKLAR bir başka hengâmenin içinde.
HİNDİSTAN özge diyar, kavimlerin göçünde...
AFGANİSTAN'DA Türkler, namluların ucunda...
Madeni devletlerin gönül gözü kör bugün...

Beyaz RUSYA TATARI Birliğini özlüyor,
Litvanya'daki Türkler, Atilla'yı gözlüyor.
Polonya'da soydaşım yüreğimi közlüyor.
Esaret altındayken çalınamaz Tar bugün...

HOTAN ile KAŞGARLAR Türkün asil soyundan.
Vuslata susamışlar ayılırsak oyundan.
Pakistan bize else, farkımız ne koyundan.
Beş kıta üstündeki dertlerimi dür bugün...

Daha nice sayayım esir olan yurtları,
Türkün öz vatanından sökmek için otları,
Türk elleri topyekün bekliyor Bozkurtları.
Yirmi birinci asrı, Türk Milleti yur bugün...

Satılan yüreklere, eğilen şu başlarla,
İndirilen bayrakla, çatlatılan taşlarla,
Töremize sığmayan şu acayip işlerle,
Şenelmeyen yurtlardır anlımıza kir bugün...

Çeçenistan'da, Rus'un zulmü ile ahlanan,
Gayri biz olmayalım, horlanarak yuhlanan.
Kanındaki gayız la, Allah için şahlanan.
Oğuz'un altı oğlu, ordumuzda er bugün...

Maddi manevi dertler kovulmalı yurdumdan.
Serden geçen Alp erler, kükremeli ordumdan.
Oğuz kağan misali, bir bozkurdun ardından,
Kızıl Elma yolunda, TACİKLERİ gör bugün...

Türkün şanlı bayrağı, yükselirken acunda...
Gönüller huzur bulup şehitlerin öcünde.
Yeşil ada şenlensin hürriyetin tacında.
Türk- İslam kozasını, KIBRIS'IMDA ör bugün...

Türk'ü zorla sınayan, kader türlü dert örmüş.
Diyeti ödenmeyen her şey sana ar dermiş.
Bu günü görmek için nice alp er can vermiş.
Türk'ün pınar gözünde, KIRGIZİSTAN gür bugün...

Millet el ele vermiş, tipi, boran ve karda.
Şu cihanda çaresiz, kimse kalmasın darda.
Ahmet Yesevi Sultan, derman olurken derde,
Alp erenler ocağı, KAZAKİSTAN yar bugün...

Allah'ın dostuna dost, düşmanlarına kinli...
Yüreği dağ misali, sevdaya adak gönlü...
Bir devlet ki yiğitlik, güzellik ile şanlı.
Türk'ün davası için, ÖZBEKİSTAN mir bugün...

Yusuf Akçura yiğit, Türklüğe sunmuş canı.
İsmail Gaspıralı görmeliydi bu anı.
Azatlık meydanının geldi şen olmak günü.
Türkuaz semamızda, AZERBAYCAN var bugün...

Ötüken başkent değil, fakat kardeşleri yar.
Lefkoşa ve Ankara, dardır bu millete, dar.
Almatı, Aşkaabat, Taşkent'te toyumuz var.
Ha Bakü'dür, ha Bişkek, hepsi Türk'e bir bugün...

Töre ile yaşayan Türkler bezensin güle.
Yağıların izmleri uyuşmadı Türk ile.
Nizam-ı Âlem için çekilsin nar'ı çile.
Türk'e düşman olanı, inlerinde vur bugün...

Yetti ey asil soyum, yetti gayrı bu zillet.
Yakamıza yapışmış, türlü dert, türlü illet.
Ergenekonlar bize dar geliyor, Ey Millet!
Türkün yedi devleti vatanında hür bugün...

Buzkaşi, Ankara'da, oynanmalı tadında.
Tiflis'te, Buhara'da, bilcümle Türk Budunda.
Akozan mest olurken, ataları yâdında.
Semerkant'ta seğmenler oynamalı bar bugün...

NEVRUZ

Bir başka bayram olur milletimin özünde,
Nevruzda, Alp-erenler coşar türkü sözünde.
Nice toylar kurulur gönlümüzü bileyen,
Alev alır ocaklar, ülkümüzün közünde...

Bu gün nevruz derler bahar gelende,
Gönül aşk oduyla pişmeye koşar.

Yeni günde, Türklük özüm gülende,
Ergenekonlardan taşmaya koşar.

O mübarek muştu bizi bulanda,
Gönüller sevdaya düşmeye koşar.

Türk yurtları özde birlik olanda,
Göğsümüz gururla şişmeye koşar.

Alperen civanlar mehter çalanda,
Engelleri bir, bir aşmaya koşar.

Cengâver Türk eri nara salanda,
Düşmanın tebdili şaşmaya koşar.

Görklü erler düşmanına dalanda,
Gök pusat bağrını deşmeye koşar.

Türk Milleti şanla şeref alanda,
Yağız atlar yeri eşmeye koşar.

Türk balası, Türklüğünü bilende,
Töre denen kutlu çeşmeye koşar.

Milletin ufkunda pası silende,
Alpler ocağında pişmeye koşar.

Akozan baharda güle gülende,
Bir ülkü yolunda coşmaya, koşar.

BAYRAM

Ozanların aşkla açılsa dili,
Her bahar gelende bayram eylesek...
Toylarda açılsa sevdanın gülü,
Üşüyen seherde bayram eylesek…

Ergenekon günü aşıldı dağlar,
Yolları bulanda bayram eyledik.
Nevruz şafağında açıldı çağlar,
Yeni yıl gelende bayram eyledik.

Yiğitler meydanda alırken ad, ün.
Üç mayıs, Türklüğün uyandığı gün…
Deliye her günmüş, bizde dokuz gün,
Kopuzlar çalanda bayram eyledik.

Özbek sökmüş toprağından ayrığı,
Kırgız, Kazak vermiş aşka buyruğu,
Azerbaycan açmış gülden bayrağı,
Türkmenistan ile bayram eyledik.

Birde Türkiye'min bayramları var.
On dokuz Mayısta oynanmalı bar.
Yirmi üç Nisanlar çocuklara yar,
Cumhuriyet kurduk, bayram eyledik.

Sevda başımıza vurduğu zaman,
Nefsi köle ettik diledi aman,
O, Yüce Allah'ın buyruğu yaman.
Ramazanda görklü bayram eyledik.

Hacca gidenlere layıktır taçlar,
Kurban bayramında, doymalı açlar.
Allah rızasına kurbanlık koçlar,
Süsleyip salarak bayram eyledik.

Bir bayram özleriz aşkın tadında,
Birleşsin yürekler Türkmen budunda,
Duam kabul olsun, Allah katında.
Turan hayaliyle bayram eyledik.

Sen,
Bayrağım,
Canımdan kan,
Kanımdan can verdiğim.
Gölgesinde huzura erdiğimsin.

Sen,
Türkün
Şanı, şerefi,
Onuru ve gururu,
Sen yüce milletimin
İnsanlık ve hürriyet şuuru...

Sen,
Şanlı geçmişim,
Sen görkemli geleceğim,
Aşkım, umudum, duam, senin içindir.
Milletimin, devletimin, dinimin istikbali sendedir.
Şanlı Mehmetçiğimin hayat gayesi,
Sarsılmaz imanının,
Özü sendedir.

Ey,
Şanlı,
Al bayrağım.
Ben, sen ile güzelim.
Yukarıdan gök çökmezse,
Delinmezse altımızda yağız yer,
Ben, seninle ezelim.
Yüreğim,
Seninledir.
Seninledir varlığım.
Türklüğüm, İslamlığım,
İnsanlığım, Yarlığım.

ŞANLI AL BAYRAĞIM

Vatana, millete adaktır canım.
Hilale, yıldıza yurt olsun kanım.

Düştü gönlümüze nur.
Gamzede açtı gül, al.
Sensin nazlı narin yar,
Gönlüme düşen zülâl...
Allı, yıldızlı Hilal...

Ülkümün al atıyla,
Hürriyetin tadıyla,
Yüce Allah adıyla,
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Mehmetçiğe sevdasın.
Gönlüm ile tavdasın.
Gökyüzünde avdasın.
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Yârin olsun her asır.
Barınmasın tek kusur.
Dalgalan gökte cesur.
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Yokluğundur üşüten
Sensin gönlü ısıtan.
Ufkumuzu ışıtan.
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Sevdadaki nazımsın,
Ateşteki közümsün,
Bayraktaki özümsün
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Türküm, milli şuurum,
Sensin gözdeki nurum.
Övüncüm ve gururum.
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

Akozan anlanacak,
İlimle ünlenecek.
Törede canlanacak.
Gönlüme düşen zülâl,
Allı, yıldızlı Hilal...

DÜNDEN GELEN
BİZİ BULAN SEVDAMIZ.

Hâyır, olur inşallah.
Bugün bir rüya gördüm.
Siz deyin ki, maşallah,
Âşıklara su verdim...

Yüreğim üşüyordu,
Gönlüme vurdum sazı.
Yaramı kaşıyordu,
Yüreğimde bin sızı.
Atladım kışı, yazı...

Göllerin düşmüş dibi.
Çöl olmuş yeşil Gobi,
Karanlı zifir gibi...
Çıkmaz bülbül avazı,
Bozkırdı, çöldü yazı...

Ötüken'i, Çin almış.
Yurduma sırtlan dolmuş.
Bahadır Alpler ölmüş.
Aştım yokuşu düzü,
Göç ile çözdüm güzü...

Yüreğim bunla doldu,
Alp Er Tunga ne oldu,
Hun, Göktürk mazi m'oldu,
Yüreğin yandı özü,
Yolum çeldi, Çin kızı...

Buda'ya hiç tapmadan,
Gök Tanrıdan sapmadan...
Uygur'la av yapmadan,
Kaçırdık ördek, kazı...
Sırtımızda Çin bezi...

Çekik göze dalmadan,
Rahat edip kalmadan,
Kara Han'ı bulmadan,
Atilla açtı izi,
Roma'yı sarstı hızı.

Hazarlar'ı anladım.
Avarlar'ı ünledim.
Dede Korkut dinledim.
Kutlulandı her sözü,
Bağrına basmış sazı...

Gazne eli yakındı,
O ne görklü akındı.
Güzeller gül takındı.
Kimse kırmazdı nazı,
Felekle böldük kozu.

Töremizi bulunca,
Selçuklular gelince,
Harezm Şahlar gülünce.
Kızartıldı bin kuzu,
Kervan getirdi tuzu...

Macar, Bulgar boyları,
Pek şen oldu toyları.
Yağız Arap tayları,
Oynaşıyordu bazı,
Türk, kurttu, düşman tazı...

Dokuz tuğ kaldırınca,
Kutluk Han saldırınca,
Yağıyı buldurunca.
Ödlekler oldu kuzu,
Şenlendi Asya düzü...

Altınordu'yu gördüm,
Babür Şahımı sordum.
Timur oldu, boz kurdum,
Turanlı doğmuş özü,
Kaybolmazmış, Türk izi...

Ak Koyunlu enginde,
Kara Koyunlu zinde,
Memlükler mutlu günde,
Okudum, Kur'an cüzü,
Alevlendi aşk közü...

O gün dünlerimdeydim.
Şanlı günlerimdeydim.
Gamlı anlarımdaydım.
Osmanlı buldu bizi,
Gözlerim gördü sizi...

Boylar nöbet değişti.
Bu sevdaya doğuştu.
Çağlar ki, baş eğişti.
Fatih'te bulduk özü
Açıldı gönül gözü...

Fırtına, boran, kardı.
Çekilen çile zordu.
Felek bir küs, bir yardı,
Gördüm, Asena kızı,
Erirken aşkın buzu...

Sandım ki, kader küsmüş.
Bir deli boran esmiş.
Uyandım ki, ter basmış,
En kutlu yanımızı,
Dinleyin sonumuzu...

Çuvaş, Eymür ve Yakut,
Dünya bulmalı sükût,
İstiklal için akit,
Verirken canımızı
Hak açsın önümüzü...

Çeçenistan yastadır,
Kırım, Kerkük hastadır,
Türkistan'ım sistedir.
Bekliyor ünümüzü,
Görürsek önümüzü...

Türk ellerinde yıllar,
Karışmış cümle yollar.
Malum olunca haller,
Anladık cümle gizi,
İncitti canımızı...

Deli seller duruldu.
Yaralarım sarıldı.
Türkiye'miz kuruldu.
Bayrak yaptık yıldızı,
Hilalle, kanımızı...

Azerbaycan'la güldük,
Türkmenistan'la baldık,
Kazakistan'la bulduk.
Özbekistan'ımızı,
Kırgızistan'ımızı...

Akozan'a bahardır.
Kıbrıs'ım, Türk'e yardır.
Yedi devletim vardır.
Yüceltir şanımızı,
Bulunca Han'ımızı...

HAN OLANDA

Türk Milleti başına, en layığı "Han" olur.
Ülkümüz "Kızıl Elma" varılacak son olur.
Şu acun dirlik bulsa, yaşanacak gün olur,
Vatanın tapusu can; bayrağın ki, kan olur.

HAN

Türk'e " Han" olan kişi,
Allah'a yar olmalı...
Nizam-ı Âlem düşü,
Kuracak er olmalı...
Yenecek helal aşı,
İkramı... Sır olmalı...
Alp Erenlerin başı,
Evliya... Pir olmalı.
Millete hizmet işi,
Gönlüne nur olmalı.

Kurultay toplananda,
Gönüller coşkun olur.

Yüreklerde "Hak" aşkı,
Sevdalar taşkın olur.

Kütü siner köşeye,
Albız'dan düşkün olur.

Yuhlanmayı hak eden,
Suratlar pişkin olur.

Bizden fitne umanlar,
Ördekten şaşkın olur.

Aşk düşen gönüllerde,
Yürekler şişkin olur.

Müslüman, Türk eriysen,
Ülkümüz, aşkın olur,

Akozan, çınarda dal,
Çiğitte, ışkın olur,

CEMRE DÜŞTÜ

Yüreğime düştü cemre,
Türklüğe bir destan yazdım.
Uydum, Haktan gelen emre.
Batılı ininde ezdim...

Gonca güllerin alında,
Gökçe güzellere nazdım.
Sevdanın özlü balında,
Gönülleri yakan közdüm.

Ata yurdumdu, Türkistan.
Kırgızistan, Kazakistan.
Azerbaycan, Özbekistan.
Toprağına kanım süzdüm.

Destan, Türk'e yakışanda,
Düşman bön, bön bakışanda,
Hak'la, batıl tokuşanda...
Her hileyi baştan sezdim...

Çeçenistan'da öksüzüm,
Kerkük'te gül açmaz özüm.
Hürriyet ülküsü sözüm.
Kan gölünde destan yazdım.

Doğu Türkistan içinde...
Öcümü bırakmam Çin'de.
Sinip saklansa haç inde...
Aldanmadan nöbet gezdim.

Avrupa, Asya, Afrika
Bölerken bizi tefrika...
Türk'tür, Türk'e tek refika.
Gamsız gidilecek izdim.

Ben düşünce herkes düştü.
Canlar, zulümlerde pişti.
Gönüller kahırla şişti.
Dertlerin altını çizdim.

Alçak yüzler utanmalı.
Âlim, ilme tutunmalı.
Ehil başa atanmalı.
Şarlatan işlerden bezdim...

Tüm insanlar kardeş diye.
İnsanca bölüştük paye.
Gülleri çağırdım toya.
Türk'e, Töre denen özdüm.

Derman; adaletle hüküm...
Gecikmeden veren hâkim.
Müslüman- Türk'se o hekim.
Ak ozanım, sırrı çözdüm...

NİHAYET

Kal-u Belâ'dan beri,
Sürer gider bu savaş.
Küfrün kökü kazınır,
Tükenir, yavaş, yavaş...

Güllere kast edenler,
Arsız, yüzsüz, uğursuz...
Ürüyor, ürüyorlar
Gülleri kırıyorlar...

Milletimi hor görüp
Sinirimi yay gibi
Geriyor, geriyorlar.
Bana hınç veriyorlar...

Bütün şer odakları,
Türk'ü yok etmek için
Planlar kuruyorlar,
Kalleşçe vuruyorlar...

Dinimi ve töremi
Tenhalarda buluşup
Adice yeriyorlar,
Sabrımı yoruyorlar...

Bıçak kemiğe deydi
Bozkurtlar kalktı şaha
Meydana varıyorlar,
Düşmanı arıyorlar...

Çileden dertten bıkmış,
Ergenekon'dan çıkmış
Bir akış arıyorlar,
Safları yarıyorlar...

Vatana can verecek,
Bayrağa kan verecek,
Gülleri deriyorlar,
Yaramı sarıyorlar...

Gülün al gamzeleri,
Müslüman- Türk erleri...
Bir koza örüyorlar,
Yollara duruyorlar...

Sarılmışlar Kur'an-a.
Varacaklar Turan'a.
İnşallah giriyorlar,
Vuslata eriyorlar...

YOLA GELENDE
HAKKI BULANDA

Turan denen, Türk elinde.
Bade içip kanmamızdır.
Taze oğulun balında,
Yüreklere banmamızdır.
Aşk oduyla yanmamızdır.

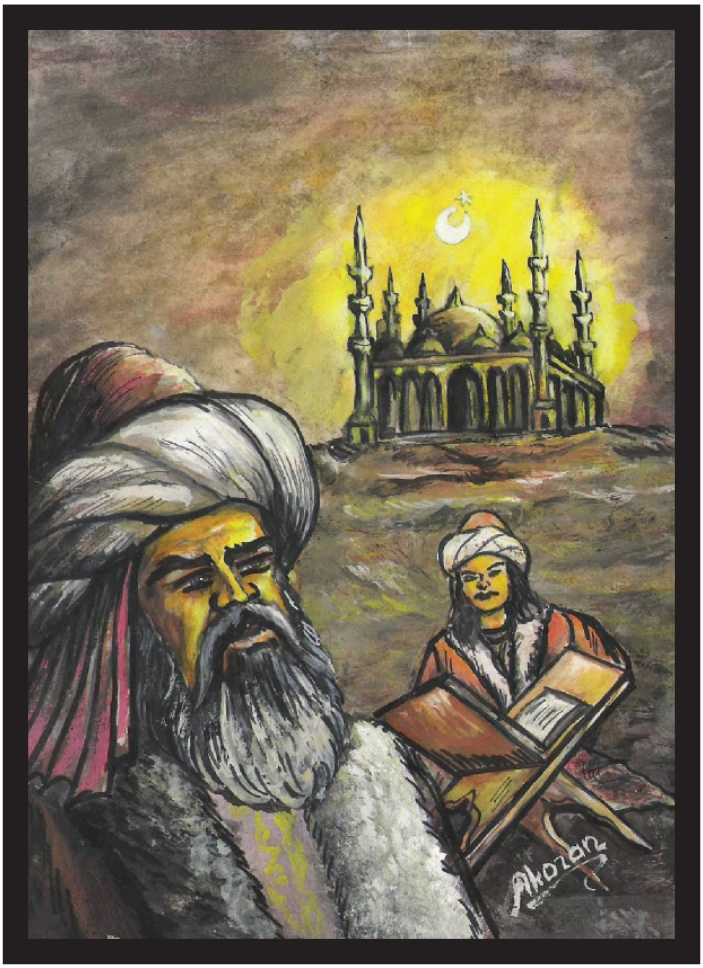
Muhammet Mustafa canın...
Kur'an-ı azim-i şanın
Hak aşkıyla doğan günün,
Aşk oduyla yanmamızdır.
Misk-i Amber sunmamızdır.

Sevda iklimine akıp
Gönüllere sevda ekip,
Benleri, beninden söküp...
Misk-i Amber sunmamızdır.
Günahlardan yunmamızdır.

Gönüllü çekerken çile,
Haz alırız bile, bile,
Bismillahın hükmü ile.
Günahlardan yunmamızdır.
Zikrullah'ı anmamızdır.

Hak emrini dinleyerek
Şanlı adın ünleyerek...
" Hu " çekerek, inleyerek...
Zikrulah'ı anmamızdır.
Yaratana dönmemizdir.

Akozan her nefesinde.
Çarpan gönül kafesinde,
İlk sözde, son nefesinde...
Yaratana dönmemizdir.
Bade içip kanmamızdır.

İZ BIRAKANLAR

Gönlümüzde aşka köz bıraktılar
Nizam-ı Âleme öz bıraktılar
Sevda kıvamında O, Alp Erenler
Türkmen illerinde iz bıraktılar

Onlar ki;
Gün gelmiş,
Koskoca bir devlete,
Gün gelmiş, koskoca bir millete,
Gün gelmiş, bütün insanlığa sahip çıkmışlar.

Onlar ki;
Zalimden korkmamış,
Zulümden hiç yılmamışlar.
Mazlumları canları pahasına kayırmış,
Kötüleri meclisten ayırmışlar.

Onlar ki;
Güzel ahlakla coşmuş,
İlim ve edep dergâhlarında pişmiş,
Adalet, asalet, fazilet, cesaret, marifet ve merhamet ile
Hak için, gece gündüz demeden koşmuş,
En onulmaz acılarda pişmişler.
Cemre olup gönlümüze düşmüşler.

Ve
Ondandır ki;
Saygı ve sevgi ile anılırlar.
Ve
Ondandır ki;
Onların izinde giden torunları,
Zannetmeyin yanılırlar.
Hâyır ile anılırlar, sevgi ile anılırlar,
Saygı ile anılırlar...

ALP ERENLER

Hak aşığı nice Alpler, erenler
Gönül bahçesinde gülü derenler
Allah rızasının yolcularını
Ben bilmedim sizler bilin yarenler...

BİLMEDİM…

Erenler bezmine nazar eyledim
Gafil kalışıma bizar eyledim
Yaş kemale erdi ayılamadan
Ömrümü kendime mezar eyledim

Günümü gün ettim, arsız izansız
Gaflet bizi yakan kordu bilmedim

İlimden, ahlaktan kaçan benliğim
Kılıcı kınında kırdı, bilmedim

Nice güzellerin, ilimin, fennin
Defterini eller dürdü, bilmedim

Gayrı milletlerden kaldım geride
Velhasıl teşhisi, derdi bilmedim

Boş verdim bu güne, boş verdim düne
Aptallık, cahillik, urdu bilmedim

Şah-ı Nakşibendî gördüm düşümde
Feridun Attar'ı sordu bilmedim

Harezmî silkindi, kalktı yerinden
Biruni gönlüme yardı, bilmedim

İbn-i Sina geldi utanıverdim
Muhammet Er Razi, Pirdi bilmedim

Hakim Süleyman'dı Ata dediğim
Ahmet Yesevi'ye erdi bilmedim

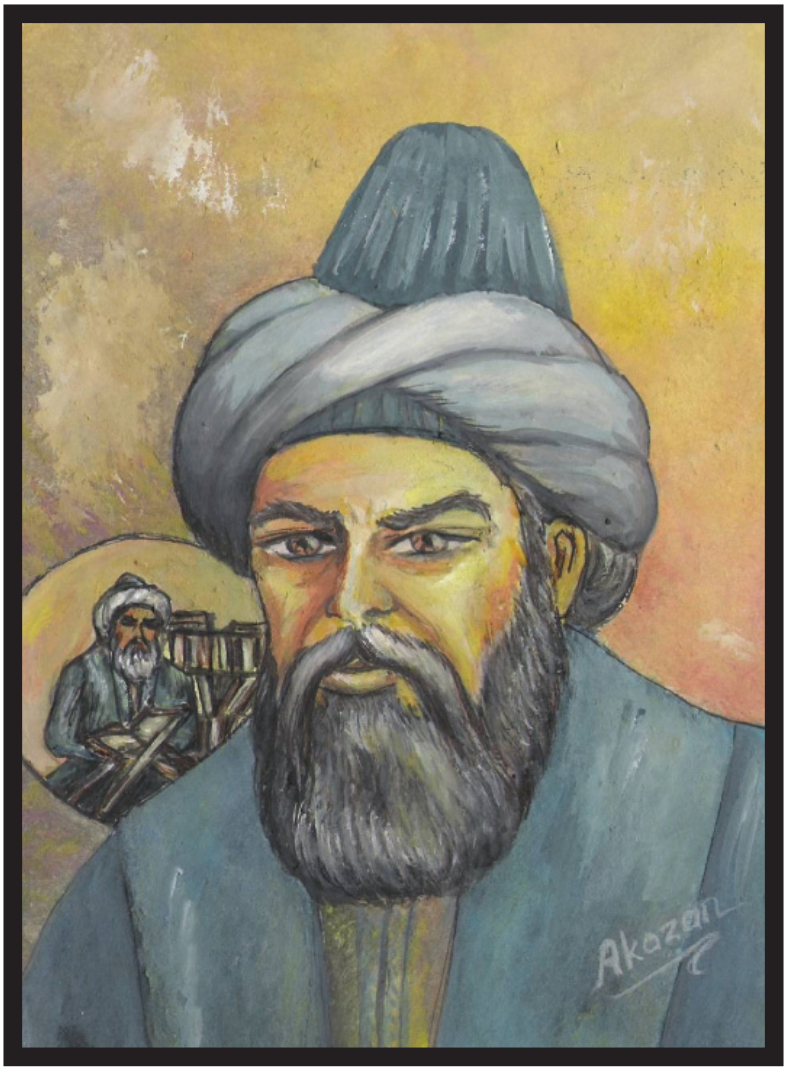
Şakik-i Belhi'nin kapısındaydım
İmam Maturudi, kardı bilmedim

Hasan Sabbah kesti suyu gözünden
Alimi, fazılı yerdi, bilmedim

Uluğ Bey, Abay'ı selâmlıyordu
Ali Kuşçu ilme zardı bilmedim

Edip Ahmet çözdü gönül bağımı
Farabi ustaca derdi bilmedim

Yusuf Has Hacib'i anlayamadım
Ali Şîr Nevâi derdi bilmedim

ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI

Erzurumlu Hakkı, Marifet dedi
Zamanım, mekânım dardı bilmedim

Mevlana'nın tuttum eteklerinden
Şems'in yüreciği surdu bilmedim

Sadrettin Konevi çağırdı yola
Yunus gönülleri yurdu bilmedim

Mahdumkulu, Türkelini ışıttı
Yusuf Hamedani nâr'dı bilmedim

Erzurumlu Hakkı, Marifet dedi
Zamanım, mekânım dardı bilmedim

Âlimin, fazılın, ilimi fenni
Karşımda el pençe durdu bilmedim

Elmalılı Hamdi, Hak Nur'u derken
Benim gönül gözüm kördü bilmedim

Şirazi salladı canı yerinden
Molla Cami, hayra yordu bilmedim

Hacı Bayram beni zincirle çekti
Akşemseddin olmak zordu, bilmedim

Hallac-ı Mansur'un durağı oldum
Gönlüm semalarda, vurdu bilmedim

Bektaşi Velinin koptum izinden
Koyunu, kuzuyu, kurdu bilmedim

Mahmud Hüdai'miz Edebali'nin
Benliğini bende serdi, bilmedim

Nice Alp erenle kesişti yolum
Şehit ve gaziyi ordu, bilmedim

Yüzyirmidörtbindi nur getiren er,
Benliğim, gururum, kirdi bilmedim.

Allah'ı zikredip, Habib'i anan
Kalbimiz imanla hürdü bilmedim

Cehennem ateşi, gaflette benim
Yolumu şeytanla sardı, bilmedim

Dünyanın tahtına, tacına kandım
İman çağlayanı gürdü bilmedim

Yaptığım günahı, düştüğüm şirki
Yaratan apaçık gördü bilmedim

Zannettim Azrail hiç gelmeyecek
Ömür eritilen kardı, bilmedim

Hâlbuki sevdaya sevdalanmıştım
Milyarları saydım dördü bilmedim

Elif, Lam, Mim diye başlayan kitap
Güzel ahlak için sırdı bilmedim

Beş, altıdan sonra doksan dokuz aşk
Esma-ül Hüsna'mız vardı bilmedim

Altıbinaltıyüzaltmışaltıyı
Otuz üç cüzünde ördü bilmedim

Ne âlimi nede fazılı bildim
Elimde tuttuğum nardı bilmedim

Akozan kendini adamdan saydı
Cehalet en büyük ardı bilmedim

GİTTİLER

Cümle iyi insanlar,
En cins atlara binerek gittiler...
Yerlerine daha iyi, daha güzel
İnsanlar gelsin diye...

Bülbül olup gülşen yerde,
Gülün dalında öttüler.
Yaşıyorlar her Alp erde,
Zannetmeyin ki, yittiler,
Alınlar açık gittiler...

İncinse de, darılmadan,
Dünyalığa sarılmadan,
Eğilmeden, kırılmadan,
Zannetmeyin ki, yittiler,
Alınlar açık gittiler...

Bayrağımızın alında,
Turan denen, Türk elinde,
Kızıl Elmanın yolunda,
Zannetmeyin ki, yittiler,
Alınlar açık gittiler...

Onlar, farkı fark ettiler.
Cehaleti terk ettiler.
İlimleri şerh ettiler.
Zannetmeyin ki, yittiler,
Alınlar açık gittiler...

Akozan'ın nazarında,
Mahşer günü mezarında,
Yüce Hakkın huzurunda,
Zannetmeyin ki, yittiler,
Alınlar açık gittiler...

Allah'ın izni ile doğrularak yerinden,
Sevdası dile gelip, ozan derki; yeniden.
Bir saba ezan gibi, yankılanır ufukta,
Gülşenin seherinde, duyulur en derinden.

ŞÜKÜR.

Sevecek gönül verdin,
Allah'ım şükür sana.
Göz, el, ayak, dil verdin,
Allah'ım şükür sana,
Sağlık verdin sen bana.

Köpürmüştüm, taşmıştım.
Tepe üstü düşmüştüm.
Yolları şaşırmıştım.
Allah'ım şükür sana,
Akıl verdin sen bana.

Yollar uzun ve dardı,
Çeşit, çeşit yön vardı,
Sevgin gönlümü sardı.
Allah'ım şükür sana,
Fikir verdin sen bana.

İlimsiz olmazdım tok,
Cehalet sineme ok,
Ölçüm yoktu, tartım yok,
Allah'ım şükür sana,
Kur'an verdin sen bana.

Kul hakkını saymaya,
Her emrini duymaya,
Hak sözüne uymaya,
Allah'ım şükür sana,
İhlâs verdin sen bana.

Şaşırınca sorduğum,
Bakıp ilham aldığım,
Himmetiyle dolduğum.
Allah'ım şükür sana,
Âlim verdin sen bana.

Makamına gelmeye,
Gonca güller almaya,
Hakkı, Hakta bulmaya
Allah'ım şükür sana,
İman verdin sen bana.

Haram girmez mideler,
Aşkla zikir ederler.
Çeşit, çeşit gıdalar.
Allah'ım şükür sana,
Rızık verdin sen bana.

Ekmek verdin, su verdin.
Çaresi var her derdin.
Dirlik, düzen, şan verdin.
Allah'ım şükür sana,
Huzur verdin sen bana.

Haksızlıkta kayırdın.
Huzuruna çağırdın.
Cennette yer ayırdın.
Allah'ım şükür sana,
Vatan verdin sen bana.

Ana, baba, kardeş, yar,
Eş, dost olan bir diyar,
Akıl baliğler uyar,
Allah'ım şükür sana,
Ülkü verdin sen bana.

Doğru olalım diye,
Kıymet bilelim diye,
İbret alalım diye.
Allah'ım şükür sana,
Ölüm verdin sen bana.

Akozan acın dinsin.
Gönlüne sevda sinsin.
Canlar, Burak'a binsin…
Allah'ım şükür sana,
Amel verdin sen bana…

ÖĞÜT

Öğüdümdür, oğul sana
Azıcık kulak ver bana.
Eşrefi mahlûkatsın sen.
Layık ol, lütuflu cana.
Geleceği görmek için,
Dikkat etmelisin düne...

Şayet açıksa gönül,
Dinle oğul, anla, bil.

Bil ki, öze dönüştür,
Edeple çıkılar yol.

Sevgi cennetten gelmiş,
Benliği yen, bizde öl.

Sevda insan kalbine,
Çilede yoğrulan bal...

Mecnunlarda yürektir
Sevdaya susayan çöl...

Yiğit başında bela,
Deli dolu akan sel...

İmanın arı olsun,
Olsa ırmak, olsa göl...

Hakkın himmeti ile
Deryalar geçilen sal.

Evliyalar, erenler.
Gülşende tomurcuk gül.

Edep ve huşu ile
Duaya açılsın el.

Sırat, sırat dediğin,
Kula yoldur, küfre kıl.

Canan ile cem iken,
Sana gerekir mi el.

Kullar, kula kul değil.
Allah'a olmalı kul.

Hak aşkıyla rint ol ki,
Böyledir en güzel hal.

İlim, sanat, fen öğren,
Allah rızasıyla dol.

Âlimlere saygı duy,
İlimleri arabul.

Sana, Alperen densin,
Öylesine engin ol.

Ahlaksızdan yüz çevir.
Nasipsize puttur yal.

Küfrün, gururun, kinin
Bağrını sevgiyle del.

Gönlün vursun tellere,
Çal be ozan, aşkla çal.

Bazı sükût gerekir.
O anda olmalı lal.

Zemzem tadı ondadır.
Allah'ı anarken dil.

Duymalısın özünde,
Geleceksen hemen gel.

Şu vakur semamızda,
Bayrak ol, kanımdan al.

Varlığının hükmünü,
Gecikmeden, hemen bul.

Güllerin özü sende,
Dolaşıp durma il, il.

Allah'a emanet ol.
Sağlık selametle kal.

Ey
Türkoğlu,
Asil milletimin
Mutlu ve görkemli geleceği...

İnsanlığın,
Mertlik ve cesaretin,
Adalet, erdem ve faziletin,
Âlimin, ilimin, sanatın ve fennin,
Güzel ahlakla olgunlaşacak dünya nizamının,
Ve
İntizamının,
Soylu asilzadesi,
Gerçek ve asıl veliahdı,
Sen,
Türkoğlu.
Şunu bilesin ki; mazi,
Alperen ecdadının şefkatli ellerinde güzelleşti.
Gelecek yüzyıllar ise,
Ancak senin maharetli ellerinle güzelleşecek,
Keskin zekân, bilgin, sevgin, saygın, adalet ve asaletin ile
Yaşanabilir olacaktır.
İnsanoğlu,
İnsan olmanın,
Gurur ve şuuruna ancak,
Senin önderliğinde kavuşabilecektir.
Bu,
Sana,
Önce Allah'ın,
Sonra milletinin ve atalarının,
Daha sonrada, şanlı tarihinin verdiği,
Asli görevin ve yaratılış gayendir.
Ey,
Türk.
Titre ve kendine dön.

GÖRDÜM

Bir Türk çocuğunun çakır gözünde,
Dolaştım tarihin şanlı düzünde.
Varı, var edeni ve yâri gördüm...
Yoğruldu yüreğim, gülün özünde,
Gelecek çağları aşk ile ördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Ne dürbünüm vardı, ne gözde mercek.
Derin gözlerine atiyi sordum,
Dedi, Türk Ülküsü hak olan gerçek.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Sisleri dağılmış ufukta nurdu.
Sevgili atamız, Âdem'le, Havva
Şefkatle okşadı bu yağız kurdu.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Hakkın çalapları ona bakarken,
Ülkü kozamızı aşkla örmüştü.
Allah rızasına odlar yakarken.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Kal-u Bela günkü antlı sözünde,
Gamsızca uymuştu, Allah emrine,
Nuh oğlu Yafes'in kutlu özünde.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Geçmiş milletlerden daha güzeldi.
Alp Er Tunga acep bumuydu derken,
Kişi göçer idi, Tanrı ezeldi...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Peygamberler kadar saftı yüreği.
Oğuz Handı sanki bozkurt peşinde,
Vatan ve milletti onun merağı...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Atilla gibiydi elinde kırbaç,
Adalet, asalet ona vergiydi.
Cümle milletlere o oldu Yalvaç.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Sandım ki ülkümün töreli Hanı.
Yüz otuzu aşkın devleti kuran,
Görklü milletine adamış canı.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Kurmuştu on altı imparatorluk,
Ergenekonlardan çıkan kağandı.
Görkemli kırk erle eylemiş yarlık.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Uygur'du, Karluk'tu, Karahanlı'ydı.
Bir devlet yıkılıp, çözülüyorken,
Başkasını kuran dokuz canlıydı.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Sandım, Kaf dağında, Şeyh Şamil imam.
Say ki; Osman Batur, say ki; Alptekin.
Milleti önünde bozkurttu inan...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Hazreti Muhammet izinde coşan,
Kutlu sevda için serinden geçip,
Ahmet Yesevi'nin peşinde koşan.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
İmam Gazalî'den ilim şerh etmiş.
Alparslan'la vatan olurken yurdum,
Nizam-ı Mülk olmuş derdime yetmiş.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Divan-ı Lügat-i Türk'ü yazarken.
Kaşgarlı Mahmut'a mürekkep olmuş,
Kutad gu Bilig'te sırlar çözerken,
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Dede Korkut ile kopuz çalardı.
Zalimden, zulümden yılmayan gönlü,
Yalnızca Allah'tan aman dilerdi.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Çağları devirip geçerken öne,
Gelecek yüzyılın lideriydi O,
Haklı davasıyla sahipti üne...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Ali Kuşçu ile ilim peşinde,
Beyni ve yüreği sevdaya açık,
Gelecek günlerin kutlu düşünde.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğu da maziyi gördüm.
Cümle alimleri, ilimi tanır.
Şu yeniçağlardan aşar bilgisi,
Türkün zekâsını eller kıskanır...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Zalimi, zulümü susturuvermiş.
Mazluma, güzele kol kanat germiş,
Cümle sapıkları pusturuvermiş...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm,..

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Mevlana'dan almış aşkın nurunu.
İnsanı insanca yaşatmak için.
Yunusla yıkamış gönül kirini...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Soysuz fikirleri ezmiş yerlerde.
Âlemde nizamı sağlamak için,
Turan ülküsüne koşan erlerde...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Tarihe sığmayan destan yanını...
Bu günden yarını kuran milletim,
Onun ile bulmuş kutlu yönünü.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Kahramanlık, onla gurur duyarken...
Uzay çağı, ilim çağı, aşk çağı,
Yüce ülküsüyle, hakkı sayarken...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Meşakkatli işler onu yormamış.
Vatanı var, bayrağı var, dini var.
Hiç bir zulüm umudunu kırmamış.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Yeniden yoğurmuş, Türk ülküsünü.
Hür müstakil olan, yedi devletle.
Töreli büyütmüş her ilkesini...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Gıpta etti tarih ve gelecek gün.
Cümle alem teslim etti hakkını,
Akılla, yürekle alıyordu ün.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Güzel ahlak için kervanı yüklü.
İnsanlık âlemi onu bekliyor,
Onun şaheseri yarında saklı.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Maturidi özde aklın bildiği,
Farabi'nin özge canda bulduğu,
İbni Sina'ların ilme saldığı...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Yüce sevdaları öğretti bana.
O, yıldızlar ile olmuştu yaren,
Füze, bilgisayar oyuncak ona.
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Sevda olup gönüllere akarken...
Özlenen nizamı kuracak erdi,
İnsan onuruna sahip çıkarken...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Açlık ve sefalet sürgün giderken...
İnsan, insanlığın farkına varıp,
Sevgiyi, huzuru canda tadarken...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Savaşı, sevgiyle, ilimle vurmuş.
Dünyada işi pak, ahrette yüzü,
Hakkın huzurunda alnı ak durmuş...
Bir Türk çocuğunda atiyi gördüm...

Bir Türk çocuğunda maziyi gördüm.
Çile dergâhında gonca bir güldü.
Türk- İslam ülküsü vurdu sehere,
Akozan biçare sevinçten öldü...
Bir Türk çocuğumda atiyi gördüm...

O GÜN

Şimdi değilse ne zaman
Diye feryat etme, aman.

Mazlumları; zalimlerden,
Kayırabildiğiniz gün.
Âlimleri; cahillerden,
Ayırabildiğiniz gün.

Gönül eylerken yâdını...
Güllerde gülşen tadını.
Cihana Allah adını...
Duyurabildiğiniz gün.

Bizleri, benin özünden,
Ateşi aşkın özünden,
Kabuğu, gönül gözünden,
Sıyırabildiğiniz gün.

Aşkla pişirip bozayı,
Gönüllü çekip ezayı,
İlimle, ipek kozayı,
Eğirebildiğiniz gün.

Gül açılır dalımıza.
Bal katılır balımıza.
Adaletle ilimize,
Buyurabildiğiniz gün.

Ufuklar selama durup,
Yarayı, Lokmanca sarıp,
Âlemde nizamı kurup,
Sayırabildiğiniz gün.

Akozan neylesin tacı,
Bulunur kalbin ilacı.
Öksüzü, yetimi, acı,
Doyurabildiğiniz gün...

Şayet,
Bir gün,
Yeryüzünde
Sınırlar kalkıp ta,
Tek devlet olunacaksa...

İlimde, Sanatta, Fende,
Feyz alıp İlahi Dinde,
Yürü bire Alp oğlu Alp,
Durulur mu böyle günde...

ÜLKÜ

O devletin, Başbuğu,
Türkoğlu Türk olmalı.

Oğuz Kağan misali,
Başında, börk olmalı.

Savaş zamanlarında,
Pazısı berk olmalı.

Adaletle hükmeden,
Yüreği dirk olmalı.

Kurultay toplananda,
Erenler kırk olmalı...

Yüreğinde hak aşkı,
Düşmanı şirk olmalı...

Davran Türkoğlu,
Daha mı, daha...

1- İlim mi, Aha...
2- Edep mi, Aha...
3- Tarih mi, Aha...
4- Sarih mi, Aha...
5- Şura mı, Aha...
6- Töre mi, Aha...
7- Âşık mı, Aha...
8- Maşuk mu, Aha...
9- Pusat mı, Aha...
10- Ruhsat mı, Aha...
11- Alim mi, Aha...
12- Bilim mi, Aha...
13- Özüm mü, Aha...
14- Çözüm mü, Aha...
15- Devlet mi, Aha...
16- Millet mi, Aha...
17- Ferman mı, Aha...
18- Derman mı, Aha...
19- Kur'an mı, Aha...

Sürünmek için
Değil bu saha...

Ey,
Aziz
Milletim!
Seni anlatmak,
Zor zanaat, bilirim.
Yalnız engin hoşgörüne sığınarak,
Huzuruna, edep ile saygı ile, sevgi ile gelirim.
Mükemmellik; Allah'a,
Acizlik, kula
Yaraşır.

Ey,
Aziz
Milletim!
Senin varlığını,
İyiye ve güzele yarlığını,
Çekemeyenlerin hilelerine kanma,
Müslüman- Türk gafil olmaz.
Unutma ki, unutan ve ihmal eden,
Daima zarardadır.

Ey,
Aziz
Milletim!
Sen dünyaya,
Emir vermeye geldin,
Emir almak, yenilmek ve yanılmak sana göre değil.
Allah'tan başka hiçbir şeyden korkma,
Ve
Yalnızca, Hakka eğil.
Ey Türk, Titre ve kendine dön.

TÜRK DESTANLARI

I - İLK DESTANLAR

1 – ALP ER TUNGA DESTANI
2 – TÜREYİŞ DESTANI
3 – OĞUZ KAĞAN DESTANI
4 – MANİ DİNİ KABUL DESTANI
5 – ŞU DESTANI
6 – GÖÇ DESTANI
7 – ATİLLA DESTANI
8 – BOZKURT DESTANI
9 – ERGENEKON DESTANI

II – YENİ DESTANLAR

A – ***AKRAİK DESTANLAR***

1 – ALTIN ARIK DESTANI
2 – YARATILIŞ DESTANI
3 – ULAN BATIR DESTANI
4 – ALIP MAMAŞ DESTANI
5 – ER TÖŞTÜK DESTANI
6 – MAADAY KARA DESTANI
7 – UCOCOŞ DESTANI
8 – OLONHOY DESTANI

9 – ALTIN ÇÜŞ DESTANI
10 – KULA MERGEN DESTANI
11 – KUBIGUL DESTANI
12 – DOTAN BATIR DESTANI
13 – ANŞIBAY DESTANI
14 – ASAN KAYĞI DESTANI
15 – TOGAN DESTANI
16 – ABAT DESTANI
17 – KOĞUTAY DESTANI
18 – * DUHA KOCAOĞLU DELİ DUMRUL DESTANI
19 – * BASAT VE TEPEGÖZ DESTANI
20 – YİR TÜŞTÜK DESTANI
21 – TÜLEN BİLEN SUSILUV DESTANI
22 – KUNIR BUĞA DESTANI
23 – AKBUZAT DESTANI
24 – AKHAK DESTANI
25 – KARA YURĞA DESTANI
26 – BABSAK VE KARAĞÖLÖMBET DESTANI
27 – ZAYATÜLEK VE HIVHILIV DESTANI
28 – JANGAR DESTANI
29 – KAN – PÜNEY DESTANI
30 – AY MANIS DESTANI
31 – ER – SAMIR DESTANI
32 – AY KAAN DESTANI
33 – BUUÇAY DESTANI
34 – ER SOGOTOT DESTANI
35 – ALDAY MERGEN DESTANI
36 – KANGIRAY MERGEN DESTANI
37 – TON ARALÇIN HAAN DESTANI

38 – OCENG BEY DESTANI
39 – MÖGE ŞAGAAN TOOLAY DEST.
40 – OĞOL HAN DESTANI
41 – ÇEDİ HARLIĞ HAN TÖGÜLDÜR DESTANI
42 – BAGAY OOL DESTANI
43 – ALTIN TAYCI DESTANI
44 – ERNİN EREZİ HAN HARANGUY DESTANI
45 – DEMİR ŞİLGİ ATTIĞ TEVENE MÖGE DESTANI
46 – BORA ŞOKAR ATTIĞ DESTANI
47 – ARZILAN KARA ATTIĞ DESTANI
48 – HÜLÜK HÜREN ATTIĞ DESTANI
49 – KÜÇÜK HÜREN ATTIĞ DESTANI
50 – DASPI KARA ATTIĞ HÖÖKÜY KARA DESTANI
51 – ALTIN TABAT DESTANI
52 – TANAA HEREL DESTANI
53 – POHTİ KİRİS DESTANI
54 – BAYAN TOOLAY DESTANI
55 – ÖRÜZMEK BLA SATANAY DESTANI
56 – SOSURUK DESTANI
57 – HAYINDIRINAY DESTANI
58 – TEYRİLE BLA NARTLA DESTANI
59 – ALDAY SÜMBER DESTANI
60 – KAN KÜÇÜ MAADIR DESTANI
61 – BORALAAY DESTANI
62 – SIYIMDIK TAVRULA DESTANI
63 – HUNAN KARA DESTANI
64 – HUNAN KARA MÖGE DESTANI
65 – CÜERDİ DESTANI
66 – HAN HÜLÜK DESTANI

67 – ÜÇ NART BLA BAYLAMYI DESTANI
68 – AÇEY ULU AÇEMEZ DESTANI
69 – DEBET ALAVGAN KARAŞAVAY DESTANI
70 – HÜRÜ MAADIR DESTANI
71 – CIK MERGEN DESTANI

B- ***KAHRAMANLIK DESTANLARI***

1 – MANAS DESTANI
2 – KÖROĞLU DESTANI
3 – ALPAMIŞ DESTANI
4 – KAMBAR BATIR DESTANI
5 – BOZOĞLAN DESTANI
6 – KIRIMIN KIRK BATIRI DESTANI
7 – ALPAMIŞ BATIR DESTANI
8 – ER KÖŞKE DESTANI
9 – NARİK DESTANI
10 – KARABEK DESTANI
11 – ER TARGIN DESTANI
12 – KAZTUVGAN DESTANI
13 – MAMAY DESTANI
14 – AYSILDIN ULI AHMET BATIR DESTANI
15 – ŞORA BATIR DESTANI
16 – ER KOSAY DESTANI
17 – ŞINTASULU TÖREHAN DESTANI
18 – KOBINALDI BATIR DESTANI
19 – ADİL SULTAN DESTANI
20 – MOGE – ŞAGAAN TOOLAY DESTANI
21 – BAYAN TOOLAY DESTANI
22 – TANA HEREL DESTANI

23 – KANGIBAY MERGEN DESTANI
24 – ALDIN ÇAAGAY DESTANI
25 – BOKTU KİRİŞ DESTANI
26 – BORA ŞEELEY DESTANI
27 – ALDAY NUUÇU DESTANI
28 – ALDIN KURGULDAY DESTANI
29 – SEMETEY DESTANI
30 – * DİRSE HAN OĞLU BOĞAÇ HAN DESTANI
31 – * SALUR KAZAN DESTANI
32 – * KAMBÜREOĞLU BAMSI BEYREK DESTANI
33 – * KAZANBEYOĞLU URUZ BEY DESTANI
34 – * KANLI KOCAOĞLU KAN TURALI DESTANI
35 – * KAZILIK KOCAOĞLU YİGENEK DESTANI
36 – * BEGİLOĞLU EMREN'İN DESTANI
37 – * UŞUN KOCAOĞLU SEGREK'İN DESTANI
38 – * SALUR KAZANOĞLU URUZ'UN DESTANI
39 – * BEYREK'İN ÖLDÜRÜLMESİ DESTANI
40 – SADİR PELVAN DESTANI
41 – AK KÜBİK DESTANI
42 – * KIRK KIZ DESTANI?
43 – GAYSE ULI AHMET DESTANI
44 – CİK MERGEN DESTANI
45 – * ÇURA BATIR DESTANI
46 – ALPAMŞA DESTANI
47 – KUZIYKÜRPES DESTANI
48 – KÜSEK BEY DESTANI
49 – ALİ BEG- BALİ DESTANI
50 – TULUM HOCA DESTANI
51 – KURMANBEK DESTANI

52 – CANIŞ – BAYIŞ DESTANI
53 – CANGIL MİRZA DESTANI
54 – RÜSTEMHAN DESTANI
55 – MURADHAN DESTANI
56 – KÜNTUĞMUŞ DESTANI
57 – TOLAK BATIR DESTANI
58 – SAYIN BATIR DESTANI
59 – AVEZ BATIR DESTANI
60 – ERMEK BETIR DESTANI
61 – BAZAR BATIR DESTANI
62 – ER BEGZAT DESTANI
63 – TAYLAK BATIR DESTANI
64 – ALANKAY BATIR DESTANI
65 – RAYİMBEK BATIR DESTANI
66 – ER TOKIMBET DESTANI
67 – ER SOLTANAY DESTANI
68 – BARAK BATIR DESTANI
69 – ER EŞİM DESTANI
70 – MIRKI BATIR DESTANI
71 – ER BOLAT DESTANI
72 – ARKALIK BATIR DESTANI
73 – ANVAR BATIR DESTANI
74 – SEYREK DESTANI
75 – KARABEK BATIR DESTANI
76 – * ÇORA BATIR DESTANI
77 – DOTAN BATIR DESTANI
78 – KOPLANDI BATIR DESTANI
79 – ER KUSOP BATIR DESTANI
80 – GÖROĞLININ TOĞILIŞI DESTANI

81 – JANTAY BATIR DESTANI
82 – ALP TOBOK DESTANI
83 – ERALİ VE ŞERALİ DESTANI
84 – ŞIRDAKBEK DESTANI
85 – SAVRIK BATIR DESTANI
86 – AVAZ HAN DESTANI
87 – SEYİTBEK DESTANI
88 – ER TARGUL DESTANI
89 – ÖTEGEN BATIR DESTANI
90 – SEYTEK DESTANI
91 – KÖROĞUL DESTANI
92 – DENGİBOZ DESTANI
93 – UŞ MUNLI DESTANI
94 – BOZ YİĞİT DESTANI
95 – TÖREHAN BATIR DESTANI
96 – AKCONASULI ER KENES DESTANI
97 – KARAŞAŞ BATIR DESTANI
98 – TUYAKBAY DESTANI
99 – BÖGEN BATIR DESTANI
100 – KÖRUĞLI SULTAN DESTANI

C – *TARİHİ DESTANLAR*
1 – * BATTAL GAZİ DESTANI
2 – * DANİŞMEND GAZİ DESTANI
3 – * SARI SALTUK DESTANI
4 – HAMZANAME DESTANI
5 – * EDİĞEY DESTANI
6 – KARASAY GAZİ DESTANI
7 – ORAK MAMAY DESTANI

8 – ABDURRAHMAN HAN DESTANI
9 – NÖZÜĞÜM DESTANI
10 – DEVLETYAR DESTANI
11 – BEKET BATIR DESTANI
12 – ERNAZAR BEKEK DESTANI
13 – TOLEBİYDİN TARİHİ DESTANI
14 – 0LJABAY BATIR DESTANI
15 – * TİMUR DESTANI
16 – * GENÇ OSMAN DESTANI
17 – HARB-I UMUMİ DESTANI
18 – UYVAR'IN FETHİ DESTANI
19 – HAROŞOVA CENGİ DESTANI
20 – ŞAKŞAK ULI ER CANİBEK DESTANI
21 – PAZVANDOĞLU DESTANI
22 – DESTAN-I MORİK DESTANI
23 – KOCA YUSUF PAŞA DESTANI
24 – BENDER'İN İŞGALİ DESTANI
25 – SİLİSTRE DESTANI
26 – TRABLUSGARB'IN İŞGALİ DESTANI
27 – AHISKA DESTANI
28 – MORA DESTANI
29 – MISIR'IN İŞGALİ DESTANI
30 – PLEVNE DESTANI
31 – KIRIM SEFERİ DESTANI
32 – ŞEYH ŞAMİL DESTANI
33 – HASAN PAŞA DESTANI (TİRYAKİ)
34 – CEZZAR HASAN PAŞA DESTANI
35 – KOZANOĞLU DESTANI
36 – DESTAN-I AKKA

37 – AKMEŞİTTİ ALGANDA AYTILĞAN ÖLEN DESTANI
38 – KABAKÇI MUSTAFA DESTANI
39 – AMANKELDİ'NİN TORĞAYDI ALĞANI DESTANI
40 – NEMÇE SEFERİ DESTANI
41 – OSMAN BATIR DESTANI
42 – SIVASTOPOL DESTANI
43 – İSATAY MUHAMBET DESTANI
44 – KARATAVDIN BAŞINAN KÖŞ KELEDİ DESTANI
45 – SÜĞÜN BÜKE DESTANI

Ç – *BULGAR, MACAR, AVAR DESTANLARI*

1 – TÖKE İMRE DESTANI
2 - …

Yakın zamanda oluşan yapay bazı destanları da bu listenin devamına eklemekle listenin daha tamam olacağı inancımla.

D – *DİĞER DESTANLAR*

1 – KURULUŞ DESTANI
2 – SELAHADDİN EYYÜBİ DESTANI
3 – OSMANLI DESTANI
4 – KUBADOĞLU DESTANI
5 – KÜR – ŞAD DESTANI
6 – ŞAHİN BEY DESTANI
7 – BAYBARS DESTANI
8 – OĞUZLAMA
9 – KÜR- ŞAD DESTANI
10- TÜRK'ÜN DESTANI "HAKANNAME"

11- KURTULUŞ DESTANI

Burada görüleceği üzere Türk Milletinin çeşitli soyları, boyları ve bölgeleri arasında bu güne kadar 226 tane destanı tespit edilmiştir. Bunlara son zamanlarda yapılan çalışmalarda eklenince sayı 237 civarında olmaktadır.